

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

CHRISTINA
LAUREN

the

SOULMATE
EQUATION

“Emotional, sweet,
and surprising.”
—Shondaland

**Thank you for downloading
this Simon & Schuster
ebook.**

Get a FREE ebook when you join our mailing list. Plus, get updates on new releases, deals, recommended reads, and more from Simon & Schuster. Click below to sign up and see terms and conditions.

**[CLICK HERE TO SIGN
UP](#)**

Already a subscriber? Provide your email again so we can register this ebook and send you more of what you like to read. You will continue to receive exclusive offers in your inbox.

CHRISTINA
LAUREN

the
SOULMATE

EQUATION

GALERİ KİTAPLARI

YeniOnlarrk

VeAAçık

toronto

Güneyney

YeniarasındaHBen

Elmas Maçımız Holly Root'a

BİR

JESSICA DAVIS KULLANILDI kadınların sadece yüzde yirmi altısının gerçek aşka inandığının Tanrı'ya karşı dürüst bir trajedi olduğunu düşünmek. Tabii ki, bu neredeyse on yıl önceydi, bir gün eski sevgilisi olacak adama derinden ve tutkuyla takıntılı olmanın nasıl bir his olduğunu hayal edemiyordu. Ancak bu gece, yedi yıl içindeki üçüncü ilk randevusunda, sayının bu kadar yüksek olmasına bile şaşırmıştı.

"Yüzde yirmi altı," diye mırıldandı, biraz daha ruj sürmek için tuvalet aynasına doğru eğilirken. "Yüz kadından yirmi altısı gerçek aşkın gerçek olduğuna inanıyor." Şapkayı tekrar takan Jess güldü ve bitkin yansıması ona karşılık verdi. Ne yazık ki, gecesi bitmemişti. Hâlâ giriş kursundan geçmesi gerekiyordu; mezeler dört yıl sürmüştü. Tabii ki, bunun bir kısmı muhtemelen Travis'in ağzı dolu konuşma eğiliminden, karısını iş ortağıyla yatakta bulması ve ardından gelen dağınık boşanma hakkında son derece özel hikayeleri gereğinden fazla paylaşmasından kaynaklanıyordu. Ama ilk buluşmalar söz konusu olduğunda, diye düşündü Jess, daha kötü olabilirdi. Bu randevu, kesinlikle, geçen hafta restorana geldiğinde o kadar sarhoş olan ve onlar sipariş vermeden önce başını sallayan adamdan daha iyiydi.

"Haydi Jess." Tüpü tekrar çantasına attı. "Bu yemekten sonra yapmak, servis etmek veya temizlemek zorunda değilsiniz. Tek başına bulaşıklar, en az bir acı eski eş hikayesine daha değer.

Bir durak kapısı tıklatılarak açıldı, onu ürküttü ve söğüt gibi bir sarışın çıktı. Jess'e kel bir acımayla baktı.

"Tanrım, biliyorum," diye onayladı Jess inleyerek. "Banyoda kendi kendime konuşuyorum.

Sana tam olarak gecemin nasıl geçtiğini anlatıyor."

Gülmek değil. Arkadaşlığı bırakın, nezaketen bir gülümseme bile yok. Bunun yerine kadın, boş lavabo sırasının sonuna kadar mümkün olduğu kadar uzaklaştı ve başladı.

ellerini yıkamak

Kuyu.

Jess çantasını karıştırmaya devam etti ama tezgahın sonuna doğru bakmaktan kendini alamadı. Bakmasının kibarlık olmadığını biliyordu ama diğer kadının makyajı kusursuzdu, tırnakları mükemmel manikürlüydü. Bazı kadınlar bunu nasıl başardı? Jess, evden fermuarını çekerek ayrılmayı bir zafer olarak değerlendirdi. Bir keresinde, Juno'nun parlak kelebek tokalarından dördü hâlâ ceketinin önüne ilıştırılmış olan bir müşterisine bir mali yılın tamamına yetecek kadar veri sunmuştu. Bu muhteşem yabancı muhtemelen hem bir kedinin hem de yedi yaşındaki bir çocuğun üzerindeki parıltıyı temizledikten sonra kıyafetlerini değiştirmek zorunda kalmamıştı. Muhtemelen geç kaldığı için özür dilemek zorunda kalmamıştı. Muhtemelen tıraş olması bile gerekmiyordu - doğal olarak her yeri pürüzsüzdü.

"İyi misin?"

Jess, kadının kendisiyle konuştuğunu fark ederek gözlerini kırıştırarak farkındalığa döndü. Doğrudan bu yabancıнын göğüs dekoltesine bakmıyormuş gibi davranmasının hiçbir yolu yoktu.

Etkileyici olmayan varlıklarını örtbas etme dürtüsüne direnen Jess, küçük, mahcup bir el salladı. "Üzgünüm. Ben sadece senin yavru kedinin de muhtemelen simle kaplı olmadığını düşünüyordum."

"Benim ne?"

Aynaya döndü. *Jessica Marie Davis, kendine gel.* Hâlâ bir izleyici kitlesi olduğu gerçeğini göz ardı eden Jess, Nana Jo'yu aynaya kanalize etti: "Pek çok zamanın var. Dışarı çık, biraz guacamole ye, eve git," dedi yüksek sesle. "Bunların hiçbirinde saat tık tak yok."

"BEN SADECE SÖYLÜYORUM, zaman geçiyor." Fizzy, Jess'in poposuna doğru belli belirsiz el salladı. "Bu ganimet sonsuza kadar yüksek ve sıkı olmayacak, biliyorsun."

"Belki değil," dedi Jess, "ama Tinder da bunu kaldırarak kaliteli bir adam bulmama yardım etmeyecek."

Fizzy savunmaya geçercesine çenesini kaldırdı. "Hayatımın en iyi sekslerinden bazılarını Tinder'da yaşadım. Yemin ederim çok çabuk pes ediyorsun. Zevkten zevk alan ve yol için birinci, ikinci ve bir kez daha aldıkları için özür dilemeyen kadınların çağındayız. Travis eski eş takıntılı olabilir ama fotoğrafını gördüm ve gayet iyiydi. Belki

tatlılardan sonra bir iki saatliğine dünyanızı sarsabilirdi, ama asla bilemezsiniz çünkü tatlıdan önce ayrıldınız.

Jess durakladı. Belki... "Kahretsin, Fizzy."

En iyi arkadaşı kendini beğenmiş bir tavırla arkasına yaslandı. Felicity Chen, Amway'i satmaya karar verirse, Jess cüzdanını teslim ederdi. Fizzy karizma, büyücülük ve kötü muhakemeden yapılmıştır. Bu nitelikleri onu harika bir yazar yaptı, ama aynı zamanda Jess'in sağ bileğinin içine yanlış yazılmış bir şarkı sözü dövmesi yaptırmasının, 2014'te altı iç karartıcı ay boyunca Audrey Hepburn'e yakın olmayan feci kaküllere sahip olmasının ve Los Angeles'ta bir zindan bodrumunda BDSM sahnesine dönüşen bir kostüm partisine katılmasının kısmen nedeni buydu. Jess'in "Beni zindandaki seks partisine mi getirdin?" sorusuna Fizzy'nin yanıtı "Evet, Los Angeles'ta herkesin zindanları var!"

Fizzy bir tutam parlak siyah saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Tamam, bir sonraki randevun için plan yapalım."

"HAYIR." Dizüstü bilgisayarını açan Jess, e-postasına giriş yaptı. Ama dikkati başka bir yere odaklanmış olsa bile, Fizzy'nin kaşlarını çatmasını kaçırmak zordu. "Fizz, bir çocukla zor."

"Bu her zaman bahanendir."

"Çünkü her zaman bir çocuğum olur."

"Ayrıca yan evde yaşayan ve siz randevudayken onu izlemekten fazlasıyla mutlu olan büyükanne ve büyükbabanız ve çocuğunuzun sizden daha havalı olduğunu düşünen bir en iyi arkadaşınız var. Hepimiz sadece senin mutlu olmanı istiyoruz."

Jess yaptıklarını biliyordu. Bu yüzden en başta Tinder sularını test etmeyi kabul etmişti. "Tamam, seni eğlendireyim," dedi. "İnanılmaz biriyle tanıştığımı varsayalım. Onunla nerede buluşacağım? Juno iki yaşındayken farklıydı. Şimdi yedi yaşında, mükemmel işiten, uykusu hafif bir çocuğum var ve en son bir adamın evine gittiğimde ortalık o kadar dağınıktı ki, tuvalete gitmek için kalktığımda boxerı sırtıma yapışmıştı.

"Brüt."

"Kabul."

"Hala." Fizzy düşünceli bir şekilde parmağını dudaklarının altına ovuşturdu. "Bekar ebeveynler her zaman işe yarar, Jess. Brady Bunch'a bakın.

"En iyi örneğiniz elli yıllık bir durum komedisi mi?" Fizzy onu ne kadar çok ikna etmeye çalışırsa, Jess oraya geri dönmeyi o kadar az istiyordu. "1969'da ebeveynlerin sadece yüzde on üçü bekardı. Carol Brady zamanının ilerisindeydi. Ben değilim."

"Vanilyalı latte!" barista Daniel, kafenin gürültüsü arasında bağırdı.

Fizzy, ayağa kalkıp tezgâha doğru ilerlemeden önce Jess'in baş belası olmayı bitirmediğini işaret etti.

Jess, neredeyse serbest çalıştığı sürece hafta içi her gün Twiggs kafesine geliyordu. Esasen dört blokluk bir yarıçapta var olan hayatı, bu haliyle son derece idare edilebilirdi. Juno'yu apartman kompleksinin hemen aşağısındaki okula götürürken Fizzy en iyi masayı kaptı -arka tarafta, pencerenin ışığından uzakta ama henüz sallanmayan prizin yanında. Fizzy roman yazarken Jess rakamlarla uğraşıyordu ve sülük olmamak için en az doksan dakikada bir bir şeyler sipariş ettiler, bu da onları daha çok çalışmaya, daha az dedikodu yapmaya teşvik etme gibi ek bir fayda sağladı.

Bugün hariç. Fizzy'nin amansız olacağını şimdiden söyleyebilirdi.

"Tamam aşkım." Arkadaşı içkisi ve yaban mersinli kocaman bir kekle geri döndü ve yerini alması biraz zaman aldı. "Neredeydim?"

Jess, okuyormuş gibi yaparak gözlerini önündeki e-postadan ayırmadı. "Sanırım bunun benim hayatım olduğunu ve en iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yapmam gerektiğini söylemek üzereydin."

"Bunun benim söyleyeceğim bir şey olmadığını
ikimiz de biliyoruz." "Neden senin arkadaşınım?"

"Çünkü seni kötü adam olarak ölümsüzleştirdim.*Kızıl Dantel*, ve sen hayranların favorisi oldun, bu yüzden seni öldüremem.

Jess, "Bazen sorularımı yanıtlıyor musun, yoksa kafanın içinde devam eden bir konuşmayı mı sürdürüyorsun?" diye homurdandı.

Fizzy, muffininin kağıdını soymaya başladı. "Söyleyeceğim şey, kötü bir randevu yüzünden havlu atamazsın."

Jess, "Bu sadece tek bir kötü randevu değil," dedi. "Erkeklere çekici gelmeye çalışmanın yorucu ve yabancı bir süreci. Serbest çalışan bir istatistikçiyim ve en seksi kıyafetimin eski kıyafetim olduğunu düşünüyorum.*Buffy* gömlek ve bir çift kesim. En sevdiğim pijama, Pops'un eski atletlerinden biri ve hamile yoga pantolonu.

Fizzy kederli bir "Hayır" diye sızlandı.

"Evet," dedi Jess vurgulayarak. "Üstelik, bizim yaşımızdaki çoğu insan hala Jägermeister'dan keyif aldığı konusunda yalan söylerken benim bir çocuğum oldu. Bir flört profilinde kendimi gösterişli göstermek zor."

Fizzy güldü.

"Muhtemelen bir daha asla görmeyeceğim bir adam için Juno'dan zaman ayırmaktan nefret ediyorum."

Fizzy, kara gözleri inanamayarak sabitlenmiş halde bunun bir an için alışmasına izin verdi. "Yani, sen... işin bitti mi?"

Jessica, sıkıcı ama sıkıcı üç erkekle üç randevuya çıktın. "Juno büyüyene kadar işim bitti, evet."

Jess'e şüpheyle baktı. "Ne kadar yaşlı?"

"Bilmiyorum." Jess kahvesini aldı ama "Americano" olarak adlandırdıkları adam Twiggs'e adım atıp tam da sabah 8:24'te öne doğru ilerlediğinde, uzun bacaklar, siyah saçlar ve somurtkan, öfkeli hisler, tek bir kişiyle göz teması kurmadığında dikkati dağıldı. "Belki üniversitedeyken?"

Jess'in gözleri Americano'dan ayrıldığında, Fizzy'nin ifadesinde korku dalgalanıyordu. "Kolej?18 yaşına geldiğinde?Kahvehanedeki herkesin kafası döndüğünde sesini alçalttı. "Gelecekteki aşk hayatınızın romanını yazmaya başlasaydım, on sekiz yıldır ilk kez vücudunu bir erkeğe mutlu bir şekilde gösteren bir kadın kahraman mı yazacağımı mı söylüyorsunuz? Tatlım, hayır. Mükemmel korunmuş vajinanız bile bunu kaldıramaz.

"Mutluluk."

"Orada bir Mısır mezarı gibi. Adeta mumyalanmış," diye mırıldandı Fizzy bir yudum.

Önde, Americano içkisinin parasını ödedi ve sonra kenara çekildi, telefonuna bir şeyler yazmaya daldı. "Anlaşması nedir?" Jess sessizce sordu.

Fizzy, "Americano'ya o kadar aşıksın ki," dedi. "Ne zaman buraya gelse onu izlediğinin farkında mısın?"

"Belki de tavrını büyüleyici buluyorum."

Fizzy gözlerini onun şu anda lacivert bir paltoyla gizlenmiş olan kışına indirdi. "Artık ona 'tavırları' mı diyoruz?" Eğilip dizüstü bilgisayarının yanında tuttuğu Fikir Defterine bir şeyler yazdı.

Jess, "Buraya geliyor ve biri onunla konuşmaya çalışırsa cinayet işleyecekmiş izlenimi veriyor," diye alay etti.

"Belki de profesyonel bir tetikçidir."

Jess de onu tepeden tırnağa inceledi. "Daha çok sosyal olarak kabız bir ortaçağ sanat profesörü gibi." Buraya ne zaman gelmeye başladığını hatırlamaya çalıştı. belki iki

Yıllar önce? Neredeyse her gün, her sabah aynı saatte, aynı içki, aynı kasvetli sessizlik. Burası ilginç bir mahalleydi ve Twiggs onun kalbiydi. İnsanlar oylanmak, yudumlamak, sohbet etmek için gelirdi; Americano, farklı veya eksantrik olmasıyla değil, gürültülü, sevimli tuhaflarla dolu bir alanda neredeyse tamamen sessiz olmasıyla göze çarpıyordu. Jess, "Giysiler güzel ama içlerinde huysuz," diye mırıldandı.

"Eh, belki de tanıdığım başka biri gibi sevişmeye ihtiyacı vardır."

Fizz. Juno'yu doğurduğumdan beri seks yapıyorum," dedi Jess bıkkınlıkla. "Sadece bağlılığım için fazla bir şey kalmadığını söylüyorum ve sadece orgazm olmak için sıkıcı ya da düpedüz korkunç randevulara katlanmaya istekli değilim. Bunun için pille çalışan aletler yapıyorlar."

Fizzy, "Sadece seksten bahsetmiyorum," dedi. "Kendini her zaman son sıraya koymamaktan bahsediyorum." Fizzy, yakındaki bir masayı silmekte olan Daniel'e el sallamak için durdu. "Daniel, hepsini anladın mı?"

Doğruldu ve ona, Fizzy'ye romanın kahramanı yazmasına neden olan gülümsemeyi verdi. *Kaderin Şeytanı* Daniel'i aklında tutarak ve gerçek hayatta yapmaya cesaret edemediği her türlü pisliği kitapta ona yaptı.

Ve asla yapmazdı: Daniel ve Fizzy geçen yıl bir kez çıktılar ama bir aile toplantısında karşılaşınca her şey çabucak bitti. Aile birleşimi. "Sizi ne zaman duyamıyoruz?" O sordu.

"Güzel, o zaman lütfen Jess'e haklı olduğumu söyle."

"Jess'in sırf sevişmek için Tinder'a girip girmemesi konusunda bir fikrim olmasını ister misin?" O sordu.

"Tamam, evet." Jess inledi. "Dip dibi böyle hissettiriyor."

"Ya da hangi arkadaşlık sitesini seviyorsa!" diye bağırdı Fizzy, onu duymazdan gelerek. "Bu kadın seksi ve genç. Geriye kalan sıcak yıllarını mom jean pantolonlar ve eski tişörtülerle harcamamalı."

Jess itiraz etmeye hazır bir şekilde kıyafetine baktı ama kelimeler boğazında düğümlendi.

"Belki değil," dedi Daniel, "ama mutluydu, huysuz olup olmamasının bir önemi var mı?"

Fizzy'ye zaferle gülümsedi. "Görmek? Daniel bir nevi Jess Takımında.

"Biliyor musun," dedi Daniel şimdi, elindeki süngeri elinde yuvarlayarak, içeriden öğrendiği bir bilgiyle kendini beğenmiş bir tavırla, "Americano da bir romantik."

Dur tahmin edeyim, dedi Jess sırtarak. "Dothraki temalı bir seks zindanının sunucusu mu?"

Sadece Fizzy güldü. Daniel çekingen bir şekilde omuz silkti. "Son teknoloji bir çöpçatanlık şirketi kurmak üzere."

İki kadın da sustu. *Şimdi ne olacak?*

"Çöpçatanlık?" diye sordu. "Bu kafenin müdavimi olan ve yine de kimseye gülümsemeyen aynı Amerikalı mı?" Arkasında, onun daha bir dakika önce çıktığı kapıyı işaret etti. "Oadam? Karamsar, antisosyal filtrenin gölgelediği yoğun ateşliliğiyle mi?"

"İşte bu," dedi Daniel başını sallayarak. Sevişmeye ihtiyacı olduğu konusunda haklı olabilirsin ama sanırım kendisi için gayet iyi.

EN AZINDAN BU Belirli bir Fizzy teğeti bir Pazartesi günü gerçekleşti—Pops, Juno'yu Pazartesi günleri okuldan alır ve onu kütüphaneye götürürdü. Jess, Genentech için birlikte bir teklif alabildi, Whole Foods ile gelecek hafta için bir toplantı ayarladı ve eve yürüyüp akşam yemeğine saldırmaya başlamadan önce birkaç elektronik tabloyu gözden geçirdi.

Üzerinde ancak otuz bin mil kayıtlı olan on yıllık arabası o kadar nadiren kullanılıyordu ki, Jess depoyu en son ne zaman doldurmak zorunda kaldığını hatırlayamıyordu. Memnuniyetle, dünyasındaki her şeyin elinin altında olduğunu düşündü. University Heights, küçük restoranlar ve bağımsız işletmeler arasında yer alan dairelerin ve uyumsuz evlerin mükemmel bir karışımıydı. Açıkçası, dün geceki randevunun tek yararı, Travis'in sadece iki kapı ötedeki El Zarape'de buluşmayı kabul etmesiydi; Dünyanın en sıkıcı akşam yemeği sohbetini yapmaktan daha kötü olan tek şey, bunu yapmak için Gaslamp'a gitmek olurdu.

Gün batımına yaklaşık bir saat kala, gökyüzü, Güney Kaliforniyalı herhangi bir sürücüyü kafası karışmış bir kargaşaya sürükleyecek, şiddetli bir şekilde berelenmiş gri-mavi, tehditkar bir yağmur yağmıştı. Seyrek bir kalabalık, caddenin aşağısındaki yeni Kiwi bira fabrikasının güvertesinde Pazartesi günkü düzeyde gürültü yapıyordu ve Bahn Thai'deki her yerde hazır ve nazır olan kuyruk, hızla bir aç vücutlar karmaşasına dönüşüyordu; şu anda müşterilerin restoranın yanındaki özel verandaya oturmamaları için tabelayı görmezden gelen insanlara üç dipçik takıldı. Nana ve Pops'un kiracısı Bay Brooks, bir kapı zili kamerası kurmuştu.

ön birimler ve neredeyse her sabah Jess'e ön basamakta masa beklerken kaç üniversitelinin elektronik sigara kullandığının ayrıntılı bir hesabını veriyordu.

Ev görüş alanına girdi. Juno, dört yaşındayken apartman kompleksine "Harley Hall" adını vermişti ve bir başkent olmak için gereken iddialı havaya sahip olmasa da...HHall, isim takıldı. Harley Hall parlak yeşildi ve bitişik binaların toprak rengi sıvaları arasında bir zümrüt gibi göze çarpıyordu. Sokağa bakan taraf, alacalı bir desen oluşturan yatay bir pembe ve mor çini şeridi ile süslenmişti; elektrik pembesi pencere kutuları parlak renkli mandevilla'yı yılın büyük bölümünde döktü. Jess'in büyükanne ve büyükbabası Ronald ve Joanne Davis mülkü, Pops'un donanmadan emekli olduğu yıl satın almışlardı. Tesadüfen bu, Jess'in uzun süreli erkek arkadaşının öyle olmadığına karar verdiği yıldır. *baba malzemesi* ve penisini başka bayanlara koyma seçeneğini elinde tutmak istedi. Jess okulu bitirdi ve ardından iki aylık Juno'yu topladı ve mülkün arka ucundaki Nana ve Pops'un bungalovuna bakan zemin kattaki iki yatak odalı birime taşındı. Jess'i UCLA'da üniversiteye gidene kadar Mission Hills'te büyüttükleri göz önüne alındığında, geçiş temelde sıfırdı. Ve şimdi, küçük ve mükemmel köyü, çocuğunu büyütmesine yardımcı oldu.

Yan kapı küçük bir gıcırtyla açıldı, ardından arkasından kilitlendi. Jess, dar bir patikadan kendi dairesini Nana Jo ve Pops'un bungalovundan ayıran avluya girdi. Alan, Bali veya Endonezya'da bir yerde yemyeşil bir bahçeye benziyordu. Bir avuç dolusu taş çeşme sessizce uğuldadı ve birincil his, *parlak*: duvarlara ve çitlere eflatun, mercan ve pirinç-mor begonviller hakimdi.

Hemen, küçük, özenle Fransız örgülü bir çocuk Jess'i yakaladı. "Anne, kütüphaneden yılanlarla ilgili bir kitap aldım, yılanların göz kapakları olmadığını biliyor muydun?"

"BEN-"

"Ayrıca yemeklerini bütün olarak yerler ve kulakları sadece kafalarının içindedir. Bil bakalım nerede yılan bulamıyorsun? Juno, mavi gözlerini kırpmadan ona baktı. "Tahmin etmek."

"Kanada!"

"HAYIR! Antarktika!"

Jess, "Olmaz!" diye seslenerek onları içeri aldı. omzunun üzerinden.

"Yol. Ve o kobrayı hatırla *Kara Aygır*? Şey, kobra lar yuva yapan tek yılan türüdür ve yirmi yaşına kadar yaşayabilirler."

Bu aslında Jessica'yı şok etti. "Bir dakika, ciddi misin?" Çantasını kapının hemen içindeki kanepeye bıraktı ve akşam yemeği seçeneklerini araştırmak için kilere gitti. "Delilik bu."

"Evet. Cidden."

Juno sessizce arkasından gitti ve anlayış, Jess'in göğsüne bir ağırlık gibi çöktü. Döndü ve çocuğunun, tedbirli yalvarır gibi kocaman gözlerle baktığını gördü. "Juno, bebeğim, hayır."

"Lütfen anne?"

"HAYIR."

"Babam mısır yılanı olabileceğini söyledi. Kitap onların 'çok uysal' olduklarını söylüyor. Yoksa top piton mu?"

"Piton mu?" Jess, kaynaması için ocağa bir tencere su koydu. "Aklını mı kaçırdın evladım?" Pencereden sızan gün ışığının son esmesinde uyuyan kedi Güvercin'i işaret etti. "Bir piton o yarattığı yer."

"Bir top pitonu ve buna izin vermem."

Jess, "Babam seni bir yılan almaya teşvik ediyorsa, baban onu evinde tutabilir," dedi.

"Nana Jo zaten hayır dedi." "Bahse girerim."

Juno homurdanarak kanepeye çöktü. Jess gelip oturdu ve onu kucaklaması için kendine çekti. Yedi yaşındaydı ama küçüktü; hâlâ parmak boğumlarında gamzeleri olan bebek elleri vardı ve bebek şampuanı ve kitapların odunsu lifleri gibi kokuyordu. Juno küçük kollarını Jess'in boynuna doladığında, küçük kızı içine çekti. Juno'nun artık kendi odası vardı ama o dört yaşına kadar annesiyle yatmıştı ve bazen Jess gecenin bir yarısı uyanıp kucagındaki bebeğinin sıcak ağırlığına karşı keskin bir özlem duyuyordu. Jess'in annesi, Juno'yu bu alışkanlığından kurtarması gerektiğini söylerdi ama ebeveynlik tavsiyesi, Jamie Davis'in birine vermesi gereken son şeydi. Ayrıca, şiltenin o tarafını başka kimse işgal etmiş benzemiyordu.

Ve Juno usta bir kucaklayıcıydı, kucaklaşmada altın madalya kazanan bir Olimpiyatçıydı. Yüzünü Jess'in boynuna bastırdı ve nefes alarak daha da yakınlaştı. "Anne. Dün gece bir randevuya çıktın," diye fısıldadı.

"Mm-hmm."

Juno randevu için heyecanlıydı, sadece büyük büyük anne babasına hayran olduğu ve Jess dışarıdayken Nana Jo'nun yemeklerini yaptığı için değil, aynı zamanda yakın zamanda izledikleri için de heyecanlıydı. *Bebek Bakıcılığındaki Maceralar*, ve Fizzy ona bunun flörtün nasıl bir şey olduğunu oldukça doğru bir şekilde tasvir ettiğini söylemişti. Juno'nun zihninde, Jess sonunda Thor'la çıkabilir.

"Şehir merkezine gittin mi? Sana çiçek getirdi mi?" Geri çekti. "Onu öptün mü?"

Jess güldü. "Hayır yapmadım. Akşam yemeği yedik ve ben eve yürüdüm.

Juno onu inceledi, gözleri kısıldı. Bir randevuda daha fazlasının olması gerektiğinden oldukça emin görünüyordu. Sanki bir şey hatırlamış gibi aniden ortaya çıktı ve kapının yanındaki tekerlekli sırt çantasına doğru koştu. "Sana da bir kitap aldım."

"Yaptın?"

Juno geri yürüdü ve onun kucığına emekleyerek onu teslim etti.

Orta Yaşlı ve Tekmeliyor!: Bir Kadının 40, 50 ve Ötesinde Çıkmak İçin Kesin Rehberi.

Jess şaşkın bir kahkaha attı. "Bunu sana Fizz Teyzen mi yaptı?" Juno'nun kıkırdaması ağzından keyifle çıktı. "Pops'a mesaj attı."

Jess başının üstünden buzdolabının yanındaki kuru silinebilir tahtaya bir göz attı ve parmak uçlarından kollarına kadar bir karıncalanma yayıldı. SözlerYENİ YIL HEDEFLERİJuno'nun kabarcıklı el yazısıyla yazılmıştı.

NANA & POPS

Kişisel bir tepsi alın Her
gün bir wock alın

JUNO

Brokoli sevmeyi öğrenin
Her sabah yatağımı topla
Pazar Yeni Bir Şey Deneyin!

ANNE

Yeni Bir Pazar Deneyin!
Nana ses daha bencil ol!
Beni korkutan daha çok şey yap

tamam evren, diye düşündü Jessica. *Anladım*. Bayan Brady öncü olabildiyse, belki de Jess'in de denemesinin zamanı gelmişti.

İki

TİLE SORUNaydınlanmalar: asla uygun bir zamanda gelmediler. Jess'in yedi yaşında hafif hiperaktif bir çocuğu ve matematiksel muammaların her çeşidiyle hokkabazlık yapan, gelişen bir serbest meslek kariyeri vardı. Bunların hiçbirisi, maceralardan oluşan bir yapılacaklar listesi oluşturmak için fazla zaman bırakmadı. Ayrıca kızı ve kariyeri ona yeterdi; dört iyi serbest çalışma sözleşmesi vardı ve ona fazladan fazla bir şey bırakmasa da, astronomik sigorta primleri de dahil olmak üzere faturaları karşılayabiliyor ve büyükanne ve büyükbabasına da yardım edebiliyordu. Juno mutlu bir çocuktü. Güzel bir bölgede yaşıyorlardı. Açıkçası, Jess hayatını olduğu gibi seviyordu.

Ama kelimeler*Beni korkutan daha çok şey yap*veri kümeleri arasında gözlerini her kapattığında göz kapaklarında neon ışıklar yanıp sönüyor gibiydi.

Doğrusu, flört etmemesi muhtemelen korkudan çok tembellikten kaynaklanıyordu.*Baş döndürücü bir şekilde durgunluğa atladığım gibi değil*, diye düşündü Jess.*Yavaşça içine girdim ve ancak şimdi yerden aldığım kot pantolonun tekrar giyilmeden önce yıkanıp yıkanmayacağını sorgulamadığım için fark ettim..* Jess, yirmi iki yaşındayken anne olmaktan asla şikayet etmezdi -açıkçası, Alec'in ona verebileceğı en iyi şey Juno'ydu- ama Juno'nun öğle yemeğini hazırlamak için, diyelim ki, gelecekteki bir partnerde ne arayabileceğini düşünmekten daha fazla çaba sarf ettiğini kabul etmek muhtemelen adildi. Belki Fizzy, Nana ve kapağı*Marie Claire*Jess'in rahat alanından çıkıp daha büyük hayaller kurması gerektiğini ima ettiklerinde yanılmadılar.

"Yaptığın o surat ne?" Fizzy, Jess'in ifadesinin çevresine hayali bir daire çizdi. "Kelimeyi boşveriyorum."

"Bu?" Jess kendi başını işaret etti. "Yenmek?"

Fizzy başını salladı ve yazarken yüksek sesle mırıldandı: "'Bakışlarını adamın delici bakışlarından uzaklaştırdı, yenik yüzünü süt grisi bir renge boyadı.'"

"Vay. Teşekkür ederim."

"Senin hakkında yazmıyorum. İfaden tam zamanındaydı. Birkaç kelime daha yazdı ve ardından lattesini aldı. "Arkadaşlığımızın Ye Eski Günlerinde anlattığımız gibi, kendini aşk romanlarımdan birinin kahramanı olarak görmüyorsun, bu yüzden seni asla bir yan karakter veya kötü adamdan başka bir şey yapmayacağım."

Sözleri Jess'e 'Three Stooges tokat gibi çarptığında, Fizzy çok taze bir yudum olması muhtemel olmayan bir şey karşısında yüzünü buruşturdu - açıkça yeniden sipariş verme zamanı gelmişti.

Jess sessizce oturdu, hayatının o farkına bile varmadan geçip gideceğine dair derin bir farkındalıkla sendeledi. Juno'nun hayatı dolu dolu yaşamayı bırakması onun kalbini kırardı. Americano, olması gereken yerleri olan ve 'Twiggs'teki hoi polloi'ye ayıracak zamanı olmayan seksi bir adam gibi görünerek kafeye girdiğinde saatin 8:24 olması gerektiğini ancak belli belirsiz fark etti. Tek kelime etmeden cüzdanından bir onluk çıkardı, Daniel'in üstünü aldı ve bahşiş kavanozuna sadece madeni paraları attı. Jess, boğazında yükselen aşırı kızgınlıkla ona baktı.

O boktan bir bahşişçi! Petty Reasons Why Americano Is Awful zihinsel ateşine başka bir günlük attı.

Fizzy yüzünün önünde tersledi ve dikkatini tekrar masalarına çekti. "Orada. Yine yapıyorsun."

Jess kaşlarını çatı. "Ne yapıyorsun?"

"Onu süzmek. Amerikalı." Fizzy'nin yüzü bilmiş bir sırıtışa dönüştü. Onun seksi olduğunu düşünüyorsun.

"Ben değilim. Ben sadece uzaklaşıyordum. Jess geri çekildi, hakarete uğradı.

"İğrenç, Felicity." "Tabii, tamam." Fizzy sivri parmağını söz konusu ince giyimli adama doğrulttu.

koyu kot pantolon ve hafif, kraliyet mavisi bir süveter. Jess, ensesinde kıvrılmış koyu renk saçların, zar zor büyümüş, neredeyse bir saç kesimi gerektirecek kadar mükemmel uzunlukta olduğunu fark etti. Zeytin derisi, ısırarak kadar dolu bir ağız. O kadar uzundu ki, bir sandalyeden bakıldığında kafası tavanı çiziyor gibiydi. Ama gözleri - şimdi, asıl olay onlardı: anlamlı ve duygulu, koyu kırbaçlı. "*bu*brüt. Sen ne dersin."

Jess omuz silkti, sarsıldı. "Tipim değil."

"O adam herkesin tipi." Fizzy inanamayarak güldü.

"Pekala, onu alabilirsin." Jess kaşlarını çatarak onun her zamanki gibi çeşni barını bir peçeteyle silmesini izledi. "Sadece bir çöpçatanlık şirketi kurduğu fikrini nasıl anlayamadığımı düşünüyordum. Bu öyle bir pislüğün yaptığı bir şey değil.

"Şahsen bence Daniel'in neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yok. Böyle görünen zengin adamlar, gündüzleri işleriyle, geceleri ise yatırım portföyleriyle kimsenin aşk hayatını düşünemeyecek kadar evliler."

Americano gitmek için çeşni barından döndü. Bir anda Jess'in merakı kabardı ve yanından geçerken bir eliyle onu kolundan yakaladı. İkisi de dondu. Gözleri ender, şaşırtıcı bir renkteydi, yakından beklediğinden daha açıktı. Amber, artık görebiliyordu, kahverengi değil. Tüm dikkatinin ağırlığı, göğsünde, ciğerlerindeki havayı dışarı iten fiziksel bir baskı gibi hissetti.

"Hey." Jess titreyen sınırlarının arasından ileri atıldı ve çenesini kaldırdı. "Bir saniye bekle. Sana bir şey sorabilir miyiz?"

Onu serbest bıraktığında, Fizzy'ye bir bakış atarak, sonra tekrar ona dönerek kolunu yavaşça çekti. Bir kez başını salladı.

Bir çöpçatan olduğun söyleniyor, dedi Jess.

Americano gözlerini kıstı. "'Söylenti' mi?"

"Evet."

"Bu söylenti hangi bağlamda ortaya çıktı?"

Jess inanılmaz bir kahkaha atarak etraflarını işaret etti. "University Heights dedikodusunun sıfır noktası. Park Avenue'nun söylenti değirmeni." Bekledi, ama o şaşkın bir halde ona bakmaya devam etti. "Bu doğru mu?" diye sordu. "Çöpçatan mısın?"

"Teknik olarak ben bir genetikçiyim."

"Yani..." Kaşları alnına tırmandı.Americano, görünüşe göre sivri sessizlik konusunda çok rahattı. "Bu çöpçatanlık için bir 'hayır' mı?"

Tek kaşını eğlenceli bir şekilde sallayarak yumuşadı. "Şirketim, tescilli genetik profil oluşturma teknolojisine dayalı olarak insanları birbirine bağlayan bir hizmet geliştirdi."

GazlıOooohed. "Büyük sözler. Kulağa skandal gibi geliyor." Eğilip defterine bir şeyler karaladı.

"Genetik profil oluşturma teknolojisi" mi? Jess ona yüzünü buruşturdu. "Bana belli belirsiz öjeni havası veriyor, üzgünüm."

Fizzy, Americano'nun dikkatini Jess'in çöp tenekesi ağzından uzaklaştırmakta gecikmedi. "Roman yazarıyım. Bu benim kriptonitime benziyor." Kalemmini kaldırdı ve cilveli bir tavırla salladı. "Okuyucularım bu tür şeylere bayılırdı."

Takma adın ne? O sordu.

"Gerçek adımla yazıyorum," dedi. "Felicity Chen."

Felicity, ona öpmesi için zarif bir el uzattı ve kafası karışmış bir tereddüitten sonra, Americano kısa bir tokalaşma için onun parmak uçlarını kavradı.

Jess, yüzündeki garip ifadeyi silmeyi umarak, "Bir düzineden fazla dile çevrildi," diye böbürlendi.

Hile yaptı; Americano etkilenmiş görünüyordu. "Gerçekten mi."

"Bir uygulama olacak mı?" Fizzy acımasızdı. "Tinder gibi mi?"

"Evet." Kaşlarını çatı. "Ama hayır. Bağlantılar için değil."

"Bunu kimse yapabilir mi?"

"Sonunda," dedi. "Bu bir-" Cebinden telefonu titredi ve kaşlarını daha da çatarak çıkardı. "Üzgünüm," dedi tekrar cebine koyarken. "Gitmem gerekiyor ama ilgini takdir ediyorum. Yakında daha fazlasını duyacağınızdan eminim."

Fizzy kendine güvenen gülümsemesiyle eğildi. "Instagram'da yüz binin üzerinde takipçim var. Ağırlıklı olarak on sekiz ila elli beş yaşındaki kadın okuyucularımın duymak isteyebileceği bir şeyse, bilgiyi paylaşmak isterim."

Americano'nun alnı düzeldi, kaşları çatıldı. Bingo.

"Mayısta halka açacağız," dedi, "ama istersen ofise gelebilir, konuşmayı dinleyebilir, bir örnek verebilirsin..."

"Aörneke?" Jess ağzından kaçırıldı.

Gözleri ona döndüğünde, gözlerindeki küçük, kızgın kızgınlığı görebiliyordu. Fizzy cilveli bir polisse, Jess de kesinlikle şüpheli bir polisti ve Americano, Fizzy'nin gerçek hayranlığına bile zar zor tahammül ediyor gibiydi.

Jess'in gözlerinin içine baktı. "Tükürmek."

Jess kahkaha atarak, "Özür dilerim?" diye sordu.

"Örnek," dedi yavaşça, "tükürüldü."

Gözleri, onu yüzden kucaklara ve geriye doğru gelişigüzel bir şekilde taradı. Göğsünün içinde, kalbi garip bir takla attı.

Sonra saatine baktı. *Kuyu.*

Fizzy ikisi arasında gidip gelirken kıs kıs güldü. "Eminim ikimiz de tükürmeyi becerebiliriz." Sırıttı. "Senin için."

Solgun bir gülümsemeyle masaya bir kartvizit düşürdü; sesli yaptı *gümbür gümbür*. "Öjeni yok," diye ekledi sessizce, "söz veriyorum."

JESS ONU İZLEDİayrılmak. Kapının üzerindeki zil, o ayrılırken hayal kırıklığına uğramış tek bir zil sesi verdi. "Tamam," dedi arkadaşına dönerek. "Onun bir vampir olduğuna dair fazlalık/eksiklik nedir?"

Fizzy, kartviziti masanın kenarına vurarak onu görmezden geldi. "Şuna bak."

Americano kaldırırda şık siyah bir Audi'ye binerken Jess gözlerini kısarak pencereden dışarı baktı. "Beni zorlamaya çalışıyordu."

"Bu kart yasal." Fizzy elinde çevirerek ona gözlerini kısarak baktı. "Bu boku Kinko'da yaptırmadı."

"Tükürmek," diye taklit etti Jess derin, kesik bir sesle. "Tanrım, kesinlikle pazarlama işinde değil çünkü o adamın sıfır karizması var. Bu kehanete bir nokta koyun ve ben doksan yaşına geldiğimde ona geri dönelim: O, bu hayatta tanışacağım en kibirli insan."

"Onu takıntı haline getirmeyi bırakır mısınız?"

Jess, kartviziti Fizzy'den aldı. "Bu arabayı kafana takmayı bırakır mısınız-" Arabanın etkileyici ağırlığını elinde tartarak durdu. "Vay. Gerçekten kalın."

"Sana söylemiştim."

Jess logoyu incelemek için ters çevirdi: temas noktaları çift sarmal olan birbirine bağlı iki daire. Ön tarafta, altta küçük, kabartmalı gümüş harflerle Americano'nun gerçek adı. "Tahmin ettiğim şey bu değildi. Richard'a benziyor. Ya da belki bir Adam."

"Bir Keanu'ya benziyor."

Kendini hazırla. Başını kaldırıp Fizzy'ye baktı ve sırıttı. Americano'nun adı Dr. Pena Nehri."

Ah hayır, dedi Fizzy, nefes vererek. "O bir *sıvaka*dı, Jess."

Jess güldü; Felicity Chen harika bir şekilde tahmin edilebilirdi. "Eh, adı adam koyuyor, tam tersi değil."

"Yanlış. Adam ne kadar ateşli olursa olsun, adı iki olan GreggGıasla seksi olmayacak." Fizzy kızarak sandalyesine daha da gömüldü. "Bir sonraki kahramanıma 'River' adını verseydim ne kadar tuhaf olurdu?"

"Çok."

Jess şirket adını yüksek sesle okurken Fizzy yine de not etti. "Genetik olarak mı? GenetikMüttefik?" Kelimeyi yerine oturmada önce ağzında yuvarladı. Ah, anladım. 'Genetik' gibi ama büyük harfle söylendi. "ally" için. Şu sloganı dinleyin: "Geleceğiniz zaten içinizde." Vay canına." Kartı yere bıraktı ve sırtarak arkasına yaslandı. "Senin içinde'? Önce bunu yüksek sesle okuyan oldu mu?"

"Gidiyoruz," dedi Fizzy, Jess'in küstahlığına aldırış etmeden ve çantasını toplayarak. Jess ona kocaman açılmış gözlerle baktı. "Ciddi misin? Şu anda?"

"Juno'yu yakalaman için beş saatten fazla zamanın var. La Jolla yarım saatlik sürüş mesafesindedir."

"Fizzy, bizimle bunun hakkında konuşmaktan pek memnun görünmüyordu. Buradan çıkmak için sabırsızlanıyordu."

"Ne olmuş? Bunu bir araştırma olarak düşünün: Burayı görmeliyim."

SADECE VARDIGeniş otoparkta dört araba ve kıkırdarak Fizzy yeni ama mantıklı mavi Camry'sini River'in pırıl pırıl Audi'sinin yanına park etti.

Deri konsolun karşısından Jess'e sırttı. "Ruh eşini bulmaya hazır mısınız?" "Ben değilim." Ama Fizzy çoktan arabadan inmişti.

Jess dışarı çıkıp önlerindeki iki katlı binaya baktı. Kabul etmesi gerekiyordu: Etkileyiciydi. Cilalı ahşap çatalı cephede, dev fırçalanmış alüminyum harflerle GeneticAlly adlı şirket adı yazıyordu; ikinci kat modern, bitmemiş beton ve parlak, geniş pencerelerle övünüyordu. İki halkalı DNA logosu, Fizzy'nin hafifçe çekmesiyle dışarı doğru açılan geniş ön kapıların üzerine basılmıştı. Jess ve Fizzy lüks ve ıssız bir lobiye girdiler.

Vay canına, diye fısıldadı Fizzy. "Bu çok tuhaf."

Girişten neredeyse bir futbol sahası uzaktaki mermer levhadan dev bir masaya doğru ilerlerken ayak sesleri zeminde yankılandı. Her şey çığlık attı*masraflı*; kesinlikle en az beş güvenlik kamerası tarafından filme alınıyorlardı.

"MERHABA." Bir kadın gülümseyerek onlara baktı. Ayrıca pahalı görünüyordu. "Yardımcı olabilir miyim?"

Fizzy, kendini hiç kaybetmeden kollarını masaya dayadı. "Peña Nehri'ni görmek için buradayız."

Resepsiyonist vahşi, paniklemiş bir bakışla takvimi kontrol ederek gözlerini kırptırdı. "Seni mi bekliyor?" Jess, kendisinin ve Fizzy'nin az önce içeri girip orayı tam anlamıyla yöneten kişiyi görmek isteyebileceklerini acı bir şekilde fark etti.

"Hayır," diye kabul etti Jess, tam da Fizzy "Öyle."

Fizz, Jess'e gitmesini işaret etti. "Ona Felicity Chen ve ortağının burada olduğunu söyleyebilirsin." Jess öksürerek güldü ve temkinli resepsiyonist bir konuk günlüğünü işaret etti. "Tamam aşkım, peki, lütfen devam edin ve oturum açın. Kimliklerinizi görmem gerekecek. Sunum için mi buradasınız?" Bilgileri kimliklerinden not aldı.

Jess kaşlarını çatı. "Ne?"

"Yani... seni DNADuo için işe aldı mı?" diye sordu.

"DNADuo. işte o." İsimlerini kayıt defterine yazarken Fizzy sırtı. "Kahve dükkanında iki güzel bekar bayan gördü ve şişelere tükürmemiz için bize yalvardı."

"Fizz." Jess bininci kez, kaosu süpüren bir süpürge ve faras gibi Fizzy'yi takip edip etmeyeceğini merak etti. Fizzy'nin yanında olmak, Jess'i aynı anda hem daha canlı hem de daha donuk hissettiriyordu.

Resepsiyonist, kimlikleriyle birlikte kibar bir gülümsemeyle karşılık verdi ve oturmaları gerektiğini belirtti. "Dr. Peña'ya burada olduğunuzu haber vereceğim."

Jess, kırmızı deri koltukların üzerinde oturan ilk popoların onlarınki olduğu hissine kapıldığına yemin etti. Kelimenin tam anlamıyla hiçbir yerde toz yoktu, başka bir beden bu mobilyaya dokunduğuna dair hiçbir ipucu yoktu. "Bu çok tuhaf," diye fısıldadı. "Bunun organ toplayan bir tarikatın paravanı olmadığından emin miyiz?" Düzenli bir yığın bilim günlüğüne dikkatle dokundu. "Güzel olanları hep yem olarak kullanırlar."

Dr. Peña." Fizzy not defterini çıkardı ve nazlı bir şekilde kaleminin ucunu yaladı. "Artık kesinlikle bir kahramana onun adını veriyorum."

"Tek böbrekle gidersem," dedi Jess, "senin böbreklerinden birini almaya gelirim."

Fizzy kalemini kağıda hafifçe vurdu. "Acaba River Peña'nın erkek kardeşi olur mu? Luis. Antonio..."

"Ve tüm bunlar paraya mal oluyor." Jess elini yumuşak derinin üzerinde gezdirdi. "Böyle bir kanepenin kaç böbrek değerinde olduğunu düşünüyorsun?" Telefonunu çıkardı ve arama çubuğuna yazdı, sonuçlara ağzı açık kaldı. "Google'a göre, tek bir böbreğin gidiş oranı 262.000 dolar. Neden çalışıyorum? Sadece biriyle hayatta kalabilirim, değil mi?"

"Jessica Davis, sanki evinden daha önce hiç çıkmamış gibi konuşuyorsun."

"Onun hayali soy ağacını oluşturan sensin! Burada ne işimiz var? "Birini Bulmak mı?" dedi Fizzy ve sonra ona sinsice gülümsedi. "Ya da biraz almak bir kitap için acayip istihbarat."

"Dr. River Peña'ya bakıp 'İşte romantik bir ruh var' diye düşünmediğinizi kabul etmelisiniz."

"Hayır," diye kabul etti Fizz, "ama ona bakıp 'Bahse girerim harika bir penisi var' diye düşünüyorum. Ellerinin büyüklüğünü gördün mü? Beni bir basketbol topu gibi kafamdan taşıyabiliyordu."

Boğazları temizlendi ve başlarını kaldırıp Peña Nehri'nin iki adım ötede durduğunu gördüler. "Eh, siz ikiniz kesinlikle vakit kaybetmediniz."

Jess'in midesi yere düştü ve ağzından şu sözler gıcırdadı: "Kahretsin." "Az önce ne dediğimi duydun mu?" diye sordu.

Yavaş, kontrollü bir nefes verdi. Kesinlikle duymuştu. "Ne duydun?" sonunda başardı.

Fizzy ayağa kalkıp Jess'i de kendisiyle birlikte yukarı çekti. "Harika." River'a zarif bir reverans yaptı. "Bizi götür."

ÜÇ

THEY ONU TAKİP ETTİ bir dizi steril çift kapıdan ve sağ taraftan birkaç metrede bir ofislerin çıktığı uzun bir koridordan. Her kapının dövülmüş paslanmaz çelikten bir pankartı ve bir adı vardı: Lisa Addams. Sanjeev Jariwala. David Morris. Nehir Peña. Tiffany Fujita. Brandon Butkis.

Jess, tahmin edilebileceği gibi, zaten üzerinde olan Fizzy'ye baktı: "Kıç öpücüğü," diye fısıldadı, memnun bir şekilde.

Açık bir ofis kapısından Jess, La Jolla kıyı şeridini gösteren geniş bir pencere gördü. Bir milden daha az bir mesafede, martılar beyaz örtülü suların üzerinden süzülüyor ve dalgalar şiddetli bir şekilde kayalık uçurumlara çarpıyordu. Muhteşemdi.

Bu mülkün yıllık kira bedeli en az bir buçuk böbrek olmalıydı.

Üçlü sessizce ilerledi ve bir dizi asansöre ulaştı. River uzun işaret parmağıyla Yukarı düğmesine bastı ve sonra tek kelime etmeden ileriye baktı.

Sessizlik ağırlaştı. "Burada ne kadar süredir çalışıyorsun?" diye sordu.

"Kurulduğundan beri."

Yardımsever. Tekrar denedi. "Kaç çalışan var?" "Yaklaşık bir düzine."

Jess gülümseyerek, "Pazarlama işinde olmaman çok yazık," dedi. "Ne kadar çekici."

River ona bakmak için döndü ve adamın ifadesi kollarından aşağı soğuk bir his dalgası gönderdi. "Evet güzel. Neyse ki yeteneklerim başka yerde yatıyor. Bakışları çok uzun bir süre onunkilerde oyalandı ve asansör kapıları açılır açılmaz bu his sıcak bir statik hale geldi.

Fizzy kaburgalarına sertçe dirsek attı. *seksi şeyler*, açıkça düşünüyordu.

Suikastçı şeyler, diye cevapladı Jess içinden.

Bu harika araştırma fırsatından yararlanma vaatlerine rağmen, Fizzy alışılmadık bir şekilde sessizdi; belki de River'ın katı varlığından korkmuştu. Bu, yavaş asansör yolculuğunun geri kalanının Sibiry'a'nın kasvetli merkezi kadar sözsüz olduğu anlamına geliyordu. Dışarı çıktıklarında Jess, en iyi arkadaşının bina hakkında -kendisinin tahminine göre- üstüne notlar karalamasını izledi; ikinci koridorda yanlarından geçtikleri bir avuç dolusu bilim insanı; River'ın dengeli temposu, mükemmel duruşu ve gözle görülür şekilde kaslı kalçaları. Bu arada Jess, spor ayakkabılarının muşamba üzerinde çıkardığı iğrenç gıcırta ve kıyafetinin görece hantallığı konusunda giderek daha fazla bilinçlenmeye başladı. Fizzy her zamanki gibi giyinmişti - sevimli puantiyeli ipek bir bluz ve kalem pantolon - ve River her zamanki gibi giyinmişti - gündelik iş dünyasının parlak dergi versiyonu. Jess o sabah aceleyle eski püskü bir UCLA eşofman üstü, biraz eski Levi's ve bir çift aşınmış Vans giyerken, daha sonra biyoteknoloji La Jolla'nın en iyi topuklu bölümünde bir koridorda yürüyeceği aklına gelmemiştir.

Koridorun sonunda konferans salonuna açılan açık bir kapı vardı. River duraksadı ve onlara önünden geçmeleri için işaret etti.

"Buraya otur," dedi. "Lisa birazdan size katılacak." Fizzy önce

Jess'e, sonra da River'a baktı. "Lisa kim?"

"Müşteri ilişkilerinin başı ve uygulama geliştirmemizin lideri. Teknolojiyi ve eşleştirme sürecini açıklayacak."

Açıksası, tüm bu şey bir tekne dolusu kafa karıştırıcı gizlilik haline gelmişti. Kalmıyor musun? diye sordu.

Sanki şirketin suçu çocuğu olduğunu öne sürmüş gibi gücenmiş görünüyordu. "HAYIR." Belli belirsiz bir gülümsemeyle arkasını döndü ve koridorda ilerlemeye devam etti.*şek.*

Sadece birkaç dakika sonra, bir esmer içeri girdi. Şekilsiz bir muumuu giyip sık görünebilen, sürekli aktif Güney Kaliforniyalıların güneşte öpülmüş, makyajsız, kumsal dalgalı görünümüne sahipti.

"Hey!" Ellerini sıkmak için uzanarak ilerledi. "Ben Lisa Addams. GeneticAlly'de müşteri ilişkileri başkanı. Geldiğinize çok sevindim! Bu sunumu henüz bu kadar küçük bir gruba vermedim, bu bir patlama olacak. Siz ikiniz hazır mısınız?"

Fizzy coşkuyla başını salladı ama Jess kendisini önemli bir sırrı bilmeyen tek kişinin olduğu bir dünyaya düşmüş gibi hissetmeye başlamıştı.

"Başlamadan önce bana tuvaleti gösterir misin?" diye sordu hafifçe yüzünü buruşturarak. "Kahve."

Lisa, başka bir gülümsemeyle Jess'e yeterince basit görünen talimatlar verdi. Jess, belirgin bir laboratuvar havasına sahip bir dizi geniş kapı aralığının yanından geçti. Biri etiketlendi NUMUNE HAZIRLAMA. sonraki oldu DNA SEKANSÖRLERİ, bunu takiben ANALİZ 1, ANALİZ 2, VE SUNUCULAR. Son olarak: tuvaletli bir oyuk.

Tuvaletler bile fütüristikti. Jess gerçekten umumi bir bide hakkında ne hissedeceğinden emin değildi, ama üzerinde o kadar çok düğme vardı ki - ve hey, ılık su - onunla oynamaya karar verdi. Ellerini yıkarken yansımasına baktığında, o sabah makyaj yapmadığını ve loş ama gurur verici ışıktaki bitkin ve bitkin göründüğünü anladı. *Harika.*

Geri dönerken, dikkati açık bir kapıya takıldı. Gerçek bir bilimsel ortama girmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve zihninin bir köşesinde nostalji zonkluyordu. etiketli odaya göz atmak NUMUNE HAZIRLAMA, Jess uzun bir laboratuvar sıraları ve tuş takımları ve bir film den fırlamış gibi yanıp sönen tam renkli dijital ekranları olan bir dizi makine gördü.

Sonra River'ın alçak, derin sesini duydu: "10X şişe ekstraksiyon tamponu daha yok mu?"

Başka bir adam, "Siparişimiz var," diye yanıtladı. "Sanırım bu seti bitirmek için yeterince şeyim var."

"İyi."

"Demo için iki kişinin geldiğini duydum mu?"

"Evet," dedi Irmak. "İki kadın. İçlerinden biri, görünüşe göre internette geniş bir varlığa sahip bir yazar."

Jess'in sözsüz bir iletişim kurduğunu varsaydığı bir duraksama oldu.

Bilmiyorum dostum, dedi River. "Sadece kahvemi almaya çalışıyordum, bu yüzden Lisa'nın halledebilmesi için gelmelerini önerdim."

Kıyı.

"Anladım," dedi diğer ses. "Kitleri gönderirlerse, onları bazı referans sekanslarla dört kopya halinde çalıştıracam."

"Sunumdan kısa bir süre sonra, bir seferde yalnızca bir avuç numuneye sahip olduğumuz zamanlar olabilir, bu yüzden bu, bunun için iyi bir deneme olacak."

"Doğru."

River'ın gülerek, "Dışarıda herkes için birinin olduğunu kanıtlamak için bir fırsat," dediğini duyduğunda tam arkasını dönüp konferans odasına yürümek üzereydi.

Diğer adam, "Çirkin mi?" diye sordu.

"Hayır, çirkin değil." Jess hemen bunu River'ın bir iltifatı olarak almaya karar verdi ve ekledi: "Tamamen ortalama."

Gerçek bir gücenmişlik içinde avuç içi göğse doğru saha kalktı ve arkasından bir ses gelince irkildi. "Lisa ile görüştükten sonra bir laboratuvar turu ister miydin?"

Jess ona yumruk atacakmış gibi dönerken arkasındaki adam ellerini kaldırdı. Uzun boylu ve zayıftı ve bir bilim adamını oynayan her filmdeki her aktör gibi görünüyordu: Beyaz, gözlüklü, saçını kestirmeye ihtiyacı vardı. Jeff Goldblum aynı zamanda Benedict Cumberbatch ise, o Jeff Goldblum'du.

Adamın ona gerçekten bir tur teklif edip etmediğinden veya kulak misafiri olduğu için onu kurnazca azarladığından emin değildi.

"Ah. Hayır, dedi, sorun değil. Üzgünüm. Tuvaletten dönüyordum ve bir göz attım.

Gülümseyerek elini uzattı. "David Morris." Jess onu tereddütle salladı. Jessica.

"Bir süredir ofislerde müşterimiz yok. Taze bir yüz görmek güzel." Bunu söyler söylemez, gözleri hızla onun vücudunu aşağı kaydırıp ve tekrar yukarı çıktı. "DNADuo mu yapıyorsun?"

Bu üst düzey flört servisine akşamdan kalma bir kolej çocuğu gibi geldiği gerçeğini saklamak için kollarını göğsünde kavuşturma dürtüsüne direndi. Henüz karar vermedim. En iyi arkadaşım buradayım. O bir aşk romanı yazarı ve Americano-Dr. Peña, kusura bakma, bu sabah bize işten bahsetti.

David, ikisini de konferans odasına götürmesi için ona işaret etti. "Pekala, umarım teknolojiyi ilgi çekici bulursun."

Jess zorla kibarca gülümsedi. "Yapacağımızdan eminim."

David konferans odasının eşiğinde durdu. "Tanıştığımıza memnun oldum Jessica. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, lütfen bize ulaşmaktan çekinmeyin."

Jess, başka bir gergin gülümsemeyle içinde kabaran huzursuzluğu bastırdı. "Kesinlikle yapacağım."

O GERİ DÖNDÜkonferans odası eskisinden kabaca yüzde on daha havalı hissediyordu.

Bu, namlunun dibini kazımak demektir. Fizzy ve Lisa, çeşitli flört uygulamalarının yararları ve sakıncaları hakkında sohbet ediyorlardı, ancak Jess içeri girdiğinde yakalanmışlar gibi doğruldular. "Başlamaya hazır mısınız?" diye sordu Lisa, iPad'deki bir menüyü kaydırarak. Oda

karartıldı ve tavandan yumuşak bir uğultu ile büyük bir ekran indi.

Fizzy rolünü oynadı, "Kesinlikle evet!" bu yüzden Jess de onunkini oynadı: "Tabii, neden olmasın."

Lisa sanki iki yerine elli kişilik bir kalabalığa konuşuyormuş gibi büyük odanın önüne doğru güvenle yürüdü.

"Hedefleriniz neler," diye başladı, "romantik ilişkiler söz konusu olduğunda?" Jess beklentiyle Jess'e dönen Fizzy'ye döndü.

"Pekala, sanırım ilk atışı ben yapacağım," dedi Fizzy, Jess'in boş ifadesiyle alay ederek. Otuz dört yaşındayım ve flört etmekten zevk alıyorum. Çok fazla. Ama sanırım sonunda yerleşeceğim, birkaç çocuğum olacak. Tamamen kişiye göre değişir."

Lisa başını salladı, bu mükemmel bir cevapmış gibi gülümseyerek Jess'e döndü.

"Ben..." diye başladı, biraz sallanarak. "Dışarıda benim için birinin olduğunu varsayıyorum ama onu bulmak için pek acelem yok. Otuzuma girmek üzereyim. Bir kızım var; fazla zamanım yok." Belli belirsiz omuz silkerek, "Gerçekten bilmiyorum," diye mırıldandı.

Belli ki Lisa biraz daha fazla güdüsü olan insanlara alışıkta ama yine de konuşmasını yaptı. "Bir ruh eşinin gerçekte ne olduğunu hiç merak ettiniz mi?" diye sordu. "Aşk ölçebileceğiniz bir nitelik midir?"

"Oooh, güzel soru." Fizzy eğildi. Kanca, misina ve platin.

Lisa, "Burada olduğuna inanıyoruz," dedi. "DNA teknolojisi aracılığıyla eşleştirme, tam olarak burada, GeneticAlly'de, DNADuo aracılığıyla sunduğumuz şeydir. GeneticAlly resmi olarak altı yıl önce kuruldu, ancak DNADuo konsepti ilk olarak 2003 yılında Salk Enstitüsündeki Dr. David Morris'in laboratuvarında tasarlandı." Lisa ilk görüntüden (DNADuo logosu) kaydırarak yolun hemen yukarısındaki fütüristik binalardan oluşan sade bir koleksiyon olan Salk'ın havadan görünümüne kaydardı. "Genetik eşleştirme fikri yeni değil, ancak çok az şirket Dr. Morris ve yüksek lisans öğrencisi River Peña'nın tasarladığı kadar kapsamlı bir şey yaratmayı başardı."

Jess, kendisine bakan Fizzy'ye baktı. Tüm bunları River ve akıl hocası icat ettiyse, Jess, berbat bir saha görevlisi olduğu için ona fazla bir şey veremeyeceğini düşündü.

Biraz pislik olduğu için ona bok atabilse bile.

Lisa devam etti: "DNADuo'nun gerçek aşk eşleşmelerini belirlemede bu kadar başarılı olmasının nedeni, fikrin DNA ile başlamamış olmasıdır." Dramatik bir şekilde durakladı. "İnsanlarla başladı."

Slayt hareketlenip Salk araştırma binalarından uzaklaşıp bir cadde boyunca bir barın verandasında durmuş, gülüp konuşan bilgisayar yapımı üniversite öğrencilerine doğru uzaklaşırken, Jess göz devirmesini bastırdı.

Dr. Peña önce birbirini çeken iki kişinin DNA'sında tamamlayıcı bir model bulup bulamayacağını sordu. Lisa'nın slaydı yakından, çapkın bir şekilde konuşan bir çifti yakınlaştırdı. "Yani, belirli insanları çekici bulmaya programlandık mı ve hangi iki kişinin birbirini daha tanışmadan çekeceğini tahmin edebilir miyiz?" Sırıttı. "UC San Diego'dan binden fazla öğrenci üzerinde yapılan bir çalışmada, kırka yakın bir dizi genin çekicilikle sıkı bir şekilde ilişkili olduğu bulundu. Peña daha sonra kalıcı mutluluğa bakmak için laboratuvarı ters yöne işaret etti. On yıldan uzun süredir mutlu bir şekilde evli olan insanların genetik profilini bulabilir mi?"

Lisa, bilgisayar tarafından oluşturulan yaşlı bir çiftin bir kanepede oturup kucaklaştığını göstermek için animasyonu ileri kaydırды. Görüntü yakınlaştırlarak bir mahalle, sonra bir şehir ve ardından şehir haritası DNA'nın çift sarmallı bir sarmalı gibi görünene kadar daha da uzaklaştı. Lisa, "Üç yüzden fazla çift üzerinde yapılan bir çalışmadan," diye devam etti, "Dr. Peña, çekimle ilişkilendirilen aynı kırk genin yanı sıra daha önce ilişkisiz olan diğer pek çok gen de dahil olmak üzere, uzun vadede duygusal uyumlulukla bağlantılı yaklaşık iki yüz gen buldu. Durdu, onlara baktı. "Bu, DNADuo'nun yalnızca ilk nesliydi."

Jess'in yanında, Fizzy tamamen dalmış, tüm dikkatini vererek oturuyordu. Ama Jess şüpheliydi. Lisa'nın tarif ettiği şey aslında iki yüz makaralı bir kumar makinesiydi. İstatistiksel olarak konuşursak, doğru kombinasyona inmek saçma bir şekilde düşük olasılıklı bir olaydı. GeneticAlly, insan genomundaki her genin varyant sayısıyla yalnızca örüntü uyumluluğu arıyor olsa bile, bu tür bir algoritma, manuel olarak hesaplanması neredeyse imkansız olacak kadar karmaşıktı.

Karşılaştıkları veri miktarını işlemeye nasıl başlayacaklarını göremiyordu.

Lisa aklını okumuş gibiydi. "İki yüz çok sayıda gendir ve insan genomu en az yirmi bin genden oluşur. Elbette bunların hepsi, hatta belki çoğu, duygusal doyumumuzla ilgili değildir. Ama Dr. Peña ve Morris her birini bulmak istedi. Sadece uyumluluğu belirlemek istemediler, ruh eşinizi bulmanıza yardım etmek istediler. Tam da bu yüzden Dr. Peña, yeni bir derin sinir ağı geliştirmek için Caltech ile işbirliği yaptı."

Slayt yeniden canlanıp çifte sarmala daldığında ve DNA sarmalı boyunca vızıldayarak ilerlerken temel parçaları vurgularken bu sözlerin zihnine sinmesine izin verdi.

"Bu proje, kişilik testlerini, beyin taramalarını, ilişki başarısına ilişkin boylamsal çalışmaları ve -evet- DNA dizileme ve analizinden geçen yüz binden fazla örneği kapsıyor." Her birinin gözünün içine ölü gibi baktı. "Yatırımcılar yalnızca teknolojiye otuz milyon dolardan fazla para yatırdı. Uygulama geliştiricileri yaklaşık beş milyon yatırım yaptı. Gerçekten çığır açan bir sistemimiz olduğunu düşünüyor muyum?" Başını salladı. "Aramızda? Bütün dürüstlüğümler? Evet."

İleriye doğru kaydırarak çenesini ekrana doğru kaldırdı, bir kadının bembeyaz bir fonda tek başına durduğu yer. "İşte böyle çalışıyor. Pek çok genetik profil çıkarma şirketi gibi, müşterilerin çok yakında posta yoluyla sipariş verebilecekleri bir kit geliştirdik. İlilenirsen burada satın alabileceğin setlerimiz var."

Jess, Fizzy'nin kredi kartını çıkarmak için can attığını hissedebiliyordu. Lisa masanın üzerindeki küçük bir kutuyu aldı; beyazdı, gökkuşağı renklerinde basılmış basit DNADuo logosu. "Tam olarak kullanıma sunulduğunda, müşteriler artık otuz beş yüzden fazla genin bulgularını birleştiren DNADuo algoritmamız tarafından analiz edilmek üzere numunelerini gönderecekler. Analizler alındıktan sonra, sonuçların DNADuo uygulamanıza yüklenmesi yalnızca yaklaşık üç gün sürer. Beklerken, diğer tanışma sitelerinde yaptığınız gibi, profilinize kendinizle ilgili bilgileri girebilirsiniz. Yaşınız, konumunuz, mesleğiniz ve insanların sizin hakkınızda bilmesini istediğiniz her şey hakkında bilgiler. Sonuçlarınız açıklandığında, seçtiğiniz kriterlere göre uyumluluk puanlarını sizinle paylaşacağız."

Jess sesli bir şekilde yutkundu. Bunların hepsi kulağa çok... eksiksiz geliyordu.

Slayt şimdi aynı boş zeminin önünde yan yana duran iki kişiyi gösteriyordu. "Titiz analizler sonucunda puanlama kutuları oluşturduk. Yani, puanları ilişki başarısıyla ne kadar sıkı bir şekilde ilişkili olduklarına göre gruplandırıyoruz. Uyumlu olup olmadıklarını görmek için sokaktan rastgele iki kişiyi çekerseniz, DNADuo algoritmamızda ortalama yedi ile yirmi dört arasında bir puana bakıyorsunuz demektir. Bu puanlar yüz üzerinden, yani yirmi dört ideal değil ama sıfır da değil. Biz bu skorlara Temel Maçlar diyoruz."

"Onlardan çok var mı?" diye sordu.

Ah, evet, dedi Lisa. "Birbirlerine karşı test edilen rastgele eşleştirmelerin büyük çoğunluğu Temel Eşleşmelerdir. Şimdi," öne kaydıldı ve iki kişi gülümseyerek birbirlerine döndüler, "sıklıkla yirmi beş ile elli arasında puan alan çiftler arasında çekicilik olduğu bildiriliyor, ancak onları uzun vadeli takip ettiğimizde, bu bireyler nadiren kalıcı bir duygusal uyum buluyorlar. Biz bunlara Gümüş Eşleşmeler diyoruz ve beta testimizdeki bazı kişiler bu ilişkileri keşfetmeyi seçti." Lisa omuz silkti, sırıttı, açıkça senaryodan koptu. "İyi seks, iyi sekstir, değil mi?"

Fizzy coşkuyla başını salladı ama Jess sadece belli belirsiz omuz silkti. "Nadiren kalıcı uyumluluk bulduklarını söylediğinizde, 'nadiren' eşdiğiniz nedir?"

Lisa gülümsedi. "İlk çalışmalarımıza göre, her üç yüz kişiden yalnızca biri, uzun vadeli olarak kabul ettiğimiz iki yıllık eşğin üzerinde kalıyor. Ama işin eğlenceli olduğu yer burası," dedi doğrularak. Birlikte ilerlerken el ele tutuşan yeni bir çift ekranda belirdi. "Altın Maçlar, elli ile altmış beş arasında puan alan çiftlerdir. Altın Maçların üçte biri birlikte kalıcı bir ilişki bulacaktır. Bu sayı, altmış altıdan seksene kadar bir skorla üçte ikiye kadar çıkıyor - buna Platin Maç diyoruz.

"Vay canına," diye fısıldadı Fizzy, mum ışığında samimi bir akşam yemeğinde birlikte gülen yeni çifte bakarak. "Bu çok büyük bir sıçrama."

Lisa başını salladı. "Ama dört çiftten üçü seksen ila doksan arasında uzun süreli aşk buluyor" dedi. "Ve onlar sonunda veritabanımızdaki herkes için bulmayı umduğumuz eşleşmelerdir. Geniş bir çiçek kemerinin altında evlenen bir çifte doğru hızla ilerledi. "Biz onlara Titanyum diyoruz."

Kuşkusuz, Jess bu istatistik karşısında yaşadığı şoku gizlemek zorunda kaldı. Etkileyiciydi. Yine de bir milyon kadar sorusu vardı ve düğünde çifte işaret etti.

senaryo; kadın Asyalı, erkek Orta Doğu kökenliydi. "Pazarlama araçlarınızdan DNADuo'nun bir etnik köken önyargısı olmadığı anlaşıyor."

"Doğru. Bir dizi biyolojik belirteç temelinde bir ruh eşi bulmakla ilgili. Farklı etnik kökenlerde bulunan bazı genetik varyantlar olsa da, bu teknoloji simetri değil, DNA düzeyinde uyumlulukla ilgilidir. Çok teknik bir noktaya değinmek istemem ama birçok durumda uyumluluk, iki bireyin aynı genetik belirteçlere sahip olması yerine farklı genetik işaretlere sahip olması durumunda daha güçlüdür. Ve unutmayın, DNADuo kültürel etkileri hesaba katamaz, bu nedenle tüm bu bilgilerin önemi müşteri tarafından kişisel olarak değerlendirilmelidir. Müşteriler, alım formlarında istenen tüm kriterleri kültürel geçmiş, din vb. Algoritma, belirtilen kriterlere uymayan herhangi bir uyumluluk bulgusunu dikkate almaz."

"Yani ben eşcinselsem?"

"Elbette." Lisa tereddüt etmedi. "Giriş formunuzda kadın maçlarını, erkek maçlarını, ikili olmayan maçları veya yukarıdakilerin tümünü görmeyi seçebilirsiniz. Bir şirket olarak ırk, kültürel kimlik, cinsiyet, cinsel yönelim veya din temelinde ayrımcılık yapmıyoruz ve DNADuo da yapmıyor. X veya Y kromozomlarında yalnızca bir avuç uyumluluk dizisi imzası bulunur; belirli bir cinsel genotip hariç tutulursa veri setini geçersiz kılmak için kesinlikle yeterli değil."

Jess, kuşkusuz -ve beklenmedik bir şekilde- etkilenmiş olarak sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Özür dilerim, bir soru daha," dedi Fizzy. "Uyumluluk puanlarını birden yüze kadar sayın dediniz... Hiç doksanın üzerinde bir puan gördünüz mü?"

Lisa içtenlikle gülümsedi. "Yalnızca üç kez."

"Ve?" Jess'in kalbi göğüs kemiğine çarpmaya başladı. Beyni şimdi farklı bir kumar makinesi hayal etti, 3.500 sıralı ve neredeyse her bir kirazı sıralayan tek bir çekme.

Odaya girdiğinden beri ilk kez, Lisa aşırı yetkin sörfçü-yönetici cephesinin düşmesine izin verdi. Genç, umutlu ve şaşkın görünüyordu: "Bu şirkette bana en çok güven veren şey bu. Evet, üç düşük bir sayı ama doksan üzerinde test yapan çiftler, duygusal istikrar, iletişim ve işbirliği ve cinsel tatmin konularında en yüksek puanı alan üç çift. onlarElmasMaçlar. Bunlardan daha fazlasını istiyor muyuz? Elbette. Demek istediğim, DNADuo yüz kırk bin kişi üzerinde test edildi ve

yaklaşık yirmi bin çiftte tamamen doğrulanmıştır. Bu, bu büyüklükteki bir girişim için muazzam bir çalışma, ancak Hinge'da en az beş milyon ve Tınder'da tahminen elli milyon insan var. Sunucumuzdaki tüm verileri toplayana kadar, orada gerçekte kaç tane Elmas Maç olduğunu bilemeyeceğiz.

DÖRT

FIZZY ARADI.

Fizzy hiç aramadı.

Yani saat 8:13 olmasına ve Jess'in iki dakika içinde Juno'yu okula götürmesi gerekmesine ve henüz çocuğunu beslememiş ya da tek bir yudum kahve içmemiş olmasına ve saat 9:30'da şehir merkezinde bir toplantısı olmasına ve zar zor giyinmiş olmasına rağmen cevap verdi.

Jess, "Asla aramazsın," dedi.

Fizzy, "Bu uygulama çılgınca," dedi.

Juno hala pijamalarıyla dışarı çıktı. "Kahvaltı için hazırım!"

Jess, telefonunu ağzından uzaklaştırarak, "Gerçek kıyafetler giymen gerekiyor, aşkım," diye fısıldadı.

Kızı yatak odasına geri dönerken inledi.

"Ben..." dedi Fizzy ve sonra duraksadı. "Tamam, iyi bir nokta. Bu gömlek oldukça şeffaf." Başka bir duraklama. "Bekle, ne giydiğimi nasıl bildin?"

Jess, "Çocuğumla konuşuyordum," dedi gülerek. "Uygulamanın deli olmasıyla ilgili bu nedir? Ne uygulaması?"

"DNADuo sonuçlarım bu sabah geldiğinden beri yirmi üç kibrit aldım."

Jess hızlı bir zihinsel hesap yaptı; siteyi ziyaretlerinin üzerinden sadece iki gün geçmişti. Ya GeneticAlly delicesine verimliydi ya da bu günlerde çok fazla örnek çalıştırmıyordu. Eşsiz bir sinir ağına yatırım yapan herhangi bir şirketin verilerini ciddiye aldığını gönülsüzce kabul etmek zorunda kaldı.

"Yirmiüç?" Bir fincan kahve koydu ve Güvercin mırıldanarak Jess'in bacaklarının arasına girdi. Jess, kediye kısa bir süre bakmak gibi bir hata yaptı ve bardağı aşırı dolmuş, kahve tezgahın üzerinde birikmişti. Küfür ederek açmak için eğildi

Güvercin'in dışarı çıkmasına izin verdi, sonra bulaşık havlusu için bir çekmeceyi kazdı.

"Bu çok fazla ruh eşi var."

"Oldukça geniş bir ağ attım," diye onayladı Fizzy. "On üç puanın üzerinde bir şey söyledim."

"On üç mü?"

"Beklentisi olmayan erkeklerle çıktığınızda neler olduğunu görmek eğlenceli."

Tezgahtan yere damlayan kahve, Jess'in şanslı çoraplarından sırlıslıklam oldu. "*Allah kabretsin*"

"Sadece potansiyel olarak korkunç bir tarih, estetik ameliyat değil." "Seni lanetlemiyordum, kahve döktüm."

"Bunu bir karakter çalışması olarak düşün," diye devam etti Fizzy. "Tamamen uyumsuz iki insanı bir araya getirdiğinizde ne olur? Olasılıkları yenecekler mi? Yoksa birbirleriyle kavga mı ediyorlar? Durdu ve Jess, arkadaşının defterine uzandığını hayal etti. Arka planda garip bir uyarı sesi geldi. "Yirmidört!"

Juno okul için giyinmiş mutfığa girdi ama saçları kuş yuvası olarak kaldı. "Anne, bir smoothie alabilir miyim?"

"Bebeğim, git saçını tara."

"Yine Juno ile konuştuğunu varsayıyorum," dedi Fizzy dikkati dağılmış bir şekilde. "Yapabilir miyim, anne?"

"Öyleydin," dedi Jess, Fizzy'ye ve sonra, "ve evet, Junebug, bir tane yapacağım ama git saçını ve dişlerini de fırçala lütfen." Mutfakta Jess saate baktı ve homurdandı. Buzdolabından bir sepet çilek çıkardı.

"Tamam," dedi Fizzy, "Bugün Aiden B. ile öğle yemeği randevum var, on üç puanlık Temel Maç ve yarın Antonio R. ile yine Temel Maç, yirmi birlik bir akşam yemeği randevum var."

"Kimsenin sana maceracı olmadığını söylemesine asla izin verme."

"Anne," diye seslendi Juno banyodan. "Unutma, bugün bahçıvan geldi diye Güvercin'i dışarı çıkarma!"

Jess hızla döndü ve ön pencereden dışarı, kedisiz avluya ve açık kapıya giden yola baktı.

"Fizz, uçmam gerek."

BİR PATLAYAN BLENDER,dört blokluk bir kedi kovalamacası, iki kıyafet değişikliği (Jess'inki), bir inanılmaz çift düğümlü spor ayakkabı (Juno'nunki) ve daha sonra geçen bir teslimat, Juno okuldaydı ve Jess sonunda şehir merkezinde kışını kaldırıyordu. O sabah Jennings Marketi ile büyük bir toplantı, öğleden sonra iki potansiyel yeni müşteri ve ardından altıda bir okul toplantısı. Maraton, ancak yapılabilir. Ama evrenin doğası neden Jess'in geride kaldığı gün, 5'te bir kaza olması, çıkışında dolambaçlı bir yol olması ve bulunacak tek bir park yeri olmamasıydı? Sıra sıra lüks sedanların yanından geçti ve San Diego'daki her zenginin aynı anda Gaslamp'ta olup olmadığını merak etmeye başladı, ama sonra,*huşşab*: duaları sağındaki ters ışıkların parlamasıyla cevaplandı. Flaşörünü çevirerek ileri doğru yuvarlandı. Rahatlama, kan dolaşımına adrenalin pompalandı, sanki park etme için gerçek bir ödül varmış gibi, bazı müşterilerle yaptığı yoğun bir toplantıdan ziyade, verilerini yıllık projeksiyonlarına uyacak şekilde dikkatle seçmek istediğinden oldukça emindi.

Ama Jess aracı çekmek için ayağını gaz pedalına doğru hareket ettirdiği sırada, siyah bir sedan yan sıradan virajı döndü ve etkileyici bir hızla oraya doğru kaydı.*hızlı ve Öfkeliçilik*.

Jess direksiyona şaplak atarak ciddi bir şekilde "Ah, hadi ama!" diye bağırdı.

Son Ding Dong'u yemekten ve suçu büyükbabasına atmaktan daha bencil bir şey yapmamış bir kadının yerini aldığı için sürücünün bir pislik gibi görüp hissetmesini umarak pasif-agresif bir şekilde ellerini kaldırdı. Abartmalar bir yana, Jess -direksiyon başında onu her zaman sakın tutabilen- kornasına sert bir el koymanın eşiğindeydi. Ama sonra arabanın kapısı açıldı ve inanılmaz derecede uzun bir bacak uzandı, ütülü kömür pantolona sarındı ve parlak deri bir ayakkabıyla örtüldü. Omuzlarda ortaya çıkan bir şey vardı, duruş... ve sonra onu etkiledi. Jess'in bilmek için yüzünü görmesine gerek yoktu, çünkü bu herhangi bir siyah sedan değildi, siyah bir Audi'ydı.*Onunsiyah Audi*.

River Peña park yerini çaldı.

"Hey!" diye bağırarak pencereden dışarı eğildi. Ama o çoktan kaldırımında hızlı hızlı yürüyordu ve arkasını dönme zahmetine girmedi.

Jess, birkaç sıra ötede geri geri giden başka bir araba gördü ve virajı hızla dönerken lastiklerinin işitilebilir gıcırıtısına yüzünü buruşturdu. Kimse buraya girmeye cesaret etmesin diye kornasını çalmaya hazırdı, arabasını parka çekti, ihtiyacı olan her şeyi aldı ve topuklarını ve üzerine oturan eteğini ayak sürüyerek girişe doğru koştu.

Şimdi neredeyse on dakika geç kalmıştı ama Jennings en son on beş dakika geride koşmuştu ve cam kapıların diğer tarafındaki asansörleri şimdiden görebiliyordu. Sadece başarabilir...

Asansörde River Peña'dan başka kim duruyordu? Jess onun ileri uzanıp düğmeye basmasını izledi.

Üstündeki ışık yanıp söndü, kapılar kayarak açıldı. İleriye doğru bir adım attı ve Jess diz üstü bilgisayarını göğsüne bastırarak koşmaya başladı.

"Tut, lütfen!"

Dönüp omzunun üzerinden baktı ve sonra asansörde gözden kayboldu.

"Orospu çocuğu!" Jess mırıldandı.

Jennings Bakkal merkezi sadece üç kat yukarıdaydı, bu yüzden beklemek yerine merdivenleri kullandı. Bir seferde iki tane. Merdiven boşluğundan koridora koşarken gözle görülür bir şekilde nefes nefese kalan Jess, hemen bir adamın tuğla duvarına çarptı. Kayıt için, harika kokuyordu. Çıldırıcıydı.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı, gözleri telefonunda, onun etrafından dolanıp koridorda ilerlemeye devam etti.

Ama Jess kaynama noktasına gelmişti: "Americano!"

Kısa bir süre tereddüt ettikten sonra döndü. Koyu saçları bir gözünün üzerine düştü ve onu yana doğru taradı. "Üzgünüm?"

"Özür kabul edilmedi. Park yerimi aldın." "Ben senin-?"

"Ve sen asansörü tutmadın," dedi. "Geç kalıyorum, beni gördün ve kapıyı tutmaya tenezzül etmedin."

"Yapmadım *Görmek* Sen." Kısa, inanmaz bir kahkaha attı. "Belki bir dahaki sefere biraz daha erken çıkmalısın."

"Vay. Sen gerçekten bir pisliksin."

Kaşlarını çatarak onu inceledi. "Birbirimizi tanıyor muyuz?"

"Dalga mı geçiyorsun?" Göğsünü işaret etti. Dallar mı? Bir şişeye tükürmek mi? Tamamen ortalama mı? Bunlardan herhangi biri bir çağrışım yapıyor mu?"

Anlayış, yüzünde hareket eden bir hava cephesiydi. Şaşırma, tanıma, utanma.

"Ben..." Gözleri, sanki her an takviye kuvvetler gelebilirmiş gibi, onun üzerinde ve sonra koridorun aşağısında titreşti. "Sen... tamamen tanınmaz durumdaydın. BEN

sen olduğunu bilmiyordum."

Jess bunun hastalıklı bir yanık mı yoksa tersten yapılmış bir iltifat mı olduğunu bir türlü anlayamamıştı.

"Üzgünüm, adınızı hatırlamıyorum Bayan...?" diye sordu.

"Bunu hiç bilmiyordun."

Ve onu memnun eden bir bakış vardı - konuşmaya zar zor tahammül ettiğini söyleyen bakış. Göz temasını keserek sonunda saatine baktı. "Geç kalmakla ilgili bir şey mi söyledin?"

Bok!

Jess, Jennings Market'in ofisleri olan 303 numaralı süite giden koridordan üç metre aşağı koşarak onun yanından geçti.

YÜZDE 31California'daki haneler bekar ebeveynler tarafından yönetiliyor, ancak Jess bunu Alice Birney İlköğretim Bilim-Sanat Fuarı toplantısına akın eden insanlardan asla tahmin edemezdi. Bir okul etkinliğinde yalnız ebeveyn olmak, bir çiftler partisinde tek başına olmak gibiydi. Eksi şarap. Nana veya Pops yanında değilse, Jess diğer ebeveynlerin bekar bir anne ile nasıl etkileşim kuracakları konusunda hiçbir fikirleri olmadığı konusunda yoğun bir şekilde bilgilendirildi. Oradaki biriyle yaptığı en uzun konuşma, birinci sınıf tatil resitalinde, bir annenin Jess'in kocasının yanındaki boş koltuğa oturup oturmayacağını sorduğu zaman olmuştu. "Koca yok, boş sandalye" dediğinde, diğer kadın birkaç kez beceriksizce gülümsedi ve ardından beş dakika boyunca hiç hoş bekar erkek tanımadığı için ne kadar üzgün olduğunu nefes nefese sürdürdü.

Ancak bu olaylardan birinde ilk kez, koridora girerken Jess'in yalnız olduğu için rahatladığını fark etti; havadan sudan konuşmak zorunda kalmayacaktı. Bunu bu gece yapabileceğinden emin değildi; bugün yaptığı her toplantı bir çıkmaz sokaktı. Şey, Jennings Bakkal toplantısı dışında. Bu tam bir felaketti.

İstatistiğin en büyük günahlarından biri özenle seçmektir, yani çalışma bittikten sonra hangi veri setlerinin analize dahil edileceğini seçmektir. Aykırı değerleri bırakmak için pek çok geçerli neden vardır: veriler doğru şekilde toplanmamıştır, vb. Ancak bir veri noktası hem sonuçları hem de varsayımları etkiliyorsa, dahil edilmelidir. Ve tam da Jess'in şüphelendiği gibi, Jennings Grocery ona gönderdikleri setteki birkaç veri noktasını hariç tutmak istemedi; Onlar

Sayılar öngörülen satış hedeflerine uymadığı için, hissedarlara sundukları raporda muazzam bölgeleri tamamen ortadan kaldırmak istedi.

Analizi tasarlamak, kodu yazmak ve programı oluşturmak için titizlikle dört ayını harcamış olmasına rağmen, reddetti. Toplantı sırasında yöneticiler uzun süre sessiz göz teması kurdular ve sonunda temasa geçeceklerini söyleyerek Jess'i odadan kovdular.

En büyük hesabıyla bu kadar katı olmak aptalca mıydı? Panik duygusundan kurtulamadı. Jennings'i kaybederse, o yılki gelirinin üçte birini kaybederdi. Juno'nun dış teline ihtiyacı olabilir ve sekiz yıl sonra araba kullanıyor olacaktı. Ya dans yarışmaları yapmaya başlamak isterse? Ya hastalanırsa? Nana ve Pops da gençleşmiyorlardı.

Çevresel görüşündeki hareket dikkatini çekti ve Jess, Juno'nun ikinci sınıf öğretmeni Bayan Klein ve müdür Bay Walker'ın odanın önüne gelişini izledi. Bayan Klein bir bilim adamı ve sanatçı melezi gibi giyinmişti: laboratuvar önlüğü, gözlük, bere, boya paleti. Bay Walker, Jess'in bir çocuk gibi giyindiğini varsayıyordu: bol şortlar, diz boyu çoraplar ve Padres beyzbol şapkası. Toplanan ebeveynlere bakan sandalyelere oturdular.

Asıl çocuk kollarını kavuşturup dramatik bir şekilde somurttu ve oda sessizliğe büründü. "Bilim-sanat fuarının ne olduğunu bile anlamıyorum. ben *misahip olmak* yapmak için?"

"Yapmıyorsun*sa* *hip olmak* bilim-sanat fuarını yapmak için," dedi Bayan Klein kalabalığa hava atarak, "siz *ELDE ETMEK* bilim-sanat fuarını yapmak için!"

Oda kibar kahkahalarla dalgalandı ve ikinci sınıf ekibinin geri kalanı, küçük oyun devam ederken bilgi içeren bildiriler dağıttı. Jess zımbalanmış sayfaları tarayarak çocukların bilimin bazı alanlarına dayanan bir sanat projesi bulmasına yardımcı olacak talimatları gözden geçirdi: bitki yaşamı, hayvan yaşamı, mühendislik, kimya. Etiketli çeşitli yapılara sahip bir kartonpiyer fabrikası. Bir köpek iskeleti resmi. Popsicle çubuklarından yapılmış bir ev. Jess'in bu küçük okulda sevdiği şeylerden biri de buydu -yaratıcı müfredat, bütünleşik öğrenmeye yapılan vurgu- ama kalabalıktan yükselen mırıltılı seslerle küçük balonundan çekildi. Etrafındaki koltuklarda, kafalar heyecanlı bir sohbet içinde bir araya geldi. Karı koca ekipleri, çocukları için eğlenceli projeler üzerinde beyin fırtınası yaptı ve Jess'in midesindeki korku, yalnızlıktan buruştu. Diğer ebeveynleri bekarlığın bulaşmasından korumak için küçük bir tampon bölge olan her iki yanında boş bir koltuk vardı.

Bay Walker ve Bayan Klein'ın oldukça sağlam şakalarına rağmen -kabul etmek zorundaydı- ruh hali hala düşüktü, Jess neredeyse park yerini sürünerek geçti. Arabası, kırmızı 2008 Corolla'sını eşini kaybetmiş eski bir tekerlekli paten gibi gösteren inci beyazı bir Porsche'nin yanına park etmişti. Yine de Jess bu hantallıktan utanmıyordu; bu araba onu doğumhaneden evine ve ardından sadece bir ay sonra üniversite mezuniyetine götürmüştü. Onları Yeni Bir Pazar Pazarları Deneyin için çeşitli gezilere ve Disneyland'a yol gezilerine çıkardı ve—

"Jessika!"

Titreyen bir ses duyunca arkasına döndü ve ona el sallayan uzun, zayıf, sarışın bir kadın bulmak için döndü. Dawn Porter: PTA Başkanı, Yılın Annesi, Zero Gag Reflex, muhtemelen. Jess kendini en az beş dakika boktan bir anne gibi hissetmeye hazırladı.

"Şafak! Hey." Jess önleyici bir özürle yüzünü buruşturdu. "Uzun bir gün oldu ve..."

"Aman Tanrım, kesinlikle. Her zaman bitkin olduğumu biliyorum. Zavallı şey. Eğer yapabilirim

sadece bir saniye? Yapacağınız müzayede sitesine bir göz atmak istedim. Yeni oyun alanı ekipmanı için bağış toplama etkinliği mi?"

Saçmalık.

Jess'in üzerinde çalıştığı site, Juno okulda kustuğunda ve alınması gerektiğinde, ardından bir müşteri son dakika hissedarlar toplantısı yaptığında ve onun Los Angeles'ta on iki saat geçirmesine ihtiyaç duyduğunda, sonra da kira yapmak için yardım isteyen annesinden gelen bir telefonla kesintiye uğradığında.

Jess'in bu saniyeye kadar unuttuğu site.*İyi iş, Jess.*

"Tamamen katılıyorum, Dawn," dedi. "Son zamanlarda biraz çarpıldım."

"Ah, biliyorum, hepimiz çok*Meşgul*" Dawn elindeki anahtarlıktaki bir düğmeye bastı. Parıldayan Porsche'nin ışıkları göz kırptı ve bagaj kapağı hassas bir zil sesiyle açıldı. Dawn'ın arka koltuğundan sarkan, her birinin üzerinde çocuklarının adlarının (Hunter, Parker, Taylor) ve şöyle kelimelerin yazılı olduğu küçük, düzenli çantalar asılıydı:*atıştırmaMalıklarVeKitabınVeAraba Eğlencesi!*

Jess'in arabasının bagajında fena halde birbirine dolanmış bir çift göz kamaştırıcı kedi tasmaı, bir düzine birbiriyle uyumsuz alışveriş çantası, Juno'nun onlar patlak bir lastikle beklerken yaptığı bir tampon zinciri ve bir gün... bir gün daha içeri almayı planladığı en az otuz iki eşya daha vardı.

Dawn okul kağıtları paketini bir kesenin içine yerleştirdi, bir kancaya biraz kuru temizleme koydu ve ardından kapağı bir fısıltıyla kapatmak için anahtarlığa tekrar bastı.

Jess'e döndü. "Sadece Kyle - kocam Kyle ile tanıştığın için mi soruyorum?" Otoparkın karşısında diğer iki babayla sohbet eden bir adama işaret etti. "Her neyse, Porter, Aaron ve Kim'deki avukat yardımcılarının birinin bir şeyler hazırlamasını sağlayabileceğini söyledi. Sorun olmazdı - yardım etmeyi seviyorlar ve sana her baktığımda, 'Zavallı Jessica kendini perişan ediyor!' diye düşünüyorum."

Savunuculuğu fırladı: "Anladım."

Dawn, bu tepkinin gücüne şaşırarak başını yana eğdi ve Jess kelimeleri tekrar ağzına almak istedi. Bu sabah gözlerinin altındaki koyu halkaların kaybolması için eczanedeki fondöten çubuğuyla oldukça yoğun bir şekilde karıştırması gerekmişti ve otoparkın sodyum ışıklarının kendisine ait olmadığından emindi.*en iyiydinlatma*. Bugün berbat geçmişti ve Jess'in isteyeceği son şey Anne Dedikoduları'nın konusu olmaktı. O zaman yapabileceği düzinelerce şeyi düşündü çünkü gerçekten, aptal siteyi kimin kurduğu umurundaydı?

çünkü iyi bir anne olmak istiyorum, düşündü.*Bazı günler başarısız olduğumu hissetsem de Juno'nun yanında olmak istiyorum.*

"Gerçekten," diye onu temin etti Jess. "Neredeyse bitti." Tanrıya şükür. "Yakında senin için bir şeyim olmalı."

"Kuyu. O zaman bu harika! Yönetim kuruluna haber vereceğim ki bana mızımızlanmayı bıraksınlar!" "Harika," diye tekrarladı Jess, Dawn arabasının yolcu tarafına binerken. "Harika."

"SAKLANIYORUMBanyo, tuvalette ağlıyor," dedi Fizzy bir saat sonra cevap verdiğinde.

Jess'in arkadaşı bir kahkaha attı ve "Ah, sınırları görmezden gelmene bayılıyorum. Genellikle bu benim dümen köşkümdür.

"Korkunç bir gün geçirdim." Jess eliyle burnunu sildi. "Yalnızım. Ve şikayet eden bir pislik gibi hissediyorum, ama sen her zaman benden daha büyük bir pislik olacaksın, bu yüzden sana şikayet edebilirim.

"Yemin ederim Jessica, kalbimi eritmek için ne söyleyeceğini biliyorsun." İşin garibi, Fizzy ciddiye. "Bırak bana."

Jess gözlerini kapattı ve su deposuna yaslandı. “Her şey çok küçük şeyler gibi görünüyor. Bu sabah telefonu kapattıktan sonra bütün günüm alt üst oldu. Güvercin kaçtı, blenderim gömleğimin her yerine patladı, geç kalıyorduk. Jennings Market'te bir toplantım vardı ama Americano park yerimi çaldı...”

"Americano'yu vahşi doğada mı gördün?"

"Yaptım," dedi. “Korkunç olmaya devam ediyor. Sonra büyük toplantım berbat geçti ve bu bilim-sanat şeyi için okula uçmak zorunda kaldım ve arkada oturdum ve günün sonunda birbirlerini görecektir olan tüm bu mutlu evli çiftlere baktım ve yemin ederim Fizz, hayatım boyunca kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim. Ve sonra PTA Dawn bana bağış toplama web sitesini bitirmemi hatırlattı ve ben de yaptım ama bu muhtemelen kutsal bir karmaşa ve içimde umursayan bir kemik bulamıyorum.

Fizzy konuşmadan Jess ekledi, "Ve hiçbir şey söyleme, çünkü bunun kulağa nasıl geldiğini biliyorum - 'zavallı ben ve yapayalnızım' gibi.*Bilmek*Şanslıyım. En iyi çocuğa sahibim ve onlara ihtiyacım olduğunda bana yardım etmek için burada Nana ve Babam var. Sana sahibim-"

"Şimdi araya giriyorum," dedi Fizzy. “Evet, Nana ve Pops'a sahiptir, harika bir çocuğun var, bana sahiptir. Sonsuza kadar her gün senin için buradayım ama lütfen Jess. Aynı değil. Eve gelip konuşacak ve evet - soyunacak birini istemekten bahsediyorsun. Bunu istemek bencillik değil. Ara sıra ihtiyaçlarınızı ön plana koyarak Juno'yu bir şekilde ikinci plana atmıyorsunuz. Juno'nun mutlu bir anneye ihtiyacı var."

Sadece bu değil, dedi Jess sessizce. "Bir gün Juno'yu bir erkekle tanıştırmaktan endişe duyar mıyım? Evet, tamamen. Ama kendimi ortaya koyma fikri, dürüst olmak gerekirse, her şeyden daha yorucu. Bu sabah toplantı için iki kez gömleğimi değiştirmek zorunda kaldım, ilki smoothie patlaması için ve ikincisi göğsüme bir damla diş macunu akıttığımda.

"Dişlerimi her zaman çıplak fırçalamamın bir numaralı nedeni," diye şaka yaptı Fizzy ve Jess güldü. “Ya PS? Ne düşünürsen düşün, muhtemelen düpedüz muhteşem görünüyordun.”

"Teşekkür ederim-"

"Ben ciddiyim," diye ısrar etti Fizzy. "Beni dinle. Çok güzelsin, bu aptalca. Gözlerin? Mesela, o maviyi kitaplarda anlatmaya çalışıyorum ve kulağa klişe geliyor. En şirin küçük vücuda ve kelimenin tam anlamıyla en iyi dudaklara sahiptir. Ve ücretsiz! İnsanlar genellikle böyle ağızlar için para ödemek zorunda kalıyor.”

Jess hıçkırarak güldü.

"Senin bu kadar kafa kafaya biri olduğunu bilmeseydim, sana kendim çıkma teklif ederdim."

Jess çenesini sallayarak, "Beni o mercekten görüyorsun çünkü beni seviyorsun," dedi. "Otuzlu yaşlarımızda flört etmek farklı. Kendimizi bir araya getirmemizi gerektiriyor ve çoğu gün sadece anne olmak ve başımı suyun üstünde tutmak için kıcımlı kaldırmak sahip olduğum her şeyi alıyor. 'Tinder'daki adamların çoğu hızlı bir içkinin onlara seks kazandırdığını düşünürken, iyi bir erkek avlamak için zaman ve enerjiyi nereden bulacağım?"

Jess, hattın diğer ucundan Fizzy'nin ağzı açık bakmasını duyabiliyordu. "Az önce bir şirkette bir şişeye tükürmenizi isteyen bir sunuma gittik ve onlar size potansiyel bir kimyasal madde listesi verecekler.*ruh eşleri*" Son kelimeyi üç uzun heceye yayılacak şekilde telaffuz etti. "Kimse sana sormuyor*avlamak*"

"DNADuo bile hala tarihlemeyi gerektiriyor!" Jess ona gülerek söyledi. "Bir isim alıp kaçmamız söz konusu değil! Hala deneme yanılma var."

Fizzy, "Yalnızca üst düzey eşleşmeleri belirtebilirsiniz," diye tartıştı. Benim yaptığımı yapmak ve önüne ne çıkarsa almak zorunda değilsin. Cehennem, onlara sadece yetmiş veya daha yüksek kibrit istediğini söyle. Kaybedecek neyin var? Durdu ve sonra daha nazikçe ekledi, "Bu gece önceliği kendine ver, Jessie. Sadece on dakikalığına. Bunu büyük Three-Oh için erken doğum günü hediyesi olarak kabul edin."

"Bana hatırlatma."

Fizzy güldü. "Fikrini değiştirirsen hiçbir maça cevap vermek zorunda değilsin, ama bu gece için, senin için mükemmel olan, senin için orada olan ve günün sonunda kendine yaslanabileceğin birini bulduğun bir dünya hayal et."

Telefonu kapattıklarında Jess'in gözleri, GeneticAlly'den ayrılırlarken Fizzy'nin ellerine ittiği DNADuo kutusuna takıldı.

Daha kendini ikna edemeden kutuya uzandı, yırttı, şişeye tükürdü, her şeyi kapalı zarfa koydu ve posta kutusuna doğru yürüdü.

BEŞ

JESS AYARLANMIŞTIRÇenesinin altındaki elastik kayış. Otuz böyle bir duygu muydu? Doğum gününü bir kafede, Jess bu ısıltılı doğum günü şapkasını çıkarmaya çalışırsa tüm odayı "Doğum Günün Kutlu Olsun" diye haykıracak deli bir kadınla geçirmek mi?

Fizzy aniden başını kaldırdı. "Seni goblin. Şapkayı rahat bırak." Kaşınıyor! Bana Aiden B ile randevundan bahset.

Fizzy bunu el salladı, çoktan bitti. "Kız kardeşiyle yaşıyor."

"Bu otomatik bir diskalifiye mi?"

"Yani, sanki bir yatak odasını paylaşıyorlarmış gibi birlikte yaşıyorlar." Başını iki yana salladı, açıkça Jess'in daha fazlasını sormasını istemiyordu. "Benim için keşfedilmemiş bir bölge. Bunun ne anlama geldiğini keşfetmek istemiyorum."

Jess güldü. "Haklısın. Hatırlarsam, o sadece bir puandı, ne kadardı? On üç mü? Ne dersin...?" Diğer adamın adına boş boş bakıyordu.

"Antonio?" diye sordu Fizzy. "Ateşliydi."

"Yirmi bir yaşında mıydı?"

"Evet. Yemek yedik, seks yaptık." Fizzy özetleyerek omuz silkti. "Yine de birbirimizi bir daha görmeyeceğiz." Sanki bir şey hatırlamış gibi defterini aldı ve birkaç kelime yazdı.

"Az önce ne yazdın?" Fizzy'nin dudağı kıvrıldı. "Sik dövmesi." Jess de kıvrılmış. "Ne? HAYIR."

"Ayrıca," dedi Fizzy, "ahlaksız konuşmamı istedi, ben de öyle yaptım ama görünüşe göre çok pis konuştum."

Jess tekrar gülmeye başladı. "Sik dövmesi olan bir adam için fazla mı pisleddin? Felicity Chen, Tanrım." Kahvesini dudaklarına götürdü. "Ama dürüst olmak gerekirse, sen

kendini buna hazırla. Neden ağı bu kadar geniş atıyorsun? Sadece sonuçları filtreleyin. Anlamıyorum.

Fizzy, iyice yoğunlaşmak üzereyken sahip olduğu o bakışı aldı. "Dinlemek. Tinder'ın dünyanın en büyük flört uygulaması olmasının bir nedeni var. Bazen insanlar sadece eğlenmek isterler. Buradaki fayda, istediğimiz yatırım seviyesini seçebilmemiz ve şu anda benim için bu seviye yaklaşık bir yerde geziniyor.*tekrar aramak zorunda hissetmediğim insanlarla seks*" Çenesini kaldırdı. "Sonsuza kadar tüm baskı olmadan suları test ediyorum."

Savunmak için ellerini havaya kaldıran Jess, "Ben yargılamıyorum. Bu tezi yazın ve Americano'ya postalayın."

Fizzy ona gelişigüzel bir orta parmak gösterdi. "Her neyse, yarın kendisi daha yirmi bir yaşında olan Ted adında yirmi üç kişiyle randevum var ve Cumartesi günü Ralph adında otuz bir kişiyle akşam yemeği yiyeceğim."

"Otuz bir? Vay canına, bu bir Gümüş. Dünyada yükselmek."

Fizzy cevap vermek için ağzını açtığı anda, aralarındaki masada bir telefon uyarı sinyali verdi.

Jess, Fizzy'nin gelen kutusuna düşen başka bir vasat uyumluluk puanı olduğunu varsaydı ve Fizzy de aynı şeyi varsayarak telefonuna uzandı...

Bu yüzden, sesin aslında Jess'in telefonundan geldiğini anlamaları ikisinin de bir saniyesini aldı... ve Jess'in "örneğini" analiz için gönderdiğini hatırlaması bir saniye daha aldı.

İhanet, Fizzy'nin tüm özelliklerini genişletti. "*jessica davis*. Ben burada sana sık dövmelerinden bahsediyorum ve sen bana tükürüğünü yolladığını bile söylemiyorsun!

Jess rahatsız edici bir kahkaha attı. "Açıklayabilirim!"

"Sen daha iyi olacaksın!"

Hırıltılı kahkahasına hakim olamıyordu. Fizzy hafif karikatürize bir şekilde gerçekten öfkeli görünüyordu. "Geçen perşembeydi, unuttun mu? Seni tuvaletten aradım. Telefonu kapattıktan, uygulamayı indirdikten ve temel bilgileri girdikten sonra bir dürtüyle postaya koydum ve sonra tamamen boş bıraktım.

Fizzy, Jess'in telefonunu aldı ve işaret parmağıyla cezalandırıcı bir hareketle uyandırdı. Parolayı girerek kafası karışmış bir şekilde ekrana bakarken, Jess de ona benzer bir şaşkınlıkla bakıyordu. "Sana şifremi verdiğimi hatırlamıyorum."

"Juno'nun doğum günü. Daha güvenli bir kod seçmelisiniz. Telefonunuza ne tür bir delinin girebileceğini asla bilemezsiniz."

Jess tek kaşını kaldırdı. "Söylemiyorsun."

Fizzy onunla yüzleşmek için ekranı çevirdi. "O kırmızı. Bu ne anlama gelir?"

"Kırmızı nedir?" Jess'in bu durum karşısındaki keyfi uçup gitmiş, yerini kısa sürede DNADuo uygulamasının ona bir uyarı ile ping attığını fark etmişti.

Yüzde yetmişin altındaki eşleşmeleri hariç tutmuştu. Platin veya daha yüksek bir eşleşmesi vardı.

Aniden Fizzy'nin baş aşağı dalmak yerine ruh eşi sularına ayak parmağını daldırma arzusunu anladı. Jess hazır değildi. Merak ettiğinden bile emin değildi.

"Şey," dedi Fizzy, agresif bir şekilde işaret ederek. "Uygulama simgesinin üzerindeki küçük yuvarlak bildirim şey, bir sonuç elde ettiğiniz anlamına gelir!"

Sayısal bir puana dayalı bir karar verme olasılığı, Jess'i hemen yormuştu. Telefonunu geri aldı, en başta o şişeye tükürmesini söyleyen dürtüyle birlikte uygulamayı da silmek istedi. "Kırmızı kötü mü?"

"Benimkilerin hepsi yeşil," diye açıkladı Fizzy. "İster on iki ister otuz bir uyumluluk puanı olsun, maç bildirimleri yeşildi."

Tamam, eğer maç bildirimleri yeşilse, en azından Jess potansiyel bir ruh eşinin gelen kutusunda gelişigüzel takılmadığını biliyordu. "Bu konudaki yoğunluğunun şu an on birde olduğunu söyleyebilir miyim?"

Fizzy karşılık verdi: "Romantizmi seven kalbime göre, bu uygulama şimdiye kadarki en büyüleyici oyun. Eğlendir beni."

Jess, "Büyük olasılıkla örneğimde bir sorun olduğu anlamına geliyor," dedi, içindeki rahatlama giderek artıyordu. "Dişlerimi fırçaladıktan sonra yaptım ve herhangi bir şey yiyip içtikten sonra tükürmeden önce bir saat beklemem gerektiğini söylüyor." Telefonunu ekran tarafı aşağı gelecek şekilde masaya geri koydu. "Bununla sonra ilgileneceğim."

Daha iyisini bilmeliydi. "Ah. Hayır." Fizzy hemen telefonu ona geri verdi. "Kırmızının ne anlama geldiğini bilmek istiyorum."

"Bugün benim doğum günüm ve istersem görmezden gelebilirim."

Fizzy başını salladı. "Bir ruh eşinden daha iyi bir doğum günü hediyesi ne olabilir?"

Jess içini çekerek DNADuo simgesine tıkladı. Uyumluluk Puanları etiketli sekmenin altında bildirim yok, ancak yeni bir mesajı gösteren küçük kırmızı bir balonu vardı. Jess'in gözleri kelimeleri çabucak taradı ama beyni yavaş işliyordu.

onlara. Jess baştan başlayarak, yalnızca sekiz tane olmasına rağmen, yavaşça, kelime kelime okudu: *Lütfen en kısa zamanda ofisimizi arayınız.*

"Ne diyor?"

Jess telefonu verdi. "GeneticAlly'den. Onları ilk fırsatta aramalıyım. Bu tuhaf. Bu garip değil mi? Mesela, neden bana başka bir numune kitinin gerekli olduğunu söylemiyorsun?"

Fizzy kaşlarını çatarak okudu. "Uygulama gelen kutunuza gönderdiler, böylece yanıt verebilirsiniz, değil mi? Bunun neyle ilgili olduğunu soralım." Telefonu geri vermek yerine kendisi yaptı ve yazarken her kelimeyi dikte etti. "Bunun neyle ilgili olduğunu... sorabilir miyim?" Fizzy ekrana baktı ve sadece birkaç saniye sonra kaşları heyecanla yukarı kalktı. "Birisi cevap yazıyor!"

Bu sırada Jess'in midesi boğazına geliyordu. Her şeyin bu kadar yoğun hissettirmesinden zaten nefret ediyordu; Bu, berbat bir ruh halinde anlık olarak yaptığı bir şey için çok fazla yatırım ve beklentiydi. "Eminim sadece örnek bir şeydir, sadece-"

"Şşt."

Jess, "Fizz," dedi, "sadece telefonumu ver. Hiçbiri umurumda değil—"

Fizzy elini kaldırdı. "Onlar tipik... Ah." Kaşları çatıldı. "Tamam, haklısın. Bu çok garip."

Telefonu geri verdi ve notu okurken Jess'in midesi bulandı.

İçeri girmenin bir sakıncası var mı?o dedi.Bir araba göndereceğiz.

GÖNDERECEKLERaraba?

İyi keder.

Jess hemen yapması gereken binlerce önemli şeyi bulmayı başardı. Ehliyetini yenilemek için bir DMV randevusu aldı, kendisinin ve Juno'nun yıllık fizik muayenelerini ve dişçi randevularını planladı. Koşuya çıktı; uzun bir duş aldı. Doğum günü hediyesi olarak kendine yeni bir kazak bile aldı. Nana ve Pops'la öğle yemeği yedi, dairesini temizledi, bulabildiği her çamaşır parçasını katladı, Juno'yu okuldan aldı ve Nana ve Pops'un gelip sürpriz partiyi hazırlayabilmesi için Juno Jess'i evden çıkmaya zorlamadan önce onunla neredeyse bütün bir Judy Blume romanı okudu.

Sürpriz!

Öldürmesine iki saat kala ve bildirim başparmağında kıymık gibi olan Jess pes etti ve Lisa Addams'ı aradı.

GeneticAlly binası dışarıdan karanlıktı ama belediye arabası kaldırıma yanaşırken lobide bir ışık yanıp söndü. Lisa dışarı çıktı, hızlı adımlarla dışarı çıktı ve arabanın kapısını açtı.

Jessica, dedi nefes nefese. "Bu kadar kısa sürede geldiğiniz için teşekkürler."

Alacakaranlıkta bile Jess, Lisa'nın yanaklarındaki kızarıklığı, saç çizgisinin biraz terli görüldüğünü fark etti. Huzursuz Ölçeğinde bir tık daha aşağı indi.

"Sorun değil. Yine de sadece bir saatim var."

"Elbette. İçeri gel."

Lisa döndü ve onları boş binaya götürdü. Bunların hiçbirisi normal bir protokol gibi görünmüyordu, bu da Jess'in pil asidi yutmuş gibi hissetmesine neden oldu. "Bunun neden bu kadar acil olduğu konusunda gerçekten kafamın karıştığını itiraf etmeliyim."

"İçeri girince her şeyi açıklayacağım."

Jess onu çift kapıdan ve buraya son gelişinde yürüdüğü uzun koridordan takip etti. Herkesin o gün için işi bitmişti; ofisler, zararsız alanları bile ürkütücü gösterecek şekilde karanlık ve boştu.

Konferans odasında, Lisa büyük bir masanın etrafında oturan altı kişiyi işaret etti. Nehir aralarında değildi.

"Jessica, seni yönetici ekibimizle tanıştırmak istiyorum."

Şimdi onların nesi var?

"Bu, orijinal araştırmadan sorumlu baş araştırmacı ve GeneticAlly'nin CEO'su David Morris."

Sağındaki bir adam elini uzatarak ayağa kalktı ve Jess onun, River'in ona "tamamen ortalama" dediğini duyduktan sonra tanıştığı kişi olduğunu anladı.

Jessica. Seni tekrar görmek çok güzel."

"Sen de." Titremeden önce avucunu pantolonuna sildi. Ve sonra battı: Orijinal araştırma. CEO. "Sağ. Sanırım geçen gün koridorda kiminle buluştuğumu fark etmemiştim."

Kocaman, ağzı açık bir kahkaha attı. "Ben CEO David Morris'im' demek biraz ahmakça geliyor."

"Belki," dedi Jess, "ama hakkını kazandın."

Hala gülümsemeye devam ederek, "Genentech'te Alan Timberland'ın arkadaşıyım," dedi ve "bazı analitik yardımlarından bahsetmişti. Geçen günkü alım bilgilerine baktıktan sonra, iki ile ikiyi bir araya getirdim ve onların yeni yüksek verimli tarama algoritmalarının arkasındaki beyin sen olduğunu fark ettim."

Jess, mantarı yavaşça açılan bir şarap şişesiydi. *Oh, bu verilerle mi ilgili?* GeneticAlly onu buraya algoritmalar hakkında konuşmak için mi getirmişti?

Alan harika, dedi dikkatle. Lemur DNA'sı olduğu için değil, danışmak için burada olduğu ihtimaliyle mide bulantısı yavaş yavaş geçti.

Lisa, David'in solundaki aşırı bronzlaşmış bir adamı işaret etti. "Brandon Butkis, pazarlama müdürümüz."

Başka bir el Jess'in elini kavradı, başka bir yüz ona telaşlı, titreşen bir gülümseme verdi. Tek görebildiği, kör edici derecede beyaz başlıklı dişlerdi.

Jess odadaki herkesle el sıkıştıktan sonra, Lisa ona masanın tam ortasındaki koltuğa oturmasını işaret etti.

"Böyle dolu bir odaya girmek muhtemelen beklenmedik bir şey," diye söze başladı Lisa.

Jess, "Biraz," diye onayladı, "ama verileri organize etmenin ne kadar önemli olduğunu ve veri kümesi sizinki kadar büyük olduğunda bunu yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum."

David ve Brandon birbirlerine hızlıca baktılar. Lisa'nın gülümsemesi sadece bir saniyelğine kaydı ama Jess kaydetti. "Bu kesinlikle doğru. Eminim bunu herkesten daha iyi biliyordur."

Masanın diğer tarafındaki bir adam -Jess adının Sanjeev olduğunu düşündü- Lisa'nın dikkatini çekti. "Peña bunun için mi geliyor?"

Lisa, "Burada olacak," dedi ve ardından Jess'e döndü. Beklettiğim için üzgünüm, Jessica.

"Jess iyi," dedi gereksiz yere ekleyerek, "Yani, bana Jess demek sorun değil." Başka bir garip duraklama. "Kendimden üçüncü şahıs olarak bahsetmiyordum."

Nezakete ilgili birkaç kahkahadan sonra, odayı büyük bir sessizlik kapladı. Görünüşe göre Jess dışında herkes bunun neyle ilgili olduğunu biliyordu ama River gelene kadar kimse ona söyleyemezdi. Ne yazık ki kimse onun nerede olduğunu bilmiyordu ("On dakika önce ofisinden çıktığını söyledi," dedi Sanjeev gırtlak temizleme, kağıt karıştırma masasına).

Kimsenin aklına da söyleyecek bir şey gelmiyordu. Yani tabii ki ağzı açıldı ve kelimeler ağzından döküldü. "Lansman için hepiniz çok heyecanlı olmalısınız."

Masanın etrafında kafalar sallandı ve Brandon Butkis coşkulu bir "Çok!"

"Siz de numune verdiniz mi?" diye sordu.

David dikkatle, "Evet, bulduk," demeden önce masanın etrafında garip bir bakışma oldu.

Jess tam kırılacak ve bazı kanlı bilgiler isteyecekti ki, kapı hızla açıldı ve River, Twiggs'e yaptığı sinir bozucu, süpürücü gelişlerine çok benzeyen büyük bir giriş yaptı. "Buradayım. Naber?"

Odayı somut bir enerji doldurdu. Herkes daha dik oturdu. Koltuğuna otururken tüm gözler onu takip etti. Evet, ona bakmak harikaydı, ama kahramana tapınmanın alçak, uğultulu titreşimi gibi dikkatlerinin ağırlığında daha fazlası varmış gibi görünüyordu.

River'ın bakışları grubun üzerinden geçti, Jess'in yanından geçti ve ardından durup tekrar yüzüne döndü. "Neden burada?"

Otur, Riv, dedi Lisa, ardından sağındaki minyon Asyalı kadına döndü. "Tiff mi? Verileri dağıtmak ister misin?"

Veri. Evet. Harika. Jess'in omuzları gevşedi ve yığın geldiğinde bir çarşaf aldı.

El notu, Jess'in bu ölçekte bir ticari girişim hakkında faydalı geri bildirimde bulunması için gerekenden çok daha az bilgi içeriyordu. Sol üstte iki müşteri kimliği ve sağ üst köşede bir sayının etrafında kırmızı bir daire listelenmiştir. Doksan sekiz. Altında bir veri kümesinin basit bir özetini içeren bir tablo vardı: değişken adları, ortalamalar, sapmalar ve ondalıktan sonra birçok sıfır içeren P değerleri.

Bu verilerde oldukça anlamlı bir bulgu vardı; bu toplantının aciliyeti ortaya çıkıyordu.

River sanki içinden yumruklanmış gibi bir nefes verdi.

Vay canına, dedi Jess. "Doksan sekiz. Bu bir uyumluluk puanı mı? Bu işte yeni olduğumun farkındayım ama bu çok büyük, değil mi? Lisa'nın sunumuyla ilgili anısına geri döndü. "Elmas?"

Masadaki gergin enerji ikiye katlandı; biri hariç hepsi başını salladı. River hâlâ kağıda bakıyordu.

"Evet," dedi Lisa ve gülümsemesi o kadar yoğundu ki gözlerinin etrafındaki deri gerilmişti. "DNADuo'da gördüğümüz en yüksek değer doksan üç."

"Tamam, bu etkileşimi doğrulamanın bir yolunu mu soruyoruz?" Jess eğilerek değişkenlere baktı. "Ham veriler olmadan yalnızca tahminde bulunabilirim, ancak görünüşe göre istatistiklerinizi N-tipi bir analiz kullanarak özelleştirmişsiniz - ki bu da benim kullanacağım tam olarak buydu. Ama eminim ki bununla ilgili en büyük problem, normalde tipik bir algoritma için kullanacağımız sınırların daha az etkili hale gelmesidir. Yine de" -kıkırdadı- "bu P değerine bakınca, sanırım bu çiftte etkileşimler her yerde, hatta daha katı sınırlarda bile. Öklid dışı bir ölçü oluşturabilirim, çok boyutlu bir veri yapısı gibi bir şey - k-d ağacı veya örtü ağacı gibi..." Sustu, yukarı baktı. Kimse heyecanla başını sallamıyordu; kimse beyin fırtınası yapmak için atlamıyordu. Belki de odada başka bir istatistikçi yoktu. "Post hoc analizlerinizi incelemekten çok mutluyum, ancak dizinizdeki genlerin sayısına göre birkaç haftaya ihtiyacım olabilir."

Artık kendine geldiğinde paketi masanın üzerine koydu ve sol eliyle düzeltti. Oda o kadar sessizleşmişti ki, avucunun kağıt üzerinde çıkardığı ses etraflarında yankılanıyor gibiydi. Ama başka hiç kimse bildirilerine bakmıyordu, hatta dinliyormuş gibi bile görünmüyordu. Hepsi River'a bakıyordu.

Ve Jess ona baktığında, ifadesindeki ham şok karşısında, neredeyse canlı bir kabloya dokunmuş gibi, içinden bir elektrik akımı geçti.

Boğazını temizledi ve Tiffany'ye döndü. "Tiff, ham verilere baktın mı?"

Başıyla onayladı ama gözlerini Brandon'la bir kez daha ciddi bir şekilde bakışan David'e dikmişti. Oda derinden, anlamlı bir sessizlik hissetti ve Jess buradaki yerçekimi için önemli bir bağlamı kaçırdığını fark etti.

Farkındalık, sudaki bir ağırlık kadar hızlı battı. Jess tekrar müşteri bilgilerine baktı.

İstemci 144326.

İstemci 000001.

Aman Tanrım.

"Hmm... bir numaralı müşteri kim?"

Nehir boğazını temizledi; bembeyaz olmuştu ve kağıdı iki eliyle kavramıştı. "Ben."

Ah. Tanrı aşkına, analizi doğrulamak istemesine şaşmamalı. Projedeki orijinal bilim insanı için bir Elmas Eşleştirme, özellikle de bu kadar yakın bir zamanda büyük bir haberdi.

ögle yemeği.

"Tamam anladım." Jess derin bir nefes aldı, arkasına yaslandı, işe gitmeye hazırdı. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

River o sırada Lisa'ya baktı, gözleri bariz soruyla ağırlaştı. Kelimenin tam anlamıyla odadaki herkes ona bakıyor ve söylemesini bekliyordu: *Testi onayladık mı? Bulguyu bir yedek örnekle tekrarladık mı?*

Ama sorduğu bu değildi. River alçak, titrek bir sesle, "1-4-4-3-2-6 kim?" diye mırıldandı.

Her kafa Jess'e doğru döndü ve—

Neler olup bittiğini, neden hepsinin orada olduğunu, neden bir araba gönderdiklerini, veri amaçlı olarak ona NDA imzalamasını sağlamadıklarını, River'ın neden onun orada olacağını bilmediğini ve neden herkesin Jess'e o ateşli, titreyen ifadelerle baktığını anladığında, bu biraz kaldırımdan düşüyormuş gibi hissettirdi, sadece oturuyordu.

Gerçekten o kadar saçmaydı ki gülmeye başladı.

Doksan sekiz!

"Ah." Jess titreyen bacaklarının üzerinde dururken hâlâ gülüyordu. Kalp atışları kulaklarında zonklayan bir kakofoni gibiydi. "İstatistikleriniz hakkında tavsiye vermek için burada değilim."

Doksan sekiz. Ondalıktan sonra en az on sıfır içeren P değerleri. Beyni bu durumdan bir çıkış yolu arayarak etrafı kaşdı.

"Jess..." diye başladı Lisa.

Jess, El yordamıyla çantasını ararken, "Bu doğru değil," diye sözünü kesti.

"Verileri tüm standart analiz programlarımızdan geçirdik," diye ekledi Tiffany sessizce.

"Hayır, demek istediğim, eminim istatistiklerin..." diye başladı Jess ama yalan olacağı için cümlesini bitiremeyeceğini fark etti. Açıkça istatistikleri çöptü ve hepsi hayal ürünüydü. Ve ne yazık ki, Jess buraya kendi arabayla gelmemiştir. "Beni alması için birini arayabilirim."

Jess, zaten onu vahşi, kara gözlerle izleyen River'a ve ardından sörfçü şıklığındaki Lisa'ya, Toothy Brandon'a, Jeff Goldblum'dan Benedict Cumberbatch'e ve odadaki bu özel durumla hiç ilgilenmemiş diğer herkese baktı. "Herkesle tanışmak çok güzeldi. Bana sahip olduğun için çok teşekkürler. N-tipi analizlerle ilgili saçma sapan sözler için özür dilerim."

Döndü, işbirliği yapacağından pek emin olmadığı eliyle kapıyı açtı ve geldiği yöne doğru hızla koştu.

ALTI

JESS'NİN ELLERİ o kadar kontrolsüz bir şekilde titriyordu ki, yürürken Pops'a gelip onu binanın adresiyle birlikte alması için yalvaran bir metin yazabildi. Her nasılsa salon uzamıştı; asansöre binmesi bir asırını aldı ve düğmeye bastığında alt kattan ağır ağır gıcırdadığını duydu.

Ayaklar koridorda koştu. Lisa'nın topukları gibi ses çıkarmıyorlardı ve evet, Jess başını kaldırdığında River'ın kendisine doğru geldiğini gördü.

"Jessica," dedi elini kaldırarak. "Bir saniye bekle."

O ciddi miydi? Jess döndü ve etiketli kapıya doğru devam etti. ÇIKIŞ, merdiven boşluğuna doğru iterek. Kapı arkasından kapanmadan önce on hızlı adım aşağı indi; ses o kadar sarsıcıydı ki, gerçekten de onu ördek gibi yaptı. Yarım kat yukarıda, kapı tekrar açıldı. Ayak sesleri hafifçe ona doğru geldi ve Jess hızlanarak birinci kata indi ve lobiye çıktı.

River, lobi merdiven boşluğu kapısı mühürlenmeden önce "Jessica, bekle" diye tekrarlayarak yalnızca bir hastayı çıkarmayı başardı.

Önemli değildi; onu her zaman dışarıda yakalardı. Çünkü Pops, pastayı almaya gittiğini ve oraya çabucak gidebileceğini söylese de, La Jolla'ya üç dakika içinde gidemezdi. En azından dışarıda birkaç saniyelik temiz havayı soluyabiliyor, herkesin şaşkın dikkatinin üzerindeki baskısı olmadan düşünebiliyordu. Yabancılarla dolu bir odaya bu kadar kişisel bir şey bırakarak ne düşünüyorlardı?

Jess kollarını karnına dolayarak binanın önündeki kaldırımda bekledi. River'ın ortaya çıktığını duyunca hemen konuşmaya başlamasını bekledi ama o başlamadı. Yavaşça, temkinli bir şekilde ona yaklaştı ve yaklaşık üç adım ötede durdu.

Jess, belki üç saniyelğine, kendisine yer verdiği için ondan hoşlandı. Ama sonra onun normalde bu kadar düşünceli olmadığını hatırladı... ve güya kendisiydi.*ruh eşi.*

O toplantının saçmalığı sonunda ona bir tokat gibi çarptı ve bunalmış bir kakhaha attı. "Aman Tanrım. Az önce ne oldu?"

Buz gibi sessizliğin arasından konuştu. "Bana da sürpriz oldu"

Sözleri aralarında bir yankı gibiydi. şaşırttıları? "Nasıl? Sen... sen o odadaki herkesi tanıyorsun. Sana neden böyle söylesinler?" diye sordu. "Neden bir tür realite şovu gibi herkesi orada tutsunlar?"

"Sadece hepimizin bununla nasıl başa çıkılacağı hakkında konuşmamızı istediklerini varsayabilirim."

"'Hallet' mi?" diye tekrarlardı. "İçten içe gerçekten ölüsün, değil mi?"

"Şirketin idaresini kastetmiştim. Kaydedilmiş en yüksek uyumluluk puanına sahip kuruculardan birinin optik özelliklerinin, pazarlama açısından hem harika hem de rahatsız edici olduğunu eminim siz de fark etmişsinizdir."

"Her kadın bu sözleri ondan duysa şanslı olur" -Jess parmak tırnaklarını kullandı- "'biyolojik ruh eşi'."

Yavaşça nefes verdi. "Ayrıca sana uzaktan söylerlerse içeri girmeyeceğinden endişelendiklerini de varsayıyorum." River omuz silkti ve bir elini pantolonunun cebine soktu. "Test geliştirme başkanı olan Sanjeev yakın bir arkadaş. Ona şehir merkezindeki karşılaşmamızdan bahsetmiştim ve senin bana patlaman..."

"Benim 'patlamak'sende?"

"—ve sonuç geldiğinde ve adınız ilişkilendirildiğinde muhtemelen haber yayıldı."

"'Birleşmiş'?" Verimsizdi ama odaklanabildiği tek şey, bir ders kitabından yüksek sesle okuyormuş gibi konuşmasıydı. Tanrım, Siri daha tanıdık bir sohbete devam etti.

River, "Bütün bunların ticari sonuçlarını düşünmek zorunda olduğumuz için üzgünüm," dedi, "ancak bunun birkaç düzeyde gerçekten büyük bir sorun olduğunu anladığınızı varsayıyorum."

Jess ona baktı ve bu seviyelerden en az birinin insani duygu olmasına izin verdiğine dair şüphesini ona aktardı. "Ah, evet, anlıyorum. Ancak*Biz*hiçbir şeyi düşünmek zorunda değilsin. Yani, hiçbir yolu yok, River. İkimiz de bunun bir hata olduğunu biliyoruz, değil mi? Ya da bir hata değilse, uyumluluk paradigması bizim için geçerli değil."

"Teknolojinin yanlış olduğuna dair ilk varsayımın neden?"

"Neden senin değil?"

Kuru kuru güldü, onun ötesine baktı. "DNADuo binlerce kez doğrulandı. Her zaman doksan sekiz puan alsaydık, daha şüpheli olurdu."

"Olmayı hayal edemiyorum" şüpheli Buradaki her düşünce," -Jess başını işaret etti- "ya 'LOL no' ya da 'Elbette şaka yapıyorsun' şeklinde."

Elini saçlarının arasından geçirerek uzandı. "Biyolojik uyumluluk, birbirimizden hoşlanıp hoşlanmamamızdan bağımsızdır."

Ağızından korkunç bir kahkaha koptu. "Bu şirketin sloganı mı yoksa en iyi tavlama cümleleri mi?"

"Dinle, ben..." River, uzun, yavaş bir nefes vererek sözünü kesti. "Nasıl ilerleriz?"

Bunun 'devam et' ne anlama geldiğinden bile emin değilim. Jess başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Ben eve gideceğim."

"Bu, bilimin doğru bir tahminde bulunup bulunmadığını görmemiz anlamına geliyor."

"Müşteri numaranız *birdiye* hatırlattı. "Eğer bu konuşmayı yapıyorsak, bekar olduğunuzu ve diğer eşleşmelerinizin de işe yaramadığını tahmin ediyorum. Diyelim ki bu, bu yörüngeyi takip edecek."

"Sen benim ilkinsin," dedi, onun şaşkın ifadesine yanıt olarak ekledi, "Başka kibritim olmadı. Katı kriterler belirledim."

"Nasıl - bu ne anlama geliyor?"

River temkinli bir adım attı. "Yalnızca Elmas Maçları görmeyi seçtim."

Jess onunla beş... on... on beş saniye göz temasını sürdürdü. Bakışları sabit, sabit ve mantıklıydı ve aklına ani bir düşünce geldi: *Bahse girerim aklına koyduğu her şeyde iyidir. Ya bir dakikalığına bunun gerçek olduğunu hayal etsem? Sonra ne?*

Gözleri kısa bir süre onun ağzına kaydığını ve Jess, onun da kendisine aynı soruyu sorduğu hissine kapıldı. Düşünceleri beklenmedik bir şekilde, adamın üstsüz bir şekilde ona baktığı ve elinin bacaklarının arasına yaptığı baskıya verdiği tepkiyi izlediği bir anlık görüntü tarafından ele geçirildi.

Jess, görüntüyü silmek için -sertçe- gözlerini kırpmak zorunda kaldı. "Kriterlerini neden bu kadar katı belirledin?"

Sebeplerini biliyordu, peki ya onunki? Romantik bir ruh, yalnızca gerçek aşkla ilgilendiklerini söylerdi, ama River'ın duraksaması, ona cevabının çok daha mantıklı bir şeye dayandığını söylüyordu. "Başlangıçta amaç kendime bir ortak bulmak olmadığı için" dedi. "Uzun süren boylamsal bir çalışma oldu ve hepimiz bu noktaya gelmeye odaklandık. Kendi müşteri bilgilerimi düşünmeyi uzun zaman önce bıraktım."

En kötü cevap değildi; Jess, çalışanlar bir yana, bir işi ayakta tutmak için ne kadar odaklanma gerektiğini anlayabilirdi. Bütün bunlar ona tamamen imkansız geliyordu.

Pops'un eski hurdasının park yerine döndüğünü duydu ve River'ın köşeli yüzü kısa bir süre için farlarla aydınlandı. Kaşlarını çatması, profilini sinir bozucu bir şekilde daha yakışıklı hale getirdi.

Yüz ifadesindeki bir şey yumuşamış olmalı, çünkü birkaç adım daha yaklaştı. "Biraz daha konuşalım," dedi. "Bu gece olmak zorunda değil."

"Ben bu konuda düşüneneğim."

"Heyecan verici," dedi sessizce. "Değil mi?"

Kendini bu sonuca inandırabilseydi, bilim adına onun yüzüne tahammül etmeyi öğrenmek dünyanın en kötü şeyi olmazdı değil mi?

"Sanırım."

River ona şimşek gibi çarpan utangaç bir gülümseme verdi. "Ve fırlatma için zamanlama bundan daha iyi olamazdı."

ONUN YARI YOLUYLA Doğum günü yemeği, Jess'in telefonu çaldı. DNADuo uygulaması değildi - o şeyi GeneticAlly'nin dışındaki kaldırımdan çıkar çıkmaz silmişti - bu onun iş e-postasıydı. Normalde sabaha kadar kontrol etmezdi ama bütün gün yemek pişirmişti ve Jennings Marketinden cırcır böcekleri gelmişti. Bu yüzden Juno, Nana ve Pops'u Cole Mason'ın okulda penisinin fermuarına sıkışmasını dramatik bir şekilde canlandırırken, Jess gizlice telefonuna uzandı.

Bayan Jessica Davis,

Bu, Sözleşmenizi Ek IV'te ayrıntıları verildiği şekilde feshedeceğimize dair resmi bir bildirimdir. İSTATİSTİK FORMÜL + PAZARLAMA ALGORİTMASI için kalan 725,25 \$'lık bakiye, kabul edilen şekilde XXXXXXXXX-652 hesabına doğrudan yatırılacaktır. Son üç yılda bize sağladığınız iş için teşekkür eder, en iyi dileklerimizi sunarız.

Herhangi bir sorunuz varsa, lütfen bizimle iletişime

geçmekten çekinmeyin. Saygılarımızla,

Todd Jennings
Jennings Bakkal

Jess, bir el bombasının pimini çekip yutmuş gibi hissetti. Hesabına yedi yüz dolar yatırıldı, ancak kalan on sekiz bin dolar bu yıl ya da bir daha gelmeyecekti. Gelirinin yüzde otuzu gitmişti. Kaygı -sıcak, harareti- içini kasıp kavurdu ve gözlerini kapatıp on derin nefes aldı.

Bir iki...

Hâlâ üç aktif sözleşmesi vardı. Vergilerden sonra bu yıl hala otuz bin dolar getirebilirdi. Sıkı olurdu ve yeni müşteriler edinmezse fazladan fazla bir şey kalmazdı ama kirayı ve sağlık sigortasını karşılayabilirdi.

Üç dört beş...

Belki Juno'nun bale dersi için bir ödeme planı alabilirdi.

Altı yedi...

Aç kalmazlardı.

Sekiz dokuz...

Başlarını sokacak bir çatıları vardı.

On...

Nabızı yavaş yavaş normale döndü ama alarm onu bitkin ve çökmüş hissettirmişti. Jess, telefonunu masanın üzerine ters çevirerek şarap şişesine uzandı ve doldurdu, ancak sıvı bardağın kenarında parlak bir menisküs oluşturduğunda durdu.

"Vay." Pops ıslık çaldı. "Orada her şey yolunda mı?"

"Evet." Jess eğilip bardağı dökmeden kaldırabilmek için ilk yudumu içti. *Benim doğum günüm, düşündü. Parçalanıyorum.*

Pops, Juno'ya dönmeden önce Nana ile bir bakış paylaştı. "Bayan Junebug?" dedi. Ağzına bir spagetti eriştisi attı. "Hmm?"

Evime geri dönüp gözlüklerimi bulabilir misin? Annenin yardımına ihtiyacım olan birkaç bulmaca ipucu vardı.

Juno'nun sandalyesi masadan gıcırdayarak uzaklaştı ve Juno şüpheyile gözlerini kısıtı ve marinara uçlu parmağını Juno'ya doğrulttu. "Bensiz pasta yemeyin."

"Cesaret edemem."

Onun arka kapıdan hızla çıkıp avludan bungalov'a gidişini izlediler, Güvercin de peşinden geliyordu.

"Eh, bu bize yaklaşık otuz saniye kazandırdı," dedi Nana gülerek.

"Ona altmış vereceğim." Pops kazağının cebine uzandı ve kutusundan gözlüğünü çıkardı. Giymeden önce Jess'e alaycı bir göz kırptı. "Şimdi, bugün senin doğum günün, Jessica." Eğildi, onu inceliyormuş gibi yaptı. Gözleri solgun, sulu, aşk doluydu. "Bu yüz ne? Seni daha erken almamla bir ilgisi var mı? Dışarıdaki adam?"

"HAYIR."

"Arabayla yola çıktığımızda kesinlikle üzgün görünüyordu."

"O bir pislik, ama bu onunla ilgili değil." Sadece River ve onun aptal testiyle ilgili olsaydı, bu kolay olurdu. Jess, uygulamayı silmiş ve onu Twiggs'te görmezden gelebilirdi. Tamamlamak.

Ama neredeyse o kadar basit değildi. "Öyleyse nedir?" Nana Jo sordu.

Jess dirseklerini masaya dayadı ve başını ellerinin arasına aldı. Yaklaşık seksen kilo ağırlığındaydı. "Ah... sadece hayat." Jennings'in e-postasını okumaları için telefonunu tekrar eline aldı ve vermeden önce açtı. "Bu benim en büyük hesaplarımdan biriydi. Nasıl ilerleyeceğimiz konusunda anlaşılamadık ve gitmeme izin veriyorlar.

Nana'nın yüzü düştü ve elini Jess'in elinin üzerine koydu. "Çok üzgünüm şekerim." "Para sabitlenebilir," dedi Pops. "Size her zaman yardımcı olacağız."

Jess, sözsüz bir teşekkürle elini sıktı. Jamie ve Jess'i büyütmişlerdi ve şimdi Juno'ya yardım ediyorlardı. Hayatının bu noktasında onlarla ilgilenmesi gerekiyordu, tersi değil.

"Sadece para değil." Jess derin bir nefes aldı, düşüncelerini bir düzene sokmaya çalıştı. "İçtenlikle söyledimdir-dir, ama aynı zamanda benim. Bu tutma düzenindeymişim gibi hissediyorum,

Juno'yu büyötmek, iki yakayı bir araya getirmek, hayatım fiilen başlayana kadar işleri yoluna koymaya çalışmak. Bunun ne kadar aptalca olduğunu ve daha fazla dışarı çıkmam gerektiğini düşünmeye başlamıştım. Ama şimdi bu, dedi, vurgulamak için telefonunu sallayarak. "Bu hesap için var gücümle çalıştım ve yarın benim yerimi alacaklar çünkü benim yaptığımı yapabilecek daha gevşek ahlaklı yüz kişi daha var." Jess parmaklarını şakaklarına bastırdı. "İkinci bir iş aramam gerekiyor. Benimle ilgilenmeni istemiyorum."

"Dalga mı geçiyorsun?" Pops tartıştı. "Bizi randevularımıza kim götürüyor? Lanet olası bir iPhone'u nasıl kullanacağımızı bilmediğimizde bize kim yardım eder? Eğitimimizi kim buldu ve Nana Jo'ya bahçede kim yardım etti? Çok çalışıyorsun Jessica ve o harika küçük kızı büyütüyorsun."

Muhteşem küçük kız kendini geri atladı ve büyük büyükbabasını suçlarcasına işaret etti. Baba! Gözlüklerin yüzünde!"

"Şuna bakar mısınız!" Onları burnunun üzerinde ayarladı ve aşağıya bakmak için bulmacayı yaklaştırdı. "'Pişmanlık' için üç harfli bir kelime bildiğine bahse girerim, değil mi Jess?"

Jess gülümsedi. Rue.

"Görmek? Sensiz naparız?" Kelimeyi kalemle yazmadan önce gözlüğünün üzerinden ona sırtıttı.

BİR KEZ BÜYÜK ANNESİgittikten sonra, Jess kapalı kapıya yaslandı. Yorgunluk zayıf bir şekilde kaslarına yerleşti ve kemiklerinin derinliklerine kadar sızladı. Kendini otuzdan çok daha yaşlı hissediyordu. Sessiz apartman dairesinde yürürken Juno'nun ayakkabılarını, başıboş çorapları, kedi oyuncaklarını, yarısı dolu bir bardaktan fazlasını, kalemleri, Juno ve Pops oynayan Restaurant'tan Post-it notlarındaki yemek siparişlerini aldı. Kahve saatini kurdu, Juno'nun sırt çantasını topladı, bulaşık makinesini doldurdu ve ışığı kapatıp koridorda kızının odasına yürümeden önce rastgele başka döküntü var mı diye etrafa bakındı.

Juno uyuyakalmıştı.*Kurbağa ve Kurbağa Dostu*rgöğsünü tekrar aç, denizkızı ışığı hala yanıyor. Jess, Güvercin'i pencerenin yanındaki üç katlı şık kedi direğinin üzerine bıraktı ama hemen aşağı atlayıp yatağa atladı ve mutlu bir şekilde Juno'nun ayaklarının dibinde bir top haline geldi.

Jess, Juno'nun kitabını kapatıp komodinin üzerine koydu, battaniyeyi çenesine kadar çekti ve dikkatli bir şekilde yanındaki şiltenin kenarına oturdu. Juno uykusunda kaşlarını çattı. Saçları açık pembe yastık kılıfının üzerine bakır gibi dökülmüştü. Jess, Alec'i neredeyse iki yıldır görmemişti ama kızlarına bakmak onu her gün görmek gibiydi zaten. Jess'in gözlerine sahipti ama onun çarpıcı metalik kestane rengi saçlarına, gamzeli gülümsemesine ve alnının ortasındaki huysuz kırıışıklığa sahipti. Jess başparmağını Juno'nun sıcak, çocuksu terli alnında gezdirdi ve onun burada olmasını dilemek için kendi kendine iki derin nefes verdi, ardından onu uzun zamandır sevmediğini ve onun yardımına ihtiyacı olmadığını hatırladı. Boş arkadaşlık, yalnız olmaktan daha yalnızdı.

Alec kötü bir adam değildi; sadece baba olmak istemiyordu. Jess'e hamileliği sonlandırması için asla baskı yapmamıştı ama nerede durduğunu açıkça belirtmişti. Sonunda Jess onun yerine Juno'yu seçti ve ikisi de bununla yaşamak zorunda kaldı. Yirmili yaşlarının tadını çıkardı, ama arkadaşlarının her biri onun bir pislik olduğunu düşündü; Jess'in harika bir çocuğu oldu ama iki yakayı bir araya getirmek için nasıl acele edileceğini öğrenmek zorunda kaldı. Yine de seçiminden bir an bile pişmanlık duymadı ve onun da pişman olmadığından oldukça emindi.

Yorgunluktan ağırlaşan Jess, lambayı söndürdü ve sessizce odadan çıktı, kapı zili sessizliği bozduğunda koridorda irkildi. Pops, Jess'in gecelerinde olduğundan daha fazla gözlüğünü bıraktı ve kazağını göğsüne daha sıkı çekerek, Jess pencereden dışarı bakmak için sessizce oturma odasına yürüdü. Ama Pops değildi.

Jamie'ydi.

Jess, annesini gördüğünde güçlü bir tepki karışımı hissederdi -rahatlama, endişe, heyecan- ama bu noktada öncelikle korkuydu ve şimdi kendisi de bir anne olarak, bu farkındalığı çok kasvetli buluyordu.

Derin, canlandırıcı bir nefes alan Jess, kapıyı açmadan önce eli tokmakta, tereddüt etti. Jamie Davis birçok etiket takmıştı -kokteyl garsonu, bağımlı, stadyum mübaşiri, kız arkadaş, iyileşmekte olan bağımlı, evsiz- ama hiçbirisi "sadık anne" olmamıştı. Nadiren, Jess'in okul etkinliklerinden birine ya da bir softbol maçına gittiğinde, genellikle akşamdan kalmaydı -bazen hâlâ sarhoştur- ve sigara ya da marihuana kokuyordu. Jess için tezahürat yaparak, onunla gurur duyarak bir gösteri yapacaktı. Bazen kendilerine "Jessie'nin Tezahürat Timi" diyen bir grup kabadayı arkadaşını getirirdi. İçeride, Jess utançtan ölecekti ve

sonra Jamie'nin bunu yüzünün her yerinde göreceği, bir öfke nöbeti içinde ayrılacağı ve haftalarca bir daha ortalıkta görünmeyeceği paniği.

Ve işte oradaydı, hâlâ güzeldi - her zaman güzeldi - ama şimdi güzelliğine pudramsı bir dokunuşla, hem yapay hem de donuk bir şey. Bir ömür boyu süren kötü alışkanlıklar sonunda yakalandı.

"Kızım!" Jamie ileri atıldı, tek koluyla hızlı bir şekilde kızına sarıldı ve ardından geri çekilip Jess'in ellerine bir dizi banyo bombası verdi. Selofanın içinde dağılmaya başladılar ve parlak renkli tozlar Jess'in parmaklarına sızdı. Annesini, Jamie'nin onları sokağın aşağısındaki marketten bir paket mentollü ışık alırken sonradan aklına geldiğini tahmin edecek kadar iyi tanıyordu.

Jamie onun etrafından dolaşıp karanlık oturma odasına girdi. Hey, dedi Jess kapıyı kapatarak. "Durum ne?"

Annesi dev çantasını sehpanın üzerine koydu ve yaralı bir şekilde ona baktı. Ruju yavaşça ağzının etrafındaki küçük çizgilere doğru kanadı. "Yirmi sekizinci doğum gününde bebeğimi göremeyecek miyim?"

Jess, Jamie'nin iki yıl farkla ya da kaçırdığı diğer doğum günlerinden bahsetmedi. Açıkçası Jess, annesinin onun doğum tarihini hatırlamasına bile şaşırmıştı; ara sıra yaptığı ziyaretler genellikle yaşam olaylarına göre zamanlanmamıştı.

Elbette yapabilirsin, dedi Jess. "Oturmak istermisiniz? Sana bir şey ısmarlayabilir miyim?"

"Hayır hayır. Ben iyiyim." Jamie akrilik tırnaklarını tezgaha vurarak mutfağa girdi ve ardından koridora baktı. Juno, tatlım? Güzel torunum nerede?"

"Yatakta, anne." Jess onu susturdu. "Geç oldu ve yarın okulu var."

Jamie ona sinirli bir bakış attı. "Çocuklar yorgun olduklarında uyumaya gitmeliler. Tüm bu kurallar onları sadece endişeli ve depresif yapıyor. Bu yüzden bugünlerde ilaç kullanan bu kadar çok hastamız var." Buzdolabında Juno'nun imla testine, Jess için yaptığı doğum günü kartına ve alışveriş listesine baktı. "İnsanların bedenlerini dinlemeleri gerekiyor. Yorgunsan uyu. Acıktıysan bir şeyler ye. Ebeveynlerin bu çocukları ölüme programlamaktan vazgeçmeleri gerekiyor."

Jess banyo bombalarını dikkatlice tezgahın üzerine koydu. Dikkatli bir sakinlikle, "Her gün bir antidepresan alıyorum," dedi. "Programsızlık teorisinin kesin bir şey olmadığını tahmin et."

Jamie daireyi incelemeye devam etmek için bunu görmezden geldi, masanın üzerindeki kütüphane kitaplarının sırtlarına gelişigüzel bir şekilde baktı ve Juno'nun atlarla ilgili kitaplarından birinin birkaç sayfasını çevirdi. Şükran Günü, Jess'in annesini son görüşüydü. Jess, Jamie'nin çekine beş yüz dolar aktarmıştı ve o zamandan beri tek kelime duymamıştı. Jamie o zamanlar Santa Ana'da yaşıyordu. Bir Denny's'de buluşmuşlardı -Jess ödemişti- ve Jamie banka bir hata yaptığı için elektrik tesisatının nasıl kapatıldığına üzülüyordu. Otomatik para çekmeyi erken kabul ettiler, diye ısrar etmişti. Bu ücretler, diğer ödemelerin geri dönmesine neden oldu ve oradan çığ gibi büyüdü. Ama bu onun hatası değildi. Asla onun hatası değildi.

"Böylece nasılsın?" diye sordu Jess, kanepede otururken esnemesini bastırarak. "Nasıl... John?"

İsim ağzından çıkar çıkmaz Jess yüzünü buruşturdu. Adının John olduğunu düşündü. Jim olabilirdi.

"*Abdedi Jamiebuna inanmayacaksınız* tek kelimeye yaslanın. "Evet, evli."

Jess'in sürprizi gerçektir. Bekle, gerçekten mi? Nasıl buldun?"

"Eşi beni aradı." Jamie dairede sigara içemeyeceğini hatırlamadan önce sigarayı söndürdü ve sanki başından beri amacı buymuş gibi sigarayla bir nevi oynadı. "Aslına bakarsan bilmeliydim. Bir işi, iyi bir kredisi ve bir Viagra reçetesi vardı. Elbette evliydi."

Jess bir kahkaha attı. "Bugünlerde kriter bunlar mı?"

"Oh Balım. Dolaşımı iyi olan erkeklerin yaşının sizi geçmesine izin vermeyin. Güven bana." Sehpanın kenarına kızının karşısına oturdu, elini Jess'in bacağına koydu ve gerçek yoldaşlık kokusu Jess'in kalbini öne doğru eğdirdi. "Nasılsın?" Jamie sordu. "Yazar arkadaşın nasıl? O çok eğlenceli."

"Ben iyiyim. Bilirsin, çalışmak. Ve Fizzy, dedi Jess hafif bir kahkaha atarak. "Fizzy her zaman iyidir."

"Birisiyle çıkıyor musun?"

Davetsiz, River'ın sesi Jess'in zihnine çarptı. *Ve*

lansman için zamanlama bundan daha iyi

olamazdı. "Kesinlikle çıkmıyorum."

Jamie'nin hayal kırıklığı aşıkardı. "Sonsuza kadar bekar mı kalacaksın? Juno'nun babasından beri senin erkek arkadaşınla tanışmadım. Bu senin doğumgünün. Malısın

dışarı!"

"Okul gecesi ve Juno koridorda uyuyor."

Jamie, Jess anlıyormuş gibi işaret etti. "Yani senin gittiğini bile bilmeyecek."

Jess'in kalbi tekrar tanıdık krampına girdi ve sabırlı bir kesinlikle, "Dışarı çıkmak istemiyorum anne," dedi.

Ellerini savunmaya geçerek teslim olan Jamie inledi, "İyi, iyi." Jess tekrar esnedi.

"Dinle, ben-"

"Sana yeni işimden bahsetmiş miydin?"

Aniden parlak tonu uyarı zillerini çaldı. "Yeni ne?"

"Yeni işim." Jamie oturdu. "Tamam... büyükanne ve büyükbabana bir şey söyleme, çünkü onların modası geçmiş olduğunu biliyorsun ve bu fırsatların ne kadar heyecan verici olduğunu asla anlamıyorsun, ama Skin Glow Incorporated'ın en yeni ekip üyesine bakıyorsun."

Jess beynini aradı ama hiçbir tanıma alevlenmedi. "Onlar kim?"

"Dalga geçiyorsun." Jamie inanamayarak başını salladı. "Reklamları her yerde, Jess. Evde yüz bakımı yapıyorlar. Tanrım, iyi bir şirket olduğunu söylemek istiyorum ama bundan daha fazlası, bir *bütünyaşam tarzı*. Kadınları güçlendirmenin bir yolu. Yaptığım her yüz bakımının bir kısmını alıyorum ve—"

Jess sesindeki keskinliği gizleyemedi. "Bir kesim?"

"Şey, evet - yani, başlamak için. Sonunda benim için çalışacak kızlarım olacak ve onların yaptıkları her şeyden ve gemiye getirdikleri insanlardan biraz yapacağım.

"Yani, bir piramit şeması gibi."

"Bir girişimci gibi." Jamie'nin sözleri gücendiriciydi. "Bekleme masalarından daha fazlasını yapabilirim, biliyorsun."

"Özür dilerim anne. Ben öyle demek istemedim."

"Pekala, bu gerçekten nadir bir fırsat. Maureen, onu bu işe bulaştıran kadının şimdiden altı rakam yaptığını söyledi! Ve başlamak için sadece üç yüz dolar."

Elbette. "Paraya ihtiyacın var."

"Sadece bir borç." Jamie rahat bir tavırla elini salladı. "Sana ilk maaş çekimle geri ödeyeceğim."

"Anne, hiçbir iyi iş başlamak için para ödemeni gerektirmez."

Jamie'nin ifadesi karardı. "Neden bana hep böyle hissettiriyorsun? Seninle hiç çukurdan çıkamaz mıyım? Ayağa kalktı ve çantasını almak için eğildi. "On sekiz aydır temizim!"

"Seninle ilgili değil - Bekle." Jess, Jamie'ye endişelenmesi gereken kendi para sorunları olduğunu söylemenin eşiğindeydi. Jamie tekrar kanepeye oturdu ve sessizlik aralarında uzadı. "Nana ve Pops'ta durdun mu?" diye sordu. "Muhtemelen hala ayaktadırlar."

Jamie gözlerini yarı devirdi ve Jess kendini yine ne zaman ebeveyn, Jamie'nin de çocuk olacağını merak ederken buldu. "Beni görmek istemiyorlar."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Yeni bir işiniz varsa ve temizseniz, sizi görmek isterler. Seni seviyorlar anne."

Jamie gözlerini duvardan ayırmadı. "Kuyu. Beni nerede bulacaklarını biliyorlar."

Jamie gibi birinin Joanne ve Ronald Davis'ten çıkması şaşırtıcıydı. Jess sadece üç yaşındayken çoğu geceyi Nana ve Pops'un evinde geçiriyordu. Altı yaşına geldiğinde, Jamie tüm deneme iddiasından vazgeçmişti ve Jess kalıcı olarak büyükanne ve büyükbabasıyla yaşıyordu. Genel olarak konuşursak, Jamie buralardaydı ama asla sabit değildi. Nana ve Pops, doğumundan bu ana kadar Jess'in hayatının her alanına dahil olurken, Jamie'nin her seferinde aile yerine uyuşturucu ve erkekleri seçeceğini çok erken öğrendi.

Jess, annesinin davranış kalıplarından hiçbirini tekrarlamamaya çalışsa da bir şekilde onun peşine düşmüştü: genç yaşta hamile kalmıştı. Ama umarım benzerlikler burada sona ermiştir. Jess üniversiteden mezun olmuş, bir iş bulmuş ve her çek geldiğinde biraz para biriktirmeye çalışmıştı. Çocuğunu dışıye götürdü Her gün Juno'yu ilk sıraya koymaya çalıştı.

Jess, pozisyonları tersine dönerse Jamie'nin şimdi ne yapacağını düşünmeye çalıştı.
Jamie bana parayı verir miydi?

Hayır. Jamie ona büyümesi, sadaka beklemeyi bırakması ve kendi lanet olası benliğinin sorumluluğunu alması gerektiğini söylerdi.

Ayakta duran Jess tezgaha doğru yürüdü. Telefonunun banka uygulamasını açtı ve parayı Jamie'nin hesabına aktarmak için 300 dolar yazarken yüzünü buruşturdu.

ben annem değilim, diye hatırlattı kendine. ben annem değilim

YEDİ

BDOĞRU VE ERKEN Pazartesi sabahı Fizzy, Twiggs'e girdi. Her zamanki masalarına yürüdü, dizüstü bilgisayarını yere koydu ve ne göreceğini söylemesine rağmen tezgahın arkasında duran Jess'e yine de baktı.

"Bu yeni duruma," dedi Fizzy, çantasını sandalyesinin üzerine bırakarak, "alışmak biraz zaman alacak."

Jess gülümsedi ve barın sonundaki dumanı tüten vanilyalı latteyi işaret etmeden önce tezgahın üzerinden bir bez sildi. "Berbatsa, bana yalan söyle."

Fizzy dirseğini tezgaha dayadı ve bardağı aldı. "Sana küçük bir öğle yemeği falan hazırlamam gerektiğini hissediyorum. İlk günün nasıl geçti?"

"Buharlı pişirici ürkütücü ve sabah koşuşturmaca boyunca blenderin kapağını kapatmadım ama o kadar da kötü değil."

Fizzy içeceğinin üstüne üfledi ve tadına baktı. Kaşları şaşkınlıkla onaylayarak kalktı.

Jess, "Sanırım üçüncü kez gerçekten büyüleyici," dedi.

Fizzy sessiz kahve dükkanına baktı. "Bundan sonra durup dedikodu yapacağımız yer burası mı?"

Daniel masaları sildiği yerden basit bir "Hayır" dedi ama Fizzy onu duymazdan gelerek daha da yaklaştı.

"Dinle Jess, bu uyumluluk puanı olayının saçmalık olduğunu düşünmek istediğini biliyorum ama Ralph'ı. Demek istediğim, eğer siz ineklerin yapabileceği gibi, bu uyumluluk puanlarını cinsel tatminime göre grafiklendirseydim, çizgide kesin bir yükseliş olurdu.

Jess'in Gümüş Eşleşen Ralph'ı hatırlaması için noktaları birleştirmesi biraz zaman aldı. Tedirginlik, omzunu dürten bir işaret parmağıydı, fısıldayarak, *sorma*. Ancak

merak, rahatsızlığın önüne geçti. Fizzy'nin omzunun üzerinden Daniel'e suçlu bir bakış atarak, biraz mahremiyet kazanmak için barda biraz daha aşağı indi. "Ah evet?"

Fizzy tezgahın diğer tarafında onu takip etti. Bali Hai'de akşam yemeği yedik.

Jess kıskançlıkla mırıldandı.

"Konuşması çok kolaydı. Muhtemelen her birimizin çok fazla mai taisi vardı ama bu sorun değildi çünkü ikimiz de Lyfts'i oraya götürdük ve bir Lyft evini paylaştık..." Fizzy sırttı. "Bu arada, PB'de sevimli bir yeri var."

Jess'in ciğerlerine beklenmedik bir küskünlük saplandı ve bunu bir öksürükle giderip önündeki barı silmeye başladı. "Yani, Aiden veya Antonio'dan daha mı uyumlu?"

"Şüphesiz."

"Onu tekrar göreceğini düşünüyor musun?"

"Maalesef, onun herhangi biriyle gerçekten ciddileşemeyecek kadar meşgul olduğu hissine kapılıyorum." Fizzy kaşlarını çatı. "Sadece ortalığı karıştırmak istiyorsa, yumuşak lansmanları sırasında neden DNADuo'ya kaydolsun?"

Jess gülerek, "Sanırım sana tam olarak bu soruyu birkaç gün önce sorduğumu hatırlıyorum. Kendine bir bak, tek bir gecelik mai tai ve iyi seksten sonra bağlanmaya hazırsın.

Birdenbire Daniel belirdi, Jess'in omzuna hafifçe vurdu ve kasayı işaret etti. "Bir müşterin var."

"Ayy üzgünüm." Temizlik beziyle adamın peşinden koştu. Jess, Dr. River Peña'dan başkasının muhteşem ama aşağılık yüzüne bakmadan önce kasaya doğru birkaç adım koştu.

Adil olmak gerekirse, Jess şaşırmamalıydı; saate baksaydı, 8:24 olduğunu ve River'ın tam zamanında geldiğini bilirdi. Ama bir şekilde beyni, ona bir Twiggs baristası olarak ilk vardiyasında aslında onu beklemesi gerekebileceğini hatırlatarak topu atmıştı. Ve bu, dört gün önce kaldırımında vedalaşmamalarından sonra onu ilk görüşüydü. Jess, bir dahaki sefere yüz yüze geldiklerinde gerçek bir ateş yaymayı beklemese de, kan dolaşımına çarpan sıcaklık transfüzyonunu da açıklayamıyordu. Birkaç saniye aptal aptal ona baktı ve aynı şoku onun ifadesinde de gözlemledi.

Tezgâhın aşağısına, La Marzocco'nun arkasında duran Daniel'e bakmak için sersemlemiş bakışlarını ondan ayırdı. Sonra, o alamet-i farikası telaşsız yolu ile, River

tekrar Jess'e baktı. "Orada ne yapıyorsun?" Gözleri, vücudunun uzunluğu boyunca yavaş yavaş inceledi. "Apronda mı?"

"Ah, doğru." Garip bir reverans yaptı. "Artık burada çalışıyorum." Başka bir şey söylemeyince, yapay bir şekilde şımarık bir şekilde, "Sizin için ne alabilirim, efendim?"

Kaşlarını çattı ve kara kaşları çatıldı; parıldayan parlak gözler ona şüpheyile baktı. "Burada çalışıyorsun? Ne zamandan beri? Senin için çalıştığını sanıyordum..." Fizzy'nin artık tek başına oturduğu masaya baktı ve şahin bir tavırla onları izledi. Jess, ona dönüp yapbozu kafasında bir araya getiriyormuş gibi görünürken, eğlenerek tek kaşını kaldırdı. Sonunda, "Başka bir yerde çalıştığını sanıyordum."

İçinden inledi. Neden sadece sipariş vermiyor, ödeme yapmıyor ve telefonuna bakmak için kenara çekilmiyordu? Pleblerle sohbet edemeyecek kadar meşgul olduğunu unutmuş muydu?

Kibar gülümsemesini sürdürerek, "Ben serbest çalışan bir istatistikçiyim," dedi. "Ama geçen gün büyük bir hesabı kaybettim. Bir çocuğum ve bir sürü faturam olduğu düşünülürse..." Kollarını uzatarak, *Bu yüzden.*

Jess memnuniyetle asgari ücretle haftada on altı saat alırdı. *Ve* Juno'nun Bayan Mia ile baleye devam edebileceği anlamına geliyorsa, Peña Nehri'ne hizmet etmenin gurura vurduğu darbe.

River'ın gözleri inceliksizce sol eline kaydı. Alnının nasıl gevşediğini hayal mi ediyordu? Bir alyans mı arıyordu?

"Bir çocuk," diye onayladı sessizce, "kocasını yok." Kısa bir süre için bu olası senaryoyla eğlenmesine izin verdi. "Vay canına, bu GeneticAlly için garip bir basın açıklaması olurdu: 'Kurucunun Ruh Eşi Zaten Evli.'"

River, gözünde eğlenerek parıldayarak, "Evli insanlar DNA örneği göndermezler," diye yanıtladı. "Daha az alım formu olan uygulamaları kullanarak hile yapmayı tercih ettiklerini duydum."

Kendini koruma duygusu boğazına kadar geldi ve ikiz farkındalığının onun içinden geçtiğini görebiliyordu: Bu değiş tokuş şüpheli bir şekilde inek flörtü gibi geliyordu.

"Senin için ne alabilirim?" Jess tekrar sordu.

İfadesi kapandı. "Üzgünüm, ben-" Bakışlarını tuttu ve temas göğsünde bir arı sürüsü gibi hissetti. Geçen gün bana Americano dediğini sanıyordum, dedi.

Vay canına, Jessica.

İçki siparişini bir bardağa karalayarak, ona boş boş bakan Daniel'e uzattı. "Ben zaten anladım, Jess."

Elbette vardı. Daniel yeni çalışanı adına özür dilercesine gülümseyerek içeceği River'a uzattı. Onun doğru girişi bulmak için verdiği mücadeleyi izlerken sessizlik çöktü. *Amerikanekranda*.

"Espresso içeceklerinin altında," diye ısrar etti Daniel sessizce.

River iri yarı, ekrana baş aşağı bakmak için eğildi. "Her şey bitti-"

Parmağı tıpkı Jess'inki gibi dokunmatik ekrana indi ve elleri kısa bir süre bir araya geldi.

"Anladım," dedi aşağılanmış bir şekilde. Adam geri çekildi ve kadın, bir şekilde kolunun yukarısında hissedebildiği temastan telaşlanarak düğmeye bastı. Hiç şüphesiz yanakları tokat yemiş gibi görünüyordu. "Üç seksen beş olacak."

Tereddüt etti ve Jess hatasını anladı. O yükseltti *büyük*. "Üzgünüm. Dört yetmiş dört."

Ortak rahatsızlıkları, iki kişilik garip partide gürültülü, davetsiz bir misafir olarak aralarına girdi. Jess parasını aldı, üstünü saydı. Ama onu asıl mahveden şey, en ufak bir tereddütten sonra, beş dolarlık banknot da dahil olmak üzere hepsini bahşiş kavanozuna atmasıydı.

FIZZY YUKARI YANLIOn beş dakika sonra, Jess'in utanmasının bittiğini anlamış gibi görüldüğünde tezgaha gitti.

"Hey." Küçük bir en iyi arkadaş simpatico gülümsemesi sundu ve yumruğunu tokatlamak için tezgahın üzerinden uzandı.

"Hey." Jess, Fizzy'nin parmak boğumlarıyla karşılaşarak boğazını temizledi. "Bahse girerim böyle bir son asla bir aşk romanına dönüşmemiştir."

Fizzy güldü. "Dalga mı geçiyorsun? Bu olurdubaşlangıçinanılmaz bir aşk hikayesi."

"Benim hikayem değil."

Jess, pasta kutusunu yeniden düzenlemekle çok meşgulmüş gibi davranırken, en iyi arkadaşının onu incelediğini hissetti. Fizzy, River konusunda alışılmadık bir şekilde anne olmuştu. DNADuo sonuçlarını, felaketle sonuçlanan GeneticAlly toplantısının özetini ve Jess'in istatistiklerin tamamen düzmece ve sahte olduğu yönündeki teorisini duyduktan sonra.

büyük olasılıkla tüm iş planlarını geçersiz kıldığından, Fizzy sadece "Anlıyorum" demeden önce birkaç kez sessizce ona bakmıştı.

"İyi misin?" şimdi sordu.

Daniel bu anın sohbete katılmak için iyi bir an olduğuna karar verdi ve espresso barın önüne iki torba fasulye koydu. Kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Jess, tam Fizzy resmen bağırırken, "Americano ile olan o garip karşılaşmayı görmedin mi?"

"Neden tuhaftı?" Daniel hatırlamak için biraz uğraştı, sonra, Ah, içki ne olacak? Eh, bunun için endişelenme. Bu senin ilk günün."

"Hayır, Dan," dedi Fizzy, sebepsiz yere ondan bıkmıştı. "Çünkü onlar *eşleşti*?"

Tepki olarak tüm kahve dükkanı susmuş gibi geldi. Jess inledi. "Fizzy, yemin ederim çıplak elle..." "Hangi seviyede?" diye sordu.

"Hangi seviye' derken neyi kastediyorsun?" Jess ona bakakaldı.

Bir torba espresso çekirdeğini yırtıp makineye boşalttı. "DNADuo'dan bahsediyorsak, ben orijinal örneklerden biriydim," dedi gururla. "SDSU'daki günlerime geri döndüm. Hala alırken...*örnekler*?"

Bunu anlaması bir saniye sürdü ve anladığında, Jess'in tek yapabildiği kızararak sessizce "İğrenç, Dan" oldu.

"Kan demek istemiştin."

"Kan demek istedin gibi gelmedi."

"Her neyse, yaklaşık bir buçuk yıl önce insanlara tükürük setlerini doğrulamaları için çağrı yaptıklarında bunu tekrar yaptım." Arka cebinden telefonunu çıkardı ve orada dizilmiş kibrit dizisini göreceklermiş gibi onlara ekranı gösterdi. "Ama hiç otuz yediden fazla puan almadım."

Fizzy'nin ilgisi arttı. "Onunla çıktın mı?"

"Yaptım," dedi. "İyiymi, ama bence ikimizin de güzel olduğuna ama istatistiksel olarak bir yere varma ihtimalinin düşük olduğuna dair tuhaf bir beklentimiz vardı?"

Fizzy, "Bu yönü merak ettim," dedi. "Geçen gün bir Gümüşle çıktım ama Altından daha düşük bir şey alırsan, büyük ihtimalle işe yaramayacağını mı düşünüyorsun?"

"Yine de," diye araya girdi Jess sessizce, "verilerine inanıyorsan, bir Gümüş ile kalıcı bir ilişki bulma olasılığı, normal bir flörtten çok daha yüksek..."

Fizzy ağzı açık ona baktı. "Diyor kendi puanına inanmayan kadın." "Bu neydi?" Daniel tekrar sordu.

Jess güldü. "Önemli değil. Fizzy haklı. Buna inanmıyorum. Ellerini önlüğüne sildi ve Daniel'e baktı. Sırada ne var patron? Bulaşıklar? Yeniden stoklama mı?

Utanmadan çenesini kaldırdı. "Temel Maç mıydı?"

Fizzy ona baktı, tek kaş keskin bir şekilde gökyüzünü işaret etti. Evet, Jess. Bir Temel Maç mıydı?

Jess, arkadaşına sabırlı bir bakış attı. "Tencere mi karıştırıyorsun?"

"Suçlu."

Daniel, Jess'e ya izin isteyen ya da uyarıda bulunan bir bakış atan Fizzy'ye döndü.

Görünüşe göre uyarı, çünkü birkaç saniye sonra Fizzy, "O bir Elmastı," dedi. Jess onun patlamasını bekliyordu: *Bunu nasıl görmezden gelirsin? Ve Eğer bir Elmas'ım olsaydı Maç, işimi bırakır ve bütün gün sevişirdim!* Ama tıpkı Jess ona söylediğinde Fizzy'nin yaptığı gibi, Daniel Jess'i çok sessizce ve dikkatle inceledi.

"Merak etmiyor musun?" diye sordu.

"HAYIR."

Daniel bu konuyu anlamaya çalışıyor gibiydi. "Nehir mi?"

Jess omuz silkti. "Kim bilir? Birkaç gün önce öğrendiğimizden beri gerçekten konuşmadık.

"Yani, ne yapacaksın? Hiçbir şey yapma?"

Daniel'a başını salladı. "Plan bu."

Fizzy gözlerini devirdi ve bıkkın bir ifadeyle tekrarladı: "Plan bu. Sıkıcı, güvenli plan."

Jess, arkadaşına uyarıcı bir bakış attı. Fizzy kendi başına hatalı değildi ama Jess'in kendisinden başka düşünecek daha çok şeyi vardı. Dikkatini rüzgara bırakamazdı. Çocuksuz insanların, boş zamanı olan ve daha az sorumluluğu olan insanların sahip olduğu bir lükstü bu. Sıkıcı, güvenli planlar onu henüz yanlış yönlendirmemişti.

SEKİZ

BPLANI ÇIKARIN,olduğu gibi, üç gün sonra akşam saat 5:17 civarında, Jess'in eve yürürken yanında gümüş bir Tesla durup ağır bir şekilde karartılmış yolcu tarafı camından aşağı yuvarlandığında dumanlar içinde kaldı. Kaldırımında yuvarlanan tüm arabaları görmezden gelmek onun doğasında vardı, ama bu mızızlık yapmıyordu. Bu sürücü onun adını biliyordu.

Jessica.

Sürücü koltuğunda Brandon "the Teeth" Butkis'i bulmak için döndü. Ona doğru eğilirken sol kolu direksiyon simidine dolanmıştı ve hava atmak istediğı koca bir paket Çiklet varmış gibi gülümsüyordu. Yakası açık, düğmeli mavi bir gömlek giymişti. "Bir saniyen var mı?"

"Tam olarak değil." İki blok ötedeki apartmanı işaret etti. "Akşam yemeğini başlatmam gerek."

"Aslında, bu gece kızına bakabilecek biri var mı diye merak ediyordum," dedi ve gülümsemesi çekingen bir hal aldı. Dişlerinin ürkütücü boyutuna rağmen gözleri sıcak ve kahverengiydi, kenarlarında kırışıklar vardı. Jess'i sokaktan çekmek, derisine kablolar takmak ve onu bir insan piline dönüştürmek isteyen bir adama benzemiyordu. Jess, hayal gücü açısından durumu bir adım aşağı indirmesi gerektiğini belli belirsiz fark etti.

Arabaya yaklaşırken eğildi, kollarını pencere pervazına dayadı. Bunun senin için sinir bozucu olduğuna eminim ama bunun peşinden gitmekle gerçekten ilgilenmiyorum.

"Ve seni buna zorlamayacağız," dedi çabucak. "Niyetimiz müdahaleci olmak değil. Bunun garip bir durum olduğunu biliyorum. David ve ben sadece takip edeceğimizden emin olmak istedik.

Jess, ilk karşılaşmanın aciliyeti, bulgunun korkunçluğu ve arkadaşlarından aceleyle kaçması nedeniyle şaşırtıcı derecede sessiz kaldıklarını kabul etmek zorunda kaldı.

Merkez. Şimdiye kadar cırcır böcekleri olmuştu. "Başka bir görüşme önermiyorsun, değil mi?"

Brandon güldüğü için kanal tedavisi kadar zevk alacakmış gibi görünmüş olmalıydı. "HAYIR. O görüşme bir hataydı.*Bizim*hata. Ve muhtemelen ikinize de söylemenin en kötü yolu. Bilim adamları olarak aşırı heyecanlandık - o keşif anını bizimle birlikte yaşamanızı istedik, ancak daha fazla EQ sergilemeliydik." Oturduğu yerde kıpırdandı. "Seni yemeğe çıkarmayı umuyorduk."

"Bu akşam?"

Onayladı. "Özgür olabilir misin?"

Döndü ve bunu düşünerek yeniden sokağa baktı. Jess kör değildi -River nesnel olarak muhteşemdi- ama ondan bir insan olarak hoşlandığını bile söyleyemezdi. Artı, mantıklı zihnini hala sayıya çeviremiyordu. Öncelikleri sırasıyla çocuğu, büyükanne ve büyükbabası ve faturalarıydı. Bu gece ne söylerlerse söylesinler bunun peşinden gitmeyecekti.

Jess, "Üzerimde çok şey var," dedi. "Başka bir iş üstlendim; Bildiğiniz gibi evde küçük bir kızım var. Gerçekten sahip olduğumu sanmıyorum—"

"Söz veriyorum, Jessica," Brandon nazikçe araya girdi ve kadının dikkati tekrar yüzüne döndüğünde, başka bir çekingen gülümseme takındı. "Vaktinizi boşa harcamayacağız."

JESS OLARAK BİLİYORDUBrandon, Grand Del Mar'da Addison'ın önünde uşakta durur durmaz, bunun rahat bir akşam yemeği olmayacağını anladı. Elleriyle taco yemezler veya sürahi birayı paylaşmazlardı. Addison'da bir yemek, kirasından daha pahalıya mal olurdu.

Elbisesinin eteğindeki var olmayan tüyleri silkeleyerek kucağına baktı. Brandon sonsuza kadar*Beğenmek*Juno'nun Goodwill'de onun için seçtiği yoga pantolonunu ve lekesini zar zor görebildiğin Lululemon üstünü değiştirmesi için ona on beş dakika verdiği için köşe yazısı. Üzerine astığı mavi elbise esnekti, bu yüzden hala üzerine oturuyordu.

Brandon arka koltukta asılı duran düzgünce ütülenmiş spor ceketini aldı, güven verici bir gülümsemeyle gülümsedi ve Jess'e önünden yürümesini işaret etti.

"Tam bu taraftan, Bay Butkis." Maître d' başını salladı ve onları kemerli Fransız kapılarla kaplı çarpıcı dairesel bir odadan geçirdi. Gümüş eşyalar dokundu

porselen bardaklara hafifçe vuran buzlar; Etraflarında alçak, hoş bir mırıltıyla sohbet uğulduyordu. Odanın her yerine geniş bir şekilde yerleştirilmiş masalar, kırmızı ve altın rengi döşemeli alçak pelüş sandalyelerle çerçevenlenmişti.

"David bizimle mi buluşacak?"

Brandon omzunun üzerinden ona baktı. "Zaten burada olmalılar."

Onlar: Jess'in midesi hızla dizlerinin üzerine çöktü: *Onlar.* David ve River vardıklarında odanın uzak ucundaki bir masada durdular.

Brandon sandalyeyi ona uzatırken donakaldı, River'ın tepkisini dikkatle izleyerek izlediğini hissetti. Ağzı özür dilercesine büküldü. "Düşündüm ki... şey, hepimizin burada olacağımızı anlayacağını varsaymıştım."

"Sorun değil," dedi sessizce, koltuğa oturdu ve kendini toparlamaya çalıştı. River hemen sağında oturuyordu ve rahatsızlığı geçmişti. rahatsızlık elle tutulur cinstendi. "Yanlış anlamışım."

Risk aldı, onun bakışlarıyla karşılaştı ve alnındaki küçük bir kırıışık ve gözlerindeki endişe belirtisi dışında ifadesi büyük ölçüde okunamaz durumdaydı. Daha sezgisel biri olsaydı, bakışını bir soru olarak yorumlayabilirdi: *Bu iyi mi?*

Jess gözlerini kırptıştırarak peçetesini kucağına koydu. Yerleştiklerinde masa sessizliğe büründü. Jess, onu neden bu yemeğe davet ettiklerini tahmin etmeye çalışırken, onu izleyen üç adamı bulmak için yukarı baktı.

Sorun değil, dedi tekrar. "Bunu yapalım."

"Önce biraz menüyü inceleyelim," diye önerdi David, "ve sonra belki River size şirket ve teknolojimiz hakkında biraz daha bilgi verebilir."

Beş çeşitli tadım menüsü üzerinde anlaşmadan önce ağır bir sessizlik içinde okudular. Kokteyl ısmarladılar, yemek ısmarladılar ve sonra dördü öylece oturdu. Dayanılmazdı.

"Nehir?" David sonunda babacan bir ses tonuyla sordu.

River boğazını temizledi, peçetesini düzeltti. Su bardağıyla kıpırdanmak için öne uzandı. O da inanmak istemiyormuş gibi görünürken Jess'i tüm bunların gerçek olduğuna ikna etmeye çalışma konumuna getirilmesi onun için ne kadar garipti.

"Sanırım bilimi anlıyorum," dedi, o koca beyninde formüle ettiği adıma geçmeden önce. "En azından, bir ilişkide duygusal ve cinsel doyumla ilgili olduğuna inandığınız çok çeşitli genler saptadığınızı anlıyorum. Algoritmanın nasıl çalışabileceğini anlıyorum."

teori. Sanırım benim sorguladığım şey, bu özel bulgunun gerçek olup olmadığı. Daha önce hiç doksan sekiz puanın olmadıysa bunun ne anlama geldiğini nasıl bilebiliriz?

"Bize yirmi iki puan verilseydi," diye sordu River, "buna inanır mıydınız?"

Bu tam olarak birkaç gün önce kendine sorduğu soruydu. "Evet," diye itiraf etti, "çünkü bu genel olarak senin hakkındaki hislerime uyuyor. Bana göre doksan sekiz, birbirimize çekileceğimizi ima ediyor. Anlık kimyaya sahip olacağımızı.

Ekmek ve kokteyller getiren garson tarafından merhametle kesilen bir sessizlik oldu. Tekrar yalnız kaldıklarında, David dikkatlice sordu, "Ya sen değil misin?"

Jess, önünde bir tereyağı bıçağı tutarak, "Onu gördüğümde genellikle bir suç işlemek isterim," dedi. "Bunun romantik bir uyum işareti olduğundan emin değilim."

River derin bir nefes alıp sandalyesine oturdu. "Bu bizim için zaman kaybı."

Öne doğru eğilen Brandon, sırtışıyla onu meşgul etti. "Kötü haberlere inanmak iyi haberlere inanmaktan daha kolay olabilir."

Ben kötümser değilim, dedi. "Birisi bana piyangoyu kazandığımı söylese iyi habere inanırdım. Ama ben ona bakıyorum, o da bana bakıyor ve eminim ikimiz de 'Mümkün değil' diye düşünüyoruz."

Brandon, River'a döndü. "Onu çekici buluyor musun?"

River yumuşak bir sesle, "Bu test bir çekim ölçüsü değil," dedi. "Bu bir uyumluluk ölçüsü."

Jess ekmeğini bıraktı. "Bunu gerçekten az önce söyledin."

David, onun dikkatini başka yöne çekerek, "Jessica," dedi.

"Yapıyor musun?"

O güldü. "Nehir çekici. Bunu hepimiz görebiliriz." Bunu söylerken içgüdüsel olarak ona doğru bakma hatasına düştü ve dudaklarının kenarında küçük bir kasın yukarı doğru seğirdiğini fark etti. Ona doğru eğilmek, kendini daha yumuşak hissetmesine neden oldu ve kendini koruma duygusu boğazında düğümlendi. Bundan nefret ediyordu. "Ama onunla konuşmak huysuz bir hesap makinesiyle konuşmaya benziyor."

David şaşkın kahkahasını öksürerek sakladı, oyunbaz bir tavırla kendi göğsüne vurup suyuna uzandı. Jess'in sağında, River uzun ve yavaş bir şekilde nefes verdi.

Brandon, garson ilk yemeği getirirken, "İzin ver farklı bir yol deneyeyim," dedi. "Biz bu bilime inanıyoruz." Yanındaki adamlara işaret etti. "Sadece çok para kazanacağımız için işe yaramasını umduğumuzu kastetmiyorum. Yani

doğru, elbette, ama her şey bu değil. Evet, ikinizin hikayesi lansmanımız için çok zorlayıcı olabilir ama aynı zamanda bizim için bilimsel bir merak. Şimdiye kadar, seksenin üzerinde puan alan her çift hala birlikte ve ilişki doyumunun birçok ölçüsünde tabloların dışında puanlar alıyor. Merak etmeliyiz: Bir çift doksan sekizde ne kadar tatmin olur?

"Herseksen üzerinden maç başarılı oldu mu?" diye sordu, ifadesini merak ederek. "Lisa'nın dörtte üçünü söylediğini sanıyordum."

"Yasal olarak yüzde yüz diyemeyiz, çünkü her Titanium Match henüz şahsen bağlanmadı."

"Bu senin için sinir bozucu olmalı," diye şaka yaptı.

Bu sefer David'in kahkahası güm güm atıyordu. "Hiçbir fikrin yok."

Brandon, "İkiniz de genç, çekici ve bekarsınız," dedi, bir anlık neşeyle yuvarlanarak.

David, "Senden onunla evlenmeni istemiyoruz," diye

ekledi. "Üzgünüm," diye araya girdi River. "Bu sohbete

katılabilir miyim?" "Evet," diye onayladı Jess,

"neredevardırtüm bunlarla sen mi?"

Hepsi onun cevabını beklerken, yiyecekler önlerindeki masada ihmal edilmiş bir şekilde duruyordu. "Elbette buna inanıyorum," dedi River. "Ben icat ettim."

Sonucumuzun gerçek olabileceğine gerçekten inanıyor musunuz? Rub eşi olabileceğimizi mi? diye sormak istedi ama kelimeler dudaklarından çıkamayacak kadar büyüktü. Bunun yerine taraklarını kazdı.

Brandon, "İkinizden birlikte biraz zaman geçirmenizi istiyoruz," diye ısrar etti.

"Aynen öyle," dedi David başını sallayarak. "Birbirlerini tanımak için. Biraz zaman ver." "Maalesef," dedi ağzına bir ısırık alarak. Hiçbir şey değilse, en azından o ondan akşam yemeği alıyordu. "Zaman, vermek zorunda olmadığım şeydir. River'ın her sabah Twiggs'te beş dakika sessiz kalmasının çok derine dalmamıza izin vereceğinden emin değilim."

"Ya sana tazminat ödersek?" diye sordu.

Eli dondu, akşam yemeği aniden unutuldu. Masaya bir sessizlik çöktü. River keskin bir şekilde Brandon'a baktı ama David sadece onu izliyordu. Bunun için plan yapmışlardı.

Söz veriyorum Jessica. Vaktinizi boşa harcamayacağız.

"Üzgünüm," dedi boğuk bir sesle, "ne?"

Ya sana tazminat ödesek, diye tekrarladı Brandon sakince. "Programında River'ı tanıman için zaman ayırmana izin mi veriyorsun?"

Bıçağı dikkatlice tabağının kenarına yerleştirdi. "Onunla çıkmam için bana para ödemek ister misin?"

River viskisine uzanarak keskin bir nefes verdi.

David, "Daha büyük bir deneyin bir yönüne katılmak için bir maaş olarak kabul edin," dedi. "Kahveciyi bırakabilir, daha çok boş vaktin olabilir. Araştırma çalışmamızın önemli bir parçasısınız, lansmandan önce binning paradigmamızı doğrulamak ya da geçersiz kılmak için ihtiyacımız olan puanın yarısınısınız."

Jess, kalbi gümbür gümbür atarak sandalyesinde arkasına yaslandı. "Yani, bize ihtiyacınız var...*bunu keşfet*

Fırlatma sonrasına kadar?"

Brandon buna biraz güldü. "Pekala, onu keşfedebilirsin, ta ki-"

"Biz varsayarsak *yapma* birbirlerine düşüyorlar" diye açıkladı, "çalışmanın süresi ne kadar?"

David gerçekçi bir tavırla, "Halka arz 6 Mayıs," dedi. "Bugün yirmi sekiz Ocak. Yani, üç aydan biraz fazla."

Ve çıplak bir şekilde ortaya konan gerçek vardı. "Ne kadar tazminattan bahsediyoruz?"

David ve Brandon birbirlerine baktılar. Jess titreyen eliyle su bardağını dudaklarına götürdü, buz camda hafifçe şingırdadı.

"Ayda on bin."

Boğazından sulu, keskin ve acil bir öksürük çıktı. River uzandı ve elini sırtına koyarak hafifçe ovuşturdu.

Dokunuşu sabit ama elektrikti, göğsünden bir nefes çekip yeniden öksürmesine neden oldu. Avucu kocaman ve sıcaktı, teninde titreşen bir uğultu vardı.

"Ben iyiyim," dedi sonunda ve bardağı masaya koydu. Geri çekildi, elini kucağında yumruk yaptı.

"Peki bu meblağ sana ne kazandırıyor?" Jess, sesinin sabit çıkmasına güvendiğinde sordu.

"Sen kahve içmeye gidiyorsun. Sen çıkıyorsun. Brandon çatalını almadan önce omuz silkerek ellerini kaldırdı. "Belki bir veya iki kez halkın önüne çıkarsınız. Temel olarak, ona bir şans veriyorsunuz.

David başını salladı. "Onu tanımaya başla, Jessica."

River'a döndü. "Çok sessizsin. Bu seni de ilgilendiriyor, biliyorsun. Varsayılan enerji seviyenin Cardboard Cutout olduğunun farkındayım ama konuşmazsan seni tanıyamam."

"Düşünüyorum," diye itiraf etti kısık bir sesle.

Dürüst olmak gerekirse, aklı dönüyordu. Böyle bir durumu asla tasavvur etmemişti. Fiziksel olarak ona ilgi duyuyor muydu? Evet. Açıkça *Evet*. Ama çoğu, erişilemez ve derinden sinir bozucu hissediyordu.

"Hissediyor musun...?" Soruyu nasıl soracağını bilmiyordu. Yeniden başladı. "Bildiğin ve gördüğün her şeye rağmen, sence bu sayı doğru mu?"

Suyunu kaldırıp uzun bir yudum aldı. Titreyen, telaşsız bir el ile bardağı bıraktı ve onun bakışlarıyla buluştu. "Bilmiyorum."

Arka planda, Brandon ve David'in yemeklerini karıştırdıklarının, muhtemelen özel bir konuşma olması gereken bir konuşmayı dinlerken dikkat çekmemeye çalıştıklarının farkındaydı. Jess midesinin ısınmasından, kan dolaşımından derisinin yüzeyine yükselen kabarcıklar varmış gibi hissetmesinden nefret ediyordu. "Sen... doğru olmasını istiyor musun?"

Birinin incinmesi en son isteyeceği şeydi ama otuz bin dolardan uzaklaşmayı hayal etmesi zordu. Onun ve Juno'nun hayatını gerçekten kolaylaştıracak bir miktar için bu adamla birkaç saat geçirmek ne kadar zor olurdu?

Irmak gözlerini kapadı ve yutkundu. Tekrar açtığında, içinde hissettiği çatışmanın aynısını onun yüzünde de gördü. "Bilmiyorum," dedi tekrar.

"Öyleyse neden bunu yapmaya isteklisin?"

Bir omzunu kaldırdı. "Haklı olduğumu kanıtlamak istiyorum."

Jess hangi kadının bu cevabı yeterince iyi bulacağından emin değildi. Entelektüel bir bakış açısıyla bu yaklaşımı takdir etse de, sorun tam olarak buydu: Bunun ölçülemez, içgüdüsel kimya ile ilgili olması gerekiyordu.

değil mi

Ayağa kalkıp peçetesini masaya koydu. "Bunu düşünmem gerek. Seni arayacağım."

DOKUZ

JESSNana mutfak penceresinden içeri girdi ve dairenin arka tarafına yöneldi. Juno çoktan bir kitapla yatağa sıkışmıştı. Tekrar. Başarısız, başarısız, başarısız. Juno, Pops'u akşam yemeğinde tekrar donmuş balık çubukları yemesine ikna ederse, bu kesinlikle Jess'i çileden çıkarırdı.

Her anne böyle düşünür mü? Jess çok çalıştı ya da yeterince çalışmadı. Juno'yu şımartıyordu ya da Juno ihtiyacı olan her şeyi alamıyordu. Jess bir helikopter annesiydi ya da çocuğunu görmezden geliyordu. Jess çoğu zaman verdiği her kararın Juno'nun çocukluğunu bir şekilde mahvettiğine ikna olmuştu.

"Hey, Bug," dedi, çamaşır sepetinin etrafından dolanıp yatağa kızının yanına çökerek. Güvercin ayağa kalktı ve gerindi, aralarındaki boşlukta kıvrılmak için şilteye doğru ilerledi.

Juno bir sayfa çevirdi. "Dişi zürafaların doğum yapmak için doğdukları yere gittiklerini biliyor muydunuz?"

Jess parmaklarını Juno'nun saçlarında gezdirdi; saç telleri banyosundan dolayı hâlâ nemliydi. "Bunu bilmiyordum."

"Bebek birdenbire yere düşüyor." Juno dramatik bir şekilde kollarını iki yana açtı. *uyarı.*

"Annen bir zürafaysa, büyük bir düşüş olur herhalde."

Juno, bir zürafa ve bebeğinin fotoğrafını göstererek kitabı onun için açtı. "Ama bebek kalkıp koşuyor." Sayfayı çevirdi. "Ve boyunlarında insanlarla aynı sayıda omur var. Kaç tane olduğunu biliyor musun?"

"Sanırım yedi?"

"Evet." Juno bir kez başını salladı. "Aferin."

Jess, kızı okurken dinledi ama kafası bir dönme döngüsü içindeydi, akşam yemeğinden gelen konuşma içinde tekrar tekrar dönüyordu. Kabul edeceği önerisi onu daha çok aşağılamış mıydı, yoksa kabul etmeyi düşündüğü için mi kızmıştı, emin değildi. Böyle bir şeyi geçiştirmek için delirmiş olmalı, değil mi? Jennings hesabını telafı ederdi; yılın geri kalanında sağlıkla ilgilenenecekti.

"—bu bana Bay Lannis'in karaokeden siniri sıkıştığı için boyunluk takmak zorunda kaldığı zamanı hatırlattı. Hey anne?"

Jess yeniden odaklandığında, Juno'nun kitabını çoktan kapattığını fark etti. "Ne bebek?"

"Neden o suratı yapıyorsun?" diye sordu.

"Ne yüzü?"

Juno parmağını alnında gezdirdi. "Botoks yüzünden Fizzy Teyze'nin artık yapamadığı şey."

Kaşlarımı çatmıyorum, dedi Jess. "Sadece düşünüyorum. Biri benden bir şey yapmamı istedi ve yapmam gerekip gerekmediğinden emin değilim.

Şimdi Juno kaşlarını çatı. "Kötü bir

şey mi?" "HAYIR. Fena değil."

Mırıldanan kedi, Juno'nun göğsüne tırmandı. "Biri yaralanacak mı?" "Umarım," dedi Jess. "Öyle düşünmüyorum."

"Kendini güvende hissetmiyor musun?"

Jess dudaklarını ısırarak büyüleyici bir kahkahayı bastırmaya çalıştı. Bu çocuk, pozisyonları tersine çevrilirse tam olarak ne söyleyeceğini tekrarlıyordu. "HAYIR." Eğilip kafasına bir öpücük kondurdu. "Kendimi güvensiz hissetmiyorum."

Tekrar doğrulduğunda, kızı sert bir bakışla onu iğneledi. "Yalan mı söyleyeceksin?"

Araştırma çalışmamızın önemli bir parçasısınız, lansmandan önce binning paradigmamızı doğrulamamız veya geçersiz kılmamız gereken puanın yarısınısınız.

O, başını salladı. "Yalan söylemeyeceğim."

Juno kitabını komodinin üzerine koydu ve Güvercin'i kucığına aldı ve ikisini de yorganına yatırdı. "Bir şey öğrenir misin?"

Jess, çocuğuna karşı yoğun bir gurur dalgası hissetti ve ani olumsuz yanıt ağzında uçup gitti.

Çünkü... belki yapardı.

O A YAKALADI Koridorun sonundaki aynada kendine bir göz attı ve içindeki kaosun nasıl olup da daha fazla görünmediğini merak etti. Dışı içiyle uyumlu olsaydı, bir Picasso heykeli gibi görünürdü: başı yanlarda, burnu gözlerinin olması gereken yerde, gözleri çenesinde. Bunun yerine o hala sadece Jess'ti: kahverengi saçlar, yorgun mavi gözler ve alnında bir stres sivilcesinin başlangıcı gibi görünen şey. *Mükemmel*.

Nana ve Pops avluda beşik oynuyorlardı; Jess, buzdolabından bir bira ve kanepenin arkasından bir süveter aldı ve onlara katılmak için dışarı çıktı.

Bay Brooks, onu bir çift gri askılı beyaz tişörtüyle görünce penceresini açtı. "Jessica," dedi dışarı eğilerek. "Seninle konuşmam lazım."

Jess, Nana ile bir bakış paylaştı ve ikinci kata bakarak tekrar binaya doğru yürüdü. "Evet, Bay Brooks?"

"Nextdoor uygulamasına iki fotoğraf gönderiyorum. Scooter'larını kaldırımlarda bir aşağı bir yukarı süren bazı çocuklar var ve ben onların görünüşünü beğenmiyorum. Bütün bir kaldırım var, ama benim verandamın hemen yanına binmek için ısrar ediyorlar. Bir yumruk yaptı ve pencere çerçevesine yassılaştırdı. "Süpürgemi devirmelerini istemiyorum."

"Onlara göz kulak olacağım. O süpürgeyi her gün kullandığını biliyorum."

"Teşekkürler Jessica. Burada sokakta bir aşağı bir yukarı koşan çocuklara sahip olamayız. Çok fazla araba, çok fazla insan. Ve artık o süpürgeyi yapmıyorlar. Zaten bir kez düzelttim.

Dayanışma içinde başını salladı ve tatmin olan Bay Brooks arkasına yaslanıp pencereyi kapattı.

Jess birasının kapağını açtı ve masaya oturdu. "Adil olmak gerekirse," dedi Pops kartları elinde düzenlerken, "oldukça harika bir süpürge."

"Ben süpürge uzmanı değilim, bu yüzden sözüne güveneceğim." Jess kollarını Nana'ya doladı ve başını büyükannesinin omzuna yaslayarak gözlerini kapattı. "Seni ne kadar sevdiğimi söylemiş miydim?"

Nana Jo onun koluna vurdu. "Son otuz dakikada değil."

Jess yanağından öptü. "Tamam o zaman. Seni çok seviyorum. "Yemek nasıldı?"

Jess kuru kuru güldü. Her şeyden önce, yemeğini bitirmeden gitmişti. Bir suç. İkincisi... nereden başlamalı? "Aydınlatıcıydı."

"Ah?" Nana teşvik etti, ilgi uyandırdı. Nana biraz dramayı severdi.

Jess doğrulup bira şişesinin üzerindeki buğulanmayı bir çizgi çizdi. Nana ve Pops oyunlarına devam ettiler. "Bugünlerde bir çocuğu büyütmenin ne kadar sürdüğünü biliyor musun?" sonunda sordu.

Pops, "Bizim yaptığımız zamandan daha büyük bir manzara, eminim," dedi, sonra otuz bir için bir as oynadı ve iki ileri sapladı.

"En az 233.610 dolar olduğu tahmin ediliyor. Barınma bu, diye başladı Jess parmaklarıyla sayarak, 'yiyecek, ulaşım, giyecek, sağlık bakımı, çocuk bakımı ve diğer şeyler. Ve bu sadece on yedi yaşına kadar.

Pops ıslık çaldı ve kendi birasına uzandı.

Jess, "UCSD gibi bir okulun dört yıllık bir derece için harç ücreti elli iki bin," dedi. "Ve bu bir eyalet içi devlet okulu. Juno eyalet dışına çıkmak isteyebilir ve bu fiyatı dört katına çıkarır. Bale derslerine zar zor param yetiyor." Birasından uzun bir nefes aldı ve sonra bir tane daha almak için ayağa kalktı.

Pops gözlüklerinin üzerinden ona baktı; tepede asılı duran peri ışıkları kalın merceklerle yansıdı. Masanın üzerinde bir mum titredi; Yakındaki bir ekicide cırcır böcekleri cıvıladı. "Bize bu akşam yemeğinden bahsetsen iyi olur."

Jess koltuğuna döndü. "Fizzy'nin katıldığı flört servisini hatırlıyor musun?"

Nana bir kart koydu ve ardından mandalını iki ileri doğru hareket ettirdi. Tüpün içine tükürdüğün yer mi?

"Evet." Jess, Pops'a döndü. "Dışarıdaki adamı hatırlıyor musun? Beni aldığın gece mi?

"Uzun boylu, yakışıklı mı?" Durdu, gülümsemesi kendini beğenmiş. "Yani o geceki ruh halinöyleydi onun hakkında."

"Hayır, ama bu ruh hali." O güldü. "Bu flört servisi gerçekten bir flört servisi değil. Veya... öyle, ama yapmıyorlarSadecetarih bul. Bir örnek veriyorsunuz, genetik bir profil oluşturuyorlar ve ardından seçtiğiniz kriterlere göre size bir eşleşme listesi veriyorlar. Fizzy, parametreleri çok geniş belirlediği için bazilyonlarca kibrit aldı."

Pops başını salladı. "Fizzy'ye benziyor." "Ve bunu sen mi yaptın?" Nana sordu.

Jess tereddüt etti. "Fizzy, doğum günüm için bana bir takım aldı ve bir an geçici bir delilik yaşadım. Pops'un beni aldığı gece, üst düzey yöneticiler bana az önce söylemişti

eşleştirildiğim kişi hakkında. Bu akşam yemekte bana bir teklifleri vardı.”

Nana'nın kaşları dalgalı gümüş saçlarının altında kayboldu.

“Onlara çok katı kriterler verdim. Görünüşe göre, Pops'un beni tartışırken gördüğü adamla istatistiksel olarak inanılmaz bir seviyede eşleşiyordum. Jess derin bir nefes aldı. Adı River Peña. O bir doktora, hizmetin en iyi bilim adamı ve her şeyin kurucularından biri.

Pops ıslık çaldı.

"İstatistiksel olarak inanılmaz derken ne demek istiyorsun?"

“İyi maçların çoğu ellinin üzerinde puan alır. Altmış altıdan doksana kadar inanılmaz olurdu.” Jess boş şişesine baktı, "Puanımız doksan sekizdi," dediğinde onlara bakamadı.

Nana şarabına uzandı.

"Evet," dedi Jess ve ardından uzun, yavaş bir nefes verdi.

"Ne sıklıkla doksan sekiz alıyorlar?" Nana sordu. "Asla.

Bu, bugüne kadar sahip oldukları en yüksek maç.” "Peña'yı beğendin mi?" diye sordu.

Jess, kanında hızla yükselen hain zing'e lanet okudu. "Çekici ama kara kara düşünen bir havası var." Bunu Nana Jo bağlamına oturttu: "Bay Darcy'yi düşünün, ama güzel bildiriler olmadan. Bana ortalama dedi, asansörü tutmadı, mutfağınızdaki Alexa'dan daha az duygusal akıcılıkla konuşuyor ve otopark görgü kuralları hakkında hiçbir şey bilmiyor.

Nana Jo, o ve Pops ellerinin geri kalanını oynarken, Jess'in huysuzluğunun aralarındaki boşluğa yerleşmesine nazikçe izin verdi.

"Tamam, otopark adabı bir yana, *abilir* Ondan hoşlanıyorsun?" sonunda sordu.

Bahn Thai müşterilerinin sessiz mırıltısı çitin üzerinden geçerek Jess'in onu da duyup duyamayacaklarını merak etmesine neden oldu. Sesini alçalttı. "Skor dışında, gerçekten bilmiyorum."

Nana ve Pops masaya bir bakış attılar. "Ya teklif?" Nana sordu. "Birbirimizi tanımamız için." Nana'nın gözleri genişledi ve Jess hemen durumu netleştirdi. "Gibi değil O Tanrım. Verilerin doğru olup olmadığına bakın, bir şekilde duygusal olarak uyumlu."

Görünüşe göre bu cevaptan memnun olan Nana Jo, beşikte sahip olduğu puanları yüksek sesle saymadan önce kartlarına baktı. Oyun tahtasındaki mandalını hareket ettirdi ve sonra dikkatini Jess'e çevirdi. "Ondan hoşlanmadığın duruma göre bu konuda daha çelişkili görünüyorsun."

"Pekala..." Jess şişesinin karanlık boşluğuna baktı. "Bana ödeme yapmayı teklif ettiler." Nana tekrar şarabına uzandı. Ah oğlum.

Pops sulu bakışlarını Jess'e dikti. "Ne kadar?"

O güldü. Tabii ki bu Pops'un sorusu olurdu. "Çok fazla." Onlar bekledi. "Ayda on bin çok."

İkisi de gözlerini kırptırdı. Sessizlik uzadı. Hızla geçen bir araba; yan taraftaki restoranda birisi güldü.

"Sadece birbirimizi tanımak için," diye açıkladı Nana. "Seks yok."

"Sağ." Jess tek bir omzunu kaldırdı. "Bilimi doğrulamaları gerekiyor. Ve kesinlikle 30.000 dolar isterim."

"Ama tereddüt ediyorsun," dedi

Pops. "Elbette öyleyim."

Pops ciddi bir ifadeyle onu sabitledi. "Zararsız mı görünüyor?"

"Gerçekten anlaşıyor ama söyleyebileceğim kadarıyla o bir sosyopat değil. O olacak kadar çekici değil. İkisi de buna gülmeyince Jess, "Onun bir ~~paray~~ şirkete binmek, belli ki. Başarılı bir halka arz olursa, bedenimi bir çöp kutusuna atmanın kazanacağı milyonları kaybetmeye degeceğini düşünmüyorum.

Pops gözlüğünü çıkardı. "O halde ne düşünmen gerektiğini bilmiyorum."

Nana, "Ronald Davis," diye azarladı. "Bu onun kararı olmalı."

"Ne?" dedi, savunmada eller yukarı. "O kadar parayı geri mi çeviriyorsun?"

"Şimdi değil, belli ki." Jess'e komplocu bir şekilde göz kırpmadan önce kendi kendine işaret etti. "Bana kırk yıl önce sor, farklı bir yanıt alırsın."

"Nana Jo, şok oldum," dedi Jess alaycı bir gülümsemeyle.

"Onu kırk yıl önce görseydin, olmazdın." Pops, Nana'nın omzuna şakacı tokatından kaçınarak arkasına yaslandı. "Kimse bana sormuyor ama bence yapmalısın. Sizden yalan söylemenizi, dolandırmanızı veya banka soymanızı istemedikleri sürece" dedi. "Birkaç restorana git. Sohbet edin, bazı hikayeler dinleyin. en azından kazanırsın

nefes almak için biraz zaman." Kartlarını tekrar eline aldı. "UCSD daha da ucuzlamıyor."

“ÇOCUĞUNUZ ÇATLADIİbeni yukarı.”

Bir parkta bankta oturan Fizzy ve Jess, Juno'nun Güvercin'e tasmalı yürümeyi öğretmeye çalışmasını izlediler. Çocuk bir adım öne çıktı ve sabırla kedinin onu takip etmesini bekledi. Etraflarında köpekler topları kovaladılar, yüzleri yaladılar ve kuyruklarını sallayarak havladılar. Koşum takımının içinde yere çömelmiş ve her gölgeden, sestten ve çimenden şüphelenen Güvercin, çizgi film tarzında derisinden fırlayacakmış gibi görünüyordu.

Jess, "Birkaç hafta önceki Great Cat Chase dışında, avludan hiç çıkmadı," dedi. "Eminim koşum takımına geçirilip Mars'a inilseydik bizim hissedeceğimiz gibi hissediyordur."

Yerli San Diegan'lar için, içeride geçirilen herhangi bir zorlama dayanılmazdı ve bir haftayı aşkın bir süredir ilk güneşli gün olan Cuma öğleden sonra saat üçte Trolley Barn Park güneş ışığı arayan insanlarla kaynıyordu. Bulutlardaki tüm kirlilik temizlendikten ve ağaç dallarındaki kir temizlendikten sonra havada o parlak, soğuk koku vardı. Gökyüzü gerçek dışı bir kraliyet mavisiydi. Ve Juno'nun kestane rengi örgüleri, mavi-yeşil zemin üzerinde eğlenceli bir kırmızı çizgi oluşturuyordu.

Onu çekme, diye hatırlattı Jess nazıkçe.

"BenOlumsuz”

Jess göz ucuyla Güvercin'in kuyruğunun seğirdiğini gördü ve ileri atılıp patileriyle muzaffer bir şekilde bir şey yakaladı. Bütün bu süre boyunca çömelmiş, ava çıkmıştı.

Juno memnun bir şekilde ciyakladı. "Anne!" Jess'e el salladı ve Juno, "Güvercin bir güvercin yakaladı" derken Jess durdu.*Peygamber Devesi?*

Bu, Jess'ten Cehennem Hayır'ıydı, ama Fizzy ayağa fırladı ve gözünü on beş santim uzunluğundaki Güvercin böceğine dikti ve açıkça ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Onu tuzığa düşürdü, pençesiyle vurdu ve aynı anda her şeyden yarı tiksiniş göründü.

"Juno," dedi Jess gülerek, "bebeğim, Güvercin'i bırak gitsin."

Juno eğildi, kedinin patilerini ayırdı ve sakince sinsice uzaklaşan peygamberdevesini serbest bıraktı.

Fizzy yedek kulübesine oturdu ve bir şekilde Jess ne olacağını biliyordu. "Hepimiz o kediden çok şey öğrenebiliriz."

"İşte başlıyoruz," dedi.

"*Atlamag*ördüğümüzde bir fırsat üzerinde.

"Mm-hmm," diye yanıtladı Jess, dikkati dağılmıştı.

"Elbette," diye devam etti Fizzy, onu görmezden gelerek, "Dikkatli davranıyorum ama fırsat doğduğunda değerlendir."

"Güvercin'in yaptığı gibi mi?" dedi Jess gülerek. "O zavallı şeyi yakaladı ve bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu."

Fizzy'nin ona bakmak için döndüğünü hissetti. "Otuz bin doları nasıl kullanacağını bilmediğini mi sanıyorsun?"

"Aslında, benim takıldığım kısım bu - en büyük teşvik ve en büyük dezavantaj. Paraya ihtiyacım var ama bazı yönlerden bunu sadece bilim uğruna ya da her neyse onu yapmanın daha kolay olacağını düşünüyorum." Omuz silkip yüzünü gökyüzüne çevirdi. "'River'ı tanımak' için para almak belli belirsiz... yasadışı hissettiriyor."

Fizzy güldü. "Ve bak, bunu 'profesyonel' sütununa koydum." Maceraperest olan sensin.

"Bütün söylediğim, bunu yapmamak için delirmiş olman."

Jess uzun, yavaş bir nefes verdi. "İnan bana, ciddi ciddi düşünüyorum."

"İyi." Uzun bir sessizlikten sonra Fizzy, "Bu arada, dün gece gerçekten hoşlandığım biriyle tanıştım," diye ekledi.

O sabah neredeyse yedi buçuktan beri birlikteydiler ve bundan şimdi mi bahsediyordu? "Gerçekten mi? O bir kibrit mi?"

Fizzy, "O, bilimde 'organik kibrit' olarak bilinen şey," diye şaka yaptı. "Daniel birkaç kişiyle geldi ve Rob denen adam oradaydı. O, Daniel'in erkek kardeşinin üniversiteden arkadaşı ve şimdi bir bankacı, ki bunun kulağa çok sıradan geldiğinin farkındayım, sahte olması gerekiyor, ama bana kartvizitini göstermesini sağladım ve kart yasal. Aslında 'Banker' yazıyor. Komik ve yakışıklı ve dün gece Fizzy modundaydım ve bundan büyülenmiş görünüyordu.

"Aşk romanlarının toplum üzerindeki olumlu etkisi hakkındaki sözlü manifestodaki gibi Peak Fizzy modu mu? Ya da en sevdiğiniz kitaplardan sayfalarla gece yarısı yatak odanızın duvar kağıdını kendiliğinden duvar kağıdı yapmak gibi Fizzy modunu zirveye çıkarın?"

"Üç kadeh tekila ve Daniel'in ayakkabılarını evin her yerine saklamama yardım etmesi için Rob'u işe alma gibi Peak Fizzy modu."

"Ah." Jess, dikkatini Güvercin'i gezdirmekten vazgeçen ve onun yerine diğer çocukların kediye okşamasına izin veren Juno'ya çevirdi. "Diğer tarihlerle karşılaştırmasını görmek için Banker Rob'u test ettirmelisin."

"Aslında bunu istediğimden emin değilim," dedi Fizzy. "Diğerleri için puanlarım vardı ve eğlendik, ancak muhtemelen uzun vadede işe yaramayacağını bilmek, onu ciddiye almamamı kolaylaştırdı. Randevularımın hayatımı değiştirmesini beklemiyordum ve olmadılar. Test doğru olduğu için mi, yoksa onların ruh eşi olmalarını beklemediğim için mi?"

"Demek istediğim, istatistiksel olarak, Gümüş Uyumlu bir ruh eşi bulma ihtimalin, Titanyum Uyumlu bir ruh eşi bulma olasılığından daha yüksek."

"Beni istatistik yapıyorsun."

Jess güldü. Kendisi tam tersi bir endişeyle boğuşurken Fizzy'ye gerçekten ne söyleyebilirdi: Doksan sekiz puan verilen insanlar, o kişinin sonsuza dek mutlu olacağını mı varsayıyordu?

"Ben de senin River'ı tanımadığın için deli olduğunu düşünmeye devam ediyorum," diye devam etti Fizzy, "ama bir Elmas Eşleşirsem, ben de bu baskıdan ve kefaletten bunalmış hisseder miyim?"

Jess onların zihinsel simetrisine güldü. "Mm-hmm."

"Ayrıca, bir Altın Maç bile yakalarsam çok mutlu olacağımı düşünüyorum." Fizzy bir bacağı altından çekti ve Jess'e bakmak için döndü. "Tüm bu biyolojik faktörlere göre hizalandığınızı bilmenin, rutinimde belirlediğim bazı yollardan taviz vermeyi hayal etmeyi kolaylaştıran bir yanı var." Durdu. "Ama hala." Nefes verdi, yanaklarını şişirdi. "BENbeğenmekSoymak. Henüz onun ve benim olmadığımızı bilmek istemiyorum.sözdebirlikte bitirmek için."

"Yani senYapmakbuna inan?" diye sordu Jess, işaret parmağıyla Fizzy'nin dizini hafifçe dürterek. "Bütün bu DNADuo zimbirtisi?"

Fizzy onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Bence daha önemli olan soru şu: Öyle misin?"

ON

C TARAFINDAN ÜSTLENEN garip bir yönelim bozukluğu, Jess arabasından GeneticAlly binasının dışına indi. Saat yediyi geçiyordu ve park yeri boştu ama sessizlik bir şekilde daha rahatsız ediciydi. Elleri vücudundan üç metre uzakta süzülüyor gibiydi; yürümekten çok süzülüyormuş gibi geliyordu. Bu fiziksel ayrışma onun için yeni değildi. Bunu tüm çocukluğu boyunca ara ara hissetmişti ve terapi, bunun ne olduğunu düşünmekten kaçınırken olduğunu ortaya çıkarmıştı.*anlamına gelen.* Ancak DNADuo'nun gerçekten doğru olduğu ve kendisinin ve River'ın birlikte gerçekten iyi olabileceği ihtimalini her düşündüğünde, içinde bir duvar yükseldi ve tüm zihinsel monolog bir anda karardı.

Ve şimdi burada olduğuna göre, Jess'in David'e ofise gelip onlarla görüşeceğini söyleyerek doğru kararı verip vermediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Avukatları hazır bulunacaktı. Bir sözleşme imzalayacaklardı... ondan sonra Jess'in hiçbir fikri yoktu.

Resepsiyonist ya da Lisa tarafından karşılanmayı bekliyordu. Ama bu sefer onu el değmemiş kanepelerin yanında bekleyen River'dı.

Nefesi boğazında takıldı. Gölgelemin arasına gizlenmiş, gökdelen gibi uzun ve köşeli görünüyordu. Ona dokunmaktan zevk alma düşüncesi... başının dönmesine neden oldu.

Elini cebinden çıkardı ve dikkatli bir hareketle kaldırdı. "Hey." Eli kararsızdı, ensesini kaşımak için yukarı kalktı. "Gerçekten gelip gelmeyeceğini bilmiyordum."

"Bu ikimiz yapar."

Senin için ne var? sormak istedi. Bu zaferle mi, parayla mı, yoksa başka bir şeyle mi ilgili? Kesinlikle aşk peşinde koşmak için burada değildi.

Başını hafifçe yana doğru eğerek, onu çift kapıdan geçirerek koridorun aşağısına, asansöre götürdü ve orada o uzun işaretli Yukarı düğmesine bastı.

parmak.

"Günün nasıldı?"

Jess alt dudaklarını ısırarak inanmaz bir gülümsemeyi yuttu. O deniyordu. "Hmm, iyiydi, seninki nasıldı?"

"Oldukça iyi."

"Hep bu kadar geç saatlere kadar mı çalışırsın?" "Hemen hemen."

Kapılar açıldı; içeri girdiler ve birlikte küçük gemiye yutuldular.

"Benim için herhangi bir sorunuz var mı?" O sordu.

Bu sefer yeterince hızlı değildi ve şaşkın gülüşü kaçtı. "Evet. Binlerce. Sorman ne güzel."

"Tamam," dedi ayakta durarak, "Sanırım bunu hak ediyorum."

"Gerçekten düşündüğüm tek kişi *ihitiya* Konferans odasına girmeden önce bilmemiz gereken şey şu: Şu anda kimseyle ilişkiniz olmadığı doğru mu?"

Irmak başını salladı. "Ben olsam bunu asla yapmazdım."

"Tamam, güzel," dedi ve adamın kaşları yavaşça kalkınca ekledi: "Ben de."

"Bir sorum var," dedi ikinci kata geldiklerinde. Kapılar açıldı ve koridora çıktılar ama sonra durdular ve konferans odasının duyamayacağı bir yerde yüz yüze geldiler. "Öncelikle neden sınava girdin? Elmas şöyle dursun, herhangi bir eşleşme ihtimali bile o kadar heyecanlı görünmüyor."

Jess sırtarak onu işaret ederek, "Bu," dedi, "günün sorusu." Gülümsemesi soldu, eli düştü ve bundan saptırma ya da mizahla kurtulmayacağını anladı. Güzel bir soruydu. Şu anda kendi hayatını büyütmeye başlama arzusunu gerçekten hissetmişti, öyleyse neden şimdi buradaydı, tüm sürece karşı dirençli hissediyordu?

Jess hemen anladı: Bir'i bulma fikri çok fazlaydı.

"Gerçekten kötü bir gün geçirdim," dedi sessizce. "O gün seninle şehir merkezinde karşılaştım. Park yerimi aldın. Asansörü tutmadın. Büyük bir hesabı kaybettim, kendini beğenmiş evli çiftlerle dolu bir odada oturmak zorunda kaldım, eve gittim ve kendimi zavallı hissettim. Şişeye tükürdüm ve gönderdim ama yapmamalıydım."

Bu tepkinin yüz hatlarından geçişini izledi.

"Geceleri hepimiz kendimizi daha kötü hissediyoruz" dedi. "Sabaha kadar beklemeliydim." Bir kez başını salladı. "Tamam aşkım."

Sonra döndü ve koridorda ilerlemeye devam etti.

Bu muydu? Cidden? Zor Soruyu sordu ve dürüstçe cevapladı ve başını salladı ve devam etti?

Ne düşünüyordu ki? Bu adam bir kasaydı.

River onun için odanın eşliğinde bekledi ve önüne geçmesi için işaret etti. Bir oda dolusu insanın, en iyi ihtimalle birbirlerine müsamaha gösteren iki Elmas Maç arasında imzalanan törensel sözleşmeye tanık olmasını beklemişti. Ama onun yerine içeride sadece iki kişi vardı: David ve Jess'in tanımadığı ama Don Cheadle'a o kadar çok benzeyen bir adam ki onun çok yakın bir tıpatıp aynısı olduğunu anlayana kadar yüzünde heyecanlı bir gülümseme belirdi.

David onun tepkisini ölçtü ve güldü. "Biliyorum. Bu tekinsiz.

Don Cheadle, "Ben Omar Gamble," dedi. "GeneticAlly'nin baş hukuk müşaviriyim. Seninle tanıştığımıza memnun oldum, Jessica."

"Sadece Jess." Uzandı, elini sıktı.

Şu anda onun hakkında ne düşünüyorlardı? *Çaresiz? Aptal? fırsatçı mı?*

Dürüst olmak gerekirse, o kadar para için onların ne düşündüklerini umursadı mı?

Söylenecek fazla bir şey yoktu, bu yüzden hepsi sandalyelerine doğru ilerledi. Omar bir dosya açtı ve küçük bir kağıt destesi çıkardı. "Hukuk danışmanı getirmediğini biliyoruz, ancak bunu gözden geçirmen için sana biraz zaman vermek istedik."

"River ve benim odadan çıkmamızı ister misin?" diye sordu.

River, onu rahatsız eden ayağa kalkmaya başladı. En azından karar vermesine izin ver.

İnatla, "Hayır," dedi. Sakıncası yoksa kal." River yavaşça yerine oturdu.

Doğrusu bu durum bir ilkti. O ve River, bir tarafta, David ve Omar'a bakacak şekilde yan yana oturmuşlardı ve o, onlardan kalmalarını ve aslında onun beş sayfalık hukuk dili okumasını izlemelerini istemişti. Göze çarpan dikkatlerinin baskısı altında elinden geldiğince dikkatli bir şekilde sözleşmeyi okudu.

A Kişisi (JESSICA DAVIS), GENETICALLY LLC'ye ve Kişi B'ye (RIVER PEÑA) katılma isteğini belirtirken...

... A Kişisi, Gizli Bilgilerin ifşasını sınırlamayı da kabul eder...

... geziler, telefon görüşmeleri dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere takvim haftasında en az üç (3) etkileşim...

... tanıtım görünümleri ve/veya röportajlar, takvim haftasında ikiyi (2) geçmeyecek...

... boyunca Kişi A veya Kişi B açısından sözleşmeye bağlı olarak hiçbir fiziksel temasın zorunlu olmadığını açıkça belirtin...

... Şubat ayının 10. gününden itibaren sözleşme süresi boyunca ayda on bin dolar (10.000 ABD Doları) tutarında tazmin edilecektir...

... BU HUSUSLARI TEYİDEN, A Kişisi ve B Kişisi bu sözleşmeyi kendileri akdetmiş veya aşağıdaki imza tarihi itibarıyla bu Sözleşmenin atadığı temsilcisi tarafından akdedilmesini sağlamıştır.

Jess yavaşça nefes vererek arkasına yaslandı. Bu... alınması gereken çok şeydi.

"Acele etme," dedi Omar, gözlerini dolduran bir gülümsemeyle. "Tuhaf bir durum, anladık."

River'a baktı. "Onu okudun mu?"

Onayladı.

"İtirazın var mıydı?"

Ona baktı, gözlerini kırptırdı. Son olarak, "Endişelerim siz gelmeden önce giderildi."

"Ve onlar mıydı?"

"On beşinci maddeyi istedim."

Jess aşağı baktı, ikinci sayfayı çevirdi...Sözleşmenin süresi boyunca A Kişisi veya B Kişisi tarafından hiçbir fiziksel temas zorunlu değildir ve bu tür herhangi bir temas, burada listelenen tarafların yegâne takdirine bağlıdır. GeneticAlly LLC ve onun temsilcileri, vekilleri, görevlileri ve Yönetim Kurulu, bu tür bir temastan kaynaklanan her türlü dava talebine veya bunun sonucunda ortaya çıkan zararlara karşı burada tazmin edilir.

Feminist beyni, fiziksel hiçbir şeye karşı baskı hissetmediğinden emin olduğu için River'ı ayakta alkışlıyordu. Ama içindeki güvensiz canavar daha gürültülüydü. River, birbirlerine dokunmak zorunda kalmamalarını siyah beyaz mı istiyordu? Bayanlar ve baylar: onun ruh eşi.

Mizah savunmasına geldi. "Anladım: Canavarı okşamak için para almıyorum." Ömer gülümsemesini bastırarak başını salladı. "Doğru."

"Ayrıca, libidomu kontrol altında tutamazsam," dedi, "River hepimizi şaşırtır ve o damarlardan alüvyon değil kan aktığını fark ederse ve ben hamile kalırsam, bu sizin suçunuz değil çocuklar."

River sertçe öksürdü ve Omar bu gülümsemeyi yumruğuyla bastırdı. "Doğru."

River'a şeker gibi gülümsedi. "Endişe etmeyin. Harika bir ek, Americano."

"Gerekli bir açıklama gibi geldi," dedi sertçe.

Tekrar Omar'a bakan Jess, "Burada göremediğim bir şey var ve sanırım bu iyi bir şey ama kızımın hiçbir şekilde sözleşmeye dayalı olarak işin içine girmesini istemediğimin açıkça belirtilmesini istiyorum. Fotoğrafının çekilmesini veya bu gezilerin veya röportajların hiçbirine dahil edilmesini istemiyorum."

"Katılıyorum," dedi River hemen. "Çocuk yok."

Onu ayağa kaldıran, karatahtaya çakılan çiviler gibi tonuydu. "Hangi büyüklükte olursa olsun insan hayranı değil misin, yoksa...?"

Ona şaşkın bir gülümseme sundu. "Burada sana destek olmamı istiyor musun, istemiyor musun?" Ömer'e döndü. "Ekleyebilir misin?"

Elindeki çıktının üzerine not aldı. Dikkatli bir kesinlikle, "Bu değişikliği bizim tarafımızdan yapabilirim," dedi, "ancak bir muhabir, bir kızınız olduğunu öğrenirse, basının yazdıkları üzerinde hiçbir kontrolümüz olmayacak. Tek temin edebileceğimiz, GeneticAlly'nin onun varlığını basınla veya herhangi bir yatırımcımızla veya bağlı kuruluşumuzla tartışmayacağıdır."

"Ben kendi tarafımı hallederim, onu spot ışığından uzak tutarım, sadece onu bir dekor olarak da kullanabileceğini düşünmeni istemiyorum."

Omar, masanın diğer tarafından yanında oturan adama kısaca baktı. İki adam sessizce iletişim kurarken Jess, Omar'ın ifadesinin bir an için titrediğini gördü. Jess'in boktan bir şey söylediğini anlaması yeterince uzun sürdü. Yıllardır inandıkları bir şeyin bitiş çizgisine yaklaşmışlardı.

Jess, söylediklerini yeniden ifade etmek istedi ama o an ilerledi; Ömer ileri atıldı. "Bu değişikliği yaptıracığım ve sözleşme en kısa sürede size ulaştırılacak."

"Harika, teşekkürler..."

"Aslında," diye araya girdi River ve sonra tereddüt ederek onun ona bakmasını bekledi. Gözleri buluştuğunda göğüs kafesi daraldı, damarlarında kanı çok yoğundu. "Doğrulamak istiyorum," dedi duraksayarak ve onun uzun bir kafa karışıklığının ardından ekledi: "Test sonuçları."

O ciddi miydi? teyit etmek istedi. *Şimdi?* Önlerinde bir sözleşme varken ve Jess önümüzdeki üç ay boyunca onun sahte kız arkadaşı olmak için imza atmak üzereyken? "Biz... yani, bunu çoktan yapmış olacağını varsaymıştım."

"Tükürük örneğinle onayladık," diye aceleyle konuyu açıklığa kavuşturdu. "Ama hızlı bir kan örneği alıp lizatı ekrandan geçirmek istiyorum. Benimkinin yanında."

Kanlarının bir santrifüjde yan yana tüplerde bekletildiği önerisiyle yanakları ısınmaya karar verdi. "Elbette. Her neyse."

Gözleri yeniden onunkeye odaklandı ve Jess, River'ın kızardığını fark etti. "Tabii," dedi küçük bir gülümsemeyle. "Her neyse. Beni takip et."

O ZATEN TOPLANMIŞTI! İhtiyaç duyacakları her şey iki sandalyenin yanındaki bir tepside. Steril şişelerin olduğu bir raf. Turnike, iğne, alkollü pedler, pamuklu gazlı bez ve bant. Kan alma uzmanının gelmesini beklerken, River ellerini lavaboda kapsamlı bir şekilde yıkadı, bir dizi yeni laboratuvar havlusu üzerinde kuruladı... ve ardından bir çift mavi nitril eldiven giydi.

"*sen* yapacak mısınız?" diye sordu Jess, farkındalık bir çekiç gibi düşüyordu.

İkinci eldiven yerine oturur oturmaz donup kaldı. "Bu gece binada kan alabilecek kimse kalmadı. Uygun mu?"

"Şey... ne?"

Kısa bir kahkaha attı. "Üzgünüm, doğru söylemedim. Bunu yapmak için sertifikam var. Sadece doldurmuyorum çünkü burada başka kimse yok."

Jess duygusal mesafeyi korumak istedi, bu profesyonelliği sürdürmek istedi. Ama şakacı ses tonuna engel olamadı: "Bana genetikçi, STK ve kan alma uzmanı olduğunu mu söylüyorsun?"

Küçük bir gülümseme belirdi ve kayboldu. "İlk günlerde," dedi, "tam kan lizatını test ederken, yerel üniversitelerden çok sayıda denek topladık. Hepsi güvertedeydi. Önce yüzüne, sonra tekrar koluna baktı. "Sertifika aldım."

"Kullanışlı. Sen de bahçecilik yapabilir ve yemek yapabilir misin?"

Bu bir kızarıklık mıydı? Muhtemelen retorik olduğunu varsayarak sorusunu görmezden geldi ve onları güvenli bir şekilde bilime geri verdi. "Artık laboratuvarda pek bulunmuyorum. Oradan çıkacak her veri dosyasını incelerdim," dedi ikisinden birini işaret ederek.

laboratuvarın uzak tarafında kutu gibi yüksek teknoloji ekipman parçaları. "Artık her şey o kadar düzenli ki burada bana hiç ihtiyaç duyulmuyor."

Dur tahmin edeyim, dedi Jess, toplantı görevlisi sensin. Gülümsedi, başını salladı. "Bitmeyen yatırımcı toplantıları."

"Ateşli bilim adamını içeri gönder, tamam mı?" dedi ve hemen yumruğunu yutmak istedi.

Malzeme tepsisine güldü, oturmasını işaret etti ve kahretsin, laboratuvarda hava birdenbire yedi yüz derece oldu.

"Yapabildin mi-?" River ona sol kolunu sıvaması için işaret etti.

"Sağ. Üzgünüm." Garip bir şekilde, onu pazılarının üzerine doğru itti. River çok nazik ama mutlak bir sakinlikle elini dirseğinin altına koydu, kolunu öne doğru kaydırды ve damarlarının görünümüne klinik bir gözle bakarak başparmağını kıvrımın üzerinde gezdirdi. Klinik olarak çok daha az, dirseğinin iç kısmındaki eli tüyleri diken diken olan Jess, onun gözlerine baktı. Açıkçası saçma sapanlardı.

Kendini biraz büyülenmiş bir şekilde öne doğru eğilirken ve onun tekrar yukarı bakmasını dileyerek buldu. "Gerçekten çok güzel gözlerin var," dedi ve derin bir nefes aldı. Bunu yüksek sesle söylemek istememişti. Boğazını temizledi. "Üzgünüm. Bahse girerim bunu çok anladın.

mırıldandı.

"Peki neden erkekler hep kalın kirpiklere sahip oluyor?" diye sordu. "Kelimenin tam anlamıyla onları umursamıyorlar."

Ağzının kenarı başka bir gülümsemenin imasıyla kıvrıldı. "Acı verici bir gerçek." Damar durumundan memnun kalarak turnikeye uzandı ve bandı kolunun üst kısmına bağladı. "Yine de sana bir sır vereceğim," dedi komplocu bir tavırla, gözlerini onunkilere dikip sonra tekrar aşağı indirerek. "Dürüst olmak gerekirse, o piçlerden birini gözüme yemektense çeneme bir yumruk yemeyi tercih ederim."

Beklenmedik bir kahkaha boğazından fırladı. River'ın bakışları şimdi onunkine döndü, oyalandı ve içi yuvarlandı. O kadar yakışıklıydı ki onu çıldırtıyordu.

Bunun bir kısmı onun ifadesinde görünmüş olmalı, çünkü cevap veren gülümsemesi soldu ve dikkatini yeniden koluna vererek iki alkollü hazırlık pedini yırtıp açtı ve dikkatlice temizledi.

Sesi nazık bir gürlemeydi: "Yumruk yap."

Bu korkunç bir fikir mi?

İğneye uzandı, başparmağı ve işaret parmağıyla alışılmış bir çekişle iğnenin kapağını açtı. Evet, bu korkunç bir fikirdi.

Jess'in dikkatini dağıtmaya ihtiyacı vardı. "Hikaye ne?" diye sordu.

"Hikaye?" Odaklanan River daha yakına eğildi ve iğneyi o kadar ustaca soktu ki, çimdiklenmeyi zar zor hissetti.

"*Senin* hikaye." Boğazını temizledi, bakışlarını kolundaki iğneden uzaklaştırdı. "Köken hikayesi."

İlk şişe dolduğunda doğruldu. "Bunun hakkında?"

"Evet."

"Lisa sunumda ilk çalışmaları gözden geçirmede mi?" Kaşlarını çatarak onun koluna profesyonel bir ilgi gibi geldi, daha sonra Lisa'ya vereceği bir cezanın başlangıcıydı.

"O yaptı. Çekim konusundaki çalışman hakkında, dedi Jess çabucak ve yutkunurken boğazının hareket etmesini kesinlikle izlemedi. "Ve, şey, uzun vadeli evlilik mutluluğu. Ama ben daha çok oraya nasıl geldiğini, sana bu fikri ilk başta neyin verdiğini merak ediyorum."

İlk şişeyi çıkardı ve başparmağıyla pratik bir şekilde basarak kapağı vidaladı ve aynı anda sol eliyle yeni şişeyi yerine sabitledi. Bu maharet gösterileri cinsel açıdan çok dikkat dağıtıcıydı.

"Yani benim gibi bir pislik en başta nasıl aşk üzerine çalışmaya başladı?"

"Beni kötü hissettirmeye mi çalışıyorsun bilmiyorum ama sana hatırlatmama izin ver: Burası, arkadaşına 'ortalama' olduğumu söylediğin oda."

Şakacı bir şekilde gözlerini devirdi. "Bunu duymanı beklemiyordum." "Ah. Bu durumda, hiç de aşağılayıcı değil.

"Sen..." Gözlerini yukarı, onun göğsüne, boynuna, kısaca yüzüne ve tekrar koluna çekti. "Sen mükemmel bir deneksin. Bilimsel bir bakış açısından, ortalama bir hakaret değildir. Sen tam olarak aradığımız şeysin. Emin değildi ama loş ışıkta kulaklarının uçları kızarmış gibiydi. İkinci şişeyi kapattı ve üçüncüsünü kolayca bağlayarak turnikeyi serbest bıraktı. "Her neyse, o sabah meşguldü." Eklemeden önce kendi kendine gülümsedi, "Ve muhtemelen tavrın beni rahatsız etti."

"Aman Tanrım."

Irmak sessizce güldü. "Hadi. dalga geçiyorum İlk başta ikimizin de birbirimizden hoşlanmadığı çok açık."

"Seni Twiggs'te durdurduğumda hoşlanmadın."

"Beni ürküttü," dedi, gözlerine bakmadan. Boğazını temizledi. "Bazen kafamın derinliklerine dalıyorum. Birazcık olabileceğimi fark etmiş olabilirsin..." Gülümsemesini tekrar serbest bıraktı, ama sadece kısa bir süre için. Orada ve sonra gitti. "Yoğun."

"Bu özelliği bir veya iki kez fark ettim."

Uсталıkla son şişeyi de açtı. "Öyleyse: köken hikayesi. Ben lisansüstü okuldayken, David'in laboratuvarında Rhea adında bir kadın vardı.

Bir kadın, diye düşündü Jess. Elbette.

"Bir bakıma rakiptik."

Cümleye son üç kelimeyi ekleme şekli açıkça iletildi

Aynı zamanda sıkışan rakipler.

River iğneyi çıkardı ve hemen giriş yerini bir kare gazlı bezle kapattı. Başparmağıyla sıkıca orada tuttu, elinin geri kalanı hafifçe onun kolunun etrafında kıvrıldı. "Bir gece, birinin evindeki bir partide," dedi, "doksanlardan kalma İnsan Genomu Projesi hakkında konuşmaya başladık."

"Bir partide yaptığın gibi."

Güldü ve tam, gerçek ses bir şaplak gibi erotik bir şok yarattı. "Evet. Senin yaptığın gibi. Her geni bilmenin sonuçlarından, bu bilginin nasıl manipüle edilebileceğinden bahsediyorduk. Örneğin, insanları belirli işler için genetik profillerine göre tarayabilir misiniz?"

"Ne kadar çok *Cesur Yeni Dünya*?"

"Sağ?" Kanayıp kanamadığını görmek için gazlı bezin altını kontrol etti ve tatmin olunca yeni bir kareye uzandı ve tıbbi bir bantla koluna bağladı. "Her neyse, sanırım içkiler aktı ve sonunda cinsel çekiciliği DNA üzerinden tanımlamanın mümkün olup olmadığını gündeme getirdim. Rhea güldü ve duyduğu en aptalca şey olduğunu söyledi."

Jess, devamını bekleyerek ona baktı ve kahkahasının harareti yavaşça soldu. "Bu kadar?"

"Demek istediğim bu değil *BTO*, dedi utangaç bir şekilde sırtarak. "Gerçek bir bilimsel girişime dönüştü, ancak projenin bir kadının benimle alay ettiği bir anda mı ortaya çıktığını merak ediyorsanız, tamamen yanlış olmazsınız. Ancak bu, süper kötü seviyelerde güvensizlik veya kibir değildir; ilk başta gerçek bir merakı. Bahis gibi. Neden bir grafik yerine bir mühendislik işi için birinin profilini çıkarmanın mümkün olacağını düşündü?"

tasarım konumu, ancak ilişkiler için değil mi? Her ikisi de nihayetinde uygunluk ve memnuniyetle ilgili değil mi?

Bir anlamı vardı.

Yüzü eğildi, etiketleri kontrol ederken sessizce güldü. "Her neyse, Rhea bu fikirle alay eden son kişi değildi."

"Bu ne anlama gelir?"

"Oldukça saygın bir genç genetikçi olduğunuzu hayal edin ve uzmanlığınızı kimin kime aşık olacağını bulmak için kullanmayı planladığınız söyleniyor."

"İnsanlar bu konuda çük müydü?"

Başını evet-hayır anlamında iki yana salladı. "Bilim adamları genellikle diğer bilim adamlarını ve zamanımız ve bilgimizle yapmayı seçtiğimiz şeyleri oldukça eleştirir."

"Kulağa edebiyat dünyası ve Fizzy gibi geliyor." Kaşları kalktı. "Ah evet? Nasıl yani?"

"İnsanların ona aşk romanları yazmakla ilgili söylediklerine inanamazsın. Kitaplarına 'değersiz' ve 'suçlu' demek, sanki utanılacak bir şeymiş gibi. Röportajlarda bile. Babasının seks sahneleri yazması hakkında ne düşündüğü soruldu."

"Evet, anladım. İlk başlarda beni tanıyan neredeyse herkes, "Bir kız arkadaş bulmak için bu kadar çaresiz misin?" Bu sayının yüzde on beşten yüzde kırk iki virgül beşe çıktığını hayal edin—"

"On sekiz yaşının üzerindeki bekar insanların mevcut yüzdesi."

Bu derin -ve şaşırtıcı derecede şehvetli- veri kazanma anını paylaşırken gözleri buluştu ve tutuldu.

"Kuyu." Göz kırptı ve tekrar geri döndü. "Eminim son gülen sizsiniz ve bence bu harika." İnanamayarak ona baktı. "Gerçekten yaptım. Ben sadece..." Jess yüzünü buruşturdu ve bariz soru, rüzgarda sallanan bir işaret gibi, aralarında asılı kaldı. "Skorumuza inanmamam seni rahatsız mı ediyor?"

"Tam olarak değil. Doğal şüpheciliğine hayranım." Ona kendini beğenmiş bir gülümseme gönderdi. "Ve burada ne yaptığımızı bildiğimizden oldukça emin hissetmeme yetecek kadar veriye sahibiz. Bu test aynı puanla geri gelirse ne düşüneceğinize karar vermeniz gerekecek."

"Neler var?Senbekliyor?"

Biyolojik olarak uyumlu olduğumuzu söylese, teste inanırım ama ben bilimsel bir fanatik değilim, Jess. Seçim unsurunun farkındayım.” Eldivenlerini çıkarıp tepsiye bıraktı. "Kimse seni bana aşık olmaya zorlayamaz."

Jess, yüzü aşağı eğik halde ona dik dik bakabildi. Pürüzsüz zeytin teni, kirli sakalın gölgesi, dolgun dudaklar. Jess emin değildi ama otuzlu yaşların ortalarında olduğunu tahmin etmişti. Yüzüne zamanın zihinsel süzgecini geçirdi, onu şakaklarında tuz ve biberle, gözlerinin kenarlarında küçük kakhaha çizgileriyle hayal etti.

Tanıdık olmayan bir ağrıyla taburede biraz kıpırdandı.

"Doksan üzerinde ilk uyumluluk puanını gördüğünüzde, ilk tepkiniz ne oldu?"

Ayağa kalktı ve yeni bir çift eldiven giydi. "Korku."

Bu... beklediği cevap değildi. Jess, şişe rafıyla birlikte kaportaya doğru ilerlerken onu gözleriyle takip etti. "Korku mu? Cidden?"

"Doksanın üzerinde, eğrimizi tamamen bozabilecek puan aralığına girdiğimiz yer." Rafı içine koydu ve sonra eldivenlerini çıkarıp ona bakmak için döndü. "Puanlarla mükemmel uyumluluğu zaten görmüştük*kad*ardoksan. Davranış ve ruh hali değerlendirmelerinden gelen puanlar takip edildi. Her şey doğrusaldı. Ne bekleyeceğimizi bilmiyorduk. olabilir *mik*almakdoğrusal? Bu duygusal olarak nasıl görünürdü? Sigmoidal bir eğri en mantıklıydı - duygusal tatmin puanları seksenin üzerinde bir noktada düzleşebilir ve bir asimtota ulaşabilir. Ancak daha yüksek biyolojik uyumlulukta görebileceğimizi hayal etmek*daha düşük*duygusal uyumluluk - beni korkutan da buydu. Gerçekten çan şeklinde olmak istemiyoruz, ancak her iki durumda da çok fazla verimiz yok.

Kendi saçmaladıklarını duyar gibi oldu ve birdenbire durup kızardı.

Kendine güvenen River, üstesinden gelinemeyecek kadar fazlaydı. Jess sevgiyi uzaklaştırdı. "Sen *derinden*Nerdy."

"Sadece söylüyorum," dedi kendini küçümseyerek gülerek, "gerçek duygusal uyumluluk daha yüksek DNADuo sayılarına ulaşırsa, olası eşleşme yelpazemizi daraltır ve onları doğru şekilde gruplandırdığımızı iddia etmeyi zorlaştırır."

Ama öyle olmadı, dedi Jess. "Sağ? Hepsi bir arada ve mutlu."

"Bildiklerimiz, evet. Ama dediğim gibi, ölçeğin tepesinde sadece bir avuç var.

Davlumbazın başına oturdu, yeni bir çift eldiven giydi, üzerlerine alkol püskürttü ve birincisinin üzerine ikinci bir çift geçirdi.

Hiçbir şeyi şansa bırakmıyordu. Jess bile bu numune hazırlığını laboratuvar tezgahında yapabileceğini bilecek kadar bilgi sahibiydi ama onun steril teknik kullanmasına şaşırmamıştı. Yine de midesinde büyüyen endişe kaynama noktasına ulaşmıştı: Sonuçlar tekrar doksan sekiz çıkarsa bunu açıklamanın bir yolunu bulması gerekecekti.

River Peña yaşayan en kötü adam olmayabilirmiş gibi hissetmeye başlasa bile.

Jess çenesini odanın diğer tarafındaki birbirinin aynısı iki makineye doğru kaldırdı. "Onlar DNADuos mu?"

Kısa bir süre onun dikkatini takip etti ve başını salladı. "DNADuo One ve DNADuo Two olarak yaratıcı bir şekilde adlandırılmıştır." Gülümsemesini duyabiliyordu. "DNADuo Two şu anda çalışmıyor. Önümüzdeki hafta hizmete giriyor. Mayıs ayına kadar faaliyete geçecek, umarım. Kalıp takılabilirsiniz," diye ekledi, "ancak tahlil sekiz saat sürüyor, bu nedenle veriler yarın sabaha kadar analiz edilmeyecek."

"Senin için çılgın bir Cuma gecesi mi?" şaka yaptı.

Ama sırtı ona dönükken gülümseyip gülümsemediğini bile anlayamıyordu. Duruşu yenilenmiş bir odaklanma şeklini aldı. "Zaten genellikle buradayım."

"Gerçek bir rüya erkek arkadaşı gibi konuştun."

Şakasını neredeyse onun beklediği kadar takdir ederek alay etti. Jess kibarca kovulduğunu fark etti. Ayağa kalktı, yenini geri itti. "Sanırım eve, Juno'ya gideceğim."

Arkasını dönmeden, "Yarın seni ararım," dedi. "Her iki şekilde de arayacağım."

on bir

MOM, SEN YAPTIN İlk lunapark treninin insanları genelevlerden uzak tutmak için yapıldığını biliyor muydunuz?

Jess, kanepenin arkasından baş aşağı sarkan pijamalı yedi yaşındaki çocuğuna odaklanmak için gözlerini Google'dan uzaklaştırdı. Saçları neredeyse beline geliyordu ve Güvercin kendine küçük, güzel bir yuva yapmış ve bu saçlar yastığın üzerinde birikmişti. "Merhaba küçük insan. Genelevin ne olduğunu nereden biliyorsun?"

Juno kitabının arkasından ona baktı. "Duydum."

Juno'nun okuduğu şeye çenesini kaldırdı. "Kertenkelelerle ilgili kütüphane kitabınızda genelevlerden söz ediliyor mu?"

"Hayır, Pops'la izlediğim bir filmdeydi."

Jess dirseğini yemek masasına, terk edilmiş yulaf ezmesi kasesinin yanına dayadı ve bakışlarını şezlongda masumca oturan Pops'a çevirdi. Çapraz bulmacasını taradı ve gelişigüzel bir şekilde, "Bir tarih kanalındaydı," dedi. Bir sayfa çevirdi. "Pratik olarak bir belgesel."

"Genelevler hakkında bir belgesel mi babalık? O, bilmiyorum, on olana kadar bekleyemez mi?"

Baş aşağı Juno ona muzaffer bir edayla sırtıttı. "Sözlüğe baktım

Sen Beni
yakaladın."

Kabretsın.

Güvercin kanepeden ancak bir saniye sonra fırladı ve Juno yolun geri kalanını zemine kaydırarak kıkırdayan, buruşuk bir yığın halinde yere indi. Tekrar sağ tarafı yukarı otururken, saçlarını başının etrafında karışık bir dağınık bırakarak başını geriye attı. "Billy the Kid hakkında bir film di."

Jess tekrar Pops'a baktı. “*Genç silahlar?*” dedi inanamayarak. “Yedi yaşındaki oğlum izledi*Genç silahlar*”

"Savunmama göre," dedi, hâlâ başını kaldırma zahmetine girmeden, "izliyorduk.*Dondurulmuş*tekrar ve uykuya daldım. Uyandığımda kanalı değiştirmiş ve yatırım yapmıştı. Onu tarih öğrenmekten alıkoymamı mı istiyorsun?"

Juno, Jess'in yanına atladı ve dizüstü bilgisayarına baktı. Açıkça Jess samanları kavriyordu; aslında yazmıştı*İkinci Sınıf Sanat Projeleri*arama çubuğuna

Juno, "Projem için ne yapmak istediğimi zaten biliyorum," dedi. "Hız treni, atlıkarınca, çığlık atan küçük insanlar ve Döndürme hareketi olan bir sanat kaseti eğlence parkı yapmak istiyorum."

"Tatlım, hırsını takdir etsem de bu çok iş." Jess durakladı. Ve Juno, Jess, mobilyalar ve kedinin üzerine çıkacak beş bin yapışkan minik parçayla devasa ve dağınık. "Ayrıca Bayan Klein'a sanat ilhamı için hız trenlerine nasıl ulaştığını anlatacağından endişeleniyorum."

"Ona genelevlerin ne olduğunu bildiğimi söylemezdim."

"Belki kelimeyi tekrarlamayarak başlayabiliriz.*genelev*" Jess bir tutam saçı Juno'nun kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sıcak hava balonu kolajına ne dersiniz? Dergilerden resimler kesip poster panosuna yapıştırabiliriz."

Kızı açıkça baştan çıkarılmamıştı.

Jess ekrana geri döndü ve bir proje listesine tıkladı. "Bu fırlıdak güzel. Ya da dondurma çubuğu köprüsü?"

Juno kaşlarını çatarak kafasını salladı.*Alec tekrar merhaba*. Masanın üzerindeki bir yığından bir kitap aldı ve onu Dünyanın En İyi On Eğlence Parkını listeleyen bir sayfaya çevirdi.

"Harika bir şey yapmak ve North Park Sanat Festivali'ne katılmak istiyorum." Juno parıldayan bir tırnağıyla eski bir fotoğrafa işaret etti. "Bu, Switchback Yerçekimi Demiryolu. Adamın yaptığı şey, insanlar buraya gelsin diye" - eğilip fısıldadı - "*genelevler*" Düzleştirerek normal ses seviyesine döndü. "Ama bunu yapmak istemiyorum çünkü saatte sadece altı mil gitti ve bu, Nana'nın dizini kırdığında Rascal scooter'ından sadece iki mil daha hızlı."

Pops sandalyesinden kıkırdadı. "O şeyin içinde birini biçeceğini sandım."

Juno sayfayı parlak renkli bir bardak altlığına çevirdi, öyle büyük bir halkası vardı ki Jess'in midesi bunu hayal ederken bile yalpalyordu. "Sanırım Magic Mountain'da Full Throttle yapmak istiyorum," dedi. "Artık Twiggs'te çalışman gerekmediğine göre, belki yarın Yeni Bir Pazar Deneyin için oraya gidebiliriz?"

Jess, dün gece GeneticAlly'den eve dönerken Daniel'i aramıştı. Jess haber verdiğinde biraz canlanmış gibiydi; bir barista olarak hiçbir söz vermemişti. Jess ona, Bu uzun bir yol, dedi.

"Trene binebiliriz," diye şarkı söyledi Juno.

Jess, "Tren o kadar kuzeye gidiyor mu bilmiyorum," diye karşılık verdi.

Kızı yaklaşarak burnunun ucunu Jess'inkine bastırdı. "Öyle. Pops kontrol edildi.

Jess yine Pops'a ters ters baktı ama suçluluk duygusu onu hâlâ bulmacasından başını kaldırmaya sevk etmemişti.

"Ona binecek kadar uzun musun?" diye sordu.

Pops, "Onun yerine destek koyacağız," dedi ve Juno ona yetişmek için koşarken kulakları sağır eden bir çığlıkla karşılık verdi.

Jess şakaklarını ovuşturdu ve bilinmeyen bir numarayla masanın üzerinde titreyen telefonuna baktı. Cumartesi sabah 8:15'te kim arayacak?

Zihnindeki sisli pencere temizlendi.*Nehir.*

Cevap vermeli. Yapmalı. Muhtemelen test sonuçları ondaydı. Ama parmağını ekranda kaydıramadı. Sesli mesaja geçmeden önce elinde titreşmesine izin verdi.

Sonuçların dün gece geç saatlerde onaylanma olasılığı üzerine panik değildi. Tam tersiydi: Parayla ne yapacağını düşünerek gece ikiye kadar uyanık yatmıştı. Üniversite tasarrufu. Pops için daha iyi bir ısıtma cihazı. Bankta küçük bir yastık. Artık bir adım atıp sözleşmeyi imzaladığına göre, Jess sözleşmenin elinden alınmasını istemiyordu.

Telefonunun ekranı karardı. Bekledi... ve bekledi. Sesli mesaj yok. Harika. Şimdi onu araması gerekecekti.

Jess, parmağını klavyenin üzerinde dalgın dalgın gezdirerek dizüstü bilgisayarına döndü. Şimdiye kadar bunu yapmaya direnmişti ama bu dürtü çok cezbediciydi. Jess yazdıDr. **Nehir Kayası**arama çubuğuna girin ve Enter tuşuna basın. Sonuçlar sayfayı doldurdu: tıbbi makaleler, UCSD mezun gönderileri, ödüller. LinkedIn, ResearchGate. Resim sekmesine tıkladı,

ve düşük çözünürlüklü küçük resimler ekranı doldurdu. Başlığa göre ilk fotoğraf, UCSD'de Tıbbi Genetik Bölümü'nde doktora sonrası araştırmacıyken çekilmiş bir fakülte çekimiydi. Daha yenileri de vardı: yatırımcıların çeşitli bağış toplama etkinliklerinde çekilmiş fotoğrafları. Her birinde, teninde kolay görünüyordu. her birinde, *ogülümseyen*. Jess, onun kırıksık gözlerini ve düzensiz, mükemmel sırtışını görmeye o kadar hazırlıksızdı ki, savunmacı öfkenin o tuhaf, sıcak alevini hissetti. Geçerken onun gülümsemesinin ipuçlarını yakalamıştı, ama genellikle sadece kendini beğenmiş bir eğlence ya da utangaç kahkahalar olarak. Jess onu hiç böyle görmemişti: parlak ve samimi. Ve onu işaret etti.

"Aaa, kim o?"

"Hiç kimse." Dizüstü bilgisayarını çarparak kapattı ve bir çizgi film suçlusunun tüm inceliğiyle kahvesini aldı. "Ben sadece..." Yeniden odaklanarak Juno'nun kitabını tekrar açtı. "Yani, roller coaster'lar, o zaman?"

Kızı sinsice annesine değer verdi. Juno'nun yüz hatlarında şüphe belirdi, ancak yerini kısa sürede onun istediğini yaptığını fark etmesi aldı. "Evet!"

Kitabı kapatıp diğerlerinin yanına aldı ve odasına doğru koştu. "iPad'inde tren tarifesine bakacağım!"

Jess tartışmaya başladı ama telefonu masanın üzerinde titredi. Aynı bilinmeyen numaradan bir mesajdı.

Would you like to have dinner?

(It's River.)

Ciğerleri helyumla doldu.

Does that mean you reproduced the finding?

David just emailed the graph. I called to share the results.

But it's a yes on the
bedding?

98, confirmed.

Kalbi vücudunun içinde kesinlikle çıldırmaya karar verirken Jess telefonuna baktı. Döndürme, sallama, yumruklama. Gerçekti.

Oldu*gerçek*.

Bir şey söyleme sırasının kendisine geldiğini biliyordu ama elleri belli belirsiz uyuşmuştu. Oyalanarak, telefon numarasına tıkladı ve altına girdi. *Amerikalı Flebotomistonun* bağlantılarında.

Sonunda, yazdığını gösteren üç nokta belirdi.

Are you free tonight?

Yavaş yavaş, her seferinde bir harfe dikkatlice dokunarak cevap vermeyi başardı.

Bahn Thal. Park & Adams.
7-30

Park in the alley in the
back

"Dört harf aşağı," dedi Pops odanın karşı tarafından. "İlk harf *L*-'engel.'"

Telefonunu bir kenara iten Jess, başını kavuşturmuş kollarına yaslamak için eğildi. "Sıçrayın," dedi.

"Dürüst olmak gerekirse, JESSICA, ben *Nicoline*'e yazdığımdan beri böyle bir panik görmemiştim. *Kaçara Gelin?*" Fizzy, kıyafet değiştirme numarasının ne olması gerektiğine karar vermek için geri adım attı.

142. "Ve *Viktorya* dönemi düğün gecenizde ne giyeceğinize karar veren bir bakire gibi davranmıyorsunuz bile. Bir çentik aşağı indirin.

Jess onun yansımasına baktı, şekillendirilmiş, parlatılmış ve komik bir şekilde tanıdık olmayan dolgulu push-up sütyen ve V yakalı süveter ve yakası öyle derindi ki neredeyse uzanıyordu.

cehennem. "Fizzy, bunu
giyemem." "Neden?"

"Yeni başlayanlar için?" dedi aynayı işaret ederek. "Neredeyse göbek deliğimi görebiliyorum."

Fizzy gözlerini kırıştırdı. "Ve?"

Jess kazağı kafasına geçirdi, yatağın üzerine fırlattı ve geçen yaz Los Angeles'ta bir butikten aldığı eski püskü bir gömleğe uzandı. Fizzy'nin dolgulu sütyeninin yararına tam olarak uymuyordu ama Jess bile onun (onların) oldukça iyi görüldüğünü kabul etmek zorundaydı.

Katlı bir kolye ekledi, gömleği koyu kot pantolonun önüne sıkıştırdı ve Fizzy'ye döndü. "Kuyu?"

Fizzy, kiraz kırmızısı dudaklarını ayıran bir gülümsemeyle ona baştan aşağı baktı. Ateşli görünüyorsun.

Nasıl hissediyorsun?

Kusabilirmişim gibi.

O güldü. Akşam yemeği, dedi Fizzy. "*Yan kapı*. Biraz tom ka, ördek yeşili köri alacaksın ve herhangi bir noktada hata yaptığını düşünürsen, hesabı ona bırak ve eve gel. Bağırsaklarını dinle. Hemen burada olacağız.

Abartı Yok: ONLAR vardı *tam orada*. Jess'in seçtiği restoran çitin diğer tarafındaydı, bu da River geldiğinde dışarıdaki bir masada oturduğu anlamına geliyordu. Beş dakika erken gelmişti ama şaşırılmış ifadesine bakılırsa, Jess oraya ilk varmak, rahat etmek ve o varana kadar kolayca oturmak için planını bozduğunu ancak tahmin edebilirdi.

Onu tam adım atarken, alışılmadık bir şekilde hazırlıksız yakalanmış halde görünce durdu. "Ah." Kaldırımında etrafına baktı. "Ben... Üzgünüm, yedi buçuk dediğini sandım."

Jess hızlı bir tarama yaptı. Cumartesi olmasına rağmen, onun işten yeni geldiğini varsaydı -koyu lacivert pantolon, yakası açık beyaz düğmeli bir gömlek giymişti- ama kıyafetleri canlı görünüyordu ve saçları yeni yıkanmış ve parmak tırmıklanmıştı.

"Yaptım. Orada yaşıyorum." Sol tarafını işaret etti ve gözleri apartmanı takip etti.

"Ah." Sandalyeyi çekerek küçük masanın karşısına oturdu ve kendi incelemesini yaptı; Yolu bir ısı izi takip etti. Boğazını temizledi. "İşe yaradı."

Yirmili yaşlarında kaslı bir garson olan ve sık sık Bay Brooks'un önünden insanları kovaladığı için Jess'in kahramanı olan Rama, masalarında durdu. Ona sırttı ve sonra bakışlarını anlamlı bir şekilde River'a kaydırды. Hey, Jess, arkadaşın kim?

Buraya daha önce hiç randevu getirmediğini açıkça belirtmenin yolu. "Kes şunu Rama. Adı Nehir."

İki adam el sıkıştı ve River, bardaklarına su doldururken Rama'yı tarttı. "Bir dakikaya ihtiyacın var mı?"

"Tabii, bu harika olur."

Rama incelemeleri için onlardan ayrıldığında, Jess çenesini kaldırdı. "İşten mi geldin?"

Suyunu dudaklarına götürdü ve Jess kesinlikle onların ayrılıp bardakla temas etmelerini izlemedi. Yutkunurken adam elmasını da izlemedi. "Üzerimi değiştirmek için evde durdum." Sırtışına kendi gülümsemesiyle cevap verdi. "Bir ortağım, çocuğum veya evcil hayvanım yok. Neredeyse sahip olduğum tek şey iş."

"Tasarım gereği mi bu?"

Kaşlarını çattı ve Jess onun soruyu gerçekten dikkate aldığını anlayabiliyordu. "Belki? Demek istediğim, çekim çalışmasında bazı erken sonuçlar aldığımızda, merakım bir nevi... hakim oldu. Başka bir şey düşünmek zordu."

"Komik," diye belirtti, "çünkü bütün gün flört etmeyi ve ilişkileri düşünüyorsun ama asla kendin için düşünmüyorsun."

Biraz uzaktan görüyorum, dedi. "Belirli alellere ve genetik varyantlara bakarken o kadar derinlerdeydim ki, belki son bir veya iki yıla kadar, büyük resmi görmezden gelmek kolaydı."

Jess, bir sonraki sorusunu ifade etmenin daha iyi bir yolu olup olmadığından emin değildi, bu yüzden hemen sordu: "Bu sonuçtan rahatsız olan bir parçan var mı?"

River güldü ve kadehini tekrar kaldırdı. Tam o sırada Rama geri döndü. "Hazır mısınız?"

"Rama tarafından kurtarıldı," dedi.

River'ın gözleri ona kilitlendi. "Kaydedildi." Elini kaldırdı, avucu yukarıda, sipariş vermesini işaret etti.

Jess içini çekti ve yüzünü kaldırdı. "Ne aldığımı biliyorsun."

"Evet." Rama, River'a döndü. "Peki sen?"

"Bekle, ne alıyor?"

"Tom ka çorbası," diye okudu Rama. "Ve ördek yeşil köri."

Nehir kaşlarını çattı. "Ah." Tekrar menüsünü açtı. "Ne... um, başka tavsiye eder misin?"

Jess ona bakakaldı. "Bana aynı şeyi yapacağını söyleme." River menüsüne başını salladı. Sarhoş erişte mi?

"Harikalar," diye onayladı. "İki kişilik çorba ve iki ana yemek yapalım." River'a baktı. "Bira falan ister misin?"

Onun sorumluluğu üstlenme şeklinden gerçekten gıdıklanmış görünüyordu. "Su iyidir."

Menülerini Rama'ya verdiler ve Jess masanın karşısından sevgilisine baktı. "Ama gerçekten: sen *Olumsuz* Ördeği alacağım."

"Ben ... idim."

Gülme-çığlık atma dürtüsünün nereden geldiğini bilmiyordu ama soğuk bir buzlu su yudumuyla yuttu.

"Bugün çalıştın mı?" diye sordu katı bir sesle, açıkça onun sözünü kesmeden önce ne sorduğunu unutmuş olmasını umarak. Açıkçası, cevap vermek istemiyorsa, muhtemelen gerçeği duymak da istemiyordu.

"Nana, çalışmam gerekmiyorsa cumartesinin aile günü olduğu konusunda her zaman çok titiz olmuştur."

"Büyükannenle mi yaşıyorsun?" O sordu.

"Evet ve hayır. Nana Jo ve Pops apartman kompleksinin sahibi. Onlar bungalovda yaşıyorlar, ben de avlunun karşısındaki dairede yaşıyorum."

"Kızınla mı?" onayladı ve kadın başını salladı. "Onun adı ne?" Bir saniyelik duraksamanın ardından Jess başını salladı. Huzursuzluk içini burktu.

"Deneyde yasak olduğunu biliyorum," dedi. "Aile hakkında soru soran bendim. Paylaşmak." Durdu, şakacı bir şekilde gülümsedi. "Örneğin, her şeye burnunu sokan iki kız kardeşim var."

Ah, o zaman şanslısın. İşlerine burnunu sokan kadınlar dünyayı ayakta tutuyor."

"Buna bayılırlar." Sıcak ve net bir şekilde güldü. "İkisi de daha yaşlı: Natalia ve Pilar. İkisi de zorba."

"En genç. Ha." Jess suyunu yudumladı. "O iddiayı kaybederdim."

Şaşkınlık ağzının kenarını kaldırdı. "Neden öyle?"

Rama, dumanı tüten büyük bir kase çorbayla yeniden cisimleşti. Kaseyi aralarına koydu ve porsiyonlarını hazırlarken biber sosu ve çeşnileri masanın üzerinden geçirirken birkaç dakikalık rahat bir sessizlik paylaştılar.

Jess kasesinin içindekileri koklamak için eğildi -keskin, keskin et suyu en sevdiği rahatlatıcı yiyeceklerden biriydi- ve River'ın az önce onun hareketini aynen yansıttığını fark etti.

Hemen hemen aynı anda fark etti ve sandalyesinde doğruldu. "En genç olmama neden şaşırdın?" diye sordu, devam etti.

"En küçük çocuklar genellikle daha az 'yoğun'dur," dedi gülümseyerek, onun kendi tanımını ona karşı kullanarak. "Siz gergin mükemmeliyetçiler en büyük çocuklar olma eğilimindesiniz."

"Anlıyorum." Kahkahası onu sardı ve eğilip çorbadan bir ısırık aldı. Tadına vardığında kaçmasına izin verdiği derin cinsel inilti, Jess'in en iyi ve en kötü rüyalarına musallat olmaya mahkumdu.

"Senden ne haber?" O sordu. "Kardeşin var mı?" O, başını salladı. "Tek çocuk."

Bir ısırık daha aldı. "O zaman sanırım ikimiz de bir iddiayı kaybederdik. En az bir kardeşi olan en büyüğü derdim.

"Neden?"

"Sorumlu, zeki ve vicdanlı görünüyorsun. otoriter. Anne babanı taklit ettiğini hayal ediyorum ve—"

Jess homurdandı ve peçetesiyle ağzını kapatmak için uzandı. Jamie'yi taklit etme fikri bile saçmaydı. "Üzgünüm, bu sadece..." Peçetesini tekrar kucağına düzeltti. "Hayır ben sadece bir çocuğum."

Anlayarak başını salladı ve haklı olarak konuyu değiştirdi.

"Buraya nasıl geldiğimi konuşmuştuk," dedi. Ama sonunda nasıl bir istatistikçi oldun? Sana yakıştığını kabul ediyorum."

Bir kaşını kaldırdı.

"Çok yetkin görünüyorsun," diye ekledi. "Güven verici. Çekici."

Jess, anlamlı bir şekilde onun gözlerini kaçırmamasını izledi. Bunu bilmesinin hiçbir yolu yoktu ama ona "yetenekli" demek, ona yapabileceği en iyi iltifattı.

Bardağı tekrar yerine koydu. "Ama soruma göre..."

Jess düşünerek mırıldandı. "Rakamların yalan söylememesi beni rahatlatıyor." "Ama onlar *olabilmek* yanıtıcı olmak."

"Yalnızca ne arayacağınızı bilmiyorsanız." Çorbadan bir yudum aldı. "Ben her zaman bir sayı meraklısı oldum. Çocukken gittiğim her yerde adımlarımı sayardım. Bir binada kaç kat olduğunu, her katta kaç pencere olduğunu sayardım. Bir binanın ne kadar yüksek olduğunu tahmin etmeye çalışır ve sonra eve geldiğimde ona bakardım. Ve ilk istatistik dersimi aldığımda işim bitmişti. Daha geniş anlamda anlamlı olan sayılarla çalışmayı seviyorum. Depremleri veya doğal afetleri, siyasi kampanyaları, müşteri hizmetleri anket sonuçlarını tahmin etmek veya—"

Genetik, dedi sessizce.

Ahh. Odadaki fil. Yanaklarının üstlerinin ısındığını hissetti ve aşağı baktı, bu sütyenle göğüslerinin yüzüne her zamankinden çok daha yakın olmasına bir kez daha şaşırdı. Çılgın Fizzy. Jess boğazını temizledi. "Kesinlikle. Yeterli veriye sahip olduğunuz sürece, her şeyi anlayabilirsiniz."

"Anladım," dedi aynı sakin sesle. "Her gün küçük bulmacaları çözmenin tatmin edici bir yanı var." Bir an sessizlik içinde yemek yediler ve Jess, onun bakışlarının boynunda ve aşağılarda, kollarında gezindiğini hayal edip etmediğini merak etti...

"Bunlar..." diye sordu, gözlerini kısıtı ve sağ ön kolunu işaret ederek, "Fleetwood Mac şarkı sözleri?"

"Ah." Sol eli mürekkebi kapatmak için hareket etti. "Evet." Kolunu ters çevirdi, ama o eğildi, baş ve işaret parmağını bileğine doladı ve kolunun iç kısmının yumuşak derisini görebilsin diye çevirdi.

"Thunner sadece olur," diye okudu, gözleri yanlış yazılmış kelimedenden uzaklaşıp onun yüzüne doğru. "'Thunner' mı?"

Jess gözlerini devirdi. "Mutluluk." Umarım onun adını söylemenin her şeyi açıklaması gerektiğini anlamıştır.

Görmüş olmalı, çünkü güldü ve başparmağını harflerin üzerinde hafifçe gezdirdi. Dün gece ona klinik olarak dokunduğuna hiç benzemiyordu, bu sakin ve araştırmacıydı. Ve eriordu. "Ve yapbozun bir parçası daha yerine oturuyor."

O - Fizzy - hattın diğer yarısına sahip. 'Yağmur yağdığında' dışında hayır*HiçindeNe zaman*” Adam ona bakarken ve ona bu şekilde dokunurken, düşünceler oluşturmak ve bu düşünceleri kelimelere dökmek büyük bir konsantrasyon gerektiriyordu. “Yirmi beşinci doğum günümde beni kutlamak için dışarı çıkardı. Gerçekten mükemmel bir geceydi ve eve geldiğimde ona teşekkür etmek için e-posta gönderdim. Kesinlikle dövülmüştüm ve Pops bunun o kadar komik olduğunu düşündü ki yazım hatalarımı düzeltmek için geri silme tuşunu kullanmama izin vermedi. Omuz silkti. "Görünüşe göre ne kadar ayık olduğumu kanıtlamak için karaokede söylediğimiz şarkının tüm sözlerini ona e-postayla gönderdim."

Yüzüne baktığında gözleri parlıyordu. Pişman olabilecek bir bakışla onun kolunu bıraktı. "Bu iyi bir hikaye."

Jess, çorbasının son birkaç lokmasına güldü. "Pops temelde bir canavar."

"Espri anlayışı olan bir canavar."

"Çevrem şakacılarla dolu," diye itiraf etti.

"Şanslısın."

Sesinde onu yakalayan bir şey vardı, bakışlarını tekrar ona dikti. Sesi tam olarak yalnız gelmiyordu ama içinde onun dengesini biraz bozan bir kırılganlık vardı. "Şanslı hissediyorum." Bir şey söylemek için kafasının içini kaşıdı. "Bana GeneticAlly'deki herkesten bahset. Hepsini uzun zamandır mı tanıyorsun?"

"Çoğu başladığımızdan beri. David, tabii ki. Ve Brandon, Dave'in üniversiteden arkadaşıydı. Çorbasını karıştırdı ve Rama ana yemekleri ile döndüğünde yoldan çekildi. "Gerçekten sıkı sıkıya bağlı bir takım."

"Bunlardan herhangi biri eşleştirildi mi?" diye sordu Jess tabakları karıştırırken.

"Brandon, evet," dedi. "Karısıyla..." Nehir başını kaldırıp düşündü, ve Jess onun koyu kirpikli viski gözlerine bir kez daha hayran kaldı. "Sanırım beta testinin üçüncü aşaması olacak. Belki dört yıl önce şimdi. Onlar bir Altın Maçtı."

"Vay."

Başıyla onayladı ve kendi tabağına biraz yemek koydu. "Biliyorum. O ilkti ve bu gerçekten büyük bir olaydı." *Böyle bir şey yok ama* aralarında söylenmeden asılı kaldı. "Öyleyse Tiffany - onunla Sonuçlar Reveal Felaket'te tanışmıştın," dedi göz kırparak ve Jess kahkahayı bastı. "O bizim baş veri analistimiz - karısı Yuna ile tanıştıklarında

eşleşt i Sanırım seksen dört yaşındaydılar ve Yuna, Tiffle birlikte olmak için Singapur'dan buraya taşındı.

“Kaç ülkeden numune aldınız?” Düşünmesine bile gerek yoktu. "Elli yedi."

"Vay."

"Evet." Peçetesiyle ağzını silen River, masanın karşısında bir görgü ve klas portresiydi. Bu randevunun berbat olmadığına şaşırması onu berbat biri mi yapıyordu? Sohbet akıcıydı, sessizlikler kolaydı. Gömleğinin altına hiçbir şey dökmemişti ve adam onun becerikli olduğunu söylemişti. Yedi yıldır yaşadığı en iyi randevuydu. "Ve eğer bekarlarsa ve ilgileniyorlarsa, diğer herkes oldukça geniş çapta flört etti."

“Altın veya daha yüksek bir maça sahip olmayan herhangi biri için bunun bir serseri olduğunu düşünüyor musunuz? Mesela, şirket içinde bunun rekabetçi bir hale geleceğinden mi endişeleniyorsun yoksa - sanırım, bir statü meselesi gibi mi?

Ona baktı ve sonra gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten düşündürücü sorular soruyorsun." Jess hemen utandı. "Üzgünüm. Ben sadece-" *ah*.

"Üzgünüm." "Hayır, hayır, sorun değil, çok... düşünceli."

Sıcaklık dikenli bir dalgayla tenine yayıldı. "Bunu bilmek istiyorum," diye itiraf etti. "Senin hakkında, bunun hakkında ve tüm bunlar hakkında ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Demek istediğim, şu anda buradayız. Bu anlaşmayı samimiyetle yapacağımı söyledim."

"Biliyorum," dedi ve sessizce onu yeni gözlerle değerlendiriyor gibiydi. "Bunu takdir ediyorum."

"Mısın?" diye sordu, kalbinin eldivenli bir yumruk gibi içeriden çarptığını hissederek.

“Olmanın başka bir yolunu gerçekten bilmiyorum.” Suyuna uzandı ve bir yudum aldı. "Daha önce bana bu sonucun sakıncalı olup olmadığını sormuştun. öyle değil Bu bir rahatsızlık değil ama itiraf etmeliyim ki bu konuda ne düşüneceğimden emin değilim. Ciddiye alırsam tüm hayatımı yeniden düzenler. Eğer ciddiye almazsam, uğruna çalıştığım her şeyi bir kenara atmış olurum."

Bu arada, senin hayatını da yeniden düzenliyor, dedi Jess gülerek.

O da güldü. "Kesinlikle."

"Pekala, bu durumda," dedi, "Orijinal Ama Tedbirli Ol Projesi'ne katılabilirim."

Elini peçeteye sildi ve el sıkışmak için masanın diğer tarafına uzandı. Kalp atışları kulaklarındayken, onun elini tuttu ve onun elini tutmak tuhaf bir şekilde küçük hissettirdi.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Sanırım boş olduğumuzda bir araya geliriz," dedi ve onun beyni bunun nasıl olacağı, bunun nereye varabileceği konusunda dönmeye başladı.

Ve nereye gitmesini istedi.

"Tamam aşkım."

"Aksi takdirde, Brandon'dan herhangi bir kamuya açılma emrini bekleyeceğiz."

"*Brandon Butkis* diye fısıldadı Jess, kısmen bu geceden sonra River'la kişisel bir ilişki kurma hayalinin yarattığı gerilimi kırmak için ve kısmen de... bunu nasıl söylemezdi? "Hadi ama, harika bir isim olduğunu kabul etmelisin."

Rama hesabı masalarına bıraktı ve River küçük deri dosyayı kucağına koymadan önce ona teşekkür etti. River hiçbir şeyi kaçırmadan sonraki bilgiyi takdire şayan bir ifadeyle verdi: "Karisının soyadı Denizci."

Jess'in nefesi kesildi. "HAYIR."

Sonunda yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Evet."

"Tireleme yaptılar mı?" Eğildi. "Lütfen bana tirelediklerini söyle." Irmak güldü. "Yapmadılar."

Kaldırımında küçük ayak sesleri duyuldu ve ağırlık ve ritim, boynuna bir çift küçük kol atılmadan sadece bir saniye önce Jess'in beyninde kaydedildi. "Bana biraz ördek ayırdın mı?"

Jess, River'a özür dilercesine mahcup bir bakış atmak için kızının başının üzerinden baktı. Çocuğunu kol mesafesinde tutan Jess, becerebileceği en inandırıcı Anne Yüzünü gösterdi. "Hala ne yapıyorsun tatlım? Burada olmaman gerekiyor.

"Avluda gülüşünü duyabiliyordum." "Ama avluda ne yapıyordun?" "Dama oyununda Pops'u yenmek."

"Baba?" Jess seslendi.

Pops, "O çok hızlı," diye yanıtladı çitin arkasından. Juno kıkırdadı.

Onu yakaladım, dedi Jess. Yumuşadı ve onu River'la yüzleşmek için döndürmeden önce Juno'nun alnını öptü. Görünüşe göre bu oluyordu. "Böldüğüm için özür dilerim."

Başını salladı ve Juno'ya sıcak bir şekilde gülümsedi. "Hiç de bile." "Juno, bu Dr. Peña."

Juno uzandı ve onun küçük elini büyük elinin içine aldı. "Nehir," dedi hafifçe titreyerek. "Bana Irmak diyebilirsin."

Annesinin kucağına yerleşen Juno, onu düşünerek başını yana eğdi. "Senin de eşsiz bir ismin var."

Nehir başını salladı. "Evet."

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu.

"Kesinlikle."

"Göbek adım M-E-R-R-I-A-M. Adını dağlardan alıyorum. Seninki nedir?"

"Nicolas, büyükbabamdan sonra."

Dudaklarını büzdü, daha az etkilenmişti. "Hmm. Bu biraz normal sanırım. Adın River Nicolas olduğu için kimse seninle dalga geçti mi?"

"Birkaç kez," diye itiraf etti. "Ama bir ton insanın sahip olduğu bir isme sahip olmaktansa, kimsenin sahip olmadığı bir isme sahip olduğum için alay edilmeyi tercih ederim. Juno Merriam Davis adında başka kimsenin olmadığına bahse girerim. Sadece sen."

Jess, midesindeki sıcak kıpırdanma hissiyle kafası karışarak, tüm bunları anlayarak arkasına yaslandı.

Juno kucağında kıpırdandı ve Jess, restoran verandasını apartmanın yan bahçesinden ayıran çitin diğer tarafında kedinin minik zilini duydu. Juno abartılı bir sempatiyle, "Annem Jessica Marie Davis," dedi. "Bir kez baktık ve dört yüz tane vardı." Durdu ve şaşırtıcı derecede iyi bir komedi zamanlaması ile "Kaliforniya'da" diye ekledi.

"Evet." Jess'le göz göze geldi ve ardından Juno'ya gülümsedi. "Ama bahse girerim, dünyanın herhangi bir yerinde gerçekten annen gibi tek bir kişi vardır."

Ne.

"Bu doğru," diye onayladı Juno dizginlenemeyen bir masumiyetle.

Boğazını temizleyerek hemen bakışlarını kaçırdı ve Jess'in kalbi kaburgalarının arkasında çılgınca sallanarak bir sarmaşığı eşeledi.

River cüzdanını çıkardı ve dört yirmiliği sorunsuz bir şekilde fatura klasörüne kaydardı. "Muhtemelen dışarı çıkmalıyım."

Jess gülümsedi. "Akşam yemeği için teşekkürler."

"İstedğin zaman." Tekrar Juno'ya gülümsedi ve sonra hızla Jess'e. "İçtenlikle söyledim."

Ayağa kalktılar ve Jess pijamalı çocuğunun yatağa taşınması için sırtına çıkmasına izin verdi.

River ara sokakta durdu ve Jess'in omzunun üzerinden arkalarındaki apartman kompleksine baktı. Sarmaşıkların narin uçları çitin tepesinde sallanarak görülüyordu. Buraya park etmeme izin verdiğin için teşekkürler.

"Misafir yerimiz var. Sokakta park etmek tam bir sorun."

Juno, "İnsanlar ön taraftaki arabalara oturuyor," diye ekledi. "Bay. Brooks alır*çok çılgın*" River bu bilgiyi sevimli bir şekilde ciddiye alarak kaşlarını çatı. "O yaptı mı?" Jess, "Komşumuz," diye açıkladı. "Burada bir dizi karakter var."

River arabasının kapısına uzanıp kilidini açarken saatine baktı. "Bunu görüyorum."

Jess aradı, gerçekten aradı ama ses tonunda onun şikayet ettiğini düşünmesine neden olacak hiçbir şey yoktu.

"İyi geceler, Jessica Marie ve Juno Merriam."

Juno, Jess'in boynunu sıktı. "İyi geceler, Nicolas Nehri."

ON İKİ

BURNED Pancakes, BİRKayıp turuncu spor ayakkabı, sırt çantasındaki kedi kusmuğu, depoda su olmadan kahve demlenmesi ve bir annenin kızına saçını kesmek istemiyorsa yatmadan önce annesinin örmesine izin vermesi gerektiğini bağırması. Diğer bir deyişle, sabah sekizden önceki klasik bir erime Jess'in bırakın e-postasını kontrol etmeyi, Juno'yu okula güvenli bir şekilde bırakana kadar aynaya bakma şansı bile olmadı ve bundan memnundu, çünkü kendisine ve River'a röportaj verilmesi istendi.*San Diego Union-Tribune*kedinin yanında kusacaktı.

E-postanı aldım, dedi Brandon cevap verir vermez.

"Ah harika!" Dişler, dişler, dişler. Jess'in hayal edebildiği tek şey buydu. Randevu iyi geçmiş gibi görünüyor?

Dudağını çiğnedi. İyi gitmişti. Beklenenden daha iyi. River'ın komik olmaması gerekiyordu ve kesinlikle çocuğunu etkilememesi gerekiyordu. Ve henüz. "Evet, iyiydi."

"Görüşmenin zamanlaması işe yarıyor mu? Yarının kısa haberini biliyorum.

Jess, "Bu bir zamanlama meselesinden çok bir cesaret meselesi," diye itiraf etti.

"Sen?" Cömertçe güldü. "Tapılası birisin. Yapma."

"Basmaya pek alışkın değilim." Jess hemen ekledi, "Kaydolduğum şeyin bu olduğunu biliyorum, ama küçükten akşam yemekleri ile başlamayı umuyordum, sonra belki kimsenin fark etmeyeceği birkaç tweet, çevrimiçi flört hakkında küçük bir blog röportajı *vesonundakadar* yolumuza çalışıyoruz*kabile*"

Brandon, "Michelle parçayı yapıyor ve o bir aşk," diye güvence verdi. "Sana tapacak. O ve River çok eskilere gidiyor.

Jess bunun düzüşme kodu olup olmadığını sormak istedi ama bunu sormadı.

Brandon sessizliğini okudu: "Birkaç yıl önce onun hakkında bir haber yaptı. Bu kadar."

"Mm-hmm. Yani, yarın," dedi dudağını ısırarak. "Yarın öğlen, Sığınak Adası." Jess duraksadı ve nemli bir ürperti boynuna kadar ulaştı. "Neden Barınak Adası?"

"Fotoğraflar için mükemmel." Korkularını doğruladı ve neredeyse dilini yutuyordu. Akşam yemeği randevusu için gardırobunu çoktan alt üst etmişti ve bulabildiği en iyi şey bir chambray gömlek ve kot pantolondur. Bu tam olarak korktuğu türden bir şeydi.

"Alışverişe gitmem lazım."

"Jessica, dürüst olmak gerekirse, ne giyersen giy bir sorun yok."

Brandon. Şu an beni görsen böyle demezdin." O güldü. "Sadece ne olursa olsun iyi olacaksın demek istiyorum."

Yapar mıydı? Eski püskü açık gri tişörtüne ve kömür grisi eşofmanına baktı. Dürüst olmak gerekirse, River'in yanında duramadı "GQ" Peña, şu anda dolabında olan herhangi bir şeyle San Diego Körfezi'nin önünde.

Öte yandan, günün sonunda, bir ruh eşi seni içindekiler için sevdi, değil mi?

TÜMÜNÜSan Diego'da güzel yerler - ve gerçekten de çok vardı - çok azı Shelter Adası kadar muhteşemdi. Harbour'dan Scott'a gittiyse, Shelter Island Drive'da sola saptıysa ve ardından çemberde bir başka sola saptıysa, uzun bir park yeri şehrin en iyi manzaralarından birini gözden geçiriyordu: San Diego Körfezi'nin tam manzarası ve mükemmel, kristalimsi görkemiyle şehir silüeti. Coronado uzaktan görülebiliyordu. Geceleri manzara o kadar nefes kesiciydi ki, bir kartpostalın içine adım atıyormuş gibi hissettiriyordu.

Gün içinde bile -özellikle gökyüzünü parlak ve berrak bırakan bir sabah düşünden sonra- o kadar güzeldi ki, Jess arabasından indiğinde bir saniyeliğine duraksadı ve San Diego şehir merkezinin daha çok takdir etmesi gereken bir tarafına baktı. Binalar uzaktan parlak kılıçlar gibi görünüyordu. Gökyüzünde büyük, kabarık pamuk yumağı bulutları vardı ve körfezin yüzeyinde yelkenli tekneler sallanıyordu. Buna koyu renk pantolonlu, lacivert bir süveterin üzerine uzun devetüyü kabanlı, saçları uçuşan River manzarasını da ekleyin.

Austen filminden fırlamış gibi bir rüzgar. Burada durup sadece... ona bakması garip olur muydu? Bir veya iki fotoğraf mı çektiniz? Kimse onu suçlayamazdı.

Jess bir an için -gerçekten sadece bir saniye- evden çıkmadan önce kıyafetleri konusunda daha fazla güvensiz olmadığı için pişman oldu. Sonunda siyah kot pantolon, beyaz tişört ve siyah babetlerde karar kılmıştı. Basit ama uygun.

Belki çok basit olsa da. River'ın yanında bir kadın vardı - Michelle, diye tahmin etti Jess. Bir gazeteci havasında güzeldi, yani asla kendi hikâyesinin öznesi olmama lüksüne sahip değildi; nasıl giyindiği pek önemli değildi. Jess, kendisinin ve Michelle'in aslında aynı kıyafeti giydikleri için hem eğlendi hem de üzüldü, tek istisna, Michelle'in beyaz tişörtünün üzerine bir hırka giyecek kadar akıllı olmasıydı. Şubat başlarında muhteşem bir gün öğlendi ama Jess, Shelter Island'ın ne kadar savunmasız olduğunu unutmuştu. Rüzgar soğuk esintilerle yanlarından geçerken, kışını donduracaktı.

Onun geldiğini fark ederek konuşmalarını sonlandırdılar. İkisi yanlarına gittiler ve durdukları yerin arkasında, bir adamın bir sürü kamera ekipmanı gibi görünen şeyleri özenle kurduğunu fark etti. Bu, tahmin ettiğinden çok daha büyük bir prodüksiyondur.

Midesi bulandı.

Michelle yakından daha da güzeldi, teninde rahat ve dostça bir gülümsemeye. Ve elbette, bir derginin kalın sayfalarından kopartılmış, Jess'in liginden o kadar uzak görünen ve onun yaklaşımına sadece gülebildiği River vardı.

Bunu fark etti ve kararsız bir şekilde gülümsedi. "Komik olan ne?"

"Hiç bir şey." Bir elini kaldırdı ve yenilgiyle düşmesine izin verdi. "Elbette, sen... çok hoş görünüyorsun."

Önünde durdu ve bakışlarını başından ayaklarına indirdi ve tekrar geri döndü. Sesi zımpara kağıdı gibiydi. "Sen de öyle."

"Yalancı."

Gülümsemesini bozar. "Hayır."

Hepsi bir oyun, düşündü. Drakula bile herkesin bildiği gibi çekiciydi.

Sonra, ne kadar zamandır bunun için çalıştığını o kadar merak etti ki, eğilip yanağını öptü. Jess, olayların bu dönüşü karşısında o kadar şok olmuştu ki, tek parmağını uzatıp ET tarzı alnına dokunmuş olabilirdi. Michelle

muhtemelen bunu izliyor ve kafasına şu başlığı yazıyordu: *Vay canına, Tamamen Sahte Çıkıyorlar.*

Alt başlık: *Ve Bunda Korkunçlar.*

"Merhaba," dedi Jess, çünkü beyni başka sözcükleri hatırlamıyordu.

River bu alışılmadık, mahrem gülümsemeyle gülümsedi ve sevimli bir şekilde ona,

"Merhaba," diye papağan gibi tekrarladı. Altyazı revizyonu: *Ve OBunda Korkunç.*

Michelle onlara kendisinin de orada durduğunu hatırlattı. "Siz ikiniz tatlısınız."

Jess cevap vermemek için dilini ısırarak zorunda kaldı. *hayır değiliz.*

River da onun aksi bir şeyle geri dönmesini beklemiş görünüyordu ve Michelle'e dönmeden önce kaşını gururla kaldırdı. Michelle, bu Jess. Jess, Michelle."

İki kadın el sıkıştı ve Michelle suyun yakınında çıkıntı yapan bir kayayı işaret etti. "Başlamalı mıyız?" Yürürlerken, tüm kameraların olduğu adamı işaret etti. Jess, bu Blake. Bazı fotoğraflar alacak. Şimdilik, o kurarken sadece sohbet edeceğiz. Başını Blake'e doğru eğdi ama gözlerini Jess'ten ayırmadı. "Bazı fotoğraflar çektiğini görürseniz, sadece samimi oluyor. Seni harika göstereceğimize söz veriyorum. Sadece mümkün olduğunca rahatlamaya çalış, doğal ol."

Jess derin bir nefes aldı ve elinden geldiğince derin bir nefes verdi, bu süreçte omuzlarının kulaklarının yakınından normal omuz pozisyonuna düştüğünü gördü.

River, sanki gününün çoğunu yatırımcı toplantılarında değil de bir film ekibinin önünde geçiriyormuş gibi rahat bir şekilde bel hizasının hemen altındaki bir kayanın üzerine oturdu ve kolunu açarak Jess'e yanına oturmasını işaret etti.

Jess üç adım yaklaştı ve tökezleyerek oturdu, uzun, sağlam vücuduna yaslanmamak için bacaklarını beceriksizce birbirine kenetledi. Kolaylıkla onu daha düz bir yüzeye yaklaştırdı ve şimdi daha rahat bir pozisyondaydı ama zahmetsizce samimi olan insanlar gibi birbirine bastırılmış oturuyorlardı.

Ki onlar değildi.

"Jess," dedi Michelle ve sonra ekledi, "Umarım sana Jess dememde bir sakınca yoktur. River senden böyle bahsetti...?"

"Jess harika."

"Harika," diye tekrarladı. "Daha önce şirketle ilgili bir yazı için River ile röportaj yaptım, bu yüzden orada iyi bir geçmişim var, ama bu onunla ilk kez bir yönetici olarak konuşuyorum."

müşteri. Ona ulaşmadan önce, tüm bunlara nasıl girdiğini duymak istiyorum. İlk etapta testi yaptırmana ne sebep oldu?

Dürüst olmak gerekirse, dedi Jess, bir arkadaşım beni bu işin içine sürükledi. O, ben -ve River- bu kafenin müdavimleriyiz ve baristalardan biri River'ın bir tür flört sitesi kurduğundan bahsetmişti. Ki" -onu işaret etti- "yani, dürüst olmak gerekirse, daha çok ateşli bir ortaçağ tarihi profesörüne benziyor, değil mi?"

Michelle gülerek başını salladı. "Kesinlikle öyle." Bir şeyler yazdı.

"Ama bizi ofislere davet etti," dedi Jess ve River'a baktığında ona sevgiyle gülümsediğini gördü. Çıngırdıyordu ve onu rahat, bilinçsiz ritminden uzaklaştırdı. "Yani yaptık."

"Jess ile tanışmak senin için nasıldı?" diye sordu.

"O güne kadar resmen tanışmamıştık," dedi ve elini muhteşem bir klişe gibi saçlarından geçirmek için uzandı. "Onu fark etmişim," dedi, tekrar ona bakarak ve bakışlarını baştan sona yüz hatları üzerinde gezdirerek. "Onu birkaç yıldır orada görüyorum ama adının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Bilmek mi istedin?"

Küçük bir gülümsemeyle Michelle'e baktı. "Tabi ki yaptım. Ona bakmak." Jess'e işaret etti.

"Ortalamanın üstü?" Jess kendine hakim olamayarak homurdandı.

Ona şakacı ama temkinli bir gülümseme verdi. "Ortalamanın çok üzerinde. Sadece bir aptal aksini iddia edebilir."

Michelle bu değiş tokuşu ilgiyle izledi. "Orada bir arka plan olduğunu hissediyorum, ama devam edeceğim. Jess, bana biraz kendinden bahseder misin?"

Jess, hayatını -UCLA'daki lisans eğitimi, Google'daki ilk işi ve daha sonra serbest çalışan olarak yaptığı iş- hakkında kabataslak bir özet verirken, River'ın yüzünün yan tarafındaki dikkati kızgın bir demirin baskısı gibiydi. Onun gülümsediğini, bu çeşitli bilgi kırıntılarına başını salladığını hissedebiliyordu. Hatta ara sıra yaptığı küçük onaylama mırıltılarını bile duyabiliyordu. Gururlu bir erkek arkadaş gibi. Bunda iyiydi.

"DNADuo puanınız doksan sekiz olduğunda ne düşündünüz?" diye sordu.

En azından burada açıkça cevap verebilirdi. "İnanmadım."

Irmak güldü. "Ben de yapmadım."

Tahmin edebiliyorum, dedi Michelle.

"Bir düşün," dedi. River sol elinin parmaklarını sağ eline geçirince Jess bir litre kadar hava yuttu. O öyleydi**çok**bunda iyi "Son on yılda bu skorlardan yüzbinlerce gördüm. Hiç doksan sekiz görmemiştim. olma ihtimali nedir*Ben?*"

"Çok ince olduklarını söyleyebilirim."

"Hiç yoktan ince. Aslında, dedi River, Jess muhtemelen bu ihtimalleri hesaplayabilir. "Elbette yapabilirim," dedi sırtarak. "Bu puan, biz matematikçilerin sevdiğimiz gibi

"çok beklenmedik" deyin.

İkisi de güldüler ve River onun elini hafıfçe sıktı.*Aferin*jest yapmak. En azından, demek istediğinin bu olduğunu varsaydı. Kolayca daha fazla olabilirdi*Muhabirin önünde F kelimesini söyleme.*

"Yani skoru alırsınız, ikiniz de sindirmek için bir vuruş yaparsınız.

Sonra ne?" "Sonra," dedi River tatlı bir sakinlikle, "akşam yemeğine çıktık." "Nasıl gitti?"

Jess'e baktı, gözleri gülümsüyordu. "İyi geçtiğini söyleyebilirim."

"Yani," diye şarkı söyledi Michelle nazıkçe, "resmi olarak birlikte olduğunuzu mu söylüyorsunuz?"

Anında, Jess'in eli River'ın kavrayışında kaygan ve terli kaldı. Michelle fark etmeden elinden geldiğince gizlice ipi çözdü ve uyluğuna sildi. "Ah," dedi, soru derin bir hesaplama gerektiriyormuş gibi gözlerini ufka dikerek. "Nehir?"

Tam adını söylediği gibi, River kesin bir "Biz" dedi.

Michelle güldü.

"Evet, öyleyiz, sadece şaka yapıyorum," dedi Jess ve ekledi, "En azından geleceğin getireceği şeylere açığız."

Gülümseyen Michelle tekrar bir şeyler yazmak için eğildi. Jess, River'a öldürücü bir bakış attı. Birini hemen geri attı. Muhtemelen bu tür bir soruyu tahmin etmiş olmaları gerekirdi. Başlarını çevirdiler ve Michelle tekrar yukarı bakmadan hemen önce yüzlerine gülümseme yerleştirdiler.

"Yani yeni olduğu konusunda hemfikir olabiliriz," dedi.

Hep bir ağızdan, "Çok yeni," diye yanıtladılar ve sertçe güldüler.

River elini tekrar tuttu ve ısrarla sıktı. Bu arada, Fotoğrafçı Blake arka planda geziniyor, etraflarında yay çiziyor, saldırısını ya da samimi çekimlerini planlıyordu. Jess'in avuçları yine buz tuttu.

"Üzgünüm," diye mırıldandı.

River boştaki eline öksürüyormuş gibi yapmak için eğildi. "Bu iyi."

Michelle, "Yani cidden," dedi, "bence çoğu insan bunun farklı hissettirip hissettirmediğini bilmek isteyecektir. Birbirinizi ilk gördüğünüzde, yani gerçekten *baktı*, bir çeşit iç tepki var mıydı? Doksan sekiz puan - hücresel düzeyde biliyor olmalısın.

Orada. Tam orada. River'ın savunmasızlığını bulmuştu. Bunun biyolojisi, vücudunun bir şekilde sadece *Bilmek*. Jess, sayının beklenmedikliğini aşamadı. Vücudunun her hücresinde hissetmesi gerektiğini bildiği yolu aşamadı.

"Cazibe, evet," dedi tereddüt etmeden. "Ama biz sadece ilk karşılaşmaları çok ilkel bir düzeyde düşünmeye programlandık. Seks. kaplin. Sonuçta biz hayvanız."

Boynundan yukarı sıcaklık tırmandı ve arkasındaki River'ın zihninde bir görüntüsüyle muamele gördü.

"Ama ilk görüşte birinin ruh eşimiz olup olmadığını merak etmeye gerçekten programlanmadık. En azından ben değilim. Yanında omuz silkti. "Başkaları için bulmak istediğim düşünülürse bu ironik olabilir, ancak bir şekilde DNADuo'nun bulgularının hiçbirine kendimi dahil etmemiştim. Tamamen. İlk halka arzımdan birkaç ay uzakta olduğumuz ve kendi kriterlerimi bu kadar yüksek belirlediğim düşünülürse, beklediğim en son şey kendi uygulamamla ilgili bir bildirimdi. Sonuç beni şaşırttı mı diye soruyorsanız, cevabım evet... ve hayır."

Beyni çığnıyormuş, onun her bir kelimesini sindiriyormuş gibi hissediyordu. Sesi çok samimi geliyordu, ama ne gerçektir ve ne sadece gösteriş içindi? Michelle'in sesi onu düşüncelerinden sıyırdı. "Jess?"

Jess boğazını temizledi. "Dediğim gibi, testi bir hevesle yaptım. Bir ilişki aramıyordum. Aslında flört etmeye yemin etmiştim." Michelle kolay anlaşılır bir şekilde güldü. "Yani evet, şaşırdım." River'ın açık yüzüne baktı ve belki de savunması zayıf olduğu için kemiklerinde hafif bir uğultu başladı. Derin titreşim, derisinin yüzeyindeki yüksek frekanslı statik hisle senkronize olarak tüm vücudunu sardı. O kadar muhteşemdi ki, onu sersemletti. "Ve hayır," diye ekledi sessizce. "Başka bir şekilde, hiç şaşırmadım."

"River," diye sordu Michelle, "sormak zorundayım: Bu bulguyu herkesin önünde paylaşmak bir çıkar çatışması mıdır?"

"Bunun bir medya oyunu olduğundan daha fazla şüphelenmeni bekliyordum." Sırıttı. "Bu mu?"

"HAYIR."

Etrafını işaret etti. "Ama kesinlikle yararlanıyorsun." Şans eseri. yanlış olduğu anlamına gelmez."

"Jess," dedi Michelle eğilerek, "ona aşık olma baskısı... yoğun hissettiriyor mu?"

"Evet," diye itiraf etti. "Ruh eşini bulmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyorum. Benimkini daha önce hiç bulamadım, belli ki. Ve bu durumda, gerçek görünseler bile her duyguyu ikinci kez tahmin ediyorum.

"River, bunu duymak seni tedirgin ediyor mu?"

"Hiç de bile." Sesi doğru geliyordu. "İkimiz de bilim adamıyız. Herhangi bir şeye dalmak bizim doğamızda olmazdı.

Belki de bu yüzden eşleştin, diye düşündü Michelle.

Jess ona baktı. Ona baktı. Onun yeni, özel gülümsemesini yansıtmaktan kendini alamadı. "Belki," diye kabul etti ve sesini alçaltarak kulağına fısıldamak için eğildi. "Proje Özgün Ama Dikkatli Olun." Jess bu duygu karşısında neredeyse titredi.

Michelle ellerini çırparak gerginliği bir bıçakla kesti. "Şuradaki bankların yanında birkaç fotoğraf çekelim." Ayağa kalktı ve Jess ile River'ı kaplayan yoğun duygusal sisin farkında olsa da bunu göstermedi. O ve Blake görüştüler, sonra el salladılar. "Suyu fon olarak almak istiyoruz, bu yüzden ayağa kalkarsanız" -ellerini Jess'in omuzlarına koydu ve yüzünü otoparka çevirdi- "buraya. Nehir hemen yanında ve biraz arkasında, evet, güzel, ancak senin için rahat. Ben burada olacağım, dinlemiyoruz. Sadece... birbirinizle konuşun. Elinden geldiğince doğal. Burada olduğumuzu unut!"

Jess ona derin, maskesiz bir şüpheyle bakmak istedi. O ve River, esasen ikinci randevularıydı ve Michelle onların bir arada durmalarını ve bilerek fotoğraflanmalarını istedi - yakın sohbet mi? Doğal olarak mı? Tirajları yüz binlerce olan bir gazete için mi? Yalnızken doğal olmakta bile iyi değillerdi.

"Baskı yok," diye mırıldandı Jess.

"Yalnızca," dedi araştırarak, "bana araban hakkında bir şeyler söyle." "Arabam?"

Güldü ve yanına yaklaştı. "Aklına gelen ilk şey bu. Bu konuda senden daha iyi olduğumu sanma."

"Kesinlikle öyle olduğumu varsayıyorum," dedi ve Blake kamerayı yüzüne doğru kaldırırken sırttı. "Kendine bak."

"Bu ne anlama gelir?" Irmak sordu. "Ne anlama geliyor?"

"Kendine bak," diye tekrarladı.

Jess güldü.

Blake deklanşöre bastı.

Bunun anlamı, dedi Jess, senin yaptığın bu. Elbette, flört etme ve toplum içine çıkmayla ilgili her şeyde daha yumuşak olmanı bekliyorum. Yani, ben—"

"'Ortalama' dersen, seni körfeze atacağım."

"Gelmeyecektim," dedi gülerek. *Tıklamak.*

River arkasından uzun, yavaş bir nefes verdi, boynu sıcaktı. İçinden bir ürperti geçti, omurgasını sarstı.

Fark etti: "Üşüyor musun?"

Donuyor, diye itiraf etti.

Jess onun hareket ettiğini hissetti ve tamamen onun arkasında durdu. Tam ona ne yaptığını soracakken kollarını uzattı ve kendini yumuşak bir sıcaklığa sarılmış, sert bir sıcaklıktan duvara yaslanmış halde buldu. River onu paltosunun içine sokmuş, kendisiyle birlikte içine hapsetmişti.

Tıklamak.

Titremiyordu ya da dengesiz değildi. Onu sıkıca tuttu, önü sanki önemli değilmiş gibi sırtına bastırdı. Jess'in duyuları alt üst oldu.

Michelle güldü. "Jess, kızarıyorsun."

Bunun normal olduğunu bile iddia edemiyordu. "Eminim öyleyim." "Öyleyse, fiziksel tarafını alıyorum..."

"Yorum yok," diye araya girdi River, sesi keskindi.

Ama şimdi zihninde iyi ve gerçekten canlanan bir görüntü vardı: River ile Seks. O onun üzerinde. Onun altında terli. Arkasında hırlıyor ve emir veriyor. Jess'in vücudu ona ihanet etti, biraz geri çekildi ve küçük, boğuk iniltisi ona hareketin kaydedildiğini söyledi.

Michelle döndü ve kamera ekranındaki bir şey hakkında Blake'le görüştü ve Jess biraz fiziksel sakinleşmek için dikkatle öne eğildi ama River onu tekrar kendisine doğru çekerek kollarını onun beline doladı. Ona basıldı.

Üşümüştün, diye hatırlattı saçlarına doğru mırıldanarak.

"Artık daha az," dedi alçak sesle ve adam sıcak bir şekilde güldü.

Tıklamak.

Jess alt dudaklarını ısırarak boğazından yükselen histerik kahkahayı bastırdı.

"Etkilendin mi?"

Sesi, kulağına yakın bir yerde, mahcup ve gerçeğin bir karışımıydı. "Olabilirim."

"Aman Tanrım."

"Az önce... kendini bana bastırdın." Jess

eğilerek gülmesini bastırdı...

Tıklamak. Tıklamak.

- ama bu sadece kışını ona daha fazla itti ve onu daha da yakınına çekerek sessiz bir tıslama verdi. Jessica.

Gülmeyi serbest bıraktı. Sadece küçük bir vuruş için, tüm evrenin gücünü kullandı. Jess, heybetli Peña Nehri'ne saldırmıştı.

Tıklamak.

"Bundan zevk alıyorsun," diye homurdandı.

"Elbette öyleyim. Görünüşe göre sen de öylesin.

"Seyircimiz olmasa daha çok keyif alırdım."

Tıklamak.

"Bana asılıyor musun?"

"Öyleyim gibi geliyor." O da onun kadar şaşırılmış

görünüyordu. "Biz bilebeğenmekbirbirine göre?"

Ağır ve güvenli kollarını ona doladı. "Hala inceleniyor."

Tıklamak.

İçini çekti. "Sanırım... şey, seni bilmem ama ben senden hoşlanmaya başlıyorum."

Onun yakışıklı yüzü yerine park yerine bakan cesur olmak daha kolaydı, kolları onun uçup gitmesini engelliyordu. "Ruh eşini bilmem ama şehvet duyduğumu kabul ediyorum." Yüzünü yan tarafa çevirdi. Ağzı onunkine çok yakındı.

River durdu, dudaklarına baktı. "Bu doğru mu?"

Ses tonu, sonunda onunla göz göze gelecek kadar cesur hissedeni Jess'i rahatsız etti.
Isı onun içinden eridi.

Tıklamak.

on üç

BENMUHTEMELEN OLMALIDIRJess, River'ın paltosuna sarındığında mükemmel bir samimiyet olacağını düşünmüştü, ama onların ön sayfada yer alacakları kesinlikle aklına gelmemiştir.

arasında*San Diego Union-Tribune*.

Fizzy çantasını omzundan indirmeden önce masanın üzerine bir kopya bıraktı.

"Kahretsin, Jessica Davis."

Jess yüzünü buruşturmayı arkasına saklayarak kupasını dudaklarına götürdü. "Biliyorum. Bu sabah iPad'imde gördüm."

"Siz ikiniz ne kadar sevimlisiniz?"

Bardağı tekrar yerine koydu. "Yapma."

Fizzy yüksek sesle okuyarak boğazını temizledi. "Çift, yeni aşkın ışıltılı ışıltısına ve gergin titremesine sahip. Görünüşe göre Jess, konuştuğunda farkında olmadan ona doğru eğiliyor. River, Jess'e hayatı boyunca onu beklemiş gibi bakıyor. Ama aşkın havada olduğu izlenimine rağmen ikisi de sonuca ilk geldiğinde inanmıyordu. Peña açıkça, "İkimiz de bilim adamıyız," dedi. "Herhangi bir şeye dalmak bizim doğamızda olmazdı." Yine de onları bir arada görünce inanmamak elde değil."

Jess inledi. "Cidden. Dur, lütfen."

"Hayır, hayır," dedi Fizzy, elini kaldırıp ikinci sayfayı çevirerek. "Sıradaki kısım benim favorim. Rüzgar şiddetlenip Jess gözle görülür şekilde üşüdüğünde, River onu paltosuna sardı. Fotoğrafçım ve ben sessiz kaldık, önümüzde gelişen aşk hikayesine tank olduk. GeneticAlly, tecrübeli flört hizmetlerinden oluşan kalabalık bir denize giriyor olabilir, ancak önemli şeyleri doğru yaptıkları açık."

Jess şimdiye kadar başını masaya yaslamış, binanın çökmesini diliyordu. "Artık durabilir miyiz?"

"Gerekirse." Fizzy'nin kağıdı katlayıp masanın üzerine koyduğunu duydu. "Eğlencelimiydi?"

Hayır, dedi Jess hemen, refleks olarak. Doğruldu ve yalan aralarında ince bir perde gibi asılı kaldı. "Evet?" Kahvesinden çok sıcak bir yudum aldı ve öksürdü. "Demek istediğim,*HAYIR*. Demek istediğin anlamda eğlenceli değildi. Garip ve garipti... ama iyi mi?" Gözlerini sımsıkı kapattı. "Kes şunu Fizzy."

"Neyi durdurayım?"

"Bana öyle bakmayı kes."

Fizzy ona güldü. "Anabilgisayarınız gerçekten eriyor."

Yakışıklı bir adam, tamam mı? Jess kabul etti. "Yani, evet, orada bir yakınlık etkisi var."

Resimdeki Jess'in kıkırdayan gülümsemesini işaret eden Fizzy, "Akşam yemeğinde seni yemesini istiyor gibi görünüyorsun," dedi.

"Tamam, hayır." Jess saçını topuz yaparak daha dik oturdu. "Artık bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

"Erime." Fizzy harekete geçmeden ve dizüstü bilgisayarını paketinden çıkarmadan önce merakla ona baktı. Çalışmak zorundalar; Fizzy yazdı, Jess verileri sıkıştırdı. Ama Fizzy'nin arada bir ona baktığını, onu bir tabaktaki numune gibi incelediğini hissedebiliyordu. Ve incelemenin ağırlığını o kadar fiziksel olarak hissetti ki, Fizzy onun arkasında durmuş, elleri omuzlarında, aşağı bastırıyor olabilirdi. Şansına Fizzy'nin kafası ve aralarındaki masada duran harici sabit disk için, Jess ona fırlatacak bir şeye uzanmadan hemen önce bakışlarını kaçırdı.

Jess, Fizzy'nin tüm bunlarla ilgili muhtemelen binlerce sorusu olduğunu biliyordu. O da yaptı. O ve River gerçekte ne yapıyorlardı? Gerçekten hoşlandığından emin olmadığı birine fiziksel olarak bu kadar ilgi duymak konusunda nasıl hissediyordu? Belindeki tüm bu ilgiyle ne yapmalı? Ve tüm bu sessiz sorgulamada, Jess'in 8:24'ün yakında olacağı hiç aklına gelmemişti.

Kapı sevinçli bir çınlamayla açıldı ve kalbi iki kat tempoyla yerinden fırladı. Adım adım, adım adım, adım adım.

Nehir, bir saraydan geçen bir kralın kendine güveniyle odadan geçti ve Jess, etraflarındaki havanın değiştiğini hissetti;

atmosferik basınç.

Fizzy yana doğru eğildi ve gözleri kocaman açılmış olan River'ı gördü. "Vay be."

Herkesin onu izlediğini anlamak için Jess'in dönmesine gerek yoktu. Sonra, sırtı odaya dönük olmasına rağmen, Jess hepsinin dönüp ona baktığını hissetti.

Duyguyu görmezden gelerek arkasını döndü. River gülümsüyordu... insanlara mı? Yanaklarında sağlıklı bir kızarıklık, ağzında küçük ama bariz bir yukarı dönüş.

Fizzy'nin sesi merakla parladı: "Ona ne yaptın?"

"Yaptık *Olumsuz*—"

"O gülümsüyor-"

"BEN *Bilmek* diye tersledi Jess. "Bu garip. Kapa

çeneni." Susmadı: "Siz ikiniz aslında..." Jess

eğilerek tısladı: "*Şışt!*"

Kendini işine çok ama çok kaptırmış gibi davrandı ama faydasızdı. Ve ona bakmadan, içkisini aldıktan sonra onlara doğru gittiğini biliyordu.

Masalarına iki bardak koydu. "Hey."

Jess ve Fizzy aptalca ona baktılar. O kadar muhteşem ve buyurgandı ki, Jess'in yanıt olarak verebildiği tek şey düz bir "Ne" oldu.

Koyduğu içeceklere başını salladı. Düz bir beyaz. Bir vanilyalı latte. "Yakında yenisini isteyebileceğini düşündüm," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Fizzy ve Jess tekdüze seks robotu bir ağızdan.

Ağzının sol köşesi kıvrıldı. "Bir şey değil." Jess'in bakışlarını tuttu ve bakışın karanlık ağırlığı, onun libidosunda bombaya yol açan fitili ateşledi. "Gördün *mükabile?*"

Onun arkasında olmanın nasıl bir his olduğunu hatırladığında boynu ve yanakları kızardı. "Eh, yaptım, evet."

River daha fazlasını bekleyerek bilerek gülümsedi ama aynı anda hem onu zihinsel olarak soyup hem de sözcükleri söyleyemedi. Sonunda, "Michelle'in iyi bir parça yaptığını düşündüm" dedi.

Neden nefesi kesilmişti? "Gerçekten iyiydi. O hoştu. Nemli ellerimden bahsetmesine rağmen."

Güldü, başını salladı. "Harikaydın."

"Teşekkürler." Imaginary River çıplaktı ve altında yerdeydi, bu da onun "Sen de öyleydin" demesinin neden birkaç saniye sürdüğünü açıklıyor.

Saatine baktı. "Tamam, peki... sonra görüşürüz." Dudaklarını büzüp son bir eğlenerek gülümseyerek, elindeAmericano'su ile Twiggs'ten ayrılmak için döndü. Adım adım, adım adım, adım adım. O gidince kapının üzerindeki zil ağıladı.

Fizzy arkasından baktı. "Az önce ne oldu?"

"Bize kahve ısmarladı." Jess son derece rahattı. Hiç de huzursuz değil. "Sakin ol Fizz."

Bu sırada beyni büyük harflerle bağınıyordu.

Vajinam bir çiçek gibi açıldı, dedi Fizzy, gözlerini kapıya dikmeye devam ederek. "HAYIR."

"Lanet bir*çiçek*, Jess."

Jess alnını ellerinin arasına aldı. Uzun bir gün olacaktı.

SAATLER SONRA, FIZZY'SDikkatler yeniden gazeteye çevrildi. "Şu lanet kimyaya bak." Öğle yemeği için ayrılmışlardı ama her ikisi de son teslim tarihlerinde olduğundan, bir gün aramadan önce biraz daha fazla iş yapmak için geri dönmüşlerdi. "Bu lanet olası sayfalardan damlıyor. Bana bu saçmalığa inanmadığını söyle."

"Durmak."

"Kasabayı ateşe vereceksin.*herkesin*bu gece çabalıyor.

"Aman Tanrım, sen-" Jess aniden durdu, bilinci örs gibi düştü. "Ah*bok*"

"Ona çakıp sonra tarif edebilir misin-"

Fizz. Cidden, bekle." Jess ona baktı. River'ın bu sabahki düşünceli halinin etkisi geçmişti ve korkunun soğukluğu tepeden tırnağa tüm vücudunu sarmıştı. "Bugün Pazartesi."

"Bu yüzden?"

"Juno ve Pops Pazartesi günü kütüphaneye gidiyor." "Bu yüzden?"

Jess işaret parmağını kağıdın kopyasına doğru salladı. "Fizzy, kütüphanede bu resmin yaklaşık yetmiş kopyası var! Çocuğum beni kapağında görecektir

theUTAzgın bir kedi gibi River'in paltosuna sarınmış! Zürafa omurları hakkında kaç sorusu olduğunu biliyor musun? Bu konuda kaç tane yapacağını biliyor musun?

Fizzy doğruldu, sola, sağa döndü ve dizüstü bilgisayarını alelacele çantasına tıktı. Jess de aynı şeyi yaptı ve Twiggs yanıyormuş gibi eşyalarını topladı.

NORMALDE OLDU'Twiggs'ten University Heights kütüphanesine on dakikalık yürüme mesafesinde. Altıda yaptılar.

Fizzy, elleri dizlerinde, kaldırımın hemen dışında durdu. "Vay be. Neden böyle hareketsiz bir iş seçtim? Zombiler geldiğinde mahvolurum."

Jess otobüs durağına yaslandı ve nefes nefese, "Aynı," dedi.

"Eğer amacımız buraya hızlı gelmek olsaydı, ne bileyim, bir arabaya binebilirdik, değil mi?"

Jess ona ters ters bakarak doğruldu. "Panikledim tamam mı? Yürüdüğümde çok daha kolay geliyor.

Derin bir nefes aldı, ne kadar derinden sarsıldığına hayret etti.*Yapılacaklar listesine ekleyin: Daha fazla kardiyo.*Saatini kontrol etti. "Juno'nun okulu dört dakika önce çıktı. Yaklaşık on dakika içinde burada olacaklar. Kışını kırmamız gerekiyor.

Fizzy koyu renk saçlarının küt uçlarını omzunun arkasına attı. "Ne ters gidebilir ki?"

Ana girişe giden rampaya yöneldiler ve yanlarından geçen yaşlı bir kadına kayıtsızca gülümsediler.*Burada görülecek bir şey yok. Günlük gazetenizin her nüshasını saklamak için kütüphaneye yaptığımız ortalama yolculuk.* Juno'nun en sevdiği kütüphaneci Emily ana masadaki bilgisayarın başındaydı ve Jess yavaşlayarak durdu.

"Biz ne bekliyoruz?" Fizzy, sırtıyla çarpışan Jess'in omzunun üzerinden söyledi.

"Emily yukarıda," diye fısıldadı. Emily, kısmen sevgilisi olduğu ve her şeyin nerede olduğunu bildiği için, kısmen de saçları pembe olduğu ve her gün işe gitmek için ışıltılı mavi bir Vespa kullandığı için Juno'nun favorisiydi. "Geldiğimi görürse, merhaba demek isteyecektir. Juno bizi görecektir ve biz mahvolduk."

"Dost canlısı bir kütüphaneci," dedi Fizzy alayla, gözlerini kıstı. "En kötüsü."

Jess omzunun üzerinden Fizzy'ye baktı. "Sus."

"Sen sus. Burada olmakla bile bir suç işliyormuşum gibi hissediyorum," diye fısıldadı Fizzy arkasından. "Kütüphane kartımı yenilemekte geciktim!"

Jess, Alarm çalacak gibi değil, dedi. "Kapıdan girerken onları taramıyorlar." Bir patron tezgâha yaklaştı ve Emily'nin onu dinlemesini, gülümsemesini ve ardından kişiye onu takip etmesini işaret ederek başını sallamasını izledi. Jess, Fizzy'nin eline uzandı. "Hadi."

Kapıdan süzöldüler ve doğruca Yetişkin Hizmetlerinin yanındaki arkaya yöneldiler, bir kitaplığın arkasına fırladılar ve dev gazete rafının tam önünde duran yaşlı bir adam gördüler. Fizzy gergin bir şekilde etrafına bakındı.

"Keser misin?" Jess fısıldayarak tısladı. "Bir kadın suikastçı hakkında koca bir romantik gerilim dizisi yazdın. Gazeteleri saklıyoruz. Bu sana neden bir bilardo oyununun ortasında kışlarını tekmeleyebileceğimiz bir grup Cehennem Meleğiyle bahse girdiğini fark ettiğin zamandan daha zor geliyor?"

"Arkadaş baskısıyla aram pek iyi değil, tamam mı? Genellikle seni aptalca bir şey yapmaya ikna eden ben olurum. Bunların hepsi geriye dönük."

Jess, adamın hala orada durduğunu görünce inleyerek köşeye baktı. "Şurada ön sayfanın altı nüshasını görebiliyorum. Sadece hepsini yakalamamız gerekiyor."

Koridordan yaşlı bir kadın geçti ve ikisi de rahat görünmeye çalıştı. Fizzy kitaplığa yaslandı; Jess raftan bir salyangoz yemek kitabı aldı ve dalmış gibi görünmeye çalıştı. Kadın geçerken onlara ihtiyatla baktı.

Fizzy kitabı ondan aldı ve yerine koydu. "Bunu gerçekten yapmak zorunda mıyız?" Etrafına baktı. "Bu garip bir şekilde yaramaz hissettiriyor."

Jess, dürüst olmak gerekirse, Fizzy'nin inciye kavrayan bir tarafı olmasını hiç beklemiyordu. "Yazdığın zamanı hatırlıyor musun? *Benim Alter Ego'm* ve benden bacağıma başımın arkasına kaldırmamı istedin -Jess havadan alıntılar yaptı-"bak bakalım normal bir insan bunu yapabilir mi?"

Fizzy kaşlarını çatarak düşündü. "Belli belirsiz."

Hamstringimi çektim ve bir hafta zar zor yürüyebildim. Senin ve kitabın için. Ama yine de Daniel'e seks kazasında vajinal kasımı çektiğimi söyledin. *Sensahip olmak* Ben." "Bir sonraki Crimson Lace kitabında seni öldüreceğim."

Onu ilk tehdit edişi değildi, kesinlikle son olmayacaktı. "Elbette."

İkisi de yeniden kitaplığın etrafına baktılar, sahilin nihayet temizlendiğini görünce rahatladılar. Jess, polis karakolunda kötü polisin karşısında oturduğunu, köpüklü bir fincanda çamurlu kahve verildiğini ve kendisine gösterildiğini görebiliyordu.

Yetişkin Medyası bölümüne gizlice girip bir kucak dolusu mesajı açarken çekilmiş gözetleme görüntüleri.*Birlik-Tribün*lerraftan ve koşarak uzaklaşmak. Juno ve San Diego İlçesine, Juno'nun bu kağıtları görmesini engelleyebileceği takdirde çocuğu on sekiz yaşına gelene kadar gönüllü olarak hikaye okuyacağına dair sessiz bir söz verdi... ya da onu.

Sanki iki kucak dolusu gazete taşımaya hakları varmış gibi kütüphanede dolaştılar ve sonra onları Mary Higgins Clark'ın uzun bir sıra halindeki karton kapaklı kitaplarının arkasına dikkatlice yerleştirdiler.

Hepsi bu kadar mı? diye sordu Fizzy, omzunun üzerinden kontrol ederken yüzü kızarmıştı. "Evet. Hadi buradan gidelim."

Koridorda yürüdüler ve tam giriş görüş alanına girince durdular. Jess, Fizzy'yi geri çekti ve Juno ile Pops'un kapıdan içeri girdiğini görece kadar başını eğdi.

Aman Tanrım, dedi Fizzy. "Bu yakın oldu."

"Evet." Jess, onların doğruca gazetelere doğru yürümelerini izlerken kalp atışları hızlanarak tekrar baktı. "Hadi gidelim. Pops'u gazetelerde bırakacak ve doğruca çocuklar için kurgusal olmayan kitaplara yönelecek. Yaklaşık otuz saniyemiz var."

Fizzy başını salladı ve Juno ile Pops arkalarını dönerek doğruca kapıya koştular.

FIZZY UZUN KALDI Nana'nın bir bardak buzlu çayını bitirip maceralarının ayrıntılarını not etmeye yetecek kadar. Jess, River'dan bir parti olasılığından bahseden birkaç mesaj aldı ve Brandon'ın ikisine de e-posta göndereceğini söyledi... Kesinlikle, boynundan yukarı yükselen bir sıcaklık parlamasını garanti edecek hiçbir şey yoktu. Kendini ve Fizzy'nin küçük suç çılgınlığını parlak bir şekilde yeniden anlatmaya başlamak istedi ama gerçekten yapmak istemediği bir konuşma başlatmaktan korktuğu için kendini durdurdu. Jess, River'ın Juno ile tanıştığı için üzgün değildi ama bunun tekrar olmasını istediğinden de emin değildi. Gelecekteki Jess kesinlikle bununla uğraşmak zorunda kalacaktı ama geçirdiği günden sonra, *Bu* Jess sadece bir kadeh şarap içip spagetti yapmak istiyordu.

Daireyi düzelterip akşam yemeğine başlarken, yeni ve hâlâ alışılmadık bir rahatlığa geri döndü: en azından birkaç ay para konusunda endişelenmesine gerek olmadığını kendine hatırlattı. Daha önce hiç minder kullanma lüksüne sahip olmamıştı ve

bir yıllık sigorta primlerini peşin ödemeyi veya jenerik yerine gerçek Tylenol'e harcamayı hayal etmek neredeyse hoşgörölüydü. Vahşı zamanlar.

Güvercin ayaklarına dolandı ve Jess tam kaynayan suya makarna ekliyordu ki kapı birden açılıp Juno içeri daldı.

"Anne! *On Kolay Adımda Dünyanın En İyi Roller Coaster'ı Nasıl Yapılır!* Anladım!" Ayakkabılarını fırlatıp oturma odasının ortasında çantasını açtı ve içindekileri Jess'in yeni süpürölmüş zeminine döktü.

Tahta kaşığı nihaleye yerleştiren Jess ocaktan uzaklaştı ve adaya yaslandı. Suçlu mu görünüyordu?

"Bekleme listesinde iki numaraydım ama kimse almadı ve ben oradayken Emily kontrol edebileceğimi söyledi." Juno kitabı tezgahın üzerine vurdu ve sonunda hava almak için ayağa kalktı. "Projeme başlamalıyım."

Sana da merhaba. Jess, kolunu omuzlarına dolayarak dönen dervışı durdurdu ve başının tepesine bir öpücük kondurması için kızını kendine çekti. "Papa nerede?" Avluya baktı ama onu görmedi.

Juno oturma odasında gözden kayboldu, mavi bir klasörle geri döndü, ondan kaçmaya çalışan en az bir düzine kağıt parçası. "Nana'yı Etiyopya yemeği olarak alıyor." Kâğıtları önündeki tezgaha yayarken düzgün bir posta destesini devirdi. Jess onları tekrar aldı. "Talimatlar dokuza on iki boyutunda bir karton parçası kullanmanı söylüyor ama ben otuz altıya kırk sekiz de kullanabilirim." Durdu. "Elimizde var mı?"

"Etrafta dört ayaklık bir karton parçası olup olmadığını mı soruyorsun? Üzgünüm. Yeni çıktı." Jess makarnayı karıştırdı ve ocağı kapattı. "Bebeğim, hadi idare edilebilir tutmaya çalışalım mı? O kadar büyük bir şeyi nereye koyacağız?"

Juno daireye baktı ve yemek masasına işaret etti. "Peki nerede yemek yeriz?"

"Nana ve Pops'ta."

Jess, erişterleri bitirirken omzunun üzerinden kızına baktı. "Bu projeye başlamak için başka neye ihtiyacın var?"

"Sanat kaseti, büyük türden. Onun çoğu. Philadelphia'da birinin yarı saydam banttın yüz yirmi sekiz fitlik bir koza yaptığını biliyor muydunuz? Yirmi bir mill! İçine tırmanabilirsin falan."

"Vay." Jess tabakları indirip tezgaha getirdi.

"İnsanları yapmak için yapıştırıcıya, normal banta ve inşaat kağıdına da ihtiyacım var." Jess'in masadaki iPad'ini işaret etti. "Bakabilir miyim?"

Jess refleks olarak, "Gidebilir miyim," dedi ve erişmeleri tabağa koyup üzerlerine sos koydu.

Juno, Güvercinliği sandalyeden aldı, iPad'i uyandırmak için kaldırdı.

"Bugün okul nasıldı?" diye sordu Jess, ekrana bir görüntü yüklenirken dönerek.

Onun ve River'ın bir fotoğrafı.

kapağı *Union-Tribune* bu sabah bakıyordu. *Fuuuu-*

"Anne!" Juno bağırdı. "Bu sen ve River Nicolas!"

Bir insanın vücudundaki tüm kanı gerçekten kanamadan kaybetmek mümkün müydü? "O senin erkek arkadaşın mı?"

Jess buna nasıl cevap verecekti? River'la sadece rol yaptığını, çünkü onlara *ödeme yapmak*? Birbirlerinin kıyafetlerine sarılı halde fotoğraflanan arkadaşlar olduklarını mı? Nasıl oldu da Juno'yu korumak için bu kadar uğraştı ama sürekli olarak her şeyi alt üst etti?

Titreyen elleriyle akşam yemeğini masaya koydu. "Bu..." Jess paniğe kapılmış, terlemiş ve spiraller çizerek sözcükleri aradı. "Biz-"

ben annem değilim Juno'yu sona koymuyorum. Açıklayabilirim.

Jess konuşmadan Juno başını yana eğdi. "Böyle saçlarınla güzel görünüyorsun." Ve sonra, aynı hızla, dikkati tabağına çekildi. "Ah, spagetti!" Muazzam bir ısırık aldı, çiğnerken gözleri kapalıydı.

Şaşkına dönen Jess, Juno'nun bardağını yüzüne doğru eğip, üst dudağının üzerinde parlak bir ay süt bırakarak yere koymasına bakmakla yetindi. Annesine zafer kazanmışçasına sırıttı. "Akşam yemeğinden sonra bant ısmarlayabilir miyim?"

"Evet, istediğin kadar bant," dedi Jess.

"Tamam aşkım!" Juno çatalına biraz daha erişte fırlattı. "Farklı renkler alabilir miyim? Mavi, turuncu, yeşil ve kırmızı gibi mi?" Kocaman bir ısırık daha aldı ve Jess mutfığa geri döndü.

Buzdolabını açıp bir şişe şarap çıkardı. "Tabii," dedi ve kendine bir içki doldurdu. *Pembe? Mor? Puantiye? Kendini nakavt et, evlat.* Jess daha önce hiç uçarı olma lüksüne sahip olmamıştı; garip ama aynı zamanda harika hissettirdi. Juno'nun akşam yemeğini bitirmesini ve sepetine sanat malzemeleri eklerken mırıldanarak iPad'i tekrar çıkarmasını izledi.

Paranın mutluluğu satın alamayacağını kim söylediye bunu hiç görmemişti.

ondört

BY BRANDON'UN ÇILGINLIĞI Hesapta, Trevor ve Caroline Gruber tamamen sevimli insanlardı. Evet, GeneticAlly yatırımcılarıydılar ve evet, ondan sonra *Union-Tribune* Jess'in yanı sıra diğer büyük bağışçılardan bazılarıyla buluşmak için bir kokteyl saati düzenlemek istediler, ancak *Gösterişsizler*, Jess, Brandon ısrar etmişti. *Onları seveceksin*.

Trevor, Detroit'ten bir tür teknoloji dehasıydı ve Caroline, Rhode Island'dan bir pediatrik ortopedistti. Çarpışan dünyalar, gerçek aşk, bunların hepsi.

Amacı insanları ruh eşleriyle eşleştirmek olan bir şirkete birkaç milyon dolar vermeyi seçmiş olmaları, Jess'e kendilerinin ve misafirlerinin hepsinin Tekelci adam gibi görünmeyeceğine dair umut verdi. Bu patlayan biyoteknoloji alanında binlerce iyi yatırım vardı, ancak verileri manipüle eden ve şirketlerin risk değerlendirmesine yardımcı olan biri olarak Jess bile, farklı koşullar altında GeneticAlly'ye para vermeyi seçeceğini kesin olarak söyleyemedi.

Bununla birlikte, onu binasının önünden aldığı anda River'a bir kez baktığında, cüzdanını ve bankacılık şifrelerini soran kişiye mutlu bir şekilde fırlatırdı. Özel dikilmiş bir lacivert takım elbise giymişti. cilalı ayakkabılar. Mükemmel neredeyse çok uzun saçlar, parlak gözler. Bir hafta önceki Shelter Island röportajından bu yana birden fazla kez yalamayı düşündüğü Adem elması. Brandon daha önce GeneticAlly'nin elbisesine atlayıp saçını ve makyajını yapması için birini göndermesi konusunda ısrar ederek onu bir çıkıntıdan vazgeçirmişti. Düşünceli ve cömert bir jest, esasen olayın Çok Önemli olduğunu vurgulamaya hizmet etmişti, bu da Jess'in bir kese kağıdına derin nefes almasına neden oldu.

Ve kendini hem sosyal açıdan becerikli hem de bütün gece Dr. River Peña'nın kolunda olmaya dayanacak kadar çekici olduğuna ikna ettiğinde, adam arabasından indi.

Alman yapımı süslü bir makinenin o takım elbiseye akıttığı katı kas ve cinsel enerji gibi görünüyor.

Jess zihinsel bir köprüden uçarak sıçradı. Tamamen mahvolmuştu. Asma köprüyü seks düşüncelerine indirmişti ve şimdi onlar karşıya geçiyorlardı. Açıkçası, o ve River bir gün anlaşabilirlerse, onun yaşayacak çok şeyi olacaktı. Kurgusal Nehir yatakta bir mucizeydi.

Eğilip tekrar yanağından öptü - bu sefer en azından buna hazırlıklıydı ama duyuşal saldırıya hazır değildi. O... farklı kokuyordu.

Kulağının yanında benzer bir derin nefes

aldı. Bir ağızdan konuştular:

Parfüm mü sürüyorsun? "Köln mü sürüyorsun?" Sorusu

en son ve daha yüksek sesle yankılandı. *Kızarıyor mu?*

"Biraz. Kız kardeşlerim..." Boğazını temizledi. "Bana Neiman Marcus'a gitmemi, bazı tavsiyeler almamı söylediler."

Jess zihinsel bir ok torbası çıkardı ve cildine çeşitli kolonyalar süren hayali pazarlamacıya nişan aldı ve onu koklayacak kadar yaklaştı. "Kız kardeşlerin sana kolonya almanı mı söyledi?"

"Yatırım yaptılar. Bunda." İçini çekti, ama o sadece çileden çıkmış gibi davrandığını biliyordu.

Kız kardeşleri onlara yatırım yaptı mı? Bu sevimli miydi yoksa korkutucu muydu? Jess, "Bu çok tatlı," diye başardı.

Nehir kuru kuru güldü. "Bunun için tek kelime bu."

"Eh, kolonya güzel." Çağların hafife alınması. Jess onu yemek ve şişenin geri kalanıyla birlikte yıkamak istedi.

Tekrar eğildi. "Ne kokusu alıyorum?"

Jess, onların olduğunu fark ettiğinde bir an için yere serildi. *kokulu* birbirine göre. Ve bir farkı tanımak. Bu normal miydi? Bu garip miydi? Onunla yuvarlanmaya karar verdi.

"Bu... tamam, kulağa tuhaf geliyor ama greyfurt. Bu bir greyfurt rulosu şeyi..." Bunu nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. "Tam olarak parfüm değil. Bir yağ gibi mi? Bu küçük bir rulo..." Jess sustu ve bileğinde bir şey yuvarlar gibi yaptı. "Parfüm başımı ağrıttıyor ama bu" -yanaklarının alev aldığını hissetti- "bunu yapabilirim."

"Beğendim." Kelimeler için mücadele ediyordu gibiydi. "Çok fazla."

Sesinde ne duyuyordu? Garip sıkı kısıtlama. Sanki bir tabak tereyağlı dana eti Wellington'dan bahsediyor gibiydi.*bir ısırk almaya dayanabilirim*, gerçekten demek istediği zaman,*yüzüme gir*.

River Peña... istiyor muydu? yüzünde mi?

Jess bir çentik indirmek zorunda kaldı. Sığınak Adası'nda kucaklaştıklarından beri sürekli olarak takıntılı olabilirdi, ama tüm bunların neresinde olduğuna dair hiçbir varsayımda bulunamıyordu.

Ayrıca, arabasına binerlerken, Jess kendi kendine yakında bir kokteyl partisi için bir yatırımcının çatı katında duracaklarını hatırlattı. Yani, River'ın ve bu gece orada bulunan herkesin ona azgın gözlerle bakmasında maddi çıkarları vardı. Jess, River'ın sözlerini dikkatle seçtiğini zaten biliyordu; tüm bildiği için, kız kardeşleri olabilirdi *Ashındayırım*, sadece duygusal ve müdahaleci değil. Ona olan bariz çekiciliği, şirketine olan güvenini artırmasına yardımcı oldu, bu da cüzdanına yardımcı oldu ve aynı zamanda bunca zamandır söylediği her şeyi bilimsel bir bakış açısıyla doğrulamaya yardımcı oldu. Jess, dünyanın onun verilerinin etkisini görmesinin River için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Ve açıkçası, Jess'in otuz bin dolar için ne yapmaya istekli olduğuna bir bakın. Hayır, GeneticAlly harcama hesaplarıyla elbiseler satın almak ve şık bir partide giyinmiş bilim beyinli seksle el ele yürümek zor değildi, ama River'ın yapacaklarına kıyasla otuz bini kovada bir damlaydı. Milyonlarca.

"Orada ne düşünüyorsun?" diye sordu, onun düşünceli sessizliğini bozarak.

Dürüst olmaktan zarar gelmezdi. Ah, sadece yaptığım her seçimi sorguluyorum. Bu onu güldürdü. "Aynı."

Şüpheli. "Bana bir örnek ver."

Ona baktı ve sonra 163. rampadan çıkarken yola döndü. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi."

Jess'in onun talebini görmezden gelmeye karar verdiğini varsaydığı uzun bir aradan sonra, River sonunda konuştu. "Tamam: O elbiseyi giydiğinde beni düşündün mü?"

Göğsünden alnına kadar derisi kızardı. Jess elbisesine baktı. Siyah spagetti askılı koyu maviydi. Narin metalik yıldız tozu işlemesi, tüm elbiseye küçük, ustaca kümeler halinde serpiştirilmiş ve ona nazık bir dokunuş hissi veriyordu.

yıldızlı gökyüzü. İnce siyah dantel şerit, göğüslerinin üstünde ve altında çapraz bir şekilde uzanıyordu ve pürüzlüydü.*gece kıyafetleri buluşuyorakşamgiymek*, ama Juno ve Fizzy - onun iki gevezesi

Giyinme odasından çıktığında kelimenin tam anlamıyla suskun kalmıştı, bu yüzden Jess, çok fazla cilt gösterdiği konusundaki tereddütlerine karşı onların tepkilerine güvendi.

"Burada olmak için para aldığını biliyorum," diye ekledi sessizce. "İşte benim sorum. yaptın mı?"

"Aynı soru, ama kolonyayla," dedi Jess, boğazına düğümlenen duyguyla. "Ve çok daha fazla para alıyorsun."

"Potansiyel olarak." O güldü.

"Ama tam olarak bu. Bu gece iyi bir iş çıkarırsak, otuz binden çok daha fazlasını kazanabilirsin. Kız kardeşlerin sana biraz kolonya almanı söylediler - bu, özellikle hissedarlarsa, baştan çıkarmak için akıllıca bir tavsiye olur.

"Öyleler," diye onayladı.

Tekrar koyu bir sessizliğe gömüldüler; Jess, cevap verene kadar cevap vermek istemiyordu. Onun da aynı şeyi hissettiğine dair otuz bininin tamamına bahse girdi.

"Öyleyse, akıllı baştan çıkarma tavsiyesi, o zaman?" diye bastırdı, yola dönmeden önce ona sinsice sırtarak.

"Sende gerçekten güzel kokuyor," diye itiraf etti sessizce ve sesindeki hırıltılı bas yüzünden anında utandı. Boğazını temizledi.

Jessica Davis, kendine gel.

Yanında, River sürücü koltuğunda kıpırdandı. "Pekala, değeri ne olursa olsun, o elbise..." Sesi de boğuk çıktı ve yumruğunun içine doğru öksürdü. "Ayrıca senin için gerçekten çok iyi."

İKİ GÜZEL GÖRÜNÜŞLÜ ERKEK yirmili yaşlarının başında, River arabayı kaldırıma çekerken koşu yaptı.

River uşaklara -ev sahiplerinin yeğenleri olduğunu öğrenmişlerdi- bahşiş verip onunla kaldırımda karşılaştıktan sonra Jess, "Her türlü fantezi beni daha da gerginleştiriyor," diye itiraf etti sessizce.

Yaklaştı ve endişeyle ona baktı. "Burada olacak herkes inanılmaz derecede iyi."

"Eminim," dedi Jess. "Dün itibariyle giydiğimi gördüğün tek elbise en havalı kıyafetimdi. Bu elbise Juno'nun iki aydan fazla bale dersine mal oldu."

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa her kuruşuna değer."

"Öyle," dedi ellerini elbisenin ön tarafında gezdirerek. "Bana güzel olduğumu ve iyi olacağını söylemeye devam et. Oh, ve şarap. Şarap yardımcı olacaktır."

Sessizce gülerek onun onları binanın içine götürmesine izin verdi. Mermer zeminli lobi, bir güvenlik masası, güzel bir deri kanepe ve uçtaki iki asansör dışında boştu.

Onlar yaklaşırken güvenlik görevlisi başını kaldırıp baktı. "Gruber etkinliği için mi buradasın?"

River'ın sıcacık avucu sırtına değdi ve beynindeki her düşünce yanıp kül oldu. River Peña ve Jessica Davis, diye onayladı River ve adam oturduğu yerden asansörü programlamadan önce adlarını bir listeden kontrol etti.

"Sağdaki arabaya yönel," dedi. "Seni doğrudan yukarı çıkaracak."

Kapılar kapanır kapanmaz Jess'e River'la asansörde olduğu diğer zamanlar, aralarındaki gergin sessizlik ve dile getirilmeyen küçümseme geldi. Buna geri dönmek, bu ölçülemez, yönetilemez çekimden daha basit olacakmış gibi geldi.

Nehir sessizliği kesti. "Sanırım bir şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor." Jess soru sorarcasına ona baktı, gözleri ilerideki duvara sabitlenmişti. "Kız kardeşlerim hakkında."

"Ah?" Bunun nereye gittiğine dair hiçbir fikri yoktu ama dünyanın en yavaş ikinci asansörünün hızı bunu öğrenmek için bolca zamanı olduğunu gösteriyordu.

"Onlar *vardı* yatırımcılar" dedi. "İkisi de projenin en başında para yatırdılar. Ama 'yatırım' derken kastettiğim bu değildi." Sonunda ona tepeden baktı. "Köln hakkında."

Jess bir kahkaha attı. O çok ciddiye. "Tamam aşkım."

"Bunun" -aralarına işaret ederek- "çok..." Duraksadı ve sonra ona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Çok heyecan verici. Ama," diye hemen ekledi, "lütfen onların coşkusu yüzünden kendinizi baskı altında hissetmeyin."

Jess başını sallayarak ona bir kez daha sessizce "Tamam" dedi.

"Ve bunu sana şimdi söylüyorum çünkü yukarıda, senin ve benim nasıl etkileşim kuracağımıza finansal olarak derinden yatırım yapan bir oda dolusu insan bekliyor ve oraya her şeyin şov olduğunu düşünerek gitmeni istemiyorum." River elini takımının iç cebine attı ve telefonunu çıkardı. Uyandırdı,

fotoğraflarına açtı ve kaydırmaya başladı. Sonunda aradığını buldu ve yüzünü ona çevirmek için ekranı çevirdi.

Bir an için Jess'in ne gördüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. River'ın doofus doppelgänger'ı onun en iyi tahminiydi. Yirmili yaşlarının başındaydı ama duruşu daha da genç görünüyordu, kendinden çok daha az emindi.

"Onu tanıyor musun?" O sordu.

Tahmin etmekten korkuyordu. Bu cılız, kambur, uyumsuz çocuk... "Benim." Birkaç tanesini daha kaydırarak ona aynı fotoğrafların birkaçını gösterdi. kendisinin salak alternatif gerçeklik versiyonu.

Jess gülerek, "Ekose şort ve çizgili gömlek gerçek bir stil seçimiydi," dedi.

"On altı yaşımdayken evden taşındım," dedi ve asansörün kapıları açıldı.

Midesi boğazına geldi çünkü son on saniyedir nerede olduklarını unutmuştu. Dışarı çıktılar ama River tek bir ön kapıya açılan mermer fuayede durdu.

"Liseden erken mezun oldum ve on yedi yaşına girmeme yaklaşık dört ay kala Stanford'da çalışmaya başladım."

"Vay be."

"Bu resimde muhtemelen yirmi yaşındaydım -gerçi bunu asla tahmin edemezsiniz- ve kız kardeşlerimin artık günlük etki gösteremediklerinde, nasıl giyineceğim konusunda hiçbir fikrim olmadığını görebilirsiniz."

Jess kahkahayı patlatarak karşılık veren bir gülümsemeye yol açtı.

"Onlar olmasaydı, muhtemelen hâlâ o ekoseli şortları giyiyor olurum."

"Lütfen hayır. Kız kardeşlerin çok daha iyi bir iş çıkarıyorlar."

Şimdi güldü. "Onlar böyle işte. Ben lisedeyken okula gitmek için Doğu Yakası'na gittiler ve... bu her zaman olmuyordu... Bana karşı kendilerini sorumlu hissediyorlar." River dudaklarını yaladı ve ona dönmeden önce kapıya baktı. "Bütün bunlar şu anlama geliyor: Daha önce kolonyayı sıktığımda bu oda dolusu insanı düşünmüyordum. Seni düşünüyordum."

"Bana söylediğin için teşekkür ederim"den başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Jess ikiye bölündü; itirafıyla tahrik oldu ve dehşete kapıldı.

Şans eseri, daha büyük bir cevaba ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu. Doğrulup doğrulan River, Gruber'ların çift ön kapısına bakmak için döndü ve derin bir nefes aldı. Onun çalmasını bekliyordu

zil, ama almadı.

Birkaç uzun, giderek tuhaflaşan sessizlik anının ardından Jess, "İyi misin?" diye sordu.

"Bu tür şeylerden nefret ediyorum," diye itiraf etti.

Bariz bir sopayla yüzüne vurulmak gibi bir şeydi.

Tabii ki: River duygusuz, huysuz bir pislik değildi. O öyleydi*utangaç*.İşin bu kısmını yapmak zorunda olmak muhtemelen onun için sefil bir durumdu. Jess bunu, başlıklı bir broşürde okumuş gibi net bir şekilde hissetti.*Ruh Eşinize Talimatlar*. Geçmiş etkileşimlerinin her birini bu merceklerle çerçevelemek, onun için yalnızca River'ın Brandon'a hiç benzemediğini sağlamlaştırdı - tüm gülümsemeler ve kolay çekicilik. Sırtı odaya dönük olarak davlumbaza baktığında çok rahattı, sadece kendisi ve birkaç tüp ve milyarlarca ve milyarlarca eşleştirilmiş nükleotit.

Burada cesur olan o olmalıydı. Jess uzanarak parmaklarını kendisinininkine geçirdi. Sıcaklık parmak uçlarından yükseldi, her santim boyunca omzuna ve göğsüne doğru ıtırdadı.

"Bunu bulduk," dedi.

Elini sıktı. "Fazla seçeneğimiz yok." "Birlikte kalalım, tamam mı?"

"Evet," diye fısıldadı. "İyi plan."

Hep bir ağızdan derin, canlandırıcı bir nefes aldılar. River uzanarak kapı ziline bastı.

onbeş

To ANkapı açıldı, içerideki kargaşanın cam şingirtisi, mücevher hışırtısı, ceket düzeltme kargaşasına dönüşmeden önce kısa bir süre durduğunu duyular. Bir ses korosu isimlerini fısıldadı ve *Buradalar!*, ardından bir alkış tufanı.

Uzun boylu, köşeli bir Siyah adam yaklaşırken bir uşak dikkat çekmeden kenara çekildi, şık bir takım elbise giymiş ve Jess'e bir şekilde sıcak bir ifade ileten bir gülümseme verdi. *Bana güvenebilirsiniz* titreşim. Elini uzatmıştı ve sadece birkaç adım arkasında ona yetişmek için yüksek topuklu ayakkabılarıyla şakacı bir şekilde ayaklarını sürüyerek koşan bir kadın vardı.

"Trevor Gruber," dedi Jess'e elini sıkarak. "Jess Davis."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Jess." Sarılmak için River'ı kendine çekti. "Seni görmek güzel, adamım. Ve bu da," dedi Jess'e, minyon Asyalı kadın yanına geldiğinde, "karım Caroline. Bu gece geldiğiniz için çok teşekkür ederim."

"Merhaba, siz ikiniz!" Caroline önce Jess'i kucakladı, sonra River'a sarılmak için öne çıktı. Elbisesi vücuduna öyle zarif bir şekilde sarılmıştı ki, Jess ona bir beşlik çakmak istedi. Caroline geri döndüğünde, Jess bir yemek firmasının adeta yoktan var olduğunu fark etti.

Caroline, River'a muzip bir şekilde gülümsedi ve garsonun havada tuttuğu tepside bir viski bardağı almak için uzandı. İçeceği River'ın eline tutuşturdu. "Görmek? Kapıda bir adım, tıpkı söz verdiğim gibi. Güldü ve o gerinerek yanağını öptü, "Sana o kadar da kötü olmayacağını söylemiştim," diye fısıldadı.

Jess onu hemen sevdi.

River omuzlarının üzerinden odanın derinliklerine baktı. "Bıkötü değil mi?"

Jess onun bakışlarını takip etti ve yerden tavana pencereleri San Diego Körfezi'ne ve Coronado Köprüsü'ne bakan geniş oturma odasında elliden fazla kişinin olduğunu tahmin etti. Her biri resmi kıyafetleri içinde, her biri Elmas çiftine bakıyor.

Manzarayı övmek için ev sahiplerine dönen Jess, River'ın ifadesini görünce durdu ve sözlerini yuttu. Belli belirsiz solgun ve yapış yapış olmuştu. İçkiyi dudaklarına götürdü ve takdir edercesine mırıldandı, Jess'in anlamadığı anlaşılmaz bir alkol adını tanıyarak mırıldandı ve Caroline'a alçak sesle teşekkür etti. Caroline, Jess'e dönük bir gülümsemeyle döndü ve yemek şirketinin tepsisinden diğer şeyi aldı - bir kadeh beyaz şarap. "River senin yarı kuru beyazları sevdiğini söyledi." O Onaylamak için ona tatlı tatlı baktı. "Bu bir viognier-marsanne." Jess şapşalca, "Gesundheit," diye şaka yaptı ve Caroline onu rahatlatarak şekilde güldü. nehir vardı

David ve Brandon'la akşam yemeğinde ne sipariş ettiğine dikkat etti ve tüm bu zaman boyunca hatırladı mı?

Onun için kolonya sürdü.

Onu bu elbisenin içinde sığır eti Wellington gibi yemek istiyordu.

Caroline yüzünü partiye döndü. Herkes seninle tanışmak için can atıyor, Jess. Onlara doğru döndü. "Ama bırakın biraz ter döksünler. O benim partim." Kolunu Trevor'inkinden geçirerek komplo kurarcasına eğildi. "Profili çok sevdiğim *kabile*-River, evlendiğim adam ve o resimler dışında şimdiye kadarki en sevdiğim adam? Aman Tanrım. Paltolu olanınız mı?" Jess'in koluna hafifçe vurdu. "Unut gitsin. Olay yerinde düşerek öldüm. Ama korkarım bu fikirden arkadaşım Tilly'ye söz eder etmez bu parti benden uzaklaştı." Tilly'nin olması gereken yeri işaret etti. "'Jess ve River'ın gelmesi çok eğlenceli olmaz mıydı?' dedim. Brandon'la konuştu ve her şey bir bütüne dönüştü."*sey*" Caroline özür dilercesine gözlerini devirdi. "gibi demek istedim*akşam yemeği*. Tabii ki ikisi, ben Trevor'a söylemeden önce tüm GeneticAlly yönetim kurulunu ve tüm yatırımcıları davet etti.

Trevor güldü, başını salladı. "Yani, gördün mü? Bundan korkan tek kişi sen değilsin. "Korkmuyorum!" Jess en iyi yalancı gülümsemesiyle gülümseyerek ısrar etti.

Trevor, "River'ı kastetmiştim," diye şaka yaptı.

Caroline, "Hadi," dedi ve Jess'in koluna girdi. Jess, garip bir şekilde paniğe kapılmış hissederek, ayrılmadan önce River'ın boştaki elini körü körüne tuttu. "Seni birkaç kişiyle tanıştırayım."

Elbette, River zaten buradaki herkesi tanıyordu; o yenilikti.

İlk olarak, otuz saniye içinde Jess ve River'ın halka arzdan önce evlenmelerinin harika olacağını öne süren ellili yaşlarında bir çift olan Watson-Duggars vardı. Bir de bulundukları binanın sahibi olan Lius vardı. Bayan Liu nefessiz bir fısıltıyla Jess'e yirmi yedi yıldır evli olduklarını ama onların 'Temel Eşleşme olduklarını öğrenince hiç şaşırmadığını itiraf etti. Garip!

Romanlar, Jess ve River'ın olası bağlantısında delikler açmak istiyor gibiydi ve Jess, River'ın geçmişi hakkında sorguya çekerken, çoğu yanılttı, ona saldırmak yerine sadece yatırımlarını korumaya çalıştıklarını hatırlattı.

Albert Mendoza, Jess'in göğsüne bakmaktan kendini alamadı. Daha da kötüsü, karısının gerçekten öne uzanıp River'ın pazılarını okşayabileceğinden endişeleniyordu, ona öyle bariz seks gözleriyle bakmaya devam ediyordu. Farley McIntosh ve kocası San Diego'nun önde gelen mimarlarıydı ve çoğunlukla Jess'in binalarından herhangi birini duyup duymadığını öğrenmek istiyorlardı.

Bütün bunlar olurken, River'ın eli tutuşunda gitgide terliyordu.

Davetlerindeki gelin ve damat gibi gruptan gruba geçtiler. Onlar dürtülecek, dürtülecek, sorgulanacak ve sınava tabi tutulacak örneklerdi.

Bu sadece yapabileceğin bir bağlantı mihissetmekona

baktığında Seks mi, bilirsin...gerçek dışı?

Düğün çanlarının çalmasına ne

kadar var? River'ın kız kardeşleriyle

henüz tanışmadınız mı?

Çocuklarınızı göz kamaştıracak!

Başka biriyle böyle eşleşirsen ne olur?

Jess ve River, elleri umutsuzca kenetlenmiş, yerinde gergin gülümsemelerle cevaplarını birlikte tökezleyerek bulmuşlardı, ancak bu son soru Jess'i kısa sürede durdurdu ve River'ın koridordan soldaki ikinci kapıya giden talimatlarını izleyerek tuvalete ihtiyacı olduğu konusunda bir bahane uydurdu. Apartman dairesi çok büyüktü ve Jess kaçmak, keşfetmek, gerçekte kaç odanın döşenmiş olduğunu görmek için can atıyordu.

Ancak yakın dövüştten çıkıp birkaç dakikalığına sessiz bir alana çıkmak yeterliydi. Kalbi güm güm atıyor, göğsündeki her şeyi yırtıp atıyordu. Bu kadar ustaca yapılmış bir makyaj yapmasaydı, Jess yüzüne su çarpardı.

ama olduğu gibi, birkaç derin nefes alarak öne doğru eğildi. Ne zaman tüm bunların ne anlama geldiğine hakim olduğunu düşündüğünde, köşeden ona başka bir soru geldi, tıpkı bir top gibi. Önce sonuca inanmamıştı ve sonra buna ihtiyacı da kalmamıştı çünkü... para. Ve sonra DNADuo skorunun doğru olabileceğinden şüphelenmişti ama bunun önemi yoktu çünkü kahretsin aşkı aramıyordu. Ve şimdi, bütün gece River'ın yanında olmak ve ilk adımdan itibaren kendilerini bu işin içindeymiş gibi hissetmek maskaralığı çok gerçekçi hissettiriyordu. Birisi oralarda bir yerde başka bir ruh eşi hakkında soru sorduğunda, kusmak istemişti.

Çok fazla, çok hızlı.

Jess ellerini yıkadı, rujunu tekrar sürdürdü ve aynada kendine sert ama cesaret verici bir bakış attı. Bu parti binlerce dolara mal olmuş olmalı. Başkasının parasını ödediği bir elbise giyiyordu. Kimmiş gibi davranıyordu? *Sadece üstesinden gel ve eve git.*

Ama koridora adımını attığında, River ayak bileğini diğerinin üzerine atmış, gelişigüzel bir tavırla karşı duvara yaslanmış, orada bekliyordu. Duruşu bilinçsizce o kadar kendinden emin, o kadar şehvetliydi ki Jess, karşılık olarak bacaklarının birbirine sıkıca kenetlendiğini hissetti.

Doğruldu. "İyi misin?"

"Evet, sadece..." Omzunun üzerinden işaret etti. "Bir saniyeye ihtiyacım vardı." Dudaklarında rahatlamış bir gülümseme oynadı.

"Ben de yaptım."

Yavaşça nefes verdi. "Bu benim dünyam değil." Onun yakınlığının etkisi derisinin hemen altında kaynadı ve kelimelerin ağzından çıktığını hissetti: "Umarım her şeyi senin için mahvetmiyorum."

Yüzünde bir duygu parıltısı belirdi ve ileri doğru bir adım attı. "Sen... Hayır. Harikasın." Tekrar koridora baktı. "Üzgünüm, Brandon burada değil. Bu onun sahnesi. Benim değil."

Anladım, dedi Jess sessizce. "Yatırımlarını eylemde görmek istiyorlar."

Bu ifadeyi sevmediğini hemen anlayabilirdi... ama aynı fikirde de olamazdı.

"Bu insanları zaten tanımak ve onların bu gece seni baş bilim adamı olarak değil, büyük bulgulardan biri olarak görmelerini sağlamak senin için özellikle gerçeküstü olmalı," dedi.

"Evet. Belki o odadaki üç kişi benim özel hayatım hakkında bir şeyler biliyordu. Şimdi tüm bu yabancılar seks hayatımız hakkında yorum yapmaktan çekinmiyorlar ve

bana ne zaman evlenme teklif edeceğimi soruyor."

Jess sinirli bir kahkaha attı. "Sağ."

"Aklıma geldi," diye söze başladı ve sonra yüzünü tavana çevirdi. "Esther Lin bize başka biriyle eşleşmeyi sorduğunda..."

Jess onun bitirmesini bekledi, kalbi başlangıç çizgisindeki bir yarışçı gibi atıyordu. "Juno'nun babasıyla evli miydin?" sonunda sordu.

Nefes verdi. "HAYIR." Daha fazlasını istiyormuş gibi hissettiği uzun bir sessizlik oldu ama bir partide koridorda duruyorlardı ve kendisi ve Alec hakkında söylenecek daha ne kadar şey olduğunu gerçekten bilmiyordu. Geriye dönüp bakıldığında, temelleri hiçbir zaman sağlam olmamıştı. Hamilelik her şeyi bitirmemişti; sadece ölümü hızlandırmıştı. "Resimde yok," diye bitirdi sonunda. "Aslında hiç olmadı. Juno doğmadan önce ayrıldık."

Merakının gözle görülür şekilde giderildiğini görebiliyordu. Döndüler ve ağır ağır koridordan partiye doğru yürümeye başladılar.

"Her zaman büyükanne ve büyükbabanın yanında yaşadığından bahsetmiştin. Ailen geçti mi yoksa—?"

"Annem bağımlılıkla mücadele etti -hala ediyor- ve ben altı yaşımdayken velayetimden feragat etti. Babamı hiç tanımadım."

"Ah." Yürümeyi bıraktı ve gözlerini büyüterek ona döndü. "Vay."

İfadesindeki acı samimi görünüyordu. Jess nereye bakacağını bilemeden yavaşça başını salladı. "Evet."

Üzgünüm Jess.

"Hayır, gerçekten, Nana Jo ve Pops tanıdığım en iyi insanlar. Gerçekten genç yaştan beri daha iyi durumda olduğumu biliyordum.

"Kulağa harika geliyorlar."

Birden kendini çıplak hissetti. İşte buradaydı, eski erkek arkadaşı onunla çocuk büyütme bile istemiyordu, annesi onun yerine uyuşturucuyu seçti, büyükanne ve büyükbabası tarafından büyütüldü ve hala onlarla yaşıyor. River'ın ona o kadar hayran olan iki kız kardeşi vardı ki, tam seksilik potansiyeline ulaşmak için nasıl giyineceğini anlamasına yardımcı oldular.

"O ifade de ne?" diye sordu eğilerek. "Ben ne dedim?"

Jess, onu bu kadar çabuk okumasından rahatsız oldu. Tam olarak anlayamadığı bir panik boğazında yükseldi ve bir çıkış yolu arama isteği uyandırdı. Bu parti

Hikayenin kahramanının başına gelen türden bir şey, en iyi arkadaşın değil. Burada ne işi vardı?

Mizah, her zamanki gibi, onun en iyi savunmasıydı. "Sizin bakış açınızdan Diamond Match'inizin bir kamyon dolusu bagajı olduğunu hayal edebiliyorum."

Gülmedi. Hepimiz değil miyiz?

Gülümsemesi soldu. "Öyle mi?"

"Yaparsınız. Ama hadi. Bagaj taşımadığınızı bilecek kadar iyi tanıyorum seni." Bakışlarını tutuyordu ve fiziksel olarak başka yere bakamayacağını hissetti. Koşullarını sen seçtin, Jess. Seninle ilgili bu hoşuma gitti. İstedğini alıyorsun ve gerisini geride bırakıyorsun. Sen karar ver."

Haklıydı. Daha dik durduğunu, ona doğru eğildiğini hissetti.

"İşte buradasın!" diye seslendi. "River, buraya gel ve şu genç hanımını getir."

Hala onun gözlerini tutarken gülümsemeye çalıştı. "Benim bu genç hanım biraz daha kaynaşmaya hazır mı?"

Jess güldü. "Pilimi yeterince şarj ettim, evet."

Elini tutarak onu koridordan partiye, adını seslenen ufak tefek yaşlı adama doğru götürdü. Seksenlerinde, tel çerçeveli gözlükleri ve eskimiş siyah takım elbisesiyle olmalıydı. Yanında, başının tepesinde kalın bir beyaz saç örgüsü olan ve makyajsız yüz hatları olan bir kadın vardı. Dantel yakalı ve incili sade siyah bir elbise giymişti. Her nasılsa kocasından bile daha küçüktü.

"Seni dışarı çıkmaya nasıl ikna ettiler?" River sırtarak sordu. Adam

kalın bir Alman aksanıyla, "Caroline Dorothy'ye yaslandı," dedi.

"Ve 'yaslanmak' derken," diye araya girdi Dorothy, "Caroline'in bana seni göreceğime söz verdiği anlamına geliyor."

River onun pudra kadar yumuşak yanağını öpmek için eğildi. "Johan, Dotty, bu benim Jessica'm."

Benim Jessica'm.

Kalbi göğsünden ayaklarına kadar bir baygınlık geçirdi.

"Jess, Johan ve Dotty Fuchs."

İyileşecek zamanı bile yoktu; her ikisi de seksenlik minnacık ona doğru geliyordu, her biri kucaklanmak istiyordu.

Sırayla onları kucaklayarak eğildi. "MERHABA. Tanıştığımıza memnun oldum, Bay ve Bayan Fuchs."

"Jess," dedi River sessizce, saygıyla, "Johan ve Dotty bizim ilk Elmas Maçımızdı. Torunları onları 2014'te bize getirdi ve haklıydı: doksan üç puanla geldiler. Doksanlardaki ilk skorumuz."

Dotty, Johan'ın kolunu sıkarak başını salladı. "1958'den beri evliyiz. Altmış üç yıldır."

Jess, doğası gereği duygusal bir insan değildi; kızına ve büyükanne ve büyükbabasına hayrandı ama reklamlarda ağlayacak biri değildi ve hayatında Adele'nin "Someone Like You" şarkısını ağlamadan dinleyebilen tek kişi oydu. Ama o an onu bir kanca gibi yakaladı ve boğazında tuzlu bir duygu kabarmasının yükseldiğini hissetti.

Bu derin, kapsayıcı duygusal anda -saygı ve coşkuyu dengelemeye çalışırken- Jess, Johan'ın kıyafetini fark etti. Bir blazer ve takım elbise pantolonu giyiyordu ama paltonun altında elbise gömleği değil, bir tişört vardı. Üzerinde karbonun yerini demir atomlarının aldığı bir benzen halkası ve altında şu kelimeler vardı:DEMİR TEKERLEK.

"Bunun süslü bir ilişki olduğunun farkındayım ama bunu River için giydim," dedi Johan, onun eğlendiğini fark ederek. "Korkunç bilim kelime oyunlarını seviyor."

"O yaptı mı?" diye sordu Jess, söz konusu adama bakarak.

Bay Fuchs parmağını kaldırarak boğazını temizledi. "Gregor Mendel genetiği keşfettiğinde ne dedi?" Biraz bekledi ve ardından "Whoopea!"

Bayattı ama teslimatı harikaydı. Ayrıca, Jess'in gördüğü en küçük, en tatlı yaşlı adam olabilirdi. Geri kalan zamanlarda söylediği herhangi bir şakaya gülerdi.

"Çok zekice," diye onayladı River, gözleri parlayarak. "Bir kromozomun cinsiyetini belirlemenin en hızlı yolu nedir?" O sordu. "Genlerini aşağı çekin."

Herkes inledi.

"Potasyum ve oksijen randevuya çıktı," dedi Johan, oyunları başlarken sırtarak. "Tamam gitti."

Dotty tam Jess, "Tamam, bu çok şirin," derken homurdandı.

"Keşke adenin olsaydım," dedi River ve ona göz kırptı. "O zaman U ile eşleşebilirim."

Herkesayy diye seslendi ve ardından üç çift göz beklentiyle Jess'e döndü. Bir vuruştan sonra battı: vuruş yapmaya hazırdı. "Hmm," dedi, kazarak

bir bilim şakası için beyninin tozlu köşelerinde. "Tamam, sodyum hakkında iyi bir fıkra bilen var mı?" Sırıtarak yüzlerini inceledi. "Ya da Na?"

Bay ve Bayan Fuchs birbirlerine baktılar. "Yaptığımı sanmıyorum," dedi Dotty kaşlarını çatarak. "Bir şey biliyor musun, sevgilim?"

Hayır, bu... diye kekeledi Jess.

Bilmiyorum, dedi Johan. "Peki, şimdi bakalım. Bu oldukça spesifik bir istek. Sodyum. Sodyum şakaları..."

"Hayır," dedi, "şaka şu ki..." Birbirlerine mırıldanarak görüşmeye devam ederken vazgeçti.

"Özür dilerim canım," dedi Dotty. "Sodyum şakası yok ama seninle tanıştığım çok memnun oldum." River'a gülümsedi. "Seni görmek güzel canım. Sen onunla ilgilen, tamam mı?"

"Yapacağım." Eğilip onu tekrar yanağından öptü. Jess ve River el ele tutuşarak yürümelerini izlediler.

İkisinin üzerine sessizlik çöktü ve Jess sessizce "Vay canına," diye güldü.

"Yalnızca en iyi şakalar hemen ardından açıklama gerektirir," dedi gözleri ona bakarak.

"Bana Parti Soğutucusu diyorlar."

"Onlar mı?" O sordu.

"Yapmıyorlarsa, yapmalılar." Ona sırtıttı. "Çok sevimliydiler."

"Değil mi? Onlar da en iyi insanlar."

"Onlar için şanslılar, Diamond Match olduklarını öğrendiklerinde zaten evlilerdi."

Gözlerini yumuşatarak başını salladı. "Baskıyı biraz azaltıyor sanırım."

Jess başka tarafa bakardı ama yapamadı. Duyguları ölçülü, doğrusal bir şekilde artmıyordu. Geçen bir saat içinde, içinde bir dalga gibi katlanarak genişlemişlerdi. Bir tsunaminin San Diego'ya yaklaşabileceğini hayal etme şekli buydu: kıyıya aniden bir duvar düşene kadar sakın okyanus yüzeyi. Ona baktı ve tek düşünebildiği, onun kendisine dokunmasını ne kadar çok istediğiydi.

Odada şingırdayan bir gül; ilk başta sessiz ve göze batmayan bir yerdı ama etraflarındaki kristalin üzerindeki gümüş bir takırdamaya dönüştü. Jess kafası karışmış bir şekilde etrafına bakındı. Farkındalık çöktü ama River'ın yüzünde hâlâ açık bir kafa karışıklığı ifadesi vardı.

Ah kahretsin, diye fısıldadı.

"Ne?" herkes ilahiyi söylemeye başladığında çılgınca sordu, “Öp öp öp.”

River'ın gözleri genişledi ve Jess, kavrayışın geldiğı ana tanık oldu. "Aman Tanrım."

"Sorun değil." Yüzüne sıcak bir gülümseme yerleştirdi ve yüzünü ona çevirdi. Seyircileri vardı. River utangaçtı ve Jess son derece özeldi ve bu bir kabustu! Ama önemli değil! Ruh eşleri! Yatırımcılarla dolu bu odaya sunulduğu gibi, Jess ve River şöyle öpüştü:*her zaman*.

Onun sırtışını yansıttı ama Jess, onunkinin çok daha inandırıcı olmasını umuyordu. "Bunu tahmin etmeliydik," diye homurdandı.

"Eh, yapmadık," diye fısıldadı, çekingen bir elini onun göğsünden aşağı kaydırarak. Bu duygu biraz ılık şampanyaya daldırılmak gibiydi. "Eğer istemiyorsan yapmak zorunda değiliz."

"Hayır, yapabiliriz," dedi hemen, eğilip saçının bir tutamıyla samimi bir şekilde oynayarak. "Yani, sen istemiyorsan?"

Nefesi nane ve viski kokuyordu. Açıkçası, Jess istiyordu.

Takırtılar şiddetlenirken River sorgularcasına ona baktı. Ama sonra gözleri sinirli bir şekilde başka tarafa kaydı.

"Hey. Sadece benim."

Kaşları gevşedi ve nefesi titreyerek başını salladı. "Tamam aşkım."

River'ın gözleri ağzına kaydı.

Bunu yapıyor muyuz?

Ona doğru adım attı...

Sanırım bunu yapıyoruz.

- eğiliyor, çenesini kavramak için bir elini boynundan yukarı kaydırıyor ve teninde karbonatlı bir ısı izi bırakıyor. Eğildi - nefesi kesildi - ve ağzı onunkilerin üzerine geldi.

Birlikte rahat bir nefes verdiler ve her şey düştü: ses, ışık, diğeri insanlar. Onun bu kadar iyi hissettireceğini düşünmekte haklı olduklarının teyidini o da hissetti. Kısa bir öpücük ve ardından daha uzun bir öpücük, sadece ağzı onunkini kapatıyor ve sonra tekrar tat almak için geri geliyor. Sadece görmek için.

Beynindeki yiğit nöron koleksiyonu, o an elli çift gözün üzerlerinde olduğunu haykırdı, ama bu farkındalık bile onu, ceketinin yakalarına uzanıp onu kendisine doğru çekmekten alıkoymadı.

Diğer kolu onun beline sarılınca Jess yutkundu ve parmakları kaburgalarının altında genişçe açıldı. O kadar iyi hissettirmişti ki, ağzından göbeğine hararetle bir ağı gönderip içinden tirbuşon gibi geçti. River hafifçe uzaklaştı ve Jess öpücüğün sona ermesini bekliyordu.*meli*, ama onun sadece ayağını kaydırıldığını, ona yeni bir açıdan yaklaştığını, parmaklarını saçlarının arasına gönderdiğini fark etti.

En küçük sesi çıkardı, sadece onun duyabileceğini düşündüğü çaresiz bir inilti, ama bu onu farkındalığa itmiş gibiydi ve o geri çekildi, yüzünden sadece birkaç santim uzakta kaldı.

Nefes nefese, vahşi, şok olmuş gözlerle birbirlerine baktılar. Muhtemelen sadece birkaç saniyeydi ama öpücük onların gidişatını anında değiştirdi. Daha fazlasını istiyordu ve onun da istediğini gözlerinde görebiliyordu. Jess, fiziksel çekiciliğin karşılıklı olduğunu bir an bile sorgulamadı.

Tüm oda ses ve kargaşaya boğulduğunda irkildi. Bir an için başka tarafa baktı ve sonra tekrar River'a döndü. Görünüşe göre dikkati tamamen onun ağzına sabitlenmişti.

"Sanırım şirketinize çok para kazandırdık," diye mırıldandı, parmak uçlarını dikkatle karıncalanan dudaklarına bastırırken sırtıyordu.

Bir gülümseme kırmadı. Jess onun onu duyduğundan bile emin değildi.

"Çoğu insanın gözlerin hakkında yorum yaptığından şüpheleniyorum," dedi sessizce, parmak ucunu onun köprücük kemiğinde gezdirerek. "Şu ürkütücü, parlak mavi."

Onun kalbinin soluk borusunda attığını kesinlikle hissedebiliyordu. Odada başka birinin olduğunu hatırlamıyor gibiydi.

"Ama ben senin ağzını
tercih ederim." "Siz
yapıyorsunuz?" Jess
başardı.

"Ben," dedi ve eğilerek onun alnını öptü. "Bu gülümsemeleri bedavaya vermiyorsun."

ON ALTI

TA'YA TEŞEKKÜRLER Bir arkadaşın arkadaşının arkadaşı olan Jess, Salı günü potansiyel yeni bir müşteriyle buluştu. Programında yeni biri için gerçekten yer yoktu...*sabte flörtün bu kadar berbat olacağını kim bilebilirdi?*—ancak Mayıs ayında GeneticAlly halka açıldığında sos treni sona erecekti ve Jess, bu gerçekleştiğinde meşhur pantolonu aşağıdayken yakalanmayı düşünmüyordu.

Kenneth Marshall, Wyoming'de küçük bir mühendislik firması işletiyordu ve kendi müşterilerini görmek için şehre gelmişti. Kongre merkezini ve San Diego Körfezi'ni görme avantajına sahip olan otelinde öğle yemeği için buluşmayı kabul ettiler. Ne yazık ki, aynı zamanda Shelter Island ve Grubers'in yüksek apartmanına ait manzaralar da vardı, bu da Jess'in olasılık çalışması ve regresyon analizi ve *Olumsuz* kokteyl partisinden yakıcı öpücük.

Birisi böyle öpüşmeyi nasıl öğrendi? River ders aldı mı? Jess'in tuvalet doldurma vanasını nasıl tamir edeceğini öğrendiği zamanki gibi YouTube videoları izleyin. Dün gece yatağına uzanmış, onun ağzını ve parmaklarının çenesine bastırmasını, Jess'in onu River'ın öpücüğünden daha az tatmin eden gerçek seks yapmış olduğu gerçeğini düşünmüştü.

River'la seks gerçekten onun sonunu getirebilir.

Kenneth'le görüşme sona erdiğinde çok mutluydu ve Kenneth, programındaki yerini baharın sonlarına kadar tutması için bir depozito teklif ettiğinde daha da mutluydu. Ama hemen uşağa gitmek yerine, manzarayı seyretmek için otelin arka avlusuna çıktı. Martılar tepelerinde süzülüyor ve dalgalar yat limanına yanaşan tekneleri hafifçe sallıyordu. Bir fotoğraf çekip Los Angeles'ta menajeri ile görüşen Fizzy'ye hızlı bir mesaj gönderdi.

Jess tüm hayatı boyunca Kaliforniya'da yaşamıştı ama nadiren okyanusa çıkmayı başarmıştı. Çok fazla hazırlık gibi görünüyordu - kum, kalabalık, park yeri bulmak - ama oraya vardığında, bunu neden daha sık yapmadığını her zaman merak ederdi.

Bir nevi seks gibi.

Jess yeniden öpücüğü, River'ın onun ağzını daha derinden yakalamak için başını eğişini, nefesini nasıl tuttuğunu ve sonra ayrıldıklarında titrek bir nefes verdiğini düşündü. Yalnız olsalardı durmanın zor olup olmayacağını merak etti. Öptüğü gibi sikişip sıkmediğini merak etti.

Telefonunun elinde çalması onu ürküttü. Ekranı dolduran Fizzy'nin yüzünü görmeyi bekliyordu ama onun yerine üç kelime vardı:SCRIPS MERCY HASTANESİ.

"Merhaba?" dedi Jess aceleyle, kalbi güm güm atmaya başlarken gözleri ufku taradı.*Juno, Juno, Juno* göğüs kemigine karşı.

"Jessica Davis ile görüşebilir miyim?" bir kadın sordu. Jess arka planda sesler, asansör zili, çalan telefonlar ve uzaktan gelen bir dahili telefon mırıltısı duydu.

"Bu Jessica." Nabızı kızının adını çarptı.

Burası Scripps Mercy Hastanesi. Burada bir Joanne Davis var. Büyükbaban Ronald seni soruyor. Lütfen bir an önce gelin."

JESS HATIRLAMADIvalede beklemek ya da hastaneye gitmek, park yerinden yürümek ya da resepsiyondaki herhangi biriyle konuşmak, ama Nana'nın hastane yatağındaki görüntüsünü asla unutamayacaktı. Nana'nın etrafında makineler vızıldayıp bip sesi çıkarırken Jess kapı eşiğinde kıpırdamadan durdu ve Pops karısının yanında durup elini tuttu. Nana'nın iki bacağı da hareketsiz hale getirildi ve bir ateğe bağlandı. Sol kolunda serum vardı. Antiseptik kokusu Jess'in burnunu yaktı. Bir hemşire yanından geçerek koridora çıktı ve odaya girmeyi başardı.

"Nana?"

Pops onunla yüzleşmek için döndü; Nana'nın acısının her zerresi onun ifadesine yansımıştı. Ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı.

Buradayım, dedi Jess, kolunu ona dolamak için odanın diğer tarafına geçerken. "Ne oldu?"

"Düştü."

"Ben iyiyim," dedi Nana titrek bir nefes alarak. "Sadece ayağımı kaybettim."

Pops onun elini sıktı, gözleri yüzüne dikilmişti. Jess'in büyükbabası her zaman tanıdığı en güçlü, en istikrarlı kişi olmuştu. Ama şu anda, hafif bir rüzgar onu devirebilirmiş gibi görünüyordu. "Uyluk kemiğinin kırıldığını düşünüyorlar," dedi, "ama doktoru bekliyoruz. Kearny Mesa'daki o yeni yerde bowling oynuyorduk ve ayağı kaydı." Elini ağzına götürdü. "Röntgen filmlerini yirmi dakika önce aldılar ama kimse bana söylemez-"

Nana yüzünü buruşturdu ve mümkünse, Pops'un yüzü daha da solgunlaştı.

"Tamam, tamam, dedi Jess, onu yataktan uzaklaştırıp bir sandalyeye yönlendirerek. "Seni oturalım, ne olduğuna bir bakayım. Ona acı için bir şey verdiler mi?"

İnce, kabarık saçlarının arasından geçirirken parmakları titriyordu. "Sanırım IV'te."

Jess, "Hemen döneceğim," dedi ve Nana'nın onu görebilmesi için eğildi. "Nana Jo, hemen döneceğim."

Jess koridorda gördüğü ilk hemşireyi durdurdu. "Affedersiniz, az önce odadaydım. 213. Bana Joanne Davis'e neler olduğunu söyleyebilir misin?"

"Siz aileden misiniz?"

"Ben onun torunuyum, evet."

"Ona biraz ağrı kesici verdik ve her an röntgen sonuçlarını bekliyoruz." Hemşire koridorda onlara doğru gelen mavi önlüklü bir kadını işaret etti. Dr. Reynolds geliyor. Seninle konuşacak.

Dr. Reynolds, Jess'le birlikte, Pops'un sandalyesini yatağın yanına götürdüğü ve Nana'nın elini tutmaya devam ettiği odaya döndü. Alnından boncuk boncuk terler akıyordu ve acı çektiği ama bunu saklamak için yiğitçe çalıştığı açıktı.

Reynolds, Nana ve Pops'u selamladı ve yeni bir hemşire, Nana'nın hayati organlarını aldı. Röntgen filmini ışıklı bir tahtaya kesen doktor, Nana'nın uyluk kemiğinin iki kemik çıkıntısı arasında subtrokanterik bir kırık olduğunu açıkladı.

"Ameliyat etmemiz gerekecek," diye açıkladı. "Buraya inen bir olta koyacağız." Dr. Reynolds parmak ucuyla görüntüyü çizdi. "Bir de kalçana giren bir vida. Seninki o kadar uzun olmayacak çünkü kırığın oldukça yüksek. Muhtemelen buraya kadar gidecek. Parmağını röntgende metal çubuğun biteceği yerde gezdirdi. "Ve sonra kırıktan kalçana girecek başka bir çubuğun olacak. Bu, gerçek kemiğinizden daha güçlüdür, bu nedenle oldukça hızlı bir şekilde yürüyebilir, kalkabilir ve hareket edebilirsiniz. Ama en az sekiz hafta bowling oynamak yok."

"Burada ne kadar kalacak?" diye sordu.

"Her şey planlandığı gibi giderse ve mobilité üzerinde hızlı bir şekilde çalışabilirseniz, beş gün diyelim. Muhtemelen daha erken." Reynolds omuz silkti. "Ya da komplikasyonlar varsa veya başka endişelerimiz varsa daha uzun."

Jess'in midesi bulandı. Nana taburcu olana ve onun perişan olacağını anlayana kadar Pops'un her gece sert hastane koltuğunda uyuduğunu hayal etti. Ama Nana evdeyken onu evde hayal etmeye çalıştı. *Burada* ve bu daha az olası görünüyordu. O ve Jess dönüşümlü olarak Nana'yla birlikte olurlarsa, Nana onu yemek yemeye, dinlenmeye ve kendine bakmaya ikna edebilirdi. Jess saatine baktı, zihninde teslim tarihlerini, programları ve teslim almaları yeniden düzenledi.

Panik alevlendi: Juno bir saatten kısa bir süre sonra okuldan çıktı.

Doktor gitti ve Nana'nın gözleri sedasyondan ağırlaştı.

Baba, diye fısıldadı Jess. "Birkaç arama yapmam gerekiyor, tamam mı? Hemen döneceğim."

Adam uyumuş bir halde başını salladı ve kadın salona gitmek için izin istedi. Güvenlik ağında bir delik vardı: Fizzy Los Angeles'taydı. Nana ve Pops belli ki isteksizdi. Kendini çok ama çok yalnız hissederek kişileri arasında gezindi. Annesinin adını anan Jess olası her sonucu gözden geçirdi. Jamie zamanında gelecekti ama sigara içiyordu. Geç kalacaktı ve Juno yalnız ve endişeli olacaktı. Jamie zamanında gelir, sigara içmezdi ama Juno'nun kafasını tuhaf eleştiriler ve iğnelemelerle doldururdu. Zamanında gelirdi, sigara içmezdi, Juno'nun kafasını çöple doldurmazdı ama Jess'in buzdolabındaki açık şarap şişesini bulur ve şekil verirdi. *Neden*.

Jess seçeneklerin hiçbirini beğenmedi. Ağır ağır bir koltuğa çöktü.

Telefonu elinde çaldı ve River'ın adını görmek için aşağı baktı.

Jess düşünmedi bile; bir çalıştan sonra açtı, sesi adamın adını çığniyordu. "Nehir?"

"Hey. Ben..." Bir duraklama. "Her şey yolunda mı?" Gözlerini sildi, çenesi titriyordu.

"HAYIR."

Sesi endişeyle yumuşadı. "Ne oluyor?" Hastanedeyim.

Sözleri ağzından boğuk çıktı.

Sanki ayağa kalkmış gibiydi. "Oh hayır."

"Nana kalçasını kırdı ve Juno'yu okuldan alacak birine ihtiyacım var." Jess tekrar gözlerini sildi. "Bunun anlaşmanın bir parçası olmadığını biliyorum ama Fizzy gitti ve annem

—"

"Hayır, merhaba. Tabii ki onu alacağım. Onu almama izin verecekler mi?"

"Arayabilirim ve..." Gözyaşları döküldü ve Jess eğilerek yüzünü eline bastırdı. "Aman Tanrım, saat dörtte bir telefon aldım. Ve yarın-"

"Bir liste yapalım," diye sözünü kesti nazıkçe. *Evet, bir plan.* Emir. Beyni cankurtaran halatına tutundu. "Öncelikle ilk şeyler: Okulu arayın. Ehliyetimin bir fotoğrafını tüm bilgilerimle birlikte sana mesaj atacağım, böylece onlara okuyabileceksin, tamam mı?"

Okulu arayıp haber versinler. "Tamam aşkım."

"Salı günleri okuldan sonra bir şeyi var mı?"

Jess daha net ama yavaş hissetti. Mutfaktaki takvimi, Juno'nun kalplerinin ve köpüklü el yazısının olduğu küçük kutuları hayal etti. "Bale yapıyor ama atlayabiliyor. Onu buraya getirebilir misin? Scripps'deyiz."

"Jess, onu baleye götürebilirim."

Jess hemen başını salladı; zaten çok fazla sınırı aşmıştı. "Hayır, sorun değil, ben-"

"Söz veriyorum, sorun değil ve eminim onu hastanede görmek senin için daha kolay olmayacak."

Karşı çıkamayarak sustu.

"Birçok bale resitaline katıldım. İşe karışan kız kardeşleri hatırlıyor musun? dedi. "Plié'nin ne olduğunu falan biliyorum."

Jess yumuşak bir ses çıkardı, gülmedi, hıçkırmadı, tartışamayacak kadar tükenmişti. "Hiç ayrılmadılar," dedi. Büyükanne ve büyükbabasının birbirlerini ne kadar sevdiklerini bilmesi için başka birine ihtiyacı vardı. "Elli altı yıl. Ona bir şey olsaydı Pops ne yapardı bilmiyorum.

"Her şey yoluna girecek," dedi River yatıştırıcı bir sesle. Jess başını salladı. Onun da buna inanmaya ihtiyacı vardı.

O ARADI okul ve River'ın Juno'yu alması için düzenlemeler yaptı. Onu alır almaz mesaj attı, ikisinin aptal suratlar yaptığı bir fotoğrafını gönderdi ve ardından Juno'dan bir diğeri parlak siyah Audi'sinin arka koltuğuna güvenli bir şekilde oturdu. Açıkçası, Juno baktı *memnun* orada olmak. Jess, "River Nicolas'inki gibi" yeni bir araba aldığı için maruz kalacağı tacizi ancak hayal edebiliyordu.

Nana birkaç saat sonra ameliyata alındı ve bir hemşire, Pops'a restoranların kullandığı türden küçük bir çağrı cihazı verdi.

Hemşire, "Haber aldığımızda titreyecek," dedi. "Masaya getirin, size bilgi verelim. Eğer patlamazsa, size söylenecek yeni bir şey yok."

Pops, bekleme odasında Jess'in elini tutmakla binanın etrafında uzun yürüyüşler yapmak arasında gidip geliyordu. Döndüğünde gözleri kırmızıydı, yüzü onunkine bakan sandalyeye çökerken vücudu ağırıdı.

"Herhangi bir şey?" O sordu.

"Henüz değil." Jess öne eğildi, ellerini tuttu ve kucağına çekti. "Nana'nın hepimize bahçe eldivenleri aldığı ve 'çiçek desenli'nin aslında esrar olduğunu anlamadığı zamanı hatırlıyor musun?"

"Bunun bir Japon akça ağacı olduğu konusunda ısrar etmesi." Omuzları sessiz bir kahkahayla sarsıldı. "Ve Junebug, ne zaman bir tişörtte ya da tabelada bir tane görse, hâlâ 'Nana'nın en sevdiği bitkiyi' işaret ediyor."

Koridorda tanıdık kahkaha sesleri duyuldu ve Jess tam zamanında başını kaldırıp baktı ve River ile Juno'nun köşeyi dönüp bekleme odasına girdiğini gördü. Juno hâlâ uçuk pembe tek parça streç giysi ve taytıyla bale için giyinmişti, ama en sevdiği pembe kovboy çizimleri muşamba zeminde topallıyordu. Saçları orantısız bir topuz halinde toplanmıştı ve bir eliyle River'ı tutarken diğer eliyle bir buket ayçiçeği tutuyordu. Sıkıştırılmış ellerinin görüntüsü Jess'in boğazından bir nefes kopardı.

"İşte benim kızım," dedi Pops, gözleri parlayarak.

"Sandviç getirdik!" Juno fısıldayarak bağırdı ve Jess, River'a baktı. Ona buranın bir hastane olduğunu ve hastaların dinlenmeye çalıştığını anlatmış olmalı. Jess, Juno Merriam Davis'in büyükannesini aramak için yüksek sesle bu odaya dalmadığı başka bir senaryo hayal edemiyordu.

Jess'e çiçekleri verdi, annesinin dudaklarına bir öpücük kondurdu ve ardından Pops'un kucağına çıktı.

Jess, River'ın sunduğu beyaz kese kağıdını alarak ayağa kalktı. "Bunu yapmak zorunda değildin." "Aklındaki son şeyin akşam yemeği olacağını düşündük," dedi.

Köfte çorbası kokusu aldı ve ağzı sulandı. "Tanrıya şükür, çünkü acıktım."

"O nasıl?"

"Evet, Nana Jo nasıl?" Juno sordu.

Jess, Hâlâ ameliyatta, dedi. "Onlar onun iyi olmasını bekliyorlar, biz sadece bekliyoruz." Pops'a bir sandviç verdi ve kendi eliyle önlerindeki iri erkek büyüsunü işaret etti. Baba, burası River Peña. River, bu benim büyükbabam Ronald Davis."

River, Pops'un elini sıkmak için uzandı. "Sizinle tanışmak bir şeref idi. Harika şeyler duydum.

"Aynı şekilde." Babam el sıkışmasına karşılık verdi ve Jess gülümsememek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. "Ve buradaki küçük Haziranböceğimizle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim. Epey bir öğleden sonra oldu."

River, "Sorun değil," dedi. "Bazen bir Kuklayı baleye götürmek eğlencelidir."

Juno, Pops'un kucagında çılgınca kıpırdandı, parmaklarını kulaklarına sokup yüzünü buruşturdu.

"İşte burada," dedi River sevgiyle.

Juno bir şey hatırlamış gibi aniden durdu. "Nana scooter'ını tekrar alacak mı?"

"Emin değilim," dedi Pops ona. "Her ihtimale karşı çelik burunlu çizmelerimi depodan çıkarsak iyi olur."

Çağrı cihazı Jess'in kucagında çalmaya başladı: kırmızı ışıklarla aydınlanan disk, Jess'in kalçasında titredi. Pops aniden ayağa kalktı ve çağrı cihazını alıp aceleyle hemşire odasına gitmeden önce Juno'yu koltuğuna oturttu.

Jess onu izleyerek, "Ameliyattan çıkmış olmalı," dedi.

"O zaman senin gitmene izin vereceğim." River, Juno'ya baktı. "Öğleden sonrayı benimle geçirdiğiniz için teşekkür ederim Juno Merriam. Bale kursuna gitmeyeli uzun zaman oldu."

Rica ederim, dedi. "İstersen tekrar gelebilirsin."

"Eh, belki yaparım." Gülümseyerek Jess'e döndü. "Başka bir şeye ihtiyacın olursa beni ara?"

"Yapacağım." Söylemek istediği sözler, duygusal bir tıkanıklık içinde göğsünde düğümlenmişti. Şükran ve şehvet ve korku ve özlem. Onun gitmesini istemiyordu. Ayağa kalkmak, ceketinin altından kollarını onun beline dolamak ve boynunun sıcaklığına teşekkürlerini fısıldamak istedi. Ama bunun yerine, "Teşekkürler, River," dedi.

NANA GELMİŞTİRuçan renklerle ameliyat. İyileşme sürecine girdi ve Pops onunla biraz zaman geçirebilirken, Jess ve Juno aile bekleme odasında sandviçler, meyveler ve kurabiyelerle küçük bir piknik yaptı.

"Dr. Peña ile öğleden sonranız nasıl geçti?"

"Ben ona River Nicolas diyorum, o da bana Juno Merriam diyor," diye düzeltti ağzını mandalinayla doldururken. "Bale dersine gittik ve Bayan Mia ile tanıştı ve ebeveyn odasında bekleyecekti ama Bayan Mia'ya resitalimizin provasını yaparken bizi izleyip izleyemeyeceğini sordum. Aynanın karşısına yere oturmuş bizi izliyordu anne. Ne kadar iyi olduğumuzu gördü."

"Etkilendiğine bahse girerim." Jess'in göğsü, dans stüdyosunun zemininde bağdaş kurmuş oturan 1.80 boyundaki River görüntüsü karşısında sımsıkı sıkıştı.

"*Daha sonrasimit* ve biraz çiçek aldık ama sizin aç olabileceğinizi düşündü, bu yüzden sandviç de aldık. Portakalını çiğnedi ve ardından iri mavi gözleriyle Jess'e baktı. "Ona senin çiğ soğanı sevmediğini söylediğimde onun da çiğ soğanı sevmediğini söylediğini biliyor muydun?"

"Bunu bilmiyordum ama bize akşam yemeği getirmeniz çok hoş." Elini Juno'nun bakır rengi saçlarında gezdirdi.

"Şimdi o senin erkek arkadaşın mı?" Juno onunla göz göze geldi ve nadir görülen bir utangaçlıkla bakışlarını kaçırdı. "Çünkü bugün tıpkı bir babanın yapacağı gibi beni okuldan aldı."

"Ah." Jess'in midesinden göğüs kemiğine doğru bastıran keskin bir ağrı. "Pekala, biz arkadaşız. Bu yüzden, seni almak için yardıma ihtiyacım olduğunda, arkadaşlarımın yaptığı gibi bana yardım etmeyi teklif etti."

Juno hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Ah."

"Ama ondan hoşlanmana gerçekten çok sevindim." Jess öne eğilerek kızının alnını öptü. "Uzun bir gün oldu, değil mi?"

Juno esneyerek, "Yorgun değilim," dedi. "Ama eminim Güvercin nerede olduğumuzu merak ediyordur."

Jess, yiyeceklerini temizlerken gülümsedi ve Juno'nun her geçen saniye daha da sarkmasını izledi. Kendini büyük bir çocuk sanıyordu, ama saat sekize gelir gelmez bitkinlik, açık denizde sürüklenmiş gibi üzerine çöktü. Nana uyurken, Pops'a veda ettiler. Jess ona da biraz uyuyacağına dair söz verdirdi ve söz verdi.

sabah döneceğini söyledi. Juno'yu kaldırdı ve silinmiş küçük kollar Jess'in boynuna dolandı, bacakları Jess'in beline dolandı.

Asansör kapıları zemin kata açıldı ve Jess dışarı çıktı ve River'ın çıkışın yanında bir sandalyeye tünediğini görünce olduğu yerde durdu. Ona yaklaşan Jess, Juno'yu kollarında dengeledi. "River, aman Tanrım, hala burada mısın?"

Telefonundan başını kaldırdı ve aniden ayağa kalktı. "Hey."

"MERHABA." Jess rahatsızca güldü. Suçluluk duygusu içinden sızıyordu. "Umarım kalmak zorundaymış gibi hissetmemişsindir."

Utangaç ve uykulu görünüyordu. Jess neden olduğundan emin değildi ama bu onun ağlamak istemesine neden oldu. "Nasıl olduğunu görmek istedim," dedi. "Senin büyükannen."

"O bir şampiyon. Her şey iyi gitti." Jess gülümsedi. "Şu anda uyuyor, ama eminim yarın gitmesine izin vermeleri için onlarla uğraşmaya başlayacak."

"İyi." Telefonunu cebine soktu ve omzunun üstünde bir patates çuvalı gibi uyuyan Juno'ya baktı. "Bugün bana güvendiğin için sana da teşekkür etmek istedim." Juno'nun dışarıda olduğunu doğrulayarak yana doğru eğildi. Arabada bana Krista ve Naomi hakkında bir şeyden bahsetti mi?

"Okuldaki en iyi iki arkadaşı bunlar."

Biraz kıkırdayarak dilini şaklattı. "Sanırım zor bir gün geçirmiş olabilir. Biraz konuştuk ama görünüşe göre öğle yemeğinde ona pek iyi davranmamışlar. Sadece bilmeni istedim."

Jess'in kalbi burkuldu. Güneşli kızı okuldan nadiren söz ederdi; Bundan bahsettiyse zor olmalı. "Bunu ona soracağım. Teşekkür ederim. Harikasın."

"oHarika, Jess. Harika bir iş çıkarıyorsun."

Kelimeleri ağzından çıkarabilmesi için iki kez yutkunması gerekti. "Bunu söylediğiniz için teşekkürler." Gurur onu içten dışa ısıttı. Juno*öyleydi* harika bir çocuk, Jess'in çoğu zaman iyi bir anne olduğunun kanıtı. Kolay olmamıştı ama yapıyorlardı. Yine de iltifatı onun içindeki bir şeyi gevşetti ve Jess de birdenbire bitkin düştü.

"Seninle arabana kadar yürüyebilir miyim?"

Başını salladı ve döndüler, otomatik kapılardan geçerek nemli, serin geceye çıktılar. Jess, arabasında anahtarlar için çantasını karıştırdı.

"Herhangi bir konuda yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, kendini işe yaramaz hissetmiş gibi gülerek.

"Hayır. Beni daha gençken görmeliydin. Araba koltuğu, bebek bezi çantası, bebek arabası ve bakkaliye. Mükemmel bir ahtapot olurdum. Elindeki kumandayla arabanın kilidini açtı.

"Bunu görmeye başlıyorum."

River arka kapıyı açtı ve Juno'yu dikkatlice koltuğa oturtmak için eğildi ve kemerini bağladı. Doğrulup kapıyı kapattığında Juno hâlâ oradaydı. Gökyüzü karanlıktı; otoparkın büyük bir kısmı boşalmıştı. Yakındaki bir çalılıktan cırcır böcekleri cıvıladı. Jess onu öpüp öpmeyeceğini merak etti. Ona duyduğu acı, içinde bir yıldız gibi büyüyor gibiydi.

"Tekrar teşekkür ederim," dedi.

An uzadı ve sonra eğildi, son saniyede hafifçe sola saptı, böylece dudakları onun ağzının köşesine değdi. Başını şu ya da bu yana hafifçe çevirmesi onun için çok kolay olurdu ve ikisi de bunu biliyordu. Daha samimi yapabilirdi ya da onu reddedebilirdi. Bunun yerine, dudaklarını kendisinininkine çok yakın hissederek, nefesi teninde sıcak bir şekilde gezinirken onları bu tuhaf belirsizlikte tuttu. Dikkat ve şehvetin eşit parçalarıydı. Küçük ailesini koruması gerekiyordu; ağzının açılmasını istiyordu, onun sıcaklığı. Tüm bunların sahte olmadığına dair kanıta ihtiyacı vardı; elbiselerini uzaklaştıran ellerini istiyordu.

Korkak davranıyordu.

Doğruldu ve ona son, kalıcı bir gülümseme gönderdi. "Gece, Jess."

Arkasını dönmeden önce, parmaklarını kendi parmaklarıyla yakaladı.

"Nehir. Hey."

Adam ona kaşlarını çatarak bekledi, ama o orada dikilip ona baktıkça, ifadesi endişeden anlayışa geçiş yaptı. Sonunda elini onunkilere çevirdi ve parmaklarını birbirine geçirdi. "İyi misin?"

Başıyla onayladı, boğazındaki öfke düğümünü yuttu. Elini onun göğsüne bastırarak gerindi ve o ağzını onunkine değdirirken adam dikkatle kıpırdamadan durdu. Kadın uzaklaştığında, aynı okunamaz kısıtlamayla ona baktı. Daha az yorgun olsaydı, Jess kendini tam bir aptal gibi hissedecekti. "Evet üzgünüm. Sadece. Bunu yapmak istedim."

River uzandı, nazıkçe saçlarını omzunun arkasına götürdü. "Seyirci olmadan bile mi?" sessizce sordu.

"Yaptığımıza şaşırdım//bir seyirci."

Yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi, gözlerinden başlayıp utangaç bir rahatlamayla yukarı kıvrılan dudaklara doğru ilerledi. River eğilerek o dudakları kendi dudaklarına koydu ve aynı havada süzülme hissi ona narkotik gibi çarptı. Ona bir dizi tatlı, kısa öpücükler verdi ve sonunda alt dudaklarını çekmek için başını eğdi, ağzını dürttü ve onun tadını alabilmek için ağzını açmaya ikna etti.

Diliyle ilk temas, kalbine şok edici bir netlikle gönderilen ve her ekstremiteden aşağı hızla gönderilen bir adrenalin patlaması gibiydi. Gırtlğından hafif bir rahatlama sesi çıktı ve bu, adamın içinde bir şeylerin tersine dönmesine neden oldu; elleri sırtına dolandı ve onu kendisine doğru çekti.

Jess, bir şekilde onun içinde gezinmek, onu daha önce hiç hissetmediğı türden yoğun, bina yoğunluğuyla öpmek için şiddetli bir dürtüye sahipti. Kokteyl partisinde bile değil. Park yerinin karanlığında, her yerde kapkara bir gökyüzü ve yakalarının altına parmakları soğuk, nemli Şubat havası ıslanmışken, River ona yer bırakmadı, onu sıkıca tuttu ve sıcak, geniş elini kazağının eteğinin altından yukarıya, elini düz bir şekilde sırtına bastırdı.

Ne zaman geri çekilseler sıkı, aç sesler kaçtı ve daha fazlası için geri geldi. Sahiplenircesine eğildi, bir eliyle sırtını sıkıca tuttu, diğeri eliyle boynundan yukarı kaydı, çenesini avuçladı, saçlarını karıştırdı. Jess, onun onu ne kadar kolay yutacağını bir anda gördü. Bir araya geldiklerinde bir akım titreşti; saf enerjiden daha az insan oldu, kolları kendini tutmaktan titriyordu. Bir yatağına geri döndüğünü, onun ileri doğru sinsice ilerlemesini izlediğini, ona her istediğini yapmasına izin vermenin nasıl bir his olacağını tahmin ettiğini hayal etti. Ona yalvarıyorum.

River öpücüğü bozdu, derin bir nefes aldı ve alnını onunkine yasladı. "Jess."

Daha fazlasını bekledi ama hepsi bu kadardı, adının sessizce söylenişi.

Ciğerlerindeki keskin, serin havanın netliğı ve onun vücudunun sarhoş edici ağırlığının kendi vücuduna karşı verdiği boşlukla yavaş yavaş kendine döndü. Gece gökyüzü ensesini gıcıklıyordu; tepelerinde bir sodyum ışığı vızıldadı.

"Vay canına," dedi

sessizce. "Evet."

Geri çekildi ve ona baktı, içindeki bir şeyi ona bağlayan bir ip. Sessizdiler ama hava boş gelmiyordu.

River elini gömleğinin altından çekti ve sırtındaki deriyi avucunun ısısı olmadan birdenbire soğuk bıraktı. Ve sonra bu his ikiye katlandı - arabasının soğuk tarafına yaslandığında, içini şiddetli bir ürperti kapladı.

Birdenbire yakınlıkları iyice azaldı.

Arabası.

Juno.

Jess, dakikalar sonra ilk kez, çocuğunun bunu pencereden izleyebileceğini hatırlayınca dehşete kapılarak arkasını döndü. Jess, Juno'nun hala soğukta olduğunu anlayınca rahatlayarak söndü.

Ne düşünüyordum?

River boynunu tutarak uzaklaştı. "Bok. Üzgünüm."

"Aman Tanrım." Jess, tamamen yeni bir nedenle nefesi kesilerek ellerini yüzüne kaldırdı. "Hayır, ben başlattım. Üzgünüm."

Sürücü tarafına doğru yürüdü ve arabanın üstünden gözleriyle buluştu. Kafasını kaybediyordu. Bunların hepsi çok hızlı ilerliyordu ve ikisinin de direksiyon başında olmadığı hissine kapıldı. "Teşekkür ederim," dedi, adamın onu bilerek, hesaplayarak izlediğinin farkındaydı. Jess içten içe silkindi; onu zar zor tanıyordu. Bu ruh eşi olayının onu ele geçirmesine izin veriyordu.

"İyi geceler," dedi sessizce.

İyi geceler, diye yanıtladı Jess, sesi boğuktu. Yüzünden açıkça belli olan paniği, şehveti ve kafa karışıklığından endişeliydi. Bir deliye benziyor olmalıydı - gözleri iri iri açılmış ve nefesi kesilmişti - ama sevgi, sanki tam olarak görmek istediği kişiyi görüyormuş gibi, bakışlarını içten dışa ısıtıyordu.

onycdi

POPS CEVAP VERMİYORDUonun telefonu. Muhtemelen şarj etmeyi unutmuştu.

Güzel kahvenin çekiciliğine ve en iyi arkadaşının -Fizzy Los Angeles'tan dün gece geç dönmüştü- duygusal ağırlığına rağmen, Jess hastane kahvesiyle şansını denemeye karar verdi ve doğruca oraya yöneldi. Nana her türlü hastane monitörüne bağlı, tek bacağına dikkatlice desteklemiş ve baldırdan kalçaya sarılmış halde kaldı, ama huzur içinde uyuyordu. Buna rağmen, Pops'un yüzüne bir bakış, Jess'e dün gece Juno'yla onu terk ettiğinden beri gözlerini kırpmadan daha uzun süre kapatmadığını anladı.

Odayı geçti, kollarını arkadan ona doladı ve omzunu öptü. "Hey sen."

Elini okşadı ve yüzünü ona çevirdi. "Merhaba tatlım." "Bütün gece burada böyle mi dikildin?"

Gülüşü öksürük olarak çıktı. "HAYIR. Yine de yukarı ve aşağı. Çok fazla bip sesi, çok fazla kontrol var, ışıklar açık, ışıklar kapalı. Çoğunda uyuduğuna sevindim.

Jess, "Ağrı kesici ve yatak avantajı var," dedi. "Cehennem gibi hissediyor olmalısın."

Başını salladı, küntünün uçlarıyla sakallı yanağını kaşımak için uzandı, kalın parmaklar "Sadece onun için endişeleniyorum."

Jess ağzını açtı ama hemen tekrar kapattı. Bu uyanıklığı yarım saatliğine durdurmak mı? Jessica Davis daha iyi biliyordu. Duş almak için eve gitmesini ve kendi yatağında birkaç saat uyumasını önermeyi aklından bile geçirmezdi.

Ona kafein şeklinde takviye verebilir. "Aşağıda kahve içecektim. Biraz istemek?"

"Evet," diye mırıldandı minnetle. "Ve yiyecek bir şeyler lütfen." Jess tekrar omzunu öptü. "Elbette. Birkaç dakika içinde geri döneceğim."

Koridorda, hastanenin stresli enerjisini görmezden gelmek imkansızdı. Hemşireler monitörleri odalara taşıdı; doktorlar kaşlarını çatarak çizelgeleri çevirdiler. Her yönden, senkronize olmayan bip seslerinden oluşan sürekli beyaz bir gürültü yayıldı.

Kalça kırığı sonrası beklenen yaşam süresi: Bir yıllık ölüm oranı yüzde 14 ila 58 arasında değişiyordu ve ortalama yüzde 21,2 idi. Tabii ki, hayatta kalma şansı artan yaşla birlikte kötüleşti; neyse ki erkekler daha savunmasızdı ve hareketlilik puanları sonucu önemli ölçüde etkiledi. Nana aktif ve kadındı...

Yani en iyi ihtimalle bu yıl ölme şansı beşte birdi.

Jess uyuşmuş halde kafeteryada kahve ısmarladı ve Pops için bir meyve salatası ve simit aldı. Eğildi, fincanları içinize çekti, beynini kandırmaya ve panik sarmalından uzaklaştırmaya çalıştı. Zayıf demlemenin esintisi zar zor duyuldu.

Sert bir kafeterya koltuğuna oturdu ve e-postalarını kontrol etmek için bir saniyesini ayırdı - Kenneth Marshall bazı örnek veri setleri göndermişti ve web sitesi aracılığıyla Chula Vista'daki bir toptan mücevher satıcısından yeni bir istek almıştı. Dün ertelemek zorunda kaldığı toplantıyı yeniden ayarlaması ve UCSD'den gelen bazı veriler için analitik epidemiyolojiye derin bir dalış yapması gerekecekti. Bugün bunların hepsini atlatmasına, Pops'u dinlendirmesine, Nana'nın cerrahıyla konuşmasına ve okuldan almaya gelmesine imkan yoktu. En azından Juno, okuldan ayrılırken Krista ve Naomi'ye coşkuyla koşmuştu, bu yüzden Jess'in onun için endişelenmesine gerek yoktu.

Kahvesinden acı bir yudum alarak Fizzy'ye mesaj attı:

My inbox is terrifying, and I think I'll
need to stay here today so Pops can
get some
rest.

Jess'in daha soruyu yazarken ne soracağını tahmin eden Fizzy hemen cevap verdi:

Does that mean I get Juno today?
Yesssssss!

Jess gözlerini kapattı, yüzünü tavana eğdi. Minnettarlık ve suçluluk duygusu içini ürpertiyordu.

Thanks. I won't be late.

I have nothing else going on. Rob is on a work trip, and I missed your kid.

Thank you. I'm sorry—I swear I'll get home as early as I can.

Shut up. I mean it.

Beklenmedik gözyaşları gözlerinin yüzeyinden fışkırdı ve iğne onu farkındalığa çekti. Pops muhtemelen açlıktan ölüyordu; Nana yakında uyanabilir. *Toparla, Jess.*

Ortopedik zemine geri dönünce sesler Nana'nın odasından koridora süzüldü. Jess, Pops'un kısık sesini, Nana'nın uyuşuk, yumuşak sözlerini duydu... ve sonra onu bütün gece sallayıp dönmesine neden olan derin, sessiz sesi.

Köşeyi dönünce River'ın, Nana'nın yatağının yanında, Pops'un hemen yanında, sırtı kapıya dönük olarak durduğunu gördü. Nana Jo uyanıktı, gözleri bulanıktı ama gülümsüyordu. Pops'un duruşu arkadan yirmi dört saat içinde olduğundan daha canlı görünüyordu ve sol elinde bir paket fincan tutuyordu.

"Uyandığını görmek güzel," diyordu River. "Bay Davis'le tanıştım ama dün sizinle tanışamadım."

Nana hâlâ Jess'i kapı eşiğinde görmemişti -o çoğunlukla River'ın bedeni tarafından gizlenmişti- ama Jess, Jess'in bir an ona gülümsediğini gördü. Jess büyükannesini suçlayamazdı; Dr. Peña şüphesiz tahmin ettiğinden daha yakışıklıydı. "Pekala, gelmen çok hoş, tatlım. Jess bize senin hakkında her şeyi anlattı."

Bu onu güldürdü. "Öyle mi? Uh-oh."

"Şey," diye sözünü kesti Nana hafifçe gülerek, "istediğim kadar değil, kabul ediyorum. O kız çelik bir tuzak."

"Kulağa doğru geliyor." Bu sefer bilerek birlikte güldüler ve Jess arkalarından kaşlarını çattı. "Bugün daha iyi hissetmene sevindim."

Nana Jo yüzünü buruşturarak oturması için itti. "Muhtemelen yakında beni yataktan kaldırıp buraya getirirler."

Pops başını salladı. "Bu doğru. Buna hazır mısın Jellybean?" "Elimden geleni yapacağım," dedi Nana sessizce. Zor.

Kapı eşiğinde donup kalan Jess ne yapacağını ya da söyleyeceğini bilemedi. River, Nana ve Pops'u en ufak bir Şirketimiz Var moduna sokmuyordu.

Pops, "Orada, La Jolla'da oldukça gösterişli bir operasyon geçirmişsin gibi görünüyor," dedi.

River elini cebine sokarak başını salladı. "Umuyoruz. Eğer ikiniz test yaptırmak isterseniz, Diamond Match verilerimize iyi bir katkı yapmış olursunuz."

Nana gülerek onu geçiştirdi. Ah, çok tatlısın.

"Ama o haklı," dedi Pops, onun alnını öpmek için eğilerek. "Ne düşünüyorsun? Birbirimiz için yaratılmış olup olmadığımızı görmeli miyiz?"

Nana gülerek onun göğsüne şaplak attı ve Jess başka bir gizemli ağlama dürtüsü hissetti.

Ama gözden kaybolmak için bir adım geri çekildiğinde, ayakkabısı muşamba üzerinde gıcırdadı ve tüm bakışlar ona döndü. River tamamen dönerek bir gülümsemeye dönüştü.

Hey, Nana, dedi Jess, yatağının yanına gidip yumuşak yanağını öpmek için eğilerek. "Nasıl hissediyorsun süperstar?"

"Odamda iki yakışıklı erkek ve en sevdiğim torunumla çok daha iyi."

River güldü ve Twiggs'ten Jess'e bir kahve uzattı. "Bu sabah düz beyazını aldığını sanmıyorum," dedi. "Fizzy senin gelmediğini söyledi."

Gözleri bir an buluştu ve bakışlarını ilk kaçıran Jess oldu. Onun ağzının üzerinde olduğunu hatırladığında kızardı.

"Okulu bıraktıktan sonra doğruca buraya geldim." Berbat hastane kahvesini pencere pervazına (acil bir durumda) ve Pops'un yemeğini Nana'nın başucundaki küçük masaya koydu. "Teşekkürler," dedi Jess, bardağı River'dan alırken. Parmakları birbirine değdi ve elbise yırtan bir ön sevişme gibi geldi.

River elini yumruk yapıp pantolonunun ön cebine soktu. "İşe giderken uğramak istedim."

"Gerçekten çok nazıksın."

Nana Jo, Jess'e bir *Ona söyleyeceğin tek şey bu mu?* Kaşlarını çatı ve River monitörden bip sesi duyunca yan tarafa baktığında, Jess çaresiz bir şekilde döndü. *Başka ne söylememi istiyorsun?* omuz silkmek

Nana Jo gözlerini devirdi ve Jess ne yazık ki bu sözsüz konuşmanın sonunu yakalamış olan River'a baktı. Boğazını temizledi ve saatine bakmak için kolunu geri çekti. "Muhtemelen dışarı çıkmalıyım."

Uğradığın için teşekkürler, dedi Jess. "Evet,"

dedi River duraksayarak. "Elbette." Jess

tekrar denedi. "Sizi dışarı çıkarabilir miyim?"

Başını salladı ve onu koridora kadar takip etti.

"Rahatsız ettiysem özür dilerim," dedi hemen.

"HAYIR." Kahvesini ona uzattı. "Bugün beni bu kurtaracak."

Kaşlarını çatarak, "Pekala, sevindim," diye mırıldandı.

Gerçekten yardımcı olacak şey, onun kollarına atılıp birkaç saatliğine her şey hakkında endişelenmesine izin vermek olacaktır. River o kişi olmaya istekli görünüyordu.

Dün gece yıldızlarla dolu derin bir kuyuya düşmek gibiydi. Jess, hava almak için yukarı çıkmadan onun kollarında saatlerce kalabilirdi. Ama şu anda sürekli River'ın pantolonunu giyme düşüncesiyle dikkati dağıtmanın zamanı değildi.

Doğruldu. Juno için bir şey getirdim. Postacı çantasını karıştırıp birkaç sayfa kağıt çıkardı. "Dün gece çıktısını aldığım bazı roller coaster şeyleri." Jess, bakışlarını onun yüzünden ayıramayarak kağıtları onlara bakmadan aldı. Kalbi kreşendo gibi atıyordu ama aklı beklenmedik bir şekilde gitmişti.

sesini kapatmak.

Bakım yapmanın küçük, kolay yolları: sandviçler, kahve, okuldan alınanlar, hız treni araştırması.

Juno'nun kalbi genişlemek için inşa edildi. *Bir babanın yapacağı gibi beni okuldan aldı..* Bağlanacaktı ama Jess'le olan ilişkisi deneyden sonra düzelmezse Jess gitmiş olacaktı. Juno, Jess'in ona kalıcı, güvenli bir dünya kurmak için gösterdiği her küçük ve muazzam çabadan sonra terk edilmeyi bilecekti.

Ve Jess inkar edemezdi: Kaybı o da hissedecekti. Onun için vazgeçilmez ve değerli olmasını istemiyordu. Küçük çevresi dışında kimseye ihtiyacı olmamıştı. Başka birinin kollarına güvenle düşüp düşmeyeceğini bile bilmiyordu.

Son yirmi dört saatte onun için yaptığı onca şeyden sonra bu haksızlıktı ama yine de korku, sürünen, boğan bir sarmaşık gibi içinde sürünüyordu. "Bunu yaptığın için teşekkürler," dedi robotik bir şekilde, kağıtları kaldırarak.

River, boş ses tonuna karşı şaşkınca kaşlarını çatı. "Tamam... şey, sahip olduğum tek şey bu." Omzunun kayışını düzeltti, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. Bu sabahki Jess, dün gece arabanın dışında öptüğü kadın değildi. "Seni sonra yakalayacağım."

Sertçe döndü ve asansöre doğru yürümeye başladı.

Adım adım, adım adım, adım adım.

İçinde bir şeyler çözüldü. "Nehir." Koridorda çınlayan sesinin tuhaf, umutsuz perdesini duydu. "Beklemek."

Yavaşça döndü, ifadesi temkinliydi.

"Üzgünüm ben çok-" Ona yaklaştı ve doğru sözcükleri söylemeye çalışırken birkaç adım ötede durdu. Bugün garip bir şekilde sözsüz olduğum için üzgünüm. Dün gece Juno'ya yardım ettiğin için gerçekten minnettarım ve bana bir kahve getirmene bayıldım."

Gerisini bekleyerek ona baktı.

"Sadece... bunların hiçbirisi sözleşmemizin bir parçası değil. Umarım bunu bildiğimi biliyordursunuz. Asla yararlanmak istemem."

Daha önce onun ifadesinin düz olduğunu düşündüyse, yanıliyordu. Çünkü bunun üzerine ağzı düzeldi, kaşları tamamen düzeldi. "Haklısın," dedi. Açıklayıcı bir vuruş için ayakkabılarına baktı ve sonra ona sert bir şekilde gülümsedi. "Dün gece veya bugün seni rahatsız ettiysem özür dilerim. Başka bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Adam tekrar dönmeye başladı ve onun uzaklaştığını görünce içinde pençe gibi bir çaresizlik yükseldi. Onu burada istiyordu, onu istiyordu.*tam burada lanet*, ama tam olarak bu duygu, ona uzanıp onu uzaklaştırmak istemesine neden oluyordu.

Jess patlayarak, "Sadece hissettiğim şeye ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti.

River yavaşça ona döndü ve hafifçe şaşkın bir kahkaha attı. "İkimiz de istemiyoruz."

"Çok para kazanmaya hazırsın," dedi. "Bu nasıl sürekli aklımda olmaz? Dün Juno'ya yardım etmeseydin ne yapardım? Ama her zaman tam burada," dedi, işaret parmağıyla şakağına aceleyle vurarak, "gerçek olup olmadığını sorgulamak için. Beni kandırıyorsan başka şey, benim çocuğum olduğunda başka."

Kaşları gevşedi. Hisse senedi fiyatı için burada değilim, Jess. Daha önce söyledim. Parayla ilgili değil.

"Bu sadece para konusunda endişelenmeyen insanların söylediği bir şey."

River içini çekti, gözlerini kırptırdı ve sonra ona döndü. "Dün gece sana oyun gibi geldi mi?" Cevap vermeyince, tonunu yumuşatarak bir adım daha yaklaştı. "Sana ne söylemeye çalıştığımı anlıyor musun? DNADuo bizi bir araya getirebilir ama birbirimize aşık olmamızı sağlayamaz. Senin ya da benim geçmişimi bilemez ya da neyin bizi korkutup kaçıracağını tahmin edemez ya da bizi birlikte olmaya ikna edemez. Bunların hepsi bize bağlı, algoritmaya değil."

Jess gözlerini kapattı ve uzanıp elini yüzünü ovuşturdu. Söylediği her şey çok mantıklı geliyordu. Ama hala. Korkmuştu.

Sevdasının uyanık olduğu her ana ısrarla saplanmasına içerledi. River'a daha önce hissettiği her şeyin ötesinde bir ilgi duyuyordu ama bu aynı zamanda duygusaldı. Kökleri yüzeyin altına gönderen türden bir çekimdi.

Bu yeni, hassas işkence, onu hayatının her alanında istemesine neden oluyordu. Yanındaki yastığın üzerinde. Akşam yemeğinde masanın karşısında. Hastanede elini tutuyor. River kibar, düşünceli ve savunmasızdı. Zeki ve sessizce komikti. Bir partnerde istediği her şeye sahipti, tam burada durup ona deneyip denememenin onlara bağlı olduğunu söyleyene kadar fark etmemiş olsa bile.

Jess küçük bir endişe dalgası saldı: "Korkuyorum, tamam mı? İncinmek istemiyorum ve ben *Gerçekten* Juno'nun incinmesini istemiyorum. O asla-" Birden sustu ve yeniden ifade etti. "Juno'nun sevdiği biri hiçbir zaman onun üzerinde kaybolmadı."

River'ın sarsılmaz bakışları yumuşadı ve ona bir adım daha yaklaştı. "Ben de istemiyorum. Ama ben bir asker ya da robot değilim. GeneticAlly işi için burada değilim. ne olduğumu takip ediyorum*his*" İfadesindeki bir şey netleşip rahatlayana kadar bir süre onun gözlerinin arasında ileri geri baktı. "Hiçbir yolunuz olmazdı

bunu biliyorum, ama duyguları taklit etmekte berbatım. Jess sessiz bir hıçkırıkla güldü. "Ve Juno yüzünden daha karmaşık olduğunu anlıyorum, ama sormaktan başka ne yapmam gerekiyor? BEN*istek*Seninle vakit geçirmek için."

"Biz*vardır*birlikte vakit geçirmek," dedi Jess topallayarak.

"Resmi olaylar ve hastane koridorlarındaki konuşmalar mı?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Bu senin için yeterli mi?"

görebilir miydiHAYIRgözlerinde? "Şu anda başka ne mümkün bilmiyorum." "Bu ne anlama gelir?" Nehir aralarındaki son mesafeyi de kapattı.

boştaki eline uzanıyor. Parmaklarının sıcaklığı karşısında soğuğu hissetti. Onları çevreleyen koridora baktı. "Bu hayatın bir parçası, Jess. Acil durumlar ve sorumluluk ve her zaman küçük yangınları yönetme - ama bu onun sadece bir parçası. Sakin anlar da var. İyi anlar. Daha fazlasını isteyebileceğimiz anlar."

"Pek iyi olduğum kısım bu değil."

"Fark etmemiştim." Alaycı bir gülümsemeyi serbest bıraktı. Bu onu güldürdü. "Sen ne diyorsun?"

"Bunun bariz olduğunu sanıyordum." Gülümsemesi utangaç bir hal aldı. "Gerçekten mi?" "Gerçekten mi."

"BEN*istek*sana kahve getirmek için burada olmak. Seni akşam yemeğine çıkarmak, aynı yemeği sipariş etmek ve karşılaşacağımız olasılıkları anlattığını duymak istiyorum. Birlikte süslü sosyal etkinliklere katılmaktan nefret etmek istiyorum. Jess şaşırılmış bir ses tonuyla güldü ve ses tonu yumuşadı. "Yardım için beni aramanı istiyorum - dilinin ucunda bir özür dilemeden. Gecenin sonunda seni tekrar arabanın yanında öpebileceğimi hissetmek istiyorum." Yuttu. "Seni yatağında istiyorum."

Jess, ayaklarının yerde eriyeceğinden biraz korkmuştu. Bu alevler bacaklarından yukarı çıkar ve içinden bir delik açardı. Bunu istedi. Ama kendini River'a kaptırırsa, kolay bir çıkış yolu olmayacaktı.

"Ne diyeceğinden emin olmadığını söyleyebilirim," dedi yanağından öpmek için eğilerek. "Sorun yok. Hazır olduğunda beni nerede bulacağını biliyorsun."

on sekiz

POPS, YAPAR MISINIZkisa bir süreliğine buradan gider

misin?" Onu görmezden geldi. "'Eski' için on üç harfli bir kelime nedir?" "Ronald Davis derdim," dedi Jess, "ama bu sadece on bir."

Nana uykulu bir halde yarı sessizde televizyon izlediği yataktan kıkırdadı. "Kuyu?" diye sordu, yorgun ve sinirliydi.

Jess başını salladı. "Hayır."

"'Hayır' derken ne demek istiyorsun?" homurdandı.

Sana yardım etmiyorum, dedi ona. "Kokuşuyorsun ve sandalyende uyuyakalıyorsun."

"Haklı," diye mırıldandı Nana.

Nana Jo'ya, sonra Jess'e baktı ve sonra kimsesiz bir şekilde yapboza gözlerini kırptırdı. "Seksenlik?" Parmaklarıyla saydı ve sinirle homurdandı. "Yetmişlik mi?" Muzaffer, yazmak için harekete geçti.

Jess, "Bu on dört harf," dedi. "UnutuyorsunİÇİNDEoradasın, değil mi?" Sinirlenen Pops, bulmacayı yenilgiyle masaya düşürdü.

"Biraz eve git," dedi Nana uykulu bir sesle. "Bütün gün beni izlemene ihtiyacım yok." "Eh, gözlerimi senden alamamam benim suçum değil. Sen sadece fazla güzelsin. Nana Jo gözlerini devirdi ama sözleri onu bir Noel ağacı gibi parlattı.

"Tamam, ben eve gidip duş alıp uyuyacağım." Ayağa kalktı, gerindi. Sırtında bir şey çatırdadı ve Nana'yı alnından öpmeden önce sıkı bir inilti çıkardı. Omzunun üzerinden Jess'e baktı. "Onu bırakmayacak mısınız?" Jess, onu suçlayıcı tavrını affetti; bitkindi.

Sadece canı sıkıldığında ya da acıktığında ya da ateşli bir erkek hemşire malzeme dolabına gizlice girmek istediğinde ayrılacağına söz verdiği şaka yapmak için dilinin ucundaydı, ama şimdi

zamanı değildi "Onu bırakmayacağım." Sessizce, "Emekli" diye ekledi.

Sessiz bir "Kahretsin, bunu bilmeliydim" diyerek geri yürüdü ve kelimeyi bulmacanın içine karaladı.

POPS GERİ DÖNDÜÜÇ, önemli ölçüde daha temiz ve marjinal olarak daha iyi dinlenmiş görünüyor. Fizyoterapist Nana'yı ilk kez yataktan kaldırıp kaldırmadan önce geldi ve Jess memnundu çünkü normalde korkusuz olan kadının bacağına ağırlık vermenin paniğiyle konuşması üçünü birden aldı.

Jess'in, Nana'yı bu kadar zayıf ve korkmuş görmenin verdiği duygusal darbeyi hissedecek vakti yoktu; onu ayağına kaldırmak ve tekerlekli sandalyenin onu PT odasına götürdüğü kapıya doğru on destekli adımı atmak bir saat sürdü ve orada güç ve denge üzerinde çalışmak bir saat daha sürdü.

Nana Jo gece yatağına döndüğünde saat beşi biraz geçiyordu ve Jess günün büyük bir kısmını oturarak geçirmiş olmasına rağmen zihni o kadar tükenmişti ki yatağına kıvrılmak istedi - kahretsin, seve seve muşamba zeminde bir yer bulurdu. Ama bundan daha fazlası, kızı uyanırken Juno ile biraz zaman geçirmek istiyordu. Ve yemek. O sabah saat on civarında kuru kepekli çörek topladığından beri bir şey yememişti ve midesi sıkıntıdan guruldamıştı.

Jess, Fizzy'ye akşam yemeğı getireceğini mesaj atarak arabasına bindi, Rama'ya siparişı verdi ve National'ın yumuşak sesini açtı. Müzik arabayı doldurdu ve sakinliğin sarhoş edici bir vuruşuydu.

Aşk seni doldurur dedin...

Herkesten daha kötü oldum

Omuzları gerildi ve müziğı kapattı.

Sessizlikte, düşünceleri hemen River'la doldu. Hastane sıkıntısının ve kaosun paradoksal karışımı her şeyi geride tutmuştu ama kendi arabasının karanlık yalnızlığında üzerine duygu sel gibi akıyordu.

Açık olduğunu düşündüm.

Karşılaşacağımız olasılıkları anlattığını duymak istiyorum.

Seni yatağımda istiyorum, diye tekrarladı yüksek sesle.

Jess, ara sokaktaki park yerine girdi, sessizlikte motorun sesini dinledi. Yolun aşıağısında körili ördek kokusunu alabiliyordu ve Rama'ya sessizce teşekkür etti.

İçeride, Juno ve Fizzy masada ziyafet çekiyor ve kağıt oynuyorlardı. El yapımı kağıt şapkalar giymişlerdi ve Fizzy... Juno'ya bir sürü makyaj yapmıştı.

"Annem için makyaj eğitimleri çekiyoruz," dedi Fizzy, ayağa kalkıp Jess'e sarılmak için ayağa kalkarken.

Jess, kızının abartılı dudaklarına güldü. "Anlıyorum."

Yorgunluktan sönmek için bastırılmaz bir dürtüyle Jess, vücudunu yere indirmeyi düşündü. Ama kollarını çocuğuna o kadar çok sarmak istiyordu ki, sızlıyordu. Masada, kızı yemeğini bitirirken, Jess Juno'yu kaldırdı ve kucağına oturttu, yüzünü narin kürek kemiklerinin arasındaki küçük esnemeye bastırdı. "Seni özledim, Bug."

"Gitmedim, aptal!" Juno onun kavrayışında eğildi ve ağzına bir ısırık aldı.

Rahatsızlık verecek kadar karınlarını doyurduktan sonra, Juno izlemek için kanepeye yerleşti. *Aslan Kralve* Fizzy ve Jess mutfakta bir bardak şarapla oyalandılar.

Jess esneyerek, Senin şehir dışında olmandan hoşlanmıyorum, dedi. "Dün için seni suçluyorum."

"Mantıklı görünüyor." Fizzy bir yudum yuttu ve dudağını ısırarak Jess'i kısılmış gözlerle inceledi. Juno diyor ki *Nicolas Nebrionu* alıp baleye mi götürdün?

Jess elini salladı, henüz bunun hakkında konuşmaya hazır değildi. "Banker Rob'la aranız nasıl?"

"Sıcak ve harika."

Tek kaşını kaldırdı. "Daha sonra sana gelecek mi?"

Fizzy hafifçe bükülmüş bileğiyle bardağını sallayarak başını salladı. "Şehir dışında, unuttun mu? Bu da River sohbetinden kaçamayacağın anlamına geliyor." En iyi arkadaşı masaya oturdu ve yanındaki koltuğa vurdu.

"Ah. Sağ." Jess oturdu ama hemen buruştu ve başını kollarına dayadı. "Çok yorgunum, Fizz."

"Bana neler olduğunu anlat. Bakıyorsun..." Eğilip Jess'in saçını kaldırarak yüzüne baktı. "Bu, Jo için endişelenmekten daha fazlası gibi görünüyor."

Doğrultu, Jess sessizce koli koli hepsini boşalttı. River'a karşı bir şeyler hissetmeye başladığını itiraf etti - hayatındaki diğer her şey halledilmesi gereken kapıya çarpıyormuş gibi görüldüğünde, üzerinde düşünülemez kadar büyük duygular. Yemin etmesine rağmen, River'ın niyetinin tamamen güvenilir olup olmadığını bilmediğini itiraf etti. Fizzy'ye, Scripps Mercy'nin otoparkında gördüğü en yoğun öpüşmelerden biri olan kokteyl partisinden bahsetti. Fizzy'ye onu düşünmeden edemediğini anlattı. Sanki günahlarından arınıyormuş gibi Fizzy'ye anlatmayı düşünemediği her ayrıntıyı anlattı.

"Dedi ki?" diye fısıldadı Fizzy, diğer odadaki küçük ama mükemmel kulaklara karşı dikkatliydi. "Aslında 'Seni yatağında istiyorum' sözlerini mi söyledi? Aynen böyle?"

Jess başını salladı.

"Göz temasıyla mı?"

Jess, "Sakin, ateşli, dinsel göz teması bulana kadar seni-sikeceğim" diye onayladı.

Fizzy inledi, çantasına uzandı, defterini çıkardı ve bir yere yazdı.

Jess tekrar kollarının üzerine eğilerek derin bir nefes verdi. "Bütün bunları anlamak için biraz zamana ihtiyacım var. Çok hızlı oluyor."

Fizzy bununla dalga geçerek kalemini düşürdü. "Hadi. Hayır, yapmıyorsun.

Şaşıran Jess ona baktı. "Ne demek istemiyorum?"

"Onu haftalardır tanıyorsun. Bana, seni yemeğe çıkarmak ve inek olduğunu duymak istediğini söylediğini mi söylüyorsun? Kendini suçlu hissetmeden yanında olmak istiyor. seni istediğini kabul ettiğinin *yatağında*— bu zavallı *çocukyaylı*, Jess ve sen... ne yapacaksın? Bir kenara itmek mi?"

Jess anlamayarak ona baktı.

Fizzy, "Herhangi bir şey hissetmekten kurtulmanın bir yolunu arıyorsun," dedi, "ama bu adam için çıldırdığın çok açık."

"Çılgınlardan" emin değilim... "

"Korkuyorsun ve bu klişe."

Şok olmuş bir kahkaha attı. "Vay, doğruca bana ver, Felicity."

"River'a karşı hisler beslemenin bencilce olduğunu düşünüyorsun."

"Yani, bu durum aslında beni hem işten hem de Juno'dan uzaklaştırıyor" dedi. "Son iki gündür onu zar zor görüyorum."

"Bu yüzden?" diye meydan okudu Fizzy.

"Ne...? Ben..." Jess telaşlandı. "O benim çocuğum. Onu görmek istiyorum."

"Elbette biliyorsun," dedi Fizzy, "ama o Jo'nun, Pops'un ve benim de. O ve ben bu gece çok eğlendik ve keşke onu daha çok görebilseydim. Ama yardım istemek bencillikmiş gibi davranıyorsun, sadece kendin için bir şey istemeyi bencillik olarak görüyorsun, çocuğundan biraz zaman ayırmayı bencillik olarak görüyorsun ve bencilsen, o zaman annene dönüşüyor olmalısın.

Yüksek sesle duymak, yumruklanmak gibiydi.

Ama sen annen değilsin, Jess. Fizzy elini tuttu ve öpmek için ağzına kaldırdı. "İçinde bir damla bile Jamie Davis yok."

Jess'in sesi kesildi. "Biliyorum."

"Ve bu gece Juno yatağa gittiğinde bir şey yapabilseydin, bu ne olurdu?"

O kelimeyi bekliyordu *Uyumak* ağzından düşmek. Ama bunun yerine: "Onun yerine giderdim."

Fizzy'nin kara gözleri kendini beğenmiş bir zaferle parladı. "Sonra gidin. Bana ihtiyacın olduğu sürece burada çocukla kalacağım.

"Fizz, bunu yapmak zorunda değilsin."

"Yapmadığımı biliyorum." Jess'in elini tekrar öptü. Bütün mesele bu. Benim için bir şeyler yapıyorsun çünkü beni seviyorsun. Senin için bir şeyler yapıyorum çünkü seni seviyorum. Hah."

Jess kalan son bahaneyi aradı. Neyse ki, iyi bir şeydi: "Nerede yaşadığını bilmiyorum."

"Ona mesaj atabilirsin. Ya da..." Fizzy masanın üzerinden bir parça kağıt aldı ve ona uzattı. Üzerinde küçük, sıkışık bir el yazısıyla isim yazıyordu. *Nehir Nicolas Penave* North Park'ta bir adres.

"Bir dakika," dedi Jess inanamayarak gülerek, "bu nasıl oldu da masama geldi?"

"Juno'nun sırt çantasında bulduğumda aynı şeyi sordum," dedi Fizzy sahte bir şaşkınlıkla. "Ve Juno ona Güvercin'in bazı çizimlerini postalamak istediğini açıkladı. Bunu ona vermesi ne büyük incelik."

NEHİR AÇTI kapı ve ağzı gevşedi.

"Jess." Endişeyle onun omzuna uzandı. "Sen nesisin-? İyi misin?"

Bir anda ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kalçasına kadar inen bir pantolon ve eski püskü bir Stanford tişörtüyle onun önünde duruyordu. Yalınayaktı ve yeni duş almıştı. Saçları ıslaktı ve yüzünden geriye doğru parmakla taranmıştı; dudakları pürüzsüz ve kusursuzdu. Parçalanmış ve çıplak olan Jess, doksan sekiz yaşında olduğunu iliklerine kadar biliyordu.

"Seni görmek istedim."

Farkına varma, ifadesini değıştirdi ve gözleri onun arkasından fırladı ve sonra hızla geri döndü. Dudaklarını yaladı. "Ju-"

Gazlı.

Baktı, nefesleri daha kısa ve daha kısa esintilerle çıktı. Belki üç saniye sonra, Jess önce kimin hareket ettiğini, onu içeri mi çektiğini yoksa o mu serin, nemli geceden dışarı çıktığını bilmiyordu, ama kapı çarpılmadan sadece bir dakika önce girişindeydi ve geri itildi. River ellerini başının yanında birleştirdi, vahşı bir inançsızlıkla bakıyordu. Sonra eğilerek onun ağzına iniltili bir öpücük kondurdu.

Onun verdiği his, mükemmel basınç ve açđ, özlemini şaşırtıcı bir açlığa dönüştürdü. Jess'in elleri, gömleğinin yumuşak kumaşında yumruk yaparken titriyordu ve Jess onun tadına baktığında -dudakları aralanmış, diliyle dalga geçiyordu- öyle yoğun bir arzuyla sarsıldı ki, tutulamayacak kadar büyük bir nefes alıyormuş gibi geldi. Nefes nefese, geri çekilmek zorunda kaldı.

"Burada olduğuna inanamıyorum," diye homurdandı, dişlerini onun çenesine sürterek, emerek, boynunu ısırarak. "Buraya bunun için mi geldin?"

Jess başını salladı ve açgözlü eller, deri aramak için gövdesinden yukarı doğru hareket ederken süveterini topladı. Adam onu çekip başının üzerine çekmek için çekerken temasın kesilmesi işkence gibiydi ve Jess, çılgın parmaklarının izin verdiği kadar hızlı bir şekilde tişörtünü çıkarmak için ellerini arasına sıkıştırarak onu geri çekti. Onun dokunuşunun altında sert ve pürüzsüzdü, ateşli elleri için bir şekerdi.

Jess, dirseğini kısa bir süreliğine kollarından birine geçirmeyi başarırken ağzından bir özürle güldü. "Sorun değil," dedi ve gömleği fırlattı. Saçları öne düşmeden önce gözleri bir elektrik çarpması için onunkilerle buluştu ve onu öpmek için eğildi.

Ağzđ çenesinden ve boynundan aşığı, omzunun üzerinden ve bileğinin hassas iç kısmı boyunca hareket ederken, parmaklarının onun gövdesinin her bir mükemmel santimini ezberlemesini izledi. Nehrin omuzları genişti ama iri değildi, belirgindi ama hantal değildi. Onun

göğsü de ve onun dokunuşuyla midesinin kasıldığı daha aşağısı. Jess kazmak, ısırarak, tüketmek istiyordu. Ve tırnakları sırtını, omuzlarının kıvrımlarını, mükemmel köprücük kemiklerini çizdiğinde, nefesi boğazında takıldı.

Bakışları onun yüzünde olan River, sutyeninin kopçasını bırakarak arkasına uzandı. Elleri sert ve sıcaktı ve Jess onun ifadesindeki her küçük değişikliği, onun hislerine verdiği her tepkiyi yakalamak istiyordu. Ona bakışı -alındaki tatlı yıkım- Jess'i doğrudan güneşe bağlanmış gibi hissettirdi. Onu geri çağırarak dizlerinin üzerine çöktü, uyuşturulmuş ve ihtiyaçtan neredeyse çılgına dönmüştü.

Kadın pantolonunu ve boxerını indirirken, "Aman Tanrım" diye fısıldadı; Nehir, parmaklarını saçlarının arasına daldırarak onu Medusa'ya çevirmiş ve boğuklaşan sesiyle, onun nefesinin sıcaklığından daha fazlası için sessizce yalvarmış. Başını kaldırdı ve gözleri buluştuğunda, açlık ona acı verici bir şekilde saplandı. Jess hiç bu kadar arzulanmış veya bu kadar güçlü hissetmemişti. Daha önce hiç böyle aşırı bir şeye can atmadığı için onu bir anda vücudunun her zerresine çekmek, tüketemeyeceği kadar büyük parçaları kırmak istedi.

River'ın sesi fısıltılı yalvarışlardan kesik kesik, hırıltılı uyarılara dönüştü ve bir çılgınlıkla kalçasını çekip elini onun koluna doladı ve onu ayağa kaldırdı. Onu sarsarak, nefesini tutarken başını çenesinin altına sıkıştırdı. Çılgınca duraklamayla Jess kendi nefeslerinin ne kadar hızlı geldiğinin, kalplerinin aynı kapının iki yanında attığını hissetti.

Buna asla alışmak istemiyorum, diye düşündü onu tutarken. Bu gece bencil olmakla ilgiliyse, işte benim bencil dileğim: Umarım buna asla alışmayız.

Geri çekilip ellerini onun vücudunun üzerinden geçirdi -göğüsüne, kaburgalarına ve sırtının kıvrımlı kısmına açlıkla dokunuyordu- ve Jess gözlerini kapadı, ağzı boğazından yukarı kayarken başını yana eğdi. Alaycı bir tavırla parmakları kotunun düğmesiyle oynuyordu.

“Bunları çıkarabilir miyim?”

Başını sallayınca, River düğmeyi gevşetti, gülümsedi ve kendi giysilerini tekmeleyerek onun bacaklarından aşağı soydu. Eğilip yere bir şey fırlattı ve onu dikkatlice yere indirdiğinde, Jess kanepeden pelüş bir battaniye çektiğini fark etti.

Sırtı battaniyeyle buluştu ve adamın kalçaları onun bacaklarının arasından kaydı. Adamın ağzının sıcaklığı boynundan aşağı inmeden, göğüslerini emmeden ve öpmeden, parmakları kalçalarına ve göbeğine girmeden ve ardından öpücüğü orada olmadan önce nazikçe dokunup okşamadan önce nazik bir öpücük aldı. Rahatlığı, şapkasını çıkarmış ve yere dökülmüş gibiydi ve Jess, aşırı duygu yüklemesine karşı gözlerini kapatırken parmakları onun saçlarına yumruk yaptı.

Sırtı kapıya çarpar çarpmaz düşürmüş olması gereken çantayı körü körüne hissetti ve şehvet sisinin içinden el yordamıyla geçerek folyo karesini kurtardı.

River gözyaşını duydu, başını kaldırdı ve ağzını vücudundan yukarı doğru sürükledi. Tadı onun gibiydi ama kadın onu kavrayıp prezervatifin üzerinde yuvarlanırken sesi kırılmak üzere olan bir adam gibiydi.

Ama yine de onun üzerinden geçti ve o da ellerini kalçalarına dayamak için hareket ettirerek duraksadı. "Çok hızlı?"

Başını salladı ve ona gülümsedi. "Sadece emin olmak için."

Jess, gözlerinin önüne gelen saçı çekmek için uzandı ve kelimeleri ağzından çıkaramayarak başını salladı.

"Söyle," dedi onu öpmek için eğilerek. "Eminim. Sen?"

Ellerini yeterince açamadı; Onun vücudu onunla aynı hızda olsa bile, daha yakına gelmesi gerekiyordu. "İstiyorum," dedi. "Lütfen."

River alnını şakağına dayadı ve onu kabul eden kişinin kendisi olmasına izin verdi. İkisi de nefessiz bir duraklama için hareketsiz kaldılar ve o zamanlar Jess, yalnızca mutluluk ve rahatsızlığın keskin sınırında yaşıyordu. Dikkatle, kıpırdamadan onu öptü -çok tatlı ve araştırmacıydı- ve kadın sonunda nefes verebildi.

"İyi misin?" River onun ağzını tekrar öptü ve Jess onun geri çekilip ifadesini aldığını hissetti. "Durabiliriz."

O ciddi miydi? Kesinlikle yapamazlardı. Drama kraliçesi vücudu, denerlerse öleceklerinden emindi.

"HAYIR. gitme."

"Tamam aşkım." Dudakları çenesinin üzerinde gezindi ve gülümsediğini hissedebiliyordu. "Yapmayacağım."

Onu tekrar öptü ve yumuşak bir ısırıkla geri çekildi. Gülerek fısıldadığında, "Özür dilerim. Neden titriyorum bilmiyorum" ve bunun gerçekliğini ellerinin altında hissetti, biraz daha nefes verebildi çünkü bu ona belki de bu duyguda yalnız olmadığını düşündürdü - onun için o kadar çaresizdi ki ağlayabilirdi.

River onun üzerinden geçti -yavaş, sonra temposu arttı, tekrar tekrar ona baskı yaptı, her ileri adımında sessiz bir homurtu çıkardı ve...

- ve birdenbire ağırlığın, fırlamaya hazır bir tuzaktaki çelik bir kaya gibi omurgasından aşağı yuvarlandığını hissetti.

Jess'in ağzından tek bir kelime çıktı - "Ben" - bu ona bir patlama gibi çarpmadan önce, ısı ve rahatlamanın içten dışa bölünmesi tüm vücuduna yayıldı. River'ın onu terk etmesini takdir edemeyecek kadar kafası karışmıştı, ama onun adını boynuna yaslayıp hala onun üzerinde sınıksız dolaşarak nasıl inlediğini zihninin bir köşesine kazıdı.

Sadece kısa, kekeleyen nefeslerinin sesleriyle dolu bir duraklamanın ardından, River kollarını kaldırdı ve ona baktı. Saçları koyu bukleler gözlerinin önüne düşüyordu ama Jess'in her halükarda aynaya bakmak gibi tuhaf bir duygusu vardı; bakışları, kanında titreştiğini hissettiği aynı şok ve şaşkınlıkla doluydu. Bu ona keskin, şaşırtıcı bir gerçekle çarptı: Hayatı boyunca küçük, görünmez ve kritik bir şekilde yanlış bir şekilde bir araya getirilmişti. Ve o parçanın tam da yerine oturacak kadar değiştirilmiş olması birdenbire her şeyi değiştirdi.

"Kalabilir misin?" diye sordu nefesini tutarak. "Bu gece burada kal?"

Kalbi acıyla sıkıştı ve Jess elini terli göğsünden aşağı, karnının üzerinde gezdirdi. "Öyle düşünmüyorum."

Başını sallayarak yüzünü buruşturarak geri çekildi ve kadın hemen ona acıdı. River topuklarının üzerine oturdu ve sıcak avcunu onun bacağı boyunca, kalçasından dizine kadar gezdirdi.

Bir ay önce sadece "Americano" olarak tanıdığı bu adamın somurtkan, sessiz ve bencil olmasına hayret etti. Kendisine sorulmadan ortaya çıkan, topu sahasına atan, emin olup olmadığını soran ve durabileceklerini söyleyen bu utangaç, parlak adam önünde diz çökmüştü. Kontrolünün elinden çıktığını hissetti ve adının iki hecesi içinde kalıcı bir yankı dövmesi yaptı.

River'ın omuzları güçlkle soluduğu için inip kalkıyordu ve gözlerini kapayarak ellerini tekrar kalçalarının üzerinden göbeğine doğru kaydırdı. "Söylemek zorunda değilim, değil mi?"

"Belki değil," dedi Jess ona bakarak. "Hala yapmanı istiyorum."

Üzerinde tek bir giysi dikişi olmadan nasıl görüneceğini bir şekilde biliyordu ama yine de yavaşça görsel bir inceleme yaptı.

"Bu gerçek değildi, değil mi?" dedi sonunda. "Kendimi bir saat önce olduğum kişi gibi hissetmiyorum."

"Ben de tam olarak aynı şeyi düşünüyordum."

Sessizce güldü. "Bunu yerde yaptığımıza inanamıyorum. Her zaman onu hayal ettim, zemini hayal etmedim."

"Muhtemelen girişten daha uzağa gitmene izin vermezdim." "Görevi olan bir kadını severim."

Jess, aç, meraklı gözlerle onun ayakta durup, bilinçsizce fuayeden gösterişli, sade mutfağına doğru çıplak adımlarla yürümesini izledi. Evine bakmak için bir dakika bile ayırmamıştı ama tam olarak beklediği şeydi: açık kat planı, temiz hatlar, basit mobilyalar, abartısız duvar dekoru. Örneğin, buzdolabına yapıştırılmış su aygırlarının pastel boya çizimleri ya da yere serpilmiş eşleştirilmemiş çoraplar yoktu.

Bir an sonra geri döndü, gölgeli, yırtıcı bir hayvan gibi üzerine geldi. "Artık sürekli bunu düşüneceğim."

Jess gülerek, "Zaten yapıyorum," diye itiraf etti. "Ne zaman?" fısıldadı.

Düşünerek gözlerini devirdi. "Hmm. Barınak Adası..."
"Aynı."

Gözleri tekrar onunkilerle buluştu. "Ve partideki öpücük..." "Elbette."

"Hastanenin otoparkı."

"Neredeyse seni eve kadar takip etmek istiyordum."

Uzandı, başparmağını alt dudağının üzerinde kaydırды. "Yapmadığına sevindim. Evet derdim ama dün hazır değildim."

Ağzını açıp parmağının ucunu hafifçe ısırды. "Biliyorum. Umarım bu gece oradasındır."

Parmağının etrafındaki dişlerinin görüntüsü karşısında büyülenmiş bir şekilde başını salladı. "Ben ... idim. Zihinsel yutturmaca kadar yaşadı. Zihinsel heyecanı aştı."

"Seni Shelter Island'dan önce istiyordum," dedi sessizce. Jess şaşırarak biraz geri çekildi. "Ne zaman?"

"Maçı öğrendiğimiz gece, dışarıdayken. Seni öpmenin nasıl bir his olduğunu merak ettim." Eğilip onu küçük bir gagaladı. "Ve akşam yemeğinde, Dave ve Brandon'la." Onu tekrar öptü. "Laboratuvarda kanını aldığımnda. İlk randevumuz. Neredeyse seni her düşündüğümde."

"Sence numara beni istediğini söylediği için mi?"

Kafasını salladı. "Algoritmaya inanıyorum ama o kadar da değil. Onunla savaştım. Tıpkı senin yaptığın gibi.

Jess, avucunu göğsünde gezdirerek ona baktı. Sırtında hafif bir rahatsızlık yankısı duyuldu ve onun yüzünü buruşturduğunu hissetmiş olmalı ki onu itti, ona uzandı ve ayağa kalkmasına yardım etti.

River eğilerek boxerını giydi ve battaniyeyi onun omuzlarına örttü. Elini tutarak onları kanepeye götürdü ve önce ona oturması için işaret etti, ama Jess öne çıktı, oturana kadar onu nazikçe itti ve sonra bir dizini onun kalçasının iki yanına dayayarak onu ata bindirdi. Battaniyeyi omuzlarına dolayıp onları boyunlarının altından birbirine bağladı.

Battaniyenin altında, River ellerini onun çıplak baldırlarında gezdirdi ve uzun, yavaş bir nefes verdi. "Beni öldüreceksin."

Aniden her şey çok gerçeküstü geldi. "Dürüst olmak gerekirse burada olduğuma ve az önce senin katında seviştiğimize inanamıyorum."

River bir öpücük için içeri girdi ve ağzına doğru güldü. "Juno burada olduğunu biliyor mu?"

"HAYIR."

Tek kaşını kaldırdı. "Bizim... olduğumuzu biliyor mu?"

Bana birkaç kez erkek arkadaşım olup olmadığını sordu ama... Jess başını salladı. "Onunla henüz bunun hakkında konuşmuyorum."

o biraz verdi *Bu adı* kaşlarını çattı ve köprücük kemiklerinin üzerine tembel spiraller çizerek battaniyeyi omuzlarından itti. "Ama Fizzy'nin bildiğini varsayıyorum."

"Senin adresin elimdeyken beni adeta kapıdan dışarı attı."

Yüzüne baktı, farkına vardı. "Bok. Size kedi çizimlerinden bahsetmeyi ve ona adresimi vermeyi unuttum. Haddimi aşmak istemedim ama bu çocuk ikna edici."

Jess gülerek bunu geçiştirdi. "Güven bana, onun nasıl çalıştığını biliyorum. Bu yüzden yarı Fizzy'nin olduğu konusunda şaka yapıyoruz.

"Hala. Bundan bahsetmediğim için üzgünüm."

"Dalga mı geçiyorsun?" Onu tekrar öptü. "Ben özür dilerim çünkü sen sonunda pes etmeden önce kendinle ilgili her şeyi sorgulayarak kendini inanılmaz derecede suçlu hissetmene neden oldu.

Güldü, başını geriye attı ve ona boğazının hoş bir görüntüsünü verdi. "Sanırım tam olarak nasıl olduğunu bilmene şaşırmamalıyım."

"Kesinlikle şeytani-dahi ikna kabiliyetini benden almıyor."

River'ın gülümsemesi kekeledi; Alec şimdi yanlarındaydı. River onun uzun bir saç tutamını parmağına dolamak için uzandı.

Jess boğazını temizledi. Ya da babası. Dedğim gibi: o yarı Fizzy'nin.

"Babası hiç mi resimde yok?" Irmak sessizce sordu. Alec ve hayır.

"Yani o asla-"

"Gözaltını paylaşmaya mı çalışıyorsun?" Jess, başını sallayarak sorunun sonunu tahmin etti. "HAYIR. Juno doğmadan haklarını elinden aldı."

River şaşkınlıkla nefes verdi. "Ne pislik."

Bunun onun tepkisi olmasına bayılıyordu ama buna ihtiyacı yoktu. "Bunu yaptığına sevindim."

Adam emin olamayarak ona gülümsedi ve o da daha önceki, temkinli, utangaç, henüz meşhur iğnesini çekip onu mahvetmemiş olan River'ı küçük bir an için gördü.

"Ne?" diye sordu, uzanıp adamın alnındaki kırıksıklığın üzerine bir çizgi çizerek.

"Juno hiç erkek arkadaşlarından biriyle tanıştı mı?"

Jess güldü ve onu öne doğru kaydırdı, yaklaştırdı. Yön değiştirdi. "Öyle mi yani? Erkek arkadaş?"

"O kelimeyi söyler söylemez, hem bir varsayım hem de yetersiz bir temsil gibi göründü."

"Çünkü doksan sekiz," dedi sırtarak.

Eğilip boynunu öptü. "Çünkü doksan sekiz."

"Daha doğru soru," dedi adam çenesinin kıvrımını öperken, "Juno'dan beri bir erkek arkadaşım olup olmadığı."

River durdu ve sonra geri çekilip ona baktı. "O yedi değil mi?"

"O. Burada ve orada birkaç kişi gördüm ama erkek arkadaş olarak göreceğim kimse yoktu.

Mırıldanarak onun köprücük kemiğine hafifçe dönen başka bir şekil çizdi. "Vay."

"Garip değil mi?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Bir çocuğum olsa bununla nasıl başa çıkacağımdan da emin değilim."

"Sık sık çıkıyor musun?"

İki elini tekrar battaniyenin altına getirdi ve onun kalçalarına koydu. "Pek değil. Bazı. Ayda birkaç kez, belki? Haftada yüz saat çalışıyorum."

"Bu hafta değil."

Irmak sırttı. "Hayır, bu hafta değil. Bu hafta Diamond Match'imi kontrol etmeyi bırakamadım."

Onu tekrar öptü, daha derin. "İsrarcı olmana sevindim."

"Birimiz olmalı."

ON DOKUZ

ÖKAY, BİR ÜZERİNDEHer el." Juno ıstakoz pençeli fırın eldivenlerini sonuna kadar çekene kadar bekledi. "Sıcak olacak, dikkatli ol."

Juno fırının kapağını açtı ve yüzlerinden geçen sıcak havayla ikisi de yüzünü buruşturdu. Jess, kurabiye tabakasını dikkatlice üst raftan çekmesine ve soğuması için ocağa koymasına yardım etti. Tüm daire tarçın ve Nana'nın en sevdiği ılık yulaf ezmesi gibi kokuyordu.

Juno aç küçük bir yaratık gibi homurdandı ve tavanın üzerinden derin bir nefes aldı. "Nana çok mutlu olacak. Hangi gün eve geliyor?"

Bir spatula kullanarak her kurabiyeyi soğutma rafına taşıdılar. Üç gün, dedi Jess. "Normalde insanlar sadece birkaç gün kalıyor, ama o daha yaşlı, bu yüzden gitmesine izin vermeden önce kalkıp hareket ettiğinden emin olmak istiyorlar."

Juno konsantrasyonla dudaklarını büzdü. "Yani, Pazar?" "Bu doğru."

"Belki Yeni Bir Pazar Deneyin, Nana'yı hastaneden eve getiriyor olabilir. Bunu daha önce hiç yapmadık.

"Mükemmel plan."

"Burada sadece kucaklaşabilir ve sinema günü geçirebiliriz. Nana muhtemelen yorgun olacak." "Haklı olduğuna bahse girerim. Bence buna bayılırdı.

"Öyleyse, bu gece ona kurabiye götürebiliriz; Cuma günü Naomi'nin evinde yatıya kalacağım gün." Sanki bir şey hatırlamış gibi nefesini tuttu. Sana bir köpeği olduğunu söylemiş miydim? O yarı kaniş, bu yüzden çok tatlı ve tüy dökmüyor. Kırpiklerini annesine doğru kıvırdı. "Köpek bizim kedimizi yemez."

"Çocuğum, dikiş yerlerimiz patlıyor. Belki bir köpeğin koşabileceği bir bahçemiz olduğunda." Yavaşça yönünü değiştirerek devam etti, "Demek Cuma pijama partisi..."

Juno küçük bir ses çıkardı, ama yumuşadı. "Evet, o zaman cumartesi belki biraz Naomi'lerde kalabilirim? Ve Nana Pazar günü dönecek." Naomi'nin adı geçtiğinde Jess'in içini bir huzursuzluk sızısı sardı. Juno sorduğunda kavga ettiklerini ama unutulmuş gibi görüldüğünü söyledi. Çocukların çatışmaları kendi başlarına nasıl çözeceklerini öğrenmeleri gerektiğini biliyordu, ancak içindeki anne ayı asla yüzeyin çok altında kış uykusuna yatmadı.

"Yatıya kalmak istediğinden emin misin?" diye sordu. "Birlikte sinemaya gidebiliriz. Belki hayvanat bahçesi?"

"Hayır, bugün Naomi'nin doğum günü ve ona şimdiden bir hediye aldım. Hula gecesi yapıyorlar."

"Ona bir hediye mi aldın?"

"İyi vatandaş biletlerimi kullandım ve ona iki tokat bileziği ve bazı parıltılı çıkartmalar aldım."

Çak bir beşlik teklif eden Jess, "Dolapta hediye çantam var; belki onlardan birini kullanabilir ve içine bir hediye çeki koyabiliriz?"

Planı yaptıktan sonra, tam kapı zili çalarken, kurabiye hamurunun geri kalanını kendilerine doğru kaydırarak başka bir sayfa yüklediler. Jess, "Şunları bitirelim de ziyaret saati bitmeden gidelim," dedi. "Kalanı tavada toplamak için kullan, hemen döneceğim. Fırına dokunma."

Oturma odasında, pencereden dışarı baktığında ve diğer tarafta duran River'ı görünce kalbi tekledi.

Jess inleyerek aşağı baktı. Eşofman dışında bir şey giyse ölür müydü?

Kapının açılma sesine baktı ve kadının nefesi kesildi. Gülümsemesi bir şekilde hem utangaç hem de yaramazdı; Gömleğinin kumaşının altından omuzlarının ve göğsünün kaslı kıvrımları görünüyordu ve Jess gömleğini bir cips çuvalı gibi yırtıp açmak istedi.

"Hey." Bir arada tutmaya çalıştı.

Sesi alçak, gizli bir gevezelikti: "Umarım uğramamda bir sakınca yoktur." "Bu iyi." Jess yutkundu. "Sen... şey, içeri gelmek ister misin?"

İçeri girdi, eğilmeden önce sadece bir saniye tereddüt etti ve ağzını dikkatlice onun ağzına koydu. Damarlarında bir sıcaklık patladı ve bu sadece bir

Dokunduğunda ve onlar yakalanmadan önce geri çekildi, Jess zaten alev alacak gibi göründüğünü biliyordu.

"Merhaba," dedi

sessizce.

"MERHABA."

"İyisin?"

Başını salladı. "Artık kesinlikle iyi."

Adam gülümseyerek onun arkasına baktı ve o da onun dikkatinin her noktasını takip ettiğini, daireyi onun gözlerinden görmeye çalıştığını fark etti. Küçük değildi ama büyük de değildi. Sarı kanepeye ve parlak mavi sandalyelere para harcamıştı ama mutfak dolaplarını yeniden boyamak yenilerini almakla aynı şey değildi ve duvarları boyamak yerine fotoğrafları ve ilkokul sanat projelerini çerçeveletmişti.

"Yerin harika," dedi bir daire çizerek. "Çok rahat."

Jess gülerek kapıyı kapattı. "*Samimi*araç*küçük*. Bence bütün bu yer oturma odanıza sığabilir.

"Evet, ama benim evim, dolap armatürlerini seçmek için içinden geçtiğin bir teşhir salonu gibi." Jess ve Juno'nun sahilde çekilmiş bir fotoğrafına gülümsedi. "Bu bir ev değil."

"Kim burada?" Juno mutfaktan bağırdı, ardından basamaklı taburenin fayansları sürtme sesi ve ayaklarının zeminde yürüme sesi geldi. "River Nicolas, bizimle kurabiye yapmaya mı geldin?"

"Şaka mı yapıyorsun Juno Merriam?" Bazı karmaşık parmak eklemlerini tokatlama, tokatlama, dansla selamlama gibi işlemler yaptılar. "Kurabiye yapmak için her zaman buradayım."

"Vay, neydi o?" diye sordu.

İkisi de onu duymazdan geldiler -belli ki bu gizli bir tokalaşmaydı- ve Juno ona neşeyle baktı. "Onları Nana Jo'ya götürmelerini sağlıyoruz. Odamı görmek ister misin?"

Irmak sıırttı. "Odamı görmeyi çok isterim. Ama önce annenle bir saniye konuşabilir miyim sence?"

"Tamam aşkım! Gidip onu hazırlayacağım. Ayrıca annem bir köpek alabileceğimizi söyledi!" Salondan çıkıp koridora koştu. "Ben bekliyor olacağım!"

Bir bahçemiz olduğunda dedim, diye bağırdı Jess arkasından. Gülümsemesine engel olan River'a döndü. "Bir uyarı, odası bir felaket," dedi Jess ona gizlice, "bize en azından birkaç dakika kazandırır."

Tekrar ona baktığında, çoktan ona bakıyordu, gözleri ağzına sabitlenmişti.

Gerginlik omuzlarını sıktı ve elini saçlarından geçirdi. "Belki

dışarıda konuşabilir miyiz?"

"Elbette." Huzursuzluk, ruh halinin üzerine soğuk bir film gönderdi. "Juno," diye seslendi, "avlude olacağız. Bize on dakika verin."

Dairenin hemen dışında, gözden kaybolan River, Jess'in koluna uzandı ve onu kendisine doğru çekti. Ağzı onunkinin üzerine geldi ve onu kapıya yasladı, kendisinininkine denk bir aklıkla onu öptü. Ama yine de riskin açıkça bilincinde olarak geri çekildi. Ona baktığında parlak gözleri o tanıdık, harareti yoğunlukla parlıyordu.

Sonra kapandılar ve eğilerek onun boynuna uzun, hüsrana uğramış bir hırıltı bıraktı.

Jess sempatik bir şekilde güldü "Evet, ben de."

Sessiz anın tadını çıkarmak için parmaklarını onun saçlarının arkasına itti. Kolları onun beline dolandı, o kadar yakınına bastırılana kadar onun etrafını sardı ki sanki başka bir kalp atışı yaşıyormuş gibiydi. Bu şekilde uzun süre kalamazlardı ama Jess gözlerini kapadı ve onu içine çekti.

Onun da kendisi gibi kendini bu kadar net bir şekilde sarmış olması onu rahatlatmıştı. Ellerini tekrar tenine götürmek, bu bağlantının kemiklerinde yankılandığını hissetmek için can atıyordu. Onu öylece kalması için davet edemediği için kendini suçlu hissetti, aynı zamanda ilişkiyi Juno'dan nasıl saklayacaklarından ya da bunun yapılacak doğru şey olup olmadığından da endişelendi. Ve geri çekilip ona baktığında bu duyguların yüzünde açıkça görüldüğünden emindi.

Ama sonra hatırladı.

River onun nefesini tutması üzerine doğruldu, paniğe kapıldı. "Ne?"

"Bil bakalım yarın Naomi'de kimin çocuğu yatıya kalacak?"

"Cevap sen değilsen," dedi kaşlarını çatarak, "o zaman bu oyunu pek sevmediğimi kabul edeceğim."

Jess güldü. "Haklısın! Benim!"

"Bu, Juno'nun annesinin de yatıya kalacağı anlamına mı geliyor?" "Kesinlikle öyle."

Tekrar eğildi, onun çenesini, yanağını, onu öptü...

River'ın telefonu kalçasında titredi.

Jess, "Titreşimleri yarına sakla," diye fısıldadı şaka gibi.

Gölmeyi yuttu ve rahat bir "Hey, Brandon" ile cevap verdi. River duraksadı, onu dinledi ve kadın ona şapşal, Brandon dişlek bir gülümseme atarken sahte bir bıkkınlıkla başını salladı. Ama sonra ifadesi şokla yumuşadı. "Ne? Dayan, bekle, bekle, ikimiz de buradayız." River hoparlöre alıp aralarında tuttu.

"Oh iyi!" dedi Brandon. "Nasılsın Jess?" Öne doğru eğildi. "İyiyim. Nasılsın?"

"Ben harikayım. Ve tam da River'a söylediğim gibi, siz ikiniz de harika olmak üzeresiniz, çünkü *Bugün* gösteri seni istiyor.

Bakışları River'ın kılere kaydı ve ağzından, *Ne?*

Omuz silkti, gözleri genişti.

Brandon, "GeneticAlly'deki bir bölümün görüntülerini zaten çekmişler," diye devam etti, "ama Diamond Match'imizi duyduktan sonra işleri değiştirdiler ve yarın bir röportaj için New York'ta olmanızı istediler. Gerçekleştirebilir miyiz?"

"Yarın?" Akli yarıştı. Kırmızı gözle bakıp doğruca stüdyoya gitmeleri gerekecekti. Evet demeliydi, çünkü ona tam anlamıyla bunun için para ödüyordlardı, ama Nana Pazar günü hastaneden eve gelecek ve Pazartesi günü rehabilitasyon kliniğinde işe başlayacaktı. Birinin Pops'la ilgilenmesi gerekiyordu. Ve Juno, program komplikasyonları nedeniyle bir pijama partisini kaçırmak zorunda kalırsa annesini asla affetmezdi. "Şey-"

River sorunsuz bir şekilde araya girdi. "Bu işe yaramayacak," dedi. "Önümüzdeki birkaç gün içinde isterlerse, bakalım röportajın bize ait olan kısmını yerel olarak çekebilecekler mi?"

Ona gerekli olmadığını söylemek için ağzını açtı, bir şeyi çözebileceklerini, *Bugün* göster, yüksek sesle ağladığı için - ama kararlı bir şekilde başını salladı.

Brandon, "Bunu orada yapmamız bizim için daha iyi," diye ısrar etti.

Hayır, anlıyorum, dedi River kesin bir ifadeyle, Jess'in suçluluk duygusuyla yapmaması gereken bir şeye girişmesini engellemek için şakacı bir şekilde ağzını kapatarak, "ama Jess'in büyükannesi yeni ameliyat oldu ve burada olması gerekiyor. Pazarlamadasın, Brandon. Onları bu konuda sat. Elinin arkasından ona baktı, ikisi de hava almak için gelene kadar onu öpmek istedi. Tam olarak neye ihtiyacı olduğunu nereden biliyordu?

Brandon tekrar konuşmadan önce bir sessizlik oldu. "Anladın. Bunu çözeceğiz ve size geri döneceğiz."

"Teşekkürler," dedi Nehir. "Bilmemize izin ver." Aramayı sonlandırdı.

Sessizlik aralarında uzadı. "Merhaba, Bay Kararlı Yönetici." Başını eğdi ve ona cilveli bir kaş verdi. "Bunu beğendin mi?"

"Çok klasik bir Americanoydu." Jess gerinerek onu öptü.

Doğrulmadan önce onu bir kez daha öperek, "Pekala," dedi, "ben de bencilce bir nedenle kasabada dolaşmak istediğimi kabul ediyorum."

"Uykular ve titreşimler, haksız mıyım?"

"Evet." Kaşlarını çattı. "Ama... aynı zamanda kız kardeşlerim yüzünden." "Ah?"

"San Francisco'dan şehre geldiler." İrkildi. "Yarın akşam yemekte onlara katılmayı çok istediğimizden bahsetmiş olabilirim. Her zaman hayır diyebilirsiniz."

Mutlu olan Jess ona baktı. "Utanç verici hikayeler mi?" Hepsine sahipler.

"Sıcak öncesi günlerde pislik mi?"

O güldü. "Hiçbir fikrin yok. Okul dansından önce saçımı kestirdikleri zamanın fotoğraflarını getireceklerine eminim. Harika görünmüyordu. Aynı zamanda ortodontistimin sözünün kanun olduğu ve 24 saat başlığımı taktığım aşamaydı. Buna pişman olacağımdan kesinlikle eminim."

BUGÜN GÖSTER TRANSKRİPT

Natalie Morales [seslendirme]: Ya biri sana çıkmanın geçmişte kaldığını söylese? Ruh eşini bulmanın ağızdan sürüntü almak kadar uzak olduğunu mu? Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi gelebilir, ancak California, San Diego'da gelişmekte olan bir biyoteknoloji şirketi tam da bunu yapabileceğini iddia ediyor.

GeneticAlly, bir dizi kişilik testi, beyin taraması ve evet, DNA analizi yoluyla biyolojik ruh eşinizi belirleyebilir.

DNADuo adlı patentli bir algoritma kullanılarak, DNA'nız GeneticAlly'nin veri tabanındaki diğer yüz binlerce kişiyle karşılaştırılacaktır. Onların özel yazılımı daha sonra uyumluluk puanlarınızı sıfırdan yüze kadar bir dizi kategoriye yerleştirir: Temel Eşleşme. Gümüş. Altın. Platin. Titanyum. Dört Titanium Maçından üçü kararlı ilişkilerle sonuçlanıyor. Peki, gıpta ile bakılan doksanın üzerinde puan alan çiftler ne olacak? Bugüne kadar sadece dört Elmas Eşleşme bulundu ve şaşırtıcı bir değişiklikle bunlardan biri GeneticAlly ekibinin bir üyesi.

Spesifik olarak, DNADuo mucidi ve baş bilim adamı Dr. River Peña. Otuz beş yaşında bir genetikçi olan Peña, araştırmalarına Salk Enstitüsünün laboratuvarlarında başladı.

Pena Nehri:Kendilerini yirmi yılı aşkın süredir sevgi dolu, uzun süreli ilişkiler içinde olarak tanımlayan çiftlerde ortak bir genetik faktör bulup bulamayacağımı görmek istedim.

Natalie:İlk testte kaç çift çalıştınız?

Nehir:Üç yüz.

Natalie:Ve ne buldun?

Nehir:Uzun vadeli ilişki memnuniyeti bildiren tüm çiftlerde, iki yüz gen arasında bir uyumluluk modeli buldum.

Natalie'nin seslendirmesi:Ancak Dr. Peña ve ekibi burada durmadı. Bin denekten oluşan bir çalışma, yüz binin üzerine çıktı ve iki yüz genin ilk modeli, şimdi otuz beş yüzün üzerinde patentli bir deney.

Natalie:Yani insanın yirmi bin geni vardır.

Nehir:Yirmi ile yirmi beş bin arasında, evet.

Natalie:Ve şirketiniz şimdi bunların otuz beş yüzü arasında uyumluluğa yol açan korelasyonlar mı buldu? Bu çok gibi görünüyor.

Nehir:Bu. Ama bir düşünün: Olduğumuz her şey genlerimiz tarafından kodlanır. Uyarılara tepki verme şeklimiz, öğrenme ve büyüme şeklimiz. Otuz beş yüz muhtemelen sadece başlangıç.

Natalie'nin seslendirmesi:GeneticAlly, Mayıs ayında halka açılmayı planlıyor ve DNADuo kitlerini yaza kadar perakende ve çevrimiçi mağazalarda bulundurmayı umuyor. Bu yıl çevrimiçi flört gelirinin yalnızca ABD'de dokuz yüz milyon doları aşmasıyla, yatırımcılar sıraya giriyor.

Nehir:Uyumluluk sadece romantik ilişkilerle sınırlı değildir. Çocuklarınızla en uyumlu bakıcıyı veya ebeveynleriniz için bir doktoru, işinizi yönetecek doğru yönetim ekibini bulduğunuzu hayal edin.

Natalie'nin seslendirmesi:Gökyüzü sınırdır. Ama o Diamond DNADuo puanına geri dönelim. Ocak ayında, otuz yaşındaki bir istatistikçi olan Jessica Davis, bir hevesle DNADuo test kitini aldı.

Jessica:GeneticAlly'den gelmemi isteyen mesajı alana kadar bunu tamamen unutmuştum.

Natalie'nin seslendirmesi:Jessica Müşteri 144326 idi. Eşleşmesi? Müşteri 000001, Dr. River Peña.

Natalie:O ana kadar bulduğunuz en yüksek eşleşme neydi?

Nehir:Doksan üç.

Natalie:Ve senin ve Jessica'nın puanı neydi?

Nehir:Doksan sekiz.

Natalie'nin seslendirmesi:Doksan sekiz. Bu, uyumluluğu puanlayan otuz beş yüz gen çiftinin yüzde doksan sekizinin ideal olarak uyumlu olduğu anlamına gelir.

Natalie:River, baş bilim insanı olarak ilk tepkin ne oldu?

Nehir:inançsızlık. Onaylamak için kan testi yaptık.

Natalie:Ve?

Nehir:Doksan sekiz.

Natalie:Yani, biyolojik olarak, ikiniz neredeyse her yönden uyumlusunuz? Bu nasıl bir şey?

Jessica:Bunu... tarif etmesi zor.

Natalie:çekicilik var mı

Nehir:[gülüyor] Kesinlikle bir çekicilik var.

Natalie'nin seslendirmesi:Cazibe, hafif bir ifadeyle olabilir. Ekip üyeleri, kamera dışında, ikili arasında elle tutulur bir şey varmış gibi hissettiklerini söylediler.

Natalie:Peki, siz ikiniz için sırada ne var? Çıkıyor

musun?**Jessica:**Diyelim ki... birbirimizi tanımaktan zevk

alıyoruz.**Nehir:**[gülüyor] Ne dedi.

/Ana bilgisayarlara kes/

Savannah Guthrie:Burası sıcak mı yoksa bana mı öyle geliyor?

Natalie:Sadece söyleyecektim! Terliyorum.

savan:GeneticAlly, Mayıs ayında geniş çapta piyasaya sürülecek. İtiraf etmeliyim ki, bunun e-flört endüstrisinin tüm çehresini değiştirebileceğini düşünüyorum.

Natalie:Şüphesiz.

YİRMİ

TO GÜN VARDIÖ kadar kaotikti ki, ikisi tam anlamıyla restorana girene kadar Jess'in River'ın kız kardeşleriyle akşam yemeği konusunda endişeli olduğu aklına gelmedi. Ama kemerli cam kapıların hemen dışında, ayakları kaldırıma yapıştı ve birkaç adım uzaklaşarak kendini binanın yan tarafına bastırdı.

"Kahretsin." Arkasına yaslanan Jess, alacakaranlıkta akkor mavisini gökyüzüne baktı. Bugün iyiydi - iyiden daha iyi, mükemmel geçti - peki neden çıldırıyordu?

River yürümeye devam etti, ancak artık yanında olmadığını fark ettiğinde arkasına baktı. ona döndü. "Her şey yolunda?"

"Ailenle tanışacağım."

Sabırla gülümsedi ve elini mükemmel dikilmiş pantolonunun cebine soktu. Mükemmel pantolon, mükemmel gömlek, mükemmel yüz. Paniğinin yatışmasını beklerken son derece rahattı.

İnsanlar kaldırımdan geçti ve arabalar Beşinci Cadde boyunca yavaş yavaş ilerleyerek G Sokağı'na döndüler. Jess, "Bunu daha önce hiç yapmadım," diye itiraf etti. Boynundan yukarı sıcak bir kızarıklık çıktı. "Mesela birinin ailesiyle tanıştım. Alec ve ben okuldayken birlikteydik ve ailesi Floridalıydı. Onlarla hiç tanışmadım."

River'ın gözleri onun yüzünü inceledi, her eğlenerek kırışında kirpikleri yanaklarına değiyordu. Sonunda, elleri onun belinde, onun alanına doluştu. "Söz veriyorum bu benim için senden çok daha acı verici olacak."

"Garip yılların geride kaldığına göre, bunu şimdi söylemek kolay." Alnını işaret etti. "Stres sivilcemi görmüyor musun?"

"Hayır, üzgünüm, sadece güzel görüyorum." Eğildi, tatlı bir öpücük için ağzını onunkilere yerleştirdi. "Üçünüz benim pahasına eğleneceksiniz ve sonra geri döneceğiz."

benim yerim ve belki de bu sefer gerçekten yatağıma gelebilir. "Efendim, akıllara durgunluk veren seks için bana rüşvet mi veriyorsunuz?"

Loş ışıktaki gözleri parlayarak güldü. Ne kadar uzun süre bakarsa, o kadar güvende oluyordu. O gözlerle ne çok şey anlatıyordu. Güven vermek, elbette, ama aynı zamanda cazibe, neşe ve başka bir şey - tapınmaya çok benzeyen bir şey.

"Senden çok hoşlanıyorum, Jessica Marie," dedi sessizce.

Bir yumruk sardı kalbini. "Ben de senden hoşlanıyorum."

"Ve eğer seni daha iyi hissettirecekse," dedi, "aileme de hiç kız arkadaş tanıştırmadım." River uzandı, parmaklarını birbirine geçirdi ve onu içeri aldı.

Restoran ardına kadar açıldı ve bariz bir şekilde gürültülüydü, hoparlörlerden pop müzik fişkırlıyordu ve duvarlardan kahkaha ve konuşma sesleri geliyordu. Yüksek tavanlar ve odanın ortasındaki bar ile dekor eklektik ve modaya uygundu. Kanepeler ve koltuklar, oturma düzenlerinin tuhaf bir karışımını oluşturuyordu ve cam küreler, vazolar ve tavandan kalın, kılı bir iple sallanan mason kavanozlardan yapılmış ışıklar. Utangaç bir hostes, onları kalashı ahşap zeminlerin üzerinden, üzeri kabartmalarla süslenmiş dev bir metal baskının altındaki bir masaya götürdü. *YEMEK YEMEK.*

Jess ve River yaklaşırken yan yana oturan iki kadın kokteyllerinden başlarını kaldırdılar. Benzerlik inkar edilemezdi. Birinin uzun siyah saçları, uçları küt kesilmiş, kahkülleri jilet gibi düz ve parlak ışıkların altında parıldayan pürüzsüzdü. Diğeri ise birkaç yaş daha gençti, bakırımsı kırmızıyla vurgulanmış kıvrıkcık saçları vardı. Her iki kadın da River'ın altın-kahverengi gözlerini, mükemmel zeytin tenini ve kalp şeklindeki ağzını paylaşıyordu. Peña ailesinin genleri bir harikaydı.

Birbirlerinin üzerinden bağırarak ayağa kalktılar ve aynı anda ona yaygara koparmak için geri çekilmeden önce River'a sıkı bir grup sarılmasıyla sarıldılar.

"Saçların çok uzun!"

"Anneme söylüyorum, çok zayıfsın. Pantolonun çöp poşetine benziyor!"

Jess, dikkatlerini kusursuz bir şekilde ütülenmiş pahalı kömür pantolonuna yöneltti. Çöp torbalarına benzemiyorlardı ama Jess yine de kardeşçe alay etmelerini takdir etti. Açıkçası, tüm aile bir moda dergisinin sayfalarına rahatça girip çıkabilirdi.

River, dalgalı saçlarını düzeltmek için uzanarak kendini kurtarmayı başardı. Her iki yanağında da ruj vardı - her iki kadın da bulaştırmaya çalıştı.

Jess, bunlar benim iğrenç kız kardeşlerim Natalia ve Pilar. Lütfen sana söyledikleri hiçbir şeye inanma."

Büyük olan Natalia, Jess'e sımsıkı sarıldı. "Aman Tanrım, çok güzelsin." Ablasına döndü. "O çok güzel değil mi?"

"Onun için fazla güzel," dedi Pilar, Jess'i kucaklaması için kendine çekerek. "Tanıştığımıza memnun oldum. River bana senin hakkında çok şey anlattı.

Natalia ağabeyine temkinli bir şekilde baktı. "Eminim öyledir."

Oturdular, Jess ve River için kokteyller ve paylaşımları için birkaç meze ısmarladılar. Jess, annelerinin eczacı olduğunu ve babalarının sigorta sattığını öğrendi. Natalia evli ve Palo Alto'da araştırma analistiydi; Pilar kısa süre önce hemşire olmak için okula geri dönmüştü ve kız arkadaşıyla Oakland'da yaşıyordu. Kardeşlerine hayran oldukları açıldı. Ama River'ın söz verdiği gibi, ona bok atmaya bayılıyorlardı.

"Bu yüzden." Natalia çenesini eline dayadı. "Bütün bunlardan önce ikinizin pek anlamadığınızı duydum."

Jess, River'a baktı ve bunu ona verdi. Ama sonra kendi soruları yüzeye çıktı. Parayı biliyorlar mıydı? Burada ne kadar dürüst olması gerekiyordu?

River masanın karşısından Natalia'ya baktı. "O kadar da kurnaz olmayan kız kardeşim, pisliğin ben olup olmadığımı sormaya çalışıyor."

İkisi de sırttı ve Jess canlandı. Ah, kesinlikle öyleydi. "Heydedi. "O kadar da kötü değildim."

Jess, onunla yüzleşmek için koltuğunda döndü. "Bana 'tamamen ortalama' dedin." Pilar alçak bir ıslık çaldı. "Evladım, kör müsün?"

"Yüzüne değil!" düzeltti ve Jess'e döndü. "Ve savunmam gerekirse, benimle ilk konuştuğunda, sen-"

"Yapma," diye fısıldadı Pilar gülerek. "Güven bana."

"—eski bol bir sweatshirt giyiyorlardı."

Hepsi ona boş boş baktı. Nehir sonunda nefes verdi. Ben pisliktim. Pilar çenesini kaldırdı. "Jess, sana önemli bir aile sırrı verebilir miyim?" "Eğer buradan onsuz ayrılırsam, mahvolurum."

O güldü. "Kardeşimin şimdi böyle göründüğünü anlıyorum ama bu her zaman doğru değildi. Başkalarının giyim seçimlerinde titizlik göstermek, endişelerinin en sonuncusu olurdu."

"O söyledi," dedi Jess, "ama inanmakta güçlük çekiyorum."

Pilar eğildi, telefonunda gezinerek istediğini çabucak buldu... sanki kolay erişim için oraya koymuş gibi. Pilar yüzünü ona çevirmek için ekranı çevirdiğinde Jess ona baktı. "Yapma." Önce River'a sonra tekrar fotoğrafa baktı. "Bu sen değilsin."

Pilar'ın telefonundan dağınık bir saç kesimi ve başlığı olan cılız bir çocuk baktı. Erkek arkadaşına herhangi bir benzerlik arayarak, River'ın gülerек telefonu uzaklaştırmasına yetecek kadar uzun süre ona baktı.

Pilar, "Yirmi bir yaşına kadar konuşacak bir oyunu yoktu," dedi.

Irmak güldü. "Bu doğru. Ama başardım."

Natalia, "Evet, yaptın," dedi. "Lisede onu sürekli rahatsız eden bir futbolcu olduğunu hatırlıyorum. Anthony bir şey. River, eğriyi ortaya çıkarmak için sınıfın yarısına ders verdi. Anthony başarısız oldu ve takımdan atıldı."

"Buna problem çözmek denir," diye mırıldandı River bardağına.

Pilar, "Öğrenci konseyi için Nikki Ruthers'a karşı yarıştığım da aynı şeyi yaptı," dedi. "Bana oy veren herkese grup dersleri verdi. Açık farkla kazandım."

River düşünceli bir şekilde bir tabaktan prosciutto sarılı ızgara hindiba seçti. "Hayatımın en uzun yazı."

Tamam, bu gerçekten çok tatlı, dedi Jess, elini masanın altından alıp hafifçe sıkarak.

"Huysuz dış görünüşüyle hayal etmenin zor olduğunu biliyorum ama o en yumuşak küçük çocuktı." Natalia elini Pilar'ın koluna koydu. "Abuela'yı nasıl takip ettiğini hatırlıyor musun?"

Pilar'ın yüzü dramatik, şefkatli bir hıçkırıkla buruştu. "Ve onunla birlikte hikayelerini izledi!"

River, "Aman Tanrım, bunun geleceğini tahmin etmemiştim," dedi.

Natalia Jess'e, "Ben River'dan iki yaş büyüğüm," dedi, "ve Pilar benden bir yaş büyük, yani o da bizim bebeğimiz gibiydi. Anne babamızın ikisi de tam zamanlı çalışıyordu ve o zamanlar üç çocuk için de yaz kampını karşılayabilmelerinin hiçbir yolu yoktu."

yazlar Abuela ile geçti. River onun küçük yardımcısıydı ve her öğleden sonra birlikte oturup pembe dizi izlerlerdi.

River, mezeleri veri setleri gibi inceledi.

"Dolap pembe dizi hayranı mı?" dedi Jess. Hepimizin gizli bir kimliği var ama bu? Senin bir suikastçı olduğuna inanmak daha kolay olurdu."

"Sadece dramatikleşıyorlar," dedi ve sonra ona gülerek mırıldandı, "Suikastçı mı? Gerçekten mi?"

Natalia, "Onu dinleme, Jess," dedi. "Pek çoğunu izledi ve derinlere indi. Büyüyünce bir telenovela yıldızı falan olacağını düşünmüştüm, ama düşününce tüm DNA sevgisi mantıklı geliyor.

Jess ona bakmak için döndü ve onu öyle sevecen bir eğlenceyle izlerken buldu ki, sanki masanın başında kollarını ona dolamış gibiydi. "DNA-aşkı olayı, düşününce mantıklı geliyor," diye kabul etti. sessizce.

ELLERİ KATILDI Arabayla evine giderken, ikisi de onun uyluğuna yaslanmıştı ve Audi'nin koltuk ısıtıcıları, Jess'i mutlu bir yapışkan madde yığınının dönüşüymüş gibi hissettiriyordu.

"Eğlenceliydi," diye mırıldandı, harika yiyeceklerle doluydu ve tüm şaraptan sarhoştı.

"Natalia bana ikisinin de sana hayran olduğunu ve bunu mahvedersem beni kısırlaştıracaklarını mesaj attı bile."

Jess yüzünü buruşturdu. "Lütfen karıştırma. Senin çok büyük, güzel bir..."

River ona dönüp sırtıttı.

"Kişilik," diye bitirdi, sırtarak. "Ve kısırlaştırılmak biraz moral bozucu olurdu."

"Kişiliğime bu kadar düşkün olmana sevindim," dedi dikkatini tekrar ileriye vererek.

"Zayıf bir nokta, hatta denilebilir," diye şaka yaptı.

Şakacı bir şekilde skandal olmuş bir şekilde ona tekrar baktı. "Ne kadar şarap içtin kadın?"

"Mükemmel miktar."

Restoranda çok geç saatlere kadar kalmış, yiyip içmiş ve Jess'in yıllardır yapmadığı kadar çok gülmüşlerdi. Kız kardeşleriyle neredeyse Fizzy'yle olduğı kadar rahattı; Birbirleri hakkında konuşmaları ve kendilerini fazla ciddiye almamaları, ona ilk kez tanıştığı insanlarla değıl, eski arkadaşlarıyla akşam yemeğine oturmak gibi hissettirmişti. Ve şu anda, içinden sıcak ve ballı bir memnuniyet akıyordu. Nana Jo iyi olacaktı; Juno gelişiyordu. Fizzy birine aşık oluyordu ve hayatında ilk kez Jess'in parası, kendini güvende hissetmesi ve kendine ait bir insanı vardı. Döndü ve River'ın yüzünün yan tarafına baktı.

"Senden hoşlanıyorum."

"Ben de senden hoşlanıyorum." Elini sıktı. "Çok çok fazla."

Sevinç böyle bir şey miydi? Emniyet?

Eve yaklaştıklarında başını salladı. "Çıldırarak mıyız?" "Şüphesiz." Güldü, arabasını garaj yoluna çekti ve öpmek için eğildi.

arabayı park ettikten sonra.

İçeride, River geniş oturma odasında bir lambayı yaktı, mutfakta bir ışık daha yaktı ve her birine birer bardak su getirmek için izin istedi. Jess, Naomi'nin annesine çocuğunu kontrol etmesi için mesaj attı, Juno'nun hayatının en güzel anını yaşadığını duyunca hoş bir sürpriz oldu.

Telefonunu yere koyduktan sonra kanepede döndü ve River'ın mutfakta saçma sapan konuşmasını izledi. "Kendimle ne yapacağımı bilmiyorum," dedi. "Şu anda kimsenin bana ihtiyacı yok."

River elinde iki bardakla geri geldi, onları sehpanın üzerine koydu ve sonra kanepede onun üzerinden sürünerek geçti. Ağzı boynundan dudaklarına doğru hareket etti. "Evet."

Sonra geri çekildi ve alay ediyormuş gibi gülümsedi ama Jess onun ifadesindeki samimiyeti gördü. Kendi sevgisi yüzeye çıktı, tutkunun sessiz uğultusu.

Onun da ona ihtiyacı olmaya başladı.

Telefonu sırtının altında sıkışmıştı ve uzanıp yere fırlattı. Gözleriyle onu takip eden River, "Juno nasıl?" diye sordu.

"İyi. Naomi'nin annesi havuz başında film izlediklerini söylüyor."

"Arkadaşlarıyla arası iyi, öyleyse?"

Jess bir omuz kaldırdı. "Bazı günler biri huysuz, kızgın ya da yorgun oluyor ve bu, üstesinden gelmesi bir hafta süren küçük bir drama kasırgası yaratıyor. Bunun en iyisi olduğunu öğreniyorum"

anneler bunun dışında kalır. Çocuklar tartışır. Bazen kendi düğmelerimize basıyor ve olması gerekenden daha fazlasını yapıyoruz.

Adam bunun üzerine mırıldandı, dirseklerine yaslandı ve saçlarının uçlarıyla oynadı. Hâlâ o sabahki görüşmeden kıvrıktı ve dalgın dalgın bir tutamı parmağına doladı. "Bahse girerim bazen aşırı korumacı olmamak zordur. Baleye giderken bundan bahsettiğinde ben de böyle hissettim ve onu daha yeni tanıyorum.

Jess uzandı ve bunun için onu öptü. Ve sonra bir şey hatırladı. Pembe dizilere takıntılı olman fikrinden kurtulamıyorum. Sen ve Fizzy'nin iyi geçinmesine şaşmamalı."

Yüzünü boynuna gömdü. "Bunu uzun zamandır düşünmemiştim. Kız kardeşler asla unutmaz."

"Telenovelas'tan yoğun bir genetikçiye ne zaman geçtin?"

"Büyükanнем ben on dört yaşındayken öldü," dedi, oturmak için doğruldu ve bacaklarını kucağına çekti. "Hayatının son yedi yılında yanımıza taşındı ve kesinlikle çocukluğumun en mutlu yönüydü. Annemle babam pek iyi anlaşıyorlardı ve o orada bir tampon görevi görmediği için bu kırgınlık her şeyin içine sızıyordu."

Jess kaşlarını çatı ve bir elini onun ellerine çekmek için uzandı.

"Ayrıca, doğaları gereği pek... sıcakkanlı insanlar değiller, bu yüzden Abuela öldüğünde ortalık gerçekten sessizleşti. Babam hiçbir zaman onunla oturup şovları izlememe hayran olmadı. Anlamadı - ve o öldükten sonra onları izlemeye çalıştığımda, onunla bağlantıda kalmanın bir yolu olarak, anlamıyordu. Kafamı bulutlardan kaldırıp bir aileyi geçindirebilecek bir gelecek düşünmemi istedi."

"Annem Jamie de aynı, bir bakıma." Jess alaycı bir şekilde gülümsedi. Ama onun versiyonu, bana her zaman erkeklerin ne istediğini ve aradığını hatırlatmaktı. Zamanımı kendi başıma nasıl bir bok yapacağımı öğrenmektense, ilgilenilmenin bir yolunu bulmak için harcamanın daha iyi olduğunu öne sürüyordu.

Anlayışla kaşlarını çatma sırası ondaydı. "Okulda her zaman iyiydim," dedi, "bu yüzden... daha iyi oldum. Bilim bana doğal geldi."

Natalia bu gece söylemeden önce, şu anda yaptığın şeyin -dolambaçlı bir şekilde- tüm bunlarla bir şekilde bağlantılı olduğunu düşünmüş müydün? Bahse girerim abuela'nı ~~Aşk~~BT."

"Değil ama bence doğru. Kaç tane aşk hikayesi inşa edeceğimizi bir düşünün. Jess başını eğip ona baktı. Bu adamla çıplak kaldığına inanamıyordu.

Kendinden emin bir çifte çekim yaptı. "Ne?"

"Gerçekten çok seksisin, bunu biliyor musun?" dedi Jess. "Ve bir nevi harika. Sanırım şimdi sana bugün olduğundan daha fazla ilgi duyuyorum.

Ağzının kenarı kıvrıldı. "Bu nasıl mümkün olabilir? Seni çoktan kilitlediğimi sanıyordum.

Jess kanepeye uzandı, ona sırttı ve yavaşça gömleğini çıkardı. "Birisi burada çıldırmakla ilgili bir şey söylemedi mi?"

YİRMİ BİR

JESS VE JUNO Bir sabah okuldan bir blok ötedeydik ki Juno durup sordu, "*Şimdi* River Nicolas senin erkek arkadaşın mı?

"Okula giderken sana bunu düşündüren ne?" Jess yön değiştirdi.

"Sadece bu sabah onu görüp göremeyeceğinizi merak ediyorum."

Bu ifadeyi dikkatlice düşündü; çocuğu balık tutuyordu. "Muhtemelen onu daha sonra Twiggs'te göreceğim."

"Ah." Juno gözlerini ona dikti. "Eşyalarını evde gördüğümü sandım."

Jess'in boynu ısındı, aklı hızla çalışmaya başladı. Geçen hafta, River her sabah okuldan ayrıldıktan bir saat kadar sonra ve ikisi de o gün işe başlamadan önce - tamamen yalnız kaldıkları tek zamandı - ama Jess'in arkasında kanıt bıraktığından haberi yoktu. Yerde, yatakta, duşta, şifonyerin üzerine eğilmiş ve mutfak adasına vardığında hiperorganize bir bilim adamının bile bir şeyler unutmaya meyilli olduğunu tahmin etti.

"Hah," dedi, oyalanarak.

"Dün," dedi Juno gelişigüzel bir şekilde, gözleri dosdoğru karşıya bakarak, "birkaç sort bırakmıştı." "Ah." Jess uygun bir açıklama bulmak için çabaladı ama River iç çamaşırı olmadan bir iş gününün acısını öksürerek geçirmesine neden oldu. "Muhtemelen koşuya çıktıktan sonra üstümüzü değiştirmek için bizim yerimizi kullanmıştır?"

Juno buna başını salladı ve sokağa bir sopa tekmeledi. "Evet muhtemelen."

Okul arazisinin sınırında durdular ve Jess, "Birbirimizle çıkıyor olsaydık bu konuda ne hissederdin?"

"Çok isterim," dedi Juno dalgın bir şekilde ve oyun alanında arkadaşlarını aramaya başlarken gözleri yana kaydı.

Jess, Juno'nun tekrar ona bakabilmesi için çenesini yönlendirdi. "Emin misin? Çünkü bu, bazen bizimle olacağı, bir şeyler yapacağı anlamına geliyor."

Kızının gözleri parladı. "Biliyorum."

"Ama sen benim için hala dünyadaki en önemli şeysin." Juno'nun dikkati yine başka yöne kaymaya başladı. "Biliyorum."

Tanrım, bu konuşmayı yapmanın ne yeri ne de zamanı değildi. "Juno," dedi Jess nazik bir otoriteyle. "Bana bak."

Gözleri aydınlandı. "Ne?"

Jess, "Bunu duyman benim için önemli," dedi. "River'ı sordun, o yüzden şimdi söylemek istiyorum. Sen benim ailemsin. Sen ve ben varız ve bunu kimse değiştiremez, anladın mı?"

Juno başını salladı. Biliyorum, anne. River'ı severim. Ve beni sevdiğini biliyorum."

Naomi ve Krista birkaç metre öteden Juno'nun adını seslendiler. Heyecanla gerildi, ayakları üzerinde zıpladı ama itaatkar bir şekilde bakışlarını annesine dikti ve veda öpücüğünün salınmasını bekledi.

Jess onu alnına bastırdı. "Seni seviyorum Juno Merriam."

"Ben de seni seviyorum Jessica.*Nicolas!*" Memnun bir kıkırdamayla arkadaşlarına doğru koştu.

NEHİR'İN SAÇLARI OLDU Vücuduna geri dönerken Jess'in parmaklarından birbirine dolanmış bir karmaşa ve onun bez bebeğinin yatakta secde ettiğini görünce ifadesi hızla kendini beğenmiş bir hal aldı.

"Bu ilham verdi," diye mırıldandı.

Nefes nefese ve gülümseyerek onu bir kez öptü ve sonra kendi bitkin su birikintisine düştü. "İyi."

Jess döndü, göğsünün üzerine yarı yayıldı ve ona sıırttı. "Dün komando iş yerinde nasıldı?"

Gülerek inledi, boştaki koluyla uzandı ve bir eliyle yüzünü sildi. "İşe gitmeden bir süre önce boksör eksikliğini fark edeceğimi düşünürdün."

"Seks sarhoşu."

Mırıldanarak gülümsedi ve bir öpücüğün içine girdi ve sonra, farkına vardığında tamamen hareketsiz kaldı. "Bok. Dün mutfakta seviştik." Özür dilercesine gözlerini kısarak ona baktı. "Onları Juno buldu, değil mi?"

Jess bunu el salladı. "Onların şort olduğunu düşündü." Yüzünü astı, yüzünü buruşturdu.

Üzgünüm Jess.

"Hayır o iyi." Çenesini yumruğuna yaslayarak ona baktı. "Yine de ona birlikte olduğumuzu söyledim. Umarım herşey yolundadır."

River gülümsemesini geri aldı. "Tabiki öyle."

"Dürüst olmak gerekirse, okuldaki arkadaşlarının bu konuyu sormamasına şaşırdım. *UT*madde. Ya da *Bugün* göster, bu konuda."

"Bizimle arası iyi miydi?"

Onu öpmek için gerindi, çünkü bu mükemmel bir ilk soruydu. "Bence çok heyecanlandı, River Nicolas." Onun göğsündeki yerine dönerek, "Her şeyin çok hızlı değişeceği konusunda endişelenmesini istemiyorum," diye ekledi.

Uzun, tembel parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve odaklanmadan yüzüne baktı. "Sana ne düşündüğünü sorardım," dedi, "ama bahse girerim yanıt RNA gibi. düzenleme veya kısıtlama enzimleri.

"Aslında ukala, ne kadar güzel olduğunu düşünüyordum."

Beyninde önemli bir devre kısa devre yaptı; Sevinç damarlarında fokurdarken, açıkça nasıl karşılık vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Ah. Bu yüzden... *Olumsuz* RNA düzenlemesi."

River gülümsedi, onu öpmek için kıvrıldı. "HAYIR." Yastığın üzerine geri oturdu. "Ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum."

Kan hücreleri ayağa kalktı, kükreyen bir ayakta alkışladı. "Tıpkı sizin fantezi makinenizin tahmin ettiği gibi."

"Daha önce böyle hissetmemiştim," dedi onun şakasını duymazdan gelerek. "Bunu söylemek için çok mu erken?"

Jess'in nefesi kesildi. "Tabii ki değil."

"Yıllardır eve gitmedim ama seninle böyle hissediyorum."

Eğildi ve yüzünü onun göğsüne bastırdı, gözlerini sımsıkı kapattı ve hiperventilasyon yapmamaya çalıştı.

"İyi misin?"

"Sadece çıldırmamaya çalışıyorum," dedi ve hemen ekledi, "İyi bir çılgınlık. Derinden delicesine delicesine aşık."

"Bu iyi bir ucube... Ah." Ses tonuna karşılık olarak yukarı baktığında, ağzına huzursuz bir gülümseme yayıldı ve onu daha iyi görebilmek için yastığı geri itti. "Bunu buraya gelir gelmez sana söyleyecektim ama..."

"Ama ben seni çıplak mı bekliyordum?" sırtarak sözünü kesti.

"Evet kesinlikle." O güldü. "Pazartesi günü ofislere gelen insanlar var." "... Tamam aşkım?"

Ona baktı ve sonra onun yanlış anlamasına güldü. "Sahibiz *İnsanlar* dergisi Pazartesi günü ofislere geliyor. Sanırım sabah bizimle buluşacaklar," dedi onu da dahil etmek için işaret ederek, "ve sonra David, Brandon, Lisa ve ben öğleden sonra bir görüşme yapacağız. Yani, sen ve Fizzy marketteki her kopyayı çıkarmayacaksanız, muhtemelen Juno'nun bugün öğrenmesi iyi oldu."

BİR DENEMEDEN SONRA Yeni Bir Pazar -River hayvanat bahçesinde dört Davis'e katıldı ve herkesin içinde elini tutması yenilikti-Pazartesi geldi ve o panik içinde uyanmadı bile. Tüm bu yüksek baskı durumlarına -röportajlar, partiler, fotoğraf seansları- alışmaya başlamıştı, ancak bunun, River'la ilişkisinin tarihte türünün ilk örneği olan, borazan yağdıran, kırmızı halı açan, okyanus üzerinde havai fişekler gibi hissettirmesine şüphesiz yardımcı oldu.

Pazar gecesi onun yatağında uyuması da yardımcı oldu. Hayatta, River ölçülü ve temkinliydi. Bir aşık olarak kendini ifade eden ve cömertti. Ve uykudayken, bir kucaklayıcıydı: bütün gece ona, uzun, büyük kaşığına bastırılmıştı.

Altıda alarmı çaldı ve sanki iplerle çekiliyormuş gibi sarsılarak uyandı, uykulu bir şekilde kıyafetlerini değiştiriyordu - giyip giymediğini iki kez kontrol ederek. *Tümü* onu öpmek ve Juno uyanmadan önce sessizce dışarı çıkmak.

Yarım saat sonra, Jess ve Juno'yu kahve ve sıcak çikolata ile "şaşırtarak" kapılarındaydı.

Juno yatak odasından çıktı ve üçü kahvaltı için yemek masasına oturdu. River gözden geçirmek için bazı kağıtlar çıkardı; ayağı Jess'in ayağının üzerine geldi ve ona daha bir saat önce onun yanında, yatağında olduğunu hatırlattı. Üçünün hayatlarının geri kalanında her sabah orada rahat bir sessizlik içinde oturduklarını hayal ederek bu düşüncenin peşini bırakmamaya çalıştı.

Juno uykulu bir şekilde mısır gevreğini dürttü. "Kahve almak için neden bu kadar erken çıktın? Annemin mutfakta kahve makinesi var."

River ve Jess tamamen hareketsiz kaldılar. Sonunda, son derece ikna edici olmayan bir "Ha, öyle mi?"

Tezgâha giden Juno'nun gösterdiği yolu takip ettiler ve River mırıldandı, "Ah, bunu bilmiyordum. Teşekkür ederim."

Juno'nun tepesinden Jess'e baktı ve yardım için yüzünü buruşturdu. Jess, onu kaybetmemek için dudaklarını ısırarak zorunda kaldı.

Juno'yu birlikte okula götürdüler, her biri onun elinden tuttular. Yengeç yürüyüşü yaptı; onu salladılar. "Daha uzun olmalısın anne," dedi Juno. "River Nicolas beni çok daha yükseğe sallayabilir."

Sevinçle ona baktı.

Ve bunların hepsi bir roller coaster'ın tepesi gibi hissettirdi, düşmenin heyecanından önceki beklenti hissi.

Açıkçası, Jess korkmuştu.

HANGİSİ İYİ OLDU, çünkü onu o muazzam, korkutucu duygulardan uzaklaştıracak çok şey vardı. GeneticAlly ofislerine vardıklarında -park yeri Jess'in şimdiye kadar gördüğünden daha kalabalıktı- her şey hareket ve heyecan içinde patladı. Lisa onları kaldırırında karşıladı ve onlar arabadan iner inmez program hakkında bilgi verdi. Önce Jess ve River iki saat ayaktaydı, ardından muhabir Aneesha, River'ı Salk yakınlarında David, Lisa ve Brandon ile buluşmaya götürecekti. Daha çantasını bırakma fırsatı bulamadan Jess, Lisa'nın ofisine götürülüyordu ve burada bir makyöz ve kuaför hemen işe koyuldu.

Aneesha gülerek, "Buraya baş aşağı taşınmış gibi görünüyorsun," dedi. Parıldayan teni ve Jess'in hayatı boyunca gördüğü en mükemmel yengeç elma elmacık kemikleri olan muhteşem bir Siyahi kadındı. "Tamamen mermi şoku."

Makyaj sanatçısı etrafında çalışırken Jess güldü. "Değilim - en hafif deyimikle —*alışkın*bu tedaviye."

Sonraki yirmi dakika içinde Jess, Aneesha Sampson'ın geçen hafta sonu Brad Pitt ile röportaj yaptığını, River "Keanu Banderas" adını verdiği önlenemez bir kahkaha attığını ve her iki derin yakayı kucakladığını öğrendi. Ve omuz otlatma sarkık

kişisel tarzında küpeler. Jess, bir hayat takası teklif etmek mi yoksa teklif etmek mi istediğini bilmiyordu.

"Sizin için de uygunsa, laboratuvarıda başlayacağız," dedi Aneesha, hepsi birlikte koridora çıkarken. "İlk başta sadece Nehir."

Lisa biraz gergin görünüyordu. "Jess, sadece takılabiliyor musun?"

Jess dizüstü bilgisayarını kaldırdı. "Yapacak bir ton işim var. Beni istediğin yere koyabilirsin."

Aneesha asansöre doğru ilerlerken Lisa telefonuna gelen bir mesajı yanıtlamak için eğilirken, River eğilip Jess'i öptü. "Tamam aşkım. birazdan görüşürüz Seni seviyorum."

Kulaklarında beyaz bir gürültü kükredi ve gözleri kocaman açıldı. "Ne?"

River ona baktı, ifadesi şoktan gevşemişti. Ama geri almadı. O sadece... gülmeye başladı. Lisa'ya yan bir şekilde başını salladı ve sessizce, "Bunu söylemeyi planladığım yer değil, ama koridorlar ve seyirciler bizim işimiz gibi görünüyor."

Lisa bir aramayı cevaplamak için döndü ve Jess sırtarak kollarını onun boynuna doladı. Yüzünün her yerine bir düzine minik öpücük kondurdu. "Ben de seni seviyorum."

Gerçek o kadar açıktı ki; Jess nasıl söylemediklerini bilmiyordu. *Seni seviyorum*o ilk günden.

Gülümsemesi düzelirken ve gözlerinde şimşek gibi parıldayan parlak bir sıcaklıkla dudaklarını onun yanağına ve kulağına götürdü. "Birkaç dakika sonra görüşürüz."

"River, senin için hazırlar." Lisa ona koridorda el salladı.

Son bir gagalamayla asansörde gözden kayboldu ve Lisa geri döndü. "Jess, seni River'ın ofisine yerleştirdim ama bazı fotoğraflar için hazırlanıyorlar." Başparmağını hemen arkasındaki ofise asan Lisa, "Şimdilik seni David'in yerine koyalım. Aldırmaz."

Jess dizüstü bilgisayarını kaldırdı. "Ben her yerde havalıyım."

Lisa kapıyı denedi, sonra anahtarlarını çıkardı ve kilidini açtı, Jess'e döner dönmez yüzünü buruşturdu. "Tamam? Onun ne kadar dağınık olduğunu unutmuşum. Buraya asla girmem."

Ve... *Vay*. David'in ofisi, River'inkinin ters çevrilmiş haliydi. River'ın masasının bilgisayar dışında boş olduğu yerde, David'inki kasırga sonrası molozda bulunan bir masa gibi görünüyordu. Basılı veri sayfaları, boş kağıt bardaklar, pamuklu peçeteler, Post-it'ler ve dergi makaleleri yığınlarıyla kaplıydı. Rafları tozlu ve düzensiz bir dizi kongre hediyesi ile doluydu: Merck markalı bir stres topu, bir Sanofi seyahat kupası, Genentech'ten plastik bir DNA molekülü, bir yığın markalı kalem.

Ama dinle. River Nicolas Peña az önce ona onu sevdiğini söylemişti. Lisa, Cumartesi sabahı erken saatlerde Jess'i Bourbon Sokağı'na bırakabilirdi ve o iyi olurdu. "Bu harika."

"Aneesha hazır olduğunda seni almaya geleceğiz." Lisa dışarı çıkmadan önce sırtı ve kapıyı arkasından kapattı.

David'in masasına bakan Jess, dizüstü bilgisayarını asıl kucagında kullanıp kullanmayacağını düşündü, sonra onu dikkatlice üzerine koyup kargaşayı bozmayacağını düşündü. Bilgisayarı açılırken, Jess bilimsel kırıntılara göz attı. Kâğıtlar arasında yüzlerce satır veriyle dolu sayfalar ve sayfalar vardı. Üzerinden elektrik akımı geçti. Belki de o ve River'ın Elmas Eşleşmesinin nedeni buydu - ikisi de sayılar tarafından derinden büyülenmişti.

Dağınık bir kağıt destesinin yaklaşık yarısına kadar, birinin bir köşesi dışarı çıkmış. Jess'in gözü sol üst köşede yazılı bir şeye takıldı ve kalın klasör kırpılmış kümeyi dikkatlice kurtardı.

İstemci 144326.

Gördüklerini kaydederken kanı karbonatlaştı. Bu oydu.

Jess'in verileri. Ve numarasının altında bir başkası daha vardı: *İstemci 000001.*

Nehir.

Aşağıda, kalın harflerle, geçen ay binlerce kez duydukları bilgi vardı: *Uyumluluk katsayısı: 98.*

Ham puanlarını daha önce hiç görmemişti ama verileri elinde tutmanın garip bir şekilde kutsal bir yanı vardı.

Tamam aşkım. birazdan görüşürüz. Seni seviyorum. Sözlere zihninde yankılanıyordu.

Jess gülümseyerek sıra sıra sayıları saygıyla inceledi. İstemci numaraları ve uyumluluk puanı sol üst köşede ve sağ üst köşede tahlil bilgileri yer alıyordu: tarih, saat, DNADuo makinesinin testi çalıştırdığı tarih, vb. Bunun altında, her biri üç sütun genişliğinde üç sütun grubuna bölünmüş yaklaşık altmış sıra sayı vardı. Bu sayfanın arkasında, sayfalar dolusu katı rakamlar vardı.

Jess, şu anda kendisinin ve River'ın hizaladığı yaklaşık 3.500 gen hakkındaki bilgileri elinde tuttuğunu fark ederek ürperdi. Bağlantılarının - aşklarının - hücrelerinde şifrelenmiş olması gerçekten mümkün müydü? Doğduğu günden beri bu kadar mutlu olmaya programlanmış mıydı - Jamie onu defalarca terk ederken, futbol sahasında kenarda sarhoş annesi için kızlar onunla dalga geçerken bile.

Alec birkaç dakika sessizce hamilelik testine baktı ve sonunda "Ben hiç çocuk istemedim" mi dedi? Jess'in bağlantı kurabildiği tüm erkekler arasında, River en başından beri ona mükemmel uyum sağlıyor muydu?

Bu fikir onu hem rahatsız etti hem de sarhoş etti. Geriye baktı ve her küçük bilgi satırına odaklanmak için eğildi. Her kümedeki ilk iki sütun, gen bilgisi olduğunu varsaydığı şeyi gösteriyordu: gen adları ve GenBank oturum numarası. Üçüncü sütunlar, sıfırdan dörde kadar değişen rakamlarla ham uyumluluk puanlarını tutuyordu. Neredeyse tüm puanları 2,5'tan yüksekti. Böylece, bir şekilde bu puanlar sınır ağının algoritmasında bir araya geldi *vedoksan sekiş*sonunda çıktı. Jess'in artık verilerin bilimsel olduğunu ama aynı zamanda son derece büyümlü hissettirdiğini açıkça görebiliyordu. O bir mühtedi. Onu GeneticAltar'a göster.

Bilgiyi kendisi için hissetmek isteyerek parmağını sayfada gezdirdi.

En son tahlilleri 30 Ocak'ta tamamlanmıştı -River onun kanını önceki gece çok dikkatli bir formaliteyle almıştı. Birbirlerinin yanında çok tuhaf, çok temkinli davranmışlardı. Jess bunu hatırlayarak bir kahkaha attı. Kahretsin, hiçbir fikri yoktu: Adam onu o zaman bile istemişti.

David'in ofis kapısının kapalı olduğunu doğrulamak için başını kaldırıp baktığında hemen bir fotoğraf çekti. Yapmaması gerektiğini biliyordu; hatta yasadışı bile olabilirdi - ayrıca, yine de River'dan bir kopyasını isteyebilirdi. Ama Jess ona tekrar tekrar bakmak isteyeceğini biliyordu. Sayfaları çevirerek her sayfanın, satır satır verinin fotoğrafını çekmeye başladı. Her birinin daire içine alınmış, açıklama eklenmiş, tamamen harika olduğu için çağrılan -tahmin ettiği- birkaç değeri vardı.

Belki bir noktada bunu onun için bir hediye olarak çerçevelerdi.

Belki her biri en sevdikleri geni seçer ve bu değeri dövme yaptırırdı.

Belki de şu anda Fizzy'nin kadın kahramanlarından biri gibi konuşmaya başlıyordu ve muhtemelen çenesini kapamalıydı.

Jess aptal gibi sırtarak bir sonraki sayfaya geçti, fotoğraf çekmeye hazırdu ama durdu. Bu sonraki veri seti, tükürük kitinden olan ilk DNADuo testindendi. Bu yığında, bazı hücreler kurşun kalemle daire içine alınmış ve bazı notlar zar zor okunacak şekilde kenar boşluklarına karalanmıştır. Jess, verilerinin bu şekilde derinlemesine incelenmiş olmasına hayret etti. Yükselen müzik beyni, verilerinin aşk ve duygusal bağlantı hakkında daha büyük gerçekleri bile ortaya çıkarabileceğini söylüyordu.

Ve hala daha vardı. Jess notlar ve yazışmalar bekleyerek daha fazla sayfa çevirdi ama başka bir ilk sayfa buldu.*Bir çift?* Hayır. 2014'teki bir test çalışmasından farklı bir ilk sayfaydı - başka birininkiydi.

Müşteri 05954

Müşteri 05955

Uyumluluk oranı: 93

Jess, bunun David'in Elmas Kibrit yığını olması gerektiğini düşündü. Ama beyni sağ üst köşedeki bir tesadüfe takıldı. Bunu ve kendisinin ve River'ın en üst sayfası arasında gidip geldi, karşılaştırdı.

Tahlil tarihleri her üç durumda da farklıydı, ancak tahlil bitiş zamanı tam olarak aynıydı.

Her zaman.

Jess gözlerini kırptırdı, hafifçe huzursuzluğa doğru eğildi ve onaylamak için ilk sayfalarına geri döndü. Evet: Her üç test için çalışma süresi 15:45:23'te sona erdi.

Midesi kasıldı. İstatistiksel olarak, bu... pek olası değildi. Her yirmi dört saatteki 86.400 saniyenin yalnızca yüzde 0,0012 şansı vardı.*iki* aynı saniyeye inen olaylar. Jess, tahlillerin genellikle aşağı yukarı aynı zamanda -diyelim aynı dört saatlik pencere içinde- başlatıldığını ve bitirildiğini varsaysa bile, bu yine de yalnızca yüzde 0,007'lik bir olasılıktı veya 100.000'de 7'lik bir olasılıktı, Jess ve River'ın tahlili ile farklı bir günde tamamlanan başka bir tahlil aynı günde tamamlanmış olacaktı.*tam olarak aynı zaman.* Ama üçü birden mi? Neredeyse imkansızdı. Üç tahlilin farklı günlerde tam olarak aynı saniyede rasgele bitme olasılığı -Jess hesabı yapmak için gözlerini kapadı- kabaca 2,5 milyonda 1 idi.

Jess mantıklı düşünmeye çalıştı. Kulaklarındaki uğultuyu geri itti. Belki de makineler belirli değişkenleri azaltmak için aynı anda başlayacak ve bitecek şekilde programlanmıştır? Duyulmamış olmazdı.

29 Ocak dışında, River kanını aldıktan hemen sonra tahlile başlamıştı. Aslında, o daha odadan çıkmadan önce çift eldiven giymiş ve davlumbaza sarılmıştı. Ertesi sabah ona mesaj atarak randevu istedi ve testin onaylandığını söyledi. Ancak çıktıdaki tarih doğru olmasına rağmen, tahlil o öğleden sonra 3:45'e kadar tamamlanmamışsa, River'ın verileri sabah alması nasıl mümkün olabilirdi? Onay aldığına dair ona yalan mı söyledi? Bu kulağa River gibi gelmiyordu.

"Ne oluyor?" Jess, kafası karışmış bir halde kelimeleri ağzından çıkardı. *Ben... Bir şeyleri kaçırıyor olmalıyım.*

Ciğerleri acıyor. Midesi bulandı. Yoğun odaklanmanın yarattığı gerginlikten gözleri yanıyordu. Gözünü kırpamadı. Ve sonra -yüreği iğnelerle doluyor gibiydi- Jess üç testin de DNADuo 2'de yapıldığını fark etti. Kan örneklerini incelediği gece iki makineyi gördüğünü ve onlar hakkında soru sorduğunu hatırladı.

"Onlar DNADuos mu?"

"DNADuo One ve DNADuo Two olarak yaratıcı bir şekilde adlandırılmıştır. DNADuo Two şu anda çalışmıyor. Önümüzdeki hafta hizmete giriyor. Mayıs ayına kadar faaliyete geçecek, umarım."

Kafasına bir düşünce çarptı. Şimdi çılgına dönmüştü. İki veri kümesindeki ilgili sayfaları çevirerek, iki kağıt parçasındaki sütunları taradı. Kendisi ve River'ın doksan sekizi ile bu diğer çiftin doksan üçü arasındaki veri setlerinde farklılıklar bulmaya çalıştı.

Yapamadı; onlar aynıydı. Anlayabildiği kadarıyla her değer tamamen aynıydı. O daha sert baktıkça her şey bulanıklaştı. Çok fazla sıra vardı. Çok fazla küçük numara. Saçı da samanlığı da yanıyorken samanlıkta iğne aramak gibiydi. Ve, diye düşündü çaresizce, bu kadar yüksek puanlar için, belki ham puanların çoğu *istemek* özdeş olmak? Neyi kaçırıyordu?

Jess, içini bir korku kaplayarak, ilk veri sayfalarındaki daire içine alınmış sayıların bir nedenle daire içine alındığını fark etti. Bakışları, 19 Ocak'tan kalma orijinal e-tablodaki kalemle çizilmiş oval şekle kaydı.

Jess titreyen elini ağzına götürdü. Kendisinin ve River'ın sayfasında şunları gördü: OT-R GeneID 5021 3.5

Ama diğer çiftlerde:

OT-R GeneID 5021 1.2

Orijinal sayfalarındaki başka bir dairenin içinde -PDE4D geni için- Jess ve River'ın 2.8'i vardı. Kalbi boğazında atıyordu. Diğer çiftin 1.1'i vardı.

Jess'in midesi sadece iki tane daha yuvarlak değeri doğrulamaya yetiyordu - onun AVP'si 3,1 ve River'ınki, diğer çiftin AVP'si 2,1; DRD4 için, onlarınkinde 2,9, diğer çiftlerde 1,3.

Jess'in görebildiği kadarıyla, *sadece* farklı olan değerler - yaklaşık 3.500 veri setinin tamamında belki sadece otuz - ilk DNADuo'larında daire içine alınmış değerlerdi. Onlara dikkat çekmek için. Aynı zaman damgası olmasaydı ve

DNADuo 2 gizemi, Jess kendine bir yalan söyleyebilirdi, bu değerler onu ve River'ı diğer tahlilden ayırdıkları için daire içine alındı. Ama zel oldukları için daire içine alınmadıklarını biliyordu. Hangilerinin değiştirildiğini takip etmek için daire içine alındı. Birisi doksan  olan uyumluluk puanını bilerek doksan sekize çevirmişti.

Johan ve Dotty ilk Elmas Maımızdı., demişti River kokteyl partisinde.Torunları onları 2014'te bize getirdi ve haklıydı: doksan  puanla geldiler.

Kusabilir. Jess, Johan ve Dotty Fuchs'a ait olduğundan neredeyse emin olduğu testin her sayfasının fotoğrafını titreyen elleriyle çekti. Neredeyse yığını iki kez deviriyordu. Eğilip dizüstü bilgisayarını yerine koyarken uyuşmuştu. Telefonunu uzağa koydu. Sonra sessizce oturdu. Aneesha'nın onun için gelmesini bekleyen Jess, artık bildiklerini bildiği için görüşmeyi nasıl atlatacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

River ve Jess hiçbir zaman Elmas Eşleşmemişti.

YİRMİ İKİ

BEN GEÇMİŞ Yirmi dakika sonra River ona dört kez iyi olup olmadığını sormuştu.

Elbette vardı; nabızı olan herhangi bir yaratık, o anda onda bir şeylerin yolunda gitmediğini hissedebilirdi. Ama henüz bunun hakkında konuşamadı ve bunun hakkında konuşamadı. *Burada* ofiste ve duyabilse bile... onun en basit soruya cevabını duymaya hazır olduğundan emin değildi: *Bunca zamandır biliyor muydun?*

Bu yüzden dayanıksız, mutlu bir maske taktı ve Aneesha'nın sorularını yanıtladı. Ancak River'ın sessiz endişesi, Jess'e stresinin ateş gibi yüzünde belirgin olduğunu defalarca hatırlattı. Şok grip gibiydi.

Dışarıda birlikte birkaç fotoğraf çektiler; laboratuvarda gülerek ve hayranlıkla birbirlerinin gözlerine bakarak biraz aldılar. Ama gülümsemesinin ardındaki soru, bir polis arabasının delici sireni gibi Jess'in düşüncelerine saplandı. Cevabı öğrenene kadar, bir sonraki sorunun, yine de cama dayanmasına rağmen, yerine oturmasına bile izin veremedi: *Hissettiklerim gerçek mi?*

İstatistiksel olarak konuşursak, o ve River'ın ruh eşlerini Temel Eşleşmede bulma olasılıkları, gerçek bir Elmas Eşleşme elde etme olasılıklarından bin kat daha fazlaydı, bu yüzden gerçek puanları yirmi beş olsa bile, birlikte doğru olamayacakları söylenemezdi. Ancak rakamlar onu desteklediğinde bu erken, derin tepkilere güvenmek çok daha kolaydı.

Ama kendini aşıyordu ve bilgi olmadan -veri olmadan- yapmasına izin verebileceği en son şeydi. Jess bu düşünceleri zihninde buruşturarak topar bir kağıt top haline getirdi ve onu ateşe verdi. Her seferinde bir an ve şimdi bir erime anı değildi.

Aneesha sahada işini bitirdi ve Jess ile River'a vedalaşmaları için zaman verdi. *İnsanlar* ekip, David ve Brandon ile buluşacak. düşünmek bile

David'in sesi, o sırada Jess'in midesini bulandırdı. Ve eğer River bilseydi... ne yapacağını bilmiyordu; duyguları çok sıcak, dev ve yönetilmesi imkansız olurdu.

Yalnız kaldıkları anda River, Jess'i bir girintiye çekti ve doğrudan gözlerinin içine bakmak için eğildi.

"Bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum," dedi sessizce. "Bana kızgın mısın?"

Bu, gerçekten sahaya çıkabileceği bir şeydi. *İyi misin?* Aneesha ve fotoğrafçısı üç metre ötedeyken, kendi kendine cevap veremeyecek kadar büyüktü.

"Sana kızgın değilim. Ama daha sonra bir araya gelebilir miyiz?" Güldü, kafası karıştı. "Elbette. Sanırım biz..." "Sadece biz."

Gülümsemesi uçup gitti ve alnında bir çizgi belirdi. River bir adım daha yaklaştı, elini onun kolundan aşağı kaydırды ve onun sıcak parmaklarını onun soğuk parmaklarıyla birleştirdi. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Jess, "Bilmiyorum" demekten nefret ediyordu ama bu doğruduydu.

"Bir şey oldu," diye itiraf etti, "ve bunu sana sormam gerekiyor ama şimdi sırası değil." Yuttu. "Berbat bir durum olduğunu biliyorum ve eminim ki biz bu konuyu konuşana kadar bunun hakkında endişeleneceksin."

"Oh evet."

"Ben de yapacağım. Bunu burada yapamayacağımıza güvenmen yeterli ve sen ve Aneesha gitmeden önce on dakikadan daha fazlasına ihtiyacımız var."

River ona baktı ve o anda elde edebileceği en iyi şeyin bu olduğuna karar vermiş gibiydi. "Tamam aşkım. Sana güveniyorum." Onu göğsüne çekti. Dürüst olmak gerekirse, Jess'in kollarını güvenle onun beline dolayabilmek ve onun temiz narenciye kokusunda kendini kaybetmekten daha çok istediği hiçbir şey yoktu. Ama eklemleri kilitliydi, duruşu sertti. "Sonra konuşacağız?" diye sordu, dirseklerini avuçlayarak ona bakmak için geri çekilerek.

"Evet." Telefonu arka cebinde titredi ve bir iş e-postası ya da Pops'tan akşam yemeği planları hakkında bir mesaj gelmesini bekleyerek telefonu aldı.

Ama bu Fizzy'dendi ve endişe Jess'in göğsündeki tüm baskıyı anında boğazına kadar itti.

I need you ASAP. Best friend bat signal.

Üzgünüm, diye fısıldadı Jess. "Bu Fizzy.
O..." Jess hemen cevap verdi:

Are you ok?

I am safe and not injured. But no. I'm
not ok.

Kalbi hızla atan Jess, River'a baktı. Böyle şeyleri bırakmaktan hoşlanmıyordu ama bırakmak zorunda kalacaktı. "Gerçekten gitmem gerekiyor."

Sesi bıkkınlık ve endişe karışımıydı ve onun koluna uzandı. "Jess—"

"Onun bana ihtiyacı var. Fizzy'nin bana hiç ihtiyacı yok. İşiniz bittiğinde beni arayın?" Başını salladı ve bir adım geri çekilip gitmesine izin verdi.

Jess arkasını dönerek yürürken şunları yazdı:

Where are
you?

My place. Are you coming?

Yes. Be there in
20.

FIZZY'NİN ÖN KAPISI açıldı; evin içi tel kapının arkasında gölgelendi. Jess hıçkırık ya da çığlık duymadı - ki bu güven vericiydi - ama Bon Iver oturma odasındaki hoparlörlerden sessizce çalışıyordu. Fizzy gibi genel ruh hali sessiz bir baladdan çok iyimser bir bop olan biri için Bon Iver, Jess'e endişelenmesi için geçerli bir neden verdi.

Ve böylece, River sonraya bırakıldı. Jess'in bölümlere ayırma konusunda büyük bir deneyimi vardı. Jamie, Jess'in lise mezuniyetine dört günlük meth bükücüsünün sonlarına doğru gelmiş ve koridorlarda dolaşarak onu diğerlerinin arasında aramıştı.

sınıf arkadaşları denizi. Kızına ulaşmak için Jerome Damiano ve Alexa Davidson'un üzerinden yüksek sesle tırmandıktan yaklaşık otuz saniye sonra, Jamie kampüs güvenlik görevlisi tarafından dışarı çıkarıldı. Buna rağmen, Jess ayağa kalktı ve adı söylendiğinde oditoryumun önüne doğru ilerledi.

Ve Jess, o ve Alec'in, o sunum yapmadan yaklaşık bir saat önce ayrıldığını hatırladı. Juno'ya altı aylık hamileyken tezini tüm matematik bölümüne dağıttı. Tüm öfkesini ve hayal kırıklığını bir kenara itmiş, sunuma kocaman bir gülümseme ve güzel tasarlanmış slaytlarla girmiş ve A almıştı.

Kanepesinde top şeklinde kıvrılmış, gözleri kırmızı çerçeveli, saçları alışılmadık şekilde dağınık bir topuz yapmış ve yerine oturan tanıdık bir duvarla Fizzy'ye bir bakış.

Oturdu, Fizzy'nin çıplak ayaklarından birini kucağına çekti. "Söyle bana." Burnunu silmek için uzanan Fizzy basitçe, "O evli," dedi. "Kim evli?"

Fizzy sulu kara gözlerini Jess'in yüzüne çevirdi. "*Soymak*"
"*bankacı*Soymak?"

"Evet."

"Evli? Bir kişiye?" "Evet."

Jess ona inanamayan gözlerle baktı. Daniel'in erkek kardeşinin arkadaşı değil miydi? Nasıl kimse sana bir şey söylemedi?"

"Görünüşe göre o, bir arkadaşın arkadaşının arkadaşı gibi ve Rob son iki yılda, eskisi kadar fazla takılmadıkları bir zamanda evlendi."

"Ne...*çöp insan*" Jess'in ağzı açık kaldı. "Nasıl buldun?" "Beni Twigg's'te buldu ve bana söyledi."

"Sana toplum içinde mi söyledi?"

Fizzy başını salladı, ciddiye. "Senin koltuğuna oturdu." Nefesi kesildi. "Nasıl cüret eder!"

"Biliyorum."

"Peki ne yaptın?"

Fizzy derin, güçlendirici bir nefes aldı. "Ayağa kalktım, Daniel'den bir sürahi buzlu su istedim ve suyu Rob'un kucağına boşalttım."

"*Alkış* diye fısıldadı Jess, etkilenmişti.

"Sanırım yakalanacağından korkmaya başladı. Little Italy'de bir gece tanıdığı birine rastladık ve beni bu adamla 'arkadaş Felicity' olarak tanıştırdı. Fizzy'nin yüzü buruştu. "Ondan gerçekten hoşlandım Jess ve beni bilirsin," dedi hıçkırarak, "hiç kimseden hoşlanmam. Onun için yemek pişirdim ve onunla kitaplar hakkında konuştum ve içeriden şakalar yaptık - ve o lanet olası evli. Ve yemin ederim ki bana itiraf ettiği için övgü istedi. Mesela, bu kadar sinirlendiğim için gerçekten şok oldu. Burnunu tekrar sildi.

"Buraya gel." Jess, Fizz'in ayağını uzaklaştırdı ve arkadaşı ağlarken tüm Fizzy'yi kollarının arasına aldı ve sımsıkı sıktı.

"Çılgınca olanı biliyor musun?" diye sordu Fizzy, sesi Jess'in gömleği yüzünden boğuktu. "Ne?"

Az önce tükürük örneklerini gönderdik.

"Genetically'ye mi?" diye sordu Jess ve Fizzy başını salladı. "Bunu yapmayacağını sanıyordum."

Fizzy feryat etti. "Değildik!"

"Tanrım," dedi Jess, "ne aptallık. Ne olmasını bekliyordu?"

"Sağ?" En iyi arkadaşı hıçkırarak güldü. "Ve şimdi, ya birbirimiz için mükemmel olduğumuzu ve evli olduğu için bunun bir önemi olmadığını öğrenirsem? Birlikte olmamız gerekip gerekmediğini bilmek istemiyorum!

Diğer odadan gelen hisler, Jess'in düzgün, küçük bölümlere ayrılmış köşesinden bakıp dışarı çıkma zamanının gelip gelmediğini soruyordu. Jess başını salladı. Değildi.

"Pekala, lojistik olarak, onun hesabının asla senin hesabına bağlanmamasını isteyebilirsin, böylece asla bilmek zorunda kalmazsın, ama onun senin mükemmel, nazık, küstah kışına yakın hiçbir yere ait olmadığından oldukça eminim. Böyle bir şey yapanın içi çürümüştür. Bahse girerim DNA'sı siyah banyo küfüne benziyordur.

"Uzun sümük dizileri gibi," diye onayladı Fizzy.

"Bu metaforu devam ettirebilirdim ama daha da iğrençleşecek." Jess onu tekrar sıktı. Üzgünüm tatlım. Nerede yaşadığını bilmek istiyorum ki gidip kendi kulağını yalayabilsin diye kafasını kışına sokabileyim.

Fizzy sessizce, "Karısı orada olurdu," dedi. "Sanırım bu yüzden onun evine hiç gitmedik."

Jess öfkeyle, "Çöp insan," diye fısıldadı.

Fizzy geri çekilip incelemeyen önce burnunu Jess'in gömleğine sildi. Dikkati Jess'in boynundan yüzüne ve saçına kayarken şüphe kaşlarını çatı. Burnunu çekti. "Neden hepiniz giyiniksınız?"

"Yaptık *İnsanlar* bugün ofislerde."

En iyi arkadaşının sulu, kabarık versiyonu inledi ve dramatik bir şekilde kırlentlerin üzerine düştü. "Yarasa sinyalin sen yanındayken gönderdim. *İnsanlar* dergisi, aman Tanrım. Düşünceli bir vuruştan sonra oturdu ve kollarını tekrar Jess'e doladı. "Ve sen geldin!"

Jess, "Bu altın arkadaş puanlarını almak ve mesajınızı aldığım da zaten bitirdiğimizi söylememek benim için en iyisi olur," dedi. "Fakat yalan, altın arkadaş puanlarını etkisiz hale getirir. Ve yemin ederim yine de gelirdim."

"Ama ruh ikizinde kutlama amaçlı seks yapıyor olabilirdin ve ben de duygusal destek için şarap ve peynir kullanabilirdim."

Ruh eşi.

Jess, şimdi kaçışlarını planlayan duygulara uyarıcı bir bakış attı. "Şarap ve peynir yerine bana yaslanmanı her zaman tercih ederim." Eklemeden önce durakladı, "Ve River'ın röportajı bitmedi."

"İkinci tercihiniz olmaktan onur duyuyorum." "Üçüncüsü," diye hatırlattı

Jess ona.

Fizzy arkasına yaslandı ve güldü. "İğrençsin."

"Belki ama seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Duvardaki saate baktı. "Bu arada, ilk tercihini okuldan alman gerekiyor mu?"

Bugün Pazartesi, dedi Jess. "Babam onu alacak ve kütüphane işini yapacaklar. Seni daha iyi hissettirmek için elimden gelen her şeyi yapmak için üç saatim var.

FIZZY VE JESS ile kanepede uzanmış *His ve bassaslık* peynir ve kraker ziyafetinin yanında sessizce oynuyorlar. Sonunda, Jess onu son bir kez sıktı, eve gitti ve meşhur bent kapaklarını açmadan önce Juno'yu besledi, yıkadı, yatırdı ve içine soktu - ve sonra kendisine bir bardak dolusu şarap aldı.

Ama sonra açıldılar ve River'ın düşünceleri diğer her şeyi bastırdı. Her şeyi bir duvarın arkasına itmenin avantajı, bütün gün oldukça normal bir şekilde çalışabilmesiydi; Olumsuz yanı, kendisini bekleyen sohbete zihinsel olarak hiç de hazır olmamasıydı.

Ertelemenin bir faydası yoktu. Jess telefonunu çıkarıp ona mesaj attı.

Can you come
over?

Sanki elinde telefonuyla bekliyormuş gibi hemen cevap verdi:

Yes.
Now?

Now is
good

Gönder'e bastı ve ardından hemen tekrar yanıt verdi.

Wait.

Olabildiğince hızlı yazdı çünkü biliyordu *Beklemek* muhtemelen paniğe kapılmasına yol açmıştı.

This may sound strange, but did you
ever
see our raw data?

Of course.

Jess, baştan beri veri uydurma işinin içindeyse ona bir bahane hazırlaması için zaman tanımadan, daha sonra söylemek istediklerini nasıl ifade edeceğini düşünürken başparmağını çiğnedi. Yüzünden gerçeği okuyabilmek istiyordu. Öte yandan, evde verilerin bir kopyası varsa, getirmesini istedi.

Şans eseri, River onu soruyu cümle kurma zahmetinden kurtardı.

I have the plot here. Want me to bring it over?

Jess yavaşça, sıcak bir gerilim dalgası saldı.

That would be great.

I should have offered that ages ago. I'm sorry. Is that what this is about?

Buna cevap vermemeyi seçti.

Are you leaving now?

Yes.

O SADECE YAŞADI on dakika uzaktaydı ama River sekiz dakıkada kapısındaaydı. Önceden, Juno uyuduktan sonra onun dairesine gelseydi, Jess hemen onun kollarında olurdu. Ama bu gece ikisi de sevginin beklemede olduğunu biliyor gibiydi.

Tek kelime etmeden içeri girdi, Jess'in arabasından bir koşu olduğunu ancak tahmin edebildiğinden nefesi kesilmişti. "Hey."

Birdenbire yükseliyormuş gibi görünen hıçkırıkları yuttu. "Hey. Röportajın geri kalanı nasıldı?"

Başıyla onayladı, eliyle alnını sildi, hâlâ nefesini tutuyordu. "İyi. Evet, bence iyiydi. Fizzy iyi mi?"

Jess başını sallayarak yemek masasına yürüdü ve oturdu, omuzları düştü. "Rob evli."

River postacı çantasını yavaşça omzundan çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Dalga geçiyorsun."

"HAYIR. Ve sanırım az önce DNADuo kitini gönderdiler." Nehir yüzünü buruşturdu. "Bok."

Ve sonra sustular. Meşhur fil doğrudan üstlerinde duruyordu. "Pekala..." diye mırıldanarak River çantasından bir kağıt çıkardı ve ona uzattı. Çok sevilmiş, buruşmuş ve yıpranmıştı, sanki defalarca kaldırılıp bırakılmış, binlerce kez incelenmiş gibiydi.

"Verilerimiz." Uzanıp tekrar alını sildi. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

Renkli dağılım grafiği yatay görünümde yazdırıldı ve tüm sayfayı kapladı. Hesaplama becerisinin ustaca bir gösterimi ve bir istatistikçinin en iyi arkadaşı: temel bileşen analizi. Sadece birkaç saniye sonra Jess, David'in ofisindeki tablolarda gördüğü her veri noktasını yakaladığını söyleyebildi.

Çizimin iki ekseni vardı: Dikey Y ekseni, sıfırdan dörde kadar etiketlenmişti - Jess'in zaten aşına olduğu bileşik puanlar. Yatay X ekseni on iki farklı etikete sahipti. DNADuo'da yer alan gen ailelerinin kategorilerini temsil ettiğini varsaydı: Nöroendokrin, İmmünoglobulin, Metabolik, Sinyal İletimi, MHC Sınıf I/II, Olfaktör, Düzenleyici Proteinler, Taşıyıcılar, Isı-Şok, SNARE, İyon Kanalı ve FGF/FGFR. Ve grafiğin kendisinde, renk kodlu ve kategoriye göre kümelenmiş, her bir gen üzerindeki puanlarının her biri için bir tane gibi görünen binlerce küçük nokta vardı.

Ham puanlara bakmanın çok daha kolay bir yoluydu -Jess tabloda göremediği trendleri burada hemen görebiliyordu- ama çok fazla veri olduğu için, River'in tüm gördüğü buysa, bunun yıllar önce gördüğü bir olay örgüsünün neredeyse aynısı olduğunu deşifre etmenin neredeyse imkansız olacağı onun için açıktı.

Ve en önemlisi, onu uyaran bilgiler - çalışma bitiş zamanı, tarih, DNADuo makinesi - bu komploya dahil edilmedi. Bu grafiğin yalnızca müşteri numaraları, uyumluluk puanı ve sağ alt köşede küçük harflerle bu grafiğin oluşturulduğu tarih vardı.

Belki de River bilmiyordu. Umut, ruh halinin karanlığında parlayan zayıf bir ışıktı. Jess olabildiğince gelişigüzel bir şekilde, "Verilere hep böyle mi bakarsın?" diye sordu.

Sessizce güldü. "Eminim bir matematikçi olarak gerçek sayılara bakmamak çıldırtıcıdır, ama biz bu dağılım grafiklerine güvenmeye başladık. Aykırı değerleri görmek daha kolay

Bu şekilde ve herhangi bir nedenle tahlili yeniden çalıştırmamız gerekip gerekmediğini öğrenmek için." Eğilip planlarındaki büyük bir nokta kümesini işaret etti. "Bakın, metabolik genler ve immünoglobulin konusunda özellikle iyi hizalandığımızı söyleyebilirsiniz. Ve en düşük puanlarımız düzenleyici proteinler için görünüyor, ancak bu çok anlamlı bir sonuç değil çünkü bu puanların hepsi oldukça yüksek. Seksenin üzerinde bir puan aldığında, olay örgüsünün çoğu birbirine benziyor."

Rahatlamış bir nefes aldı. Verilerin manipüle edildiğini hemen anlamayabileceğini doğruladı. "Bunları nasıl üretiyorsunuz?"

"Aslında *budır-dirham* veriler. Tablodaki her şey burada gösterilir. Tiffany, sinir ağının ekip olarak bizim için bu komployu yaratması için Caltech'teki adamlarla çalıştı çünkü ona bakması çok daha kolay. Ancak eşleşen herhangi bir çift için bunlardan birini oluşturabiliriz.

"Yani Fizzy'de bunlardan bir milyon tane olurdu," dedi.

Tekrar güldü. Yani teoride. Dosyalar çok büyük olduğu için bunları uygulamalara yüklemiyoruz ve hatta istenmedikçe artık rutin olarak oluşturmuyoruz, ancak elbette, teorik olarak sizi dünyadaki diğer tüm bireylerle karşılaştıran bunun gibi dağılım grafikleri oluşturabilirsiniz. Bu pek yararlı olmaz." Gözlerini neredeyse utangaç bir şekilde buluşturdu. "Ama tabii ki tahlilimiz için bir tane yaptık. Gerçekten yakından bakmak istedim. İlk başta şüpheli olduğum için ve sonra inanılmaz olduğu için.

Gözleri doldu ve başını masaya yaslamak için eğildi. Rahatlama, bir ağrı kesici, felç geçirici gibi içini kapladı. Jess'in başı o kadar ağırlaştı ki daha durduramadan boğazından bir hıçkırık koptu.

"Kutsal... Jess." River eğilerek onu kollarının arasına aldı. "Tatlım, neyin var?"

Daha önce ona "tatlım" dememişti ve bu onun daha çok ağlamasına neden oluyordu. Bunca zamandır ona yalan söylemediği için rahatlamıştı. Ama şimdi ona doksan sekiz olmadıklarını söylemesi gerekiyordu. Ona âşık ve Jess bunun onu bu kadar inciteceğinden nefret ediyordu. David'e olan güveni onarılamaz bir şekilde zarar görecekti. O ortaya çıkana kadar GeneticAlly, River'ın tüm hayatıydı.

"Sana söyleyeceğim şeyden nefret ediyorum."

Hala onun etrafında dolaştı. "Nedir? Söyle gitsin."

Ondan uzaklaştı, ayağa kalktı ve daha önce bastırdığı fotoğrafları almak için mutfığa gitti. Onları teslim ederken elleri titriyordu.

River elinde ne tuttuğunu hemen anlayacak kadar masalara aşına görünüyordu. "Bunları nereden buldun?"

David'in ofisi, diye itiraf etti Jess. "Onlara baktıktan sonra bana kız. Lisa, görüşmenin bana düşen kısmını beklemem için beni oraya koyduğunda masasındaydılar. Amacım gözetlemek değildi ama müşteri numaralarımızı görünce gerçekten heyecanlandım. Dedğin gibi, buna bakmak ve nasıl başladığımızı bilmek inanılmaz." Dudağını ısırdı. "Ve sonra bana garip gelen bazı şeyler vardı."

Kaşlarını çatı, aşağı baktı, henüz görmemişti. "Ne gibi?"

Jess uzanıp gözlerini sildi. "Birkaç dakika onlara bak."

Çalışması için onu bırakıp mutfığa bir bardak su almaya gitti. Buz gibi, dudaklarından midesine kadar soğuk bir yol yakıyordu.

Yaklaşık otuz saniye sonra, sessiz bir "*Ne oluyor?*" yemek odasından geldi.

Jess gözlerini kapattı. Kâğıtlar yenilenmiş bir hızla hışırdadı ve masanın üzerine yayılma sesleri hızla duyuldu.

"Jess." Sesindeki gerginlikten çenesinin kasıldığını anlayabiliyordu. "Lütfen buraya geri gelir misin?"

Derin bir nefes alarak bardağını lavaboya koydu ve yemek odasında ona katıldı. Kollarını masaya dayamış, eğilip yere bakıyordu.

"Bu değerleri kim daire içine aldı?"

"Bilmiyorum." Kollarını arkadan onun beline doladı ve alnını kürek kemiklerinin arasına dayadı. Bildiği için rahatlayan Jess, bunu birlikte çözmeye başlayabileceklerini düşündü. "İyi misin?"

Kuru bir kahkaha ve ardından, "Hayır. Ne görüyorum? Bu gerçek mi?" "Biliyor musun?" sessizce sordu.

Sesi sıkılı dişlerinin arasından çıkıyordu. "Tabii ki değil."

Gözlerini kapatan Jess, onu daha da sıktı. Ama arkasını dönmedi; Aslında Jess, onun kucığında tamamen kaskatı kaldığını fark etti. Ve ilk defa aklına geldi...*Nasıl sadece şimdi onun aklına geliyordu?*- Jess, istatistiksel anormallikte sihre güvenmesine rağmen, River'ın üzerinde oynanmış puanlarına bakabileceği ve asla olması gerekmediğini görebileceği.

YİRMİÜÇ

ABİR ŞAŞIRMADAN SONRA Jess geri çekildi ve kollarının iki yanına düşmesine izin verdi. River fark etmemiş gibiydi; sayfadan sayfaya geçerken ve tekrar geri dönerken dikkati hâlâ sayı sıraları üzerinde kayıyordu. Kalbi nefes borusunda bir yere takılmıştı.

River alçak sesle inledi ve başını öne eğdi. "Görmeliydim."

"Nasıl?" diye sordu Jess, inanamayarak. "Otuz beş varyüzöradaki numaralar Bu noktada, bu bilgiyi kara kutuya gönderirsiniz ve o kadar kapsamlı bir şekilde basitleştirilir ki, bir şeylerin yanlış olup olmadığını asla bilemezsiniz."

"Anlamıyorsun," dedi, arkasını dönüp onun yanından geçerek oturma odasına çıktı. "Fuchsların verilerini incelemek için harcadığım süre. görmeliydim."

"Seninki gibi bir beyin bile ezberleyemez. *otuz beş yüz* neredeyse on yıl öncesine ait rakamlar." Jess elini onun koluna koymak için hareket etti ama o omuz silkerek yüzünü pencereye döndü.

Ellerini saçlarına daldırdı ve sessizce homurdandı. "Bu bir felaket." Jess arkasına baktı. Haklıydı. Ortaya çıkarılması korkunç bir şeydi ve David bunun bedelini cehenneme çevirecekti ama bunda bir parça tesadüf de yok muydu? Yine de onları bir araya getirmişti. Aklında çok şey olduğunu biliyorum, diye söze başladı. sessizce, "ama seni sevdiğimi bilmeni istiyorum. Bu bunu değiştirmez."

Buna nasıl tepki vereceğini düşünür gibi hareketsiz kaldı ama sonra aniden saatine baktı. "Bok. David muhtemelen hâlâ ofistedir. Hemen oraya gitmem gerekiyor."

Jess kalbinin ve beyninin izin verdiği kadar hızlı döndü. "Tamam aşkım. Evet. İyi." *Bir plan.* Telefonuna uzandı, Favoriler'e kaydırdı ve Baba'nın fotoğrafına bastı. BT

kulağına götürdüğünde çoktan çalmıştı. "Bırak da Pops'u Juno ile oturtayım..."

"Jess." Telefona uzandı ve yavaşça elinden aldı. Gözleri ekranda, Pops cevap vermeden aramayı sonlandırdı.

"Ne yapıyorsun? Ben olmadan gidemem—"

Ah.

River hâlâ ekranına, Cadılar Bayramı için ahtapot gibi giyinmiş dört yaşındaki Juno'nun fotoğrafına bakıyordu. Gözleri resme takılıp kalmıştı. Verileri gördüğünden beri Jess'e bir kez bakmış mıydı? "Onunla yalnız konuşmam gerekiyor."

Jess şok olmuş bir kahkaha attı. "Sen ciddi değilsin."

"Bu benim şirketim, Jess."

"Ama bu durum beni de ilgilendiriyor. Bunu neden yaptığını bilmeye hakkım var."

Omuzları gerildi. "Eğer bunu yaptı. Bunun bir gözden kaçırma, hata veya bir tür bilgisayar arızası olmadığını bilmiyoruz. Adamı sonsuza dek tanıyorum. Ona açıklaması için bir şans vermeliyim ve bunu kendim yapmalıyım."

Jess çenesinin kasıldığını hissetti. "Cidden burada tek başıma sakinleşmemi mi bekliyorsun?"

Sıkıca başını salladı.

"Daha sonra gelir misin?"

"Emin değilim." River derin bir nefes aldı ve sonunda onunla göz göze geldi. "Üzgünüm, gerçekten gitmem gerekiyor, şimdi." Kapıya yönelmeden önce masanın üzerindeki çantasına uzandı ve her şeyi içine tıktırdı. Jess onun peşinden gitti ama yeterince hızlı ayrılmadı. Zihinsel olarak, River çoktan gitmişti.

Kapıda durup, sevdiği birinin uzaklaşıp gitmesini izleyen yakıcı, tanıdık görüntüsünü izledi. "Nehir"

"Seni arayacağım," diye mırıldandı ve sonra karanlık avluda gözden kayboldu.

AMA RIVER YAPMAYIN Arama. Jess neredeyse üçe kadar ayakta kaldı, televizyon izlemekle telefonunu kontrol etmek arasında gidip geliyordu. Sonunda, beceriksizce yastıklarına yaslanmış uyuyakaldı, uyandığında televizyonun hâlâ açık olduğunu ve telefonunda hâlâ mesaj bulunmadığını gördü.

Sabah rutini başladığında çok kötü bir ruh hali içindeydi.

"Juno, öğle yemeğini yapmaya çalışıyorum. Kediye rahat bırakıp giyinebilir misin? Şimdi lütfen."

Juno, Güvercin'in oyuncak tüylerinden birini ileri geri sallayarak halının üzerine çömeldiği yerden somurttu. "Ne giyeceğimi bilmiyorum."

"Dün gece kıyafetlerin dışarıdaydı. Ve bana bulaşıklarını getir,
Bug. "Ama bugün beden eğitimi var ve ben tayt giymek istiyorum."

Jess, çocuğunun, herhangi bir günde Mom Fuse'un tam olarak ne kadar kısa olduğunu sıfırlayan bir tür radarı olduğuna yemin etti ve sonra onu bir Olimpik spora dönüştürdü. "Öyleyse tozluk giy."

"Nerede olduklarını bilmiyorum."

"En az on çiftiniz var." "Yıldızlı siyah
olanları istiyorum."

"Onları çamaşırhaneye sen mi koydun?" Jess buzdolabındaki üzümlere uzandı ve Juno'nun beslenme çantasına bir demet sıkıştırdı. Telefonu tezgahın üzerinde yüzü aşağı dönüktü ama dokunmadan bırakmıştı. Bakmak onu sadece daha kötü hissettirirdi.

Juno yerde yuvarlandı ve kedi saçlarının uçlarını kemirmeye başlayınca ciyakladı. "Bence de."

"Öyleyse kurutucuya bak." Jess içine bir bardak elma püresi, bir torba havuç ve son tüp yoğurdu atıp markete gitmesi gerektiğini zihnine not etti.

"Onları benim için alabilir misin?" Daha fazla gülmek, daha fazla ciyaklamak.
Giyinmek yok. "*Juno!* diye bağırdı Jess. Sesi o kadar yüksekti ki onu bile ürküttü.

Juno sessizce kendini yukarı itti ve sessizce odadan çıktı.

Jess çılgınca tezgâhı sildi ve buzdolabının kapısını o kadar sert kapattı ki sekerek tekrar açıldı. Saatine bir kez daha baktı. Bok. Kurutma makinesinin kapısı çarpılarak kapandı ve ürkmüş bir kedi koridordan aşağı fırlayarak sehpanın üzerine atladı ve Juno'nun yarısı yenmiş mısır gevreğini devirdi. Süt ve sırlıklam pirinç gevreği yavaşça yere damladı.

"Sana kaç kere oturma odasında yemek yememeni söylemem
gerekıyor!" "Güvercin hatasıydı!"

"Giyinmek!" Sesi aniden sessizleşen apartman dairesinde yankılanıyor gibiydi.

Juno'nun alt dudağı dışarı fırladı ve tekrar odasına girdi. Jess bitkin bir halde kendini kanepeye attı. Saat henüz sekizdi.

Gergin bir sessizlik içinde okula yürüdüler; Juno kızgındı ama Jess'in kendisine olduğu kadar kızgın değildi. Jamie'nin o sırada birlikte olduğu adamla tartıştığı ve öfkesini Jess'ten, Nana'dan ya da Pops'tan çıkardığı anıları arasında dolaştı.

Maymun parmaklıklarına ulaştıklarında Jess bir utanç sarmalı içindeydi.

Bunu düzeltmesi gereken Jess, Juno'nun önünde çimlere çömeldi. "Sanat fuarı için taslağınız var mı?"

Başını salladı ama Jess'in gözlerine bakmadı, bunun yerine annesinin omzunun üzerinden oyun alanına odaklandı. Küçük alnı çok huysuzdu.

"Öğle yemeğin sırt çantanda mı?"

Başka bir kısa baş sallama.

"Bu sabah bağırduğım için özür dilerim. Yeterince uyuyamadım ve kötü bir ruh halinde uyandım. Ona kadar saymalıydım."

"Babam beni okuldan sonra alabilir mi?"

İhanet, göğsünde dönen keskin bir bıçaktı. Rehabilitasyonda Nana Jo ile birlikte olacak. Herhangi bir toplantım yok, bu yüzden bugün seni alacağım.

"Bunun yerine Nicolas Nehri olabilir mi?"

Bıçak daha derine saplandı. Juno'nun belirli birini istemesi değildi, özellikle Jess'i istememesiydi. Jess incinmiş hissetmenin mantıksız olduğunu biliyordu Juno deliydi ve deli çocukların yaptığı da buydu ama bu sabah boktan bir anne olmak Jess'in kalbinin ihtiyaç duyduğu son şeydi. Okuldan sonra River'ın nerede olacağına dair hiçbir fikri olmadığını nasıl söyleyebilirdi? Yoksa gelecek hafta mı? Yoksa gelecek yıl mı?

Jamie olsaydı, ya Jess'in çıkarları için iki yaş küçük bir hediyeyle bugün daha sonra ortaya çıkar ya da Jess'e velet der ve hiç gelmezdi. *ben annem değilim* Jess, küçük kızına sımsıkı sarıldı. "Ona soracağım ama her halükarda, teslim alırken burada olacağım," dedi. "En çok seni seviyorum."

Juno onun kollarında yumuşadı. "Ben de en çok seni seviyorum."

FIZZY VE Oyirmi dakikadır Twiggs'teki masalarında oturuyordu ama Jess henüz bilgisayarına giriş yapmamıştı.

"Dünyadan Jess'e."

Gözlerini pencereden ayırdı. "Pardon, ne?" "Nana'yı soruyordum."

"Sağ." Jess el değmemiş düz beyazının köpüklü tepesine baktı. "İyi gidiyor. Aslında tamamdanda daha iyi. Birkaç hafta boyunca her gün ayakta PT'si var. Güçlendirme egzersizleri üzerinde çalışıyorlar ve o bacağı biraz ağırlık koyuyorlar. Kemik yoğunluğu iyi, bu yüzden iğnelerin kayması konusunda fazla endişelenmiyorlar. O scooter üzerinde bir şimşek gibi."

"Ya baba?"

Jess, "Artık evde onunla olduğu için daha mutlu," dedi düz bir sesle. "Rehabilitasyon tesisindeki personelin çoğunu büyüledi, bu yüzden elbette ne isterse onu alıyor."

Fizzy, "Şaşırmış yüzümü bulayım," dedi ve Jess telefonunu çevirip ekrana bakarken sessizce ve hareketsizce karşısına geçti. Hiç bir şey. "Bana bugün ne olduğunu anlatmak ister misin?"

"Ben?"

Fizzy gülümsedi. Jess. En iyi sezgim, tanrı katmanı, seviye beş bin, en yüksek yüzde bir. Bir şeylerin ters gittiğini anlayamayacağımı mı sanıyorsun? Nana için mi yoksa Juno'nun sınıfındaki mısır çocukları için mi endişeleniyorsun?"

Jess bütün gün ilk kez güldü. Sorun, bunun hakkında konuşamamasıydı. Paylaşmak onun sorunu değildi, sorunun ne kadar büyük olduğundan bile emin değildi.*öyleydi.*

"Ben iyiyim, sadece bok gibi uyudum ve bu sabah biraz Juno'ya takıldım." Bardağını dudaklarına götürerek, "Rob hakkında bir gelişme var mı?" diye sordu.

"Aramaya çalıştığından eminim," dedi Fizzy, "ama onu engelledim. Telefonumdan, Insta, Facebook, Snapchat, WhatsApp, TikTok, Twitter ve..." Telefonunu kaldırdı, ekrana birkaç kez vurdu ve "LinkedIn" ekledi.

"Hepsine sahip misin?"

Fizzy omuz silkti ve çörekten bir parça kopardı.

Jess, Fizzy'nin boştaki elini tutmak için masanın üzerinden uzandı. "Bir daha kibritini göreceğini düşünüyor musun?"

"Kim bilir. Sosyal gafım şu anda oldukça gevşek. "Bu cümle çok mantıklı."

Zil kapının üzerinde çaldı ve Jess'in dikkati sese yöneldi.*Nehir.* Telefonuna baktı. Dokuzu epey geçmişti. Geç kaldı.

Ön tezgahı atlayarak doğruca masalarına doğru yürüdü. Saçları her zamankinden biraz daha dağınıktı ve gözleri ağır ve kırmızı görünüyordu ama kıyafetleri

bastırdı, duruşu mükemmeldi. Jess, hain bedeninin dünkü ani ayrılışını, iletişim eksikliğini bu kadar çabuk unutup ayağa kalkıp onun kollarına adım atmak istemesinden nefret ediyordu.

"Hey," dedi ona ve sonra Fizzy'ye döndü. "Göt herifi duydum." "Bugün sevgiyle ondan douchebaguette olarak bahsediyorum."

"Pekala, bir uyarı almanızı istemedim, bu yüzden eşleştirmenizi şimdilik devre dışı bıraktım ve douchebaguette'i platformdan yasakladım. Sistem yanlışlıkla fatura adresine ikinci bir makbuz göndermiş olabilir ama açıkçası benim bu konuda hiçbir bilgim yok. Şans eseri, postayı alan karısı olur."

Fizzy ona sıcak bir şekilde gülümsedi ve elini tuttu. "Jess'in birçok aşığı arasında favorim olduğumu biliyordum."

Jess orada öylece oturmuş, ikisinin her şey normalmiş gibi etkileşimini izliyordu. Ama değildi. Ona bir daha bakmamıştı. Kalbinin ortasında kaba bir yarık oluşuyordu.

River tuhaf bir kakhaha attı. "Pekala, istersen bu senin." Fizzy'ye bir tarafında renkli DNADuo logosu bulunan bir zarf uzattı.

İhtiyatlı bir şekilde onu ondan aldı ve ellerinde çevirdi. "Düşündüğüm şey bu mu?"

"Rob ile uyumluluk puanın."

Yanıyormuş gibi yere düşürdü. Ah. açabileceğimi sanmıyorum."

Aynen öyle, River hiçbir şey söylemedi. Ona sadece nazik bir empatiyle baktı. "Senin kararın."

"Ya uygun olduğumuzu söylerse?" dedi Fizzy, yürek burkan bir savunmasızlıkla. Biyoloji birbirimiz için ne kadar mükemmel olduğumuzu söylese de, karısını aldatan biriyle asla birlikte olmayacağım. Onu masanın üzerinden kaydırды. "Sadece parçala."

"Eminsin?" O sordu. Almak için uzanmadı.

"Sen ve Jess'in ruh eşi olmayabileceğinizi düşünseydiniz, bilmek ister miydiniz?"

Bilmeden kafasına meşhur çiviye çakmayı Felicity Chen'e bırakın.

River'ın bakışları gözle görülür bir acıyla Jess'e kaydı ve sonra uzaklaştı. Zarfa uzanıp ceketinin içine sıkıştırdı. "Belki. Bilmiyorum." Kesik bir nefes aldığıında, Jess onun kenarlarından yıprandığına tanık oluyormuş gibi hissetti. River'ın kendisinden emin olmak için belirli bir puana ihtiyacı var mıydı?

"Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" diye sordu. Onunla göz göze geldi ve bir kez başını salladı.

Fizzy'ye biraz irkilerek -yaydıkları her garip havayı aldığından hiç şüphem yoktu-Jess onu kapıdan dışarı kadar takip etti ve onlar dışarı çıkar çıkmaz ona sırtını döndü. "Dostum."

"Dün gece aramadığımı biliyorum ve özür dilerim," dedi hemen elini telaşla saçlarına atarak. "İşlenmesi gereken çok şey vardı."

"Süreçlerinden herhangi birini benimle paylaşmak ister misin?" "Her şeyi kabul etti... hepsini. Hem o hem de Brandon."

Jess, durduğu yerde kararsız hissetti. "*İkisi birden* onlardan mı?" Oturması gerekiyordu.

"Ciddiye alacağımı biliyorlardı. Ben..." Duraksadı ve derin bir nefes verdi. "Böyle bir skor için, denemek için elimden gelenin en iyisini yapardım."

"Vay be."

"Fuchs testindeki değerleri değiştirdiler. Bunun şirket için büyük bir destek olacağı konusunda yanlışmış değiller. Dürüst olmak gerekirse neyle karşı karşıya olduğumuzu bile bilmiyorum."

"Gerçek puanlarımız neydi?"

Omuz silkti. "David tahlillerimizin hiçbirinin bitmesine asla izin vermedi. Bir veri izi istemedi."

Jess ona hayretle baktı. Puanları bile yok muydu? *Durmadan?* "Bu ilk mi oldu yoksa başkaları da var mıydı? Her şey sahte mi?"

Nehir şiddetle başını salladı. "Yaklaşık altı ay öncesine kadar tüm veriler elimdeydi, işler çok daha yoğun hale gelinceye kadar," dedi, sözcükler bir araya geldi. Jess onu hiç böyle görmemişti: vahşi ve kan çanağına dönmüş gözler, çalkantılı enerji. Twiggs'te onu sakinleştiren güç her neyse, burada, kaldırımında parçalanıyordu. "Demek istediğim, sürekli yatırımcılarla buluşana kadar. Dave ve Brandon, taklit ettikleri tek profillerin bizim profillerimiz olduğunu iddia ediyor." Şimdi iki elini saçlarına gönderdi ve kaldırıma baktı. "Bunu doğrulamam gerekecek."

"Anlamıyorum. Uydurmak için yalnızca bir puan seti seçeceklerse, neden beni dahil etsinler? Muhteşemsin ve bunu herkesten daha iyi satabilirsin. Otuz yaşında, meteliksiz bekar bir anneyim. Neden işleri basit tutmuyor ve bir model-slash-PR-süper yıldızı seçmiyorsunuz?"

Dave, sen ve Fizzy ofise geldiğinizde sizi gördü, dedi River gergin bir sesle. "Senin güzel olduğunu ve kamerada harika görüneceğini düşündü."

Jess o günü düşündü. "Kot pantolon ve sweatshirt giymiştim. Beşinci sınıf öğrencisi gibi görünüyordum."

Dave beni neredeyse on üç yıldır tanıyor. Kendi deyimiyle, 'neyle ilgileneceğimi biliyordu.'

Kaşları yavaşça kalktı.

Nehir hızla netleşti. "O demek istedi*Sen*. Adil olmak gerekirse, haksız değildi. River gülümsemeye çalıştı ama en iyi ihtimalle bu bir yüz buruşturmaydı. "Senin hakkında daha fazla şey öğrendiklerinde fikir sağlamlaştı. Bir istatistikçi, yerel, büyükanne ve büyükbabanla ilgilenmene yardım ediyor. Daha sonraya kadar Juno'dan haberleri yoktu ve—"

Ben de onun bu işe karışmasını istemediğimi söyledim.

"Kesinlikle." Kafeye doğru baktı, gözleri sabah ışığında kısıldı. "Fizzy'ye söylemedin mi?"

"Ona ne söyledim? Beş dakika önce, neler olup bittiğinden bile emin değildim. Ayrıca," dedi ve öne doğru bir adım atarak, onun sınıksız kenetlenmiş kollarından birini ikna ederek, "bu senin şirketin için bir karmaşa, ama bizim için bir karmaşa değil." Onu kendine çekmeye çalıştı ama o bir kilit kadar sıkıydı; şu anki tavrının hiçbir yerinde kasıtlı, odaklanmış erkek arkadaşı yoktu. "Hey. Bana bak. Skorumuz gerçekte ne olursa olsun, uzun mesafe için varım. İstatistikler bize ne olacağını söyleyemezler, bize sadece ne olacağını söyleyebilirler*belkıs*ırmak."

Cevap vermedi, ona bakmadı. Bunun yerine başını eğdi ve elini dikkatlice onunkinden kurtardı. River'ın sessizliği, ağır ve boğucu bir şekilde her tarafını sardı.

"Sağ?" bastı.

O yukarı baktı. "Tabii ki evet. Bu sabah sadece bir karmaşayım. Kendini hiç rahat hissetmiyordu. "Onlara ne olacak?"

"Yönetim kurulu toplanacak ve gerçekten zor konuşmalar yapacağız. Yaptıkları en iyi ihtimalle etik dışı ve en kötü ihtimalle yasa dışıydı. Muhtemelen değiştirilecekler ve son altı aya ait tüm verilerin -yaklaşık on dört bin örnek- yeniden işlenmesi gerekecek." Bunun korkunçluğuna bakarken yüzü soldu.

Bir soru çiçek açtı, kendini ağzından dışarı itti. "Örneklerimizi incelediniz mi?"

"Hayır," dedi hemen. Düz bir şekilde. "Profilimi çevrimdışı duruma getirdim."

Jess bunun bir rahatlama mı yoksa içgüdüsel bir yumruk mu olduğuna karar veremedi. Kendilerine ait bir skorları yoktu ve şimdi asla olmayacaklardı. River'ın onun kız arkadaşıyla uyum puanını bilmesine gerek kalmayacağını hayal etmesi onun için zordu.

Meğer ki...

"Ah." Ayakkabılarına baktı - onun cilalı, onunki aşınmış. Aralarında sadece birkaç adım vardı, ama o bir mil uzakta duruyormuş gibi geldi. "Sanırım bu."

Huzursuz enerjisi onun kalp ağrısına aktı ve onun da huzursuz hissetmesine neden oldu. Git, dedi sonunda. "Sindirilmesi gereken çok şey var."

River yavaşça nefes verdi ve bakışlarını onun yüzüne çevirdi. "Bu."

Yanağına hızlı bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce uzun bir süre gözlerine baktı. Americano'sunu almak için içeri koştuktan sonra, kapıdan çıkarken bir daha masalarında durmadı.

YİRMİDÖRT

SVONS'TA TANDINGErtesi akşam, Jess başını alışveriş listesinden kaldırdı ve Juno'nun hala yarım millik mısır gevreği seçeneklerine baktığını fark etti. "Junebug, bir tane seçebilir misin? Hala eve gitmemiz, bunu boşaltmamız ve seni yıkayıp yatağına yatırmamız gerekiyor. Jess, eve geldiğinde hala yapması gereken işin miktarından korkarak saatine baktı. Geceleri birdenbire Nehirsiz olduğu için, boş vaktiyle kendini tamamen kaptırmış olması gerekirdi. Ve henüz. Odak noktası berbattı ve üzgün olup boşluğa bakmakla meşgul olmadığı zamanlarda, Juno'ya ev ödevlerinde yardım ediyor ya da, bu gece erken saatlerde olduğu gibi, Nana ve Pops'la fizik rehabilitasyon merkezine gidiyordu.

Juno renkli kutulara baktı, düşünürken gözleri kısıldı. Yedi yaşındaki bir çocuğa hayatında ilk kez istedikleri tahılı seçebilecekleri söylendiğinde, bu büyük bir karardır. "Hmm." Çenesine vurdu. "Tarçınlı Tost Ezmesi güzel görünüyor ama Trix meyvemsi." Kutuya uzandı. "Trix'i alacağım."

"Gerçek meyve olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Kızı: her zaman kendinden emin. "Evet öyle. Bakın, 'doğal meyve aromaları' yazıyor."

Jess, daha iyi bir ruh hali için hileli reklamcılık dersini kurtardı ve kutuyu arabaya attı.

Daha sonra şok edici miktarda para, bilinmeyen bir numaradan telefonu çaldığında bagaja yiyecek yüklüyorlardı. "Devam et ve içeri gir. Bitireceğim," dedi Jess, Juno'ya ve bir araması olduğunu işaret etti. "Merhaba?"

"Jessie!"

Sırayı teneke gibi bir müzik doldurdu ve Jess tekrar numaraya baktı. "Bu Jessica. Bu kim?"

"Jessie mi? Bu anne.

"Anne? Seni zorlukla duyabiliyorum."

Arka planda ayak sürüme ve boğuk kakhaha sesleri ve ardından taşındığı odadan daha sessiz olan Jamie geri dönmüştü. Kızgın bir şekilde alay etti ve "Götler bunu geri çevirmez" derken başka biriyle konuşuyormuş gibi geldi.

Jess son çantayı da yükledi ve dikkatle dinleyerek arabasının arkasına yaslandı. "Kimin telefonunu kullanıyorsun? Numarayı tanıyamadım."

"Yeni bir tane aldım. Çok fazla istenmeyen çağrı alıyordum. Sadece her zaman."

Jess'in kalbi battı. Fatura toplayıcıları. Bu, Jamie'nin yıllardır üçüncü yeni numarasıydı. Ve artık Jess daha iyi duyabildiğine göre kesin bir geveleme sesi duydu.

"Anne, içiyor musun?"

O *Jusalil* bittek bir akıcı hece olarak çıktı, yani daha sonra söylediklerinin herhangi bir inandırıcılığı yoktu: "Yalnızca bira. Sarhoş değil ama. Söz veriyorum."

Jess gözlerini kapatarak derin, sakinleştirici bir nefes aldı ve ardından sandığı çarparak kapattı. için çok fazla *on sekiz ay boyunca temiz*.

"Dinle Jamie, ben Juno ile dışarıdayım ve bir araba dolusu erzakımız var. Yeni numaran bende var, seni sonra ararım."

"Hayır bekle. Bebeğim, gelip beni almana ihtiyacım var.

Jess, sesindeki sinirli tınıyı saklamaya çalıştı. "Üzgünüm, bu gece gelemem. Juno'yu eve götürmem gerekiyor ve yapacak çok işim var. Uyu ve yarın seninle konuşacağım. Arabayı geri almak için döndü.

"Jessie, sanırım başım belada."

Jess durdu. "Ne tür bir sorun?"

"Polislerle," dedi, sanki elini telefona götürmüş gibiydi. Kendim senin evine gelirdim ama biraz içki içtim ve muhtemelen içmemeliyim.

Jess arabaya döndü. "Anne, polis seni arıyorsa bana gelemezsin, ciddi misin?"

"Tek söyleyeceğin bu mu?" diye sordu annesi. Benimle birazcık bile gurur duymuyor musun?

Jess'in ağzı açık kaldı ve birkaç saniye boyunca gerçekten ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Ben miyim-? Sarhoş olmak için mi? Polisle sorun yaşadığın için mi?"

Jamie, Araba kullanmadığın için, diye çıkıştı. "Biliyor musun, boşver. Sadece yirmi dakika bekleyeceğim ve sonra kendim gideceğim.

"Anne, bekle." Jess gözlerini kapadı, beşe kadar saydı. Güneş çoktan batmaya başlamıştı. Nana ve Pops, bazı donanma arkadaşlarıyla dışarıdaydı; Fizzy'nin bir teslim tarihi vardı ve Jess zaten ona koşturaya devam edemezdi. Nehir—River görünüşe göre resmin dışındaydı. Tek başınaydı.

Araba kullanma, dedi. "Sadece... bana adresi gönder. Şimdi geleceğim.

ADRES JAMIEgönderilen, arkadaşı Ann'in arabayla yarım saatten fazla uzaklıktaki Vista'daki evine gönderildi. Jess, Ann'le birkaç kez tanışmıştı ve onun Jamie'nin insanları arasında en kötüsü olmadığını biliyordu - ne de olsa düzenli bir evi olacak kadar sorumluydu. Uzun, geniş garaj yolunda birkaç araba vardı -Jess, Jamie'ninkini görmemişti ama bu bir anlam ifade etmiyordu- ve açık pencerelerden klasik rock müziği geliyordu.

"Bu kimin evi?" diye sordu Juno, ön camdan iki katlı turuncu sıvalı eve bakarak. Burnunu buruşturdu. "Gittiğimiz çizgi roman dükkanı gibi kokuyor."

Esrar. Ot gibi kokuyordu. Ama bu, Jess'in endişelerinin en küçüğüydü.

"Büyükanne Jamie'nin arkadaşının evi." Jess, arka koltuktan kızına yardım etti ve elini tuttu. "Sürekli elimi tutmanı ve kimseyle konuşmamanı istiyorum." Garaj yolunda ilerlediler ama Jess durdu. İçeride ne bulacaklarını kim bilebilirdi? "Sadece... elinden geliyorsa hiçbir şeye bakma."

Juno başını salladı, annesinin elini sımsıkı tutmuştu. Jess, kötü şeylerin çoğunu çocuğundan saklamaya çalıştı ama Juno, Jamie hakkında çok fazla soru sormayacak kadar çok şey biliyordu.

Ön kapı kısmen aralıktı ve Def Leppard aniden ön verandaya fırladı. Jess kapıyı itip içeri girmeden önce Juno annesine kaşlarını çattı. "Merhaba?"

Jamie elinde kehribar rengi sıvı dolu bir bardakla köşeyi döndü ama kızını görünce hemen onu darımağınık bir masanın üzerine bıraktı. Yalınayaktı ve diz boyu bir sundress giyiyordu; Jess huzursuzca odaya göz gezdirirken Juno'yu daha sıkı kavradı. Kanepede bayılan bir adam vardı, bir kadın

bir telefona mırıldanırken mutfakta endişeyle volta atıyordu. Yukarıda neler olduğunu sadece Tanrı biliyordu. "Eşyalarını al anne. Gitme zamanı."

Jamie, Juno'yu gördü ve yüzü aydınlandı, kolları genişledi. "İşte benim küçük kızım." Sesi çok büyüktü, gülümsemesi çok genişti. "Büyükannene sarıl." Juno geri adım attı, kollarını Jess'in beline doladı ve bacaklarının arkasına saklandı. Üzgün olan Jamie doğrulup dikkatini kızına verdi. "Bu kadar erken geleceğini düşünmemiştim."

Jamie sarhoş gibi görünmüyordu ama teni solgun ve belli belirsiz terliydi. Olduğu yerde sallandı. Jamie sanki Jess'in düşüncelerini okuyormuş gibi gözlerinin altına bulaşan maskarayı sildi ve iki titreyen elini saçlarının arasından geçirdi.

Geç oldu, dedi Jess düz bir sesle. "Bir okul gecesi. Bu evdeki herkes muhtemelen sarhoş ya da sarhoş, sen de dahil."

"Neden hep benim için en kötüsünü düşünüyorsun?"

Jess tartışacak havada değildi. Juno'yu alarak kapıya doğru döndü. Arabada olacağım. Üç dakika içinde orada olmazsan, sensiz gidiyorum.

Neredeyse tam olarak üç dakika sonra, Jamie hala yalınayak olarak dışarı çıktı ve ön koltuğa tırmandı. Farların önünden geçerken, Jess onun kilo verdiğini anında görebiliyordu. Jamie her zaman zayıftı ama kullanırken çok zayıfladı.

"Ayakkabıların nerede?" diye sordu Jess, arabayı geri vitese takıp garaj yolundan geri geri çıkarken. Önemli olduğundan değil; Jess onlar için geri dönmezdi. Önce kendi ayakkabılarından vazgeçerdi.

Jamie kirli ayaklarına baktı ve kaşlarını çatı. "Ah... emin değilim."

Jess'in güvenli bir şekilde araba sürmeye odaklanması yoğun bir çaba gerektirdi. O kadar öfkeliydi, o kadar hayal kırıklığına uğramıştı ki ağzını açmaya bile korkuyordu. Dikiz aynasına bir bakış, ona Juno'nun izlediğine dair güvence verdi. *Leydi ve Serseri* Jess'in iPhone'unda, gözleri yorgunluktan ağırlaşmış ve kulaklıkları sıkıca yerinde. Şans eseri onlar daha otoyola çıkmadan uyuyakalırdı.

Jamie'nin daha iç kesimlerdeki dairesine doğru yol alırken, kilometreler gergin bir sessizlik içinde geçti - sadece birkaç ay öncesinden beri yeni bir adres.

Sonunda Jamie, "Gelmek zorunda değildin," dedi, dimdik oturarak ve yüksek sesle konuşarak durumu düzeltmeye çalıştığı açıktı. Jess çok nadiren *kızgın* ona O

Annem tatilleri unutmuş, çoğunlukla lise mezuniyetini kaçırmış ve Jess'e ayık olduğu konusunda sayamayacağı kadar çok yalan söylemişti ama Jess her zaman peşini bırakmıştı. Jamie onun annesiydi. Başka seçeneği yoktu.

Ama şu anda Jess çok yorgundu. Gelip seni almamı istedin.

"Sabah bir Uber falan arayabilirdim." "Başının belada olduğunu söylemiştin."

"Yaptım?"

Jess yavaş, sakinleştirici bir hava üfledi. İçine girmeye değmezdi. "On sekiz aydır ayık olduğunu söylemiştin, o halde Ann'lerde içerek ne işin var?"

"Sahiptim**bir**bira." Jamie sert bir kakhaha attı ve yolcu penceresine doğru döndü. "Elbette, senin için bu her şeyi mahveder. Yargılamakta her zaman çok hızlısın."

Yargılamıyorum. Bagajımda muhtemelen mahvolmuş donmuş şeyler de dahil olmak üzere yüz elli dolar değerinde bakkaliye olduğu için üzgünüm. Her şeyi bıraktığım için üzgünüm ve kızımı kendi yatağında uyutmak yerine onu bir uyuşturucu partisine sürüklemek zorunda kaldım ve sen bana karşı dürüst bile olamıyorsun. Neler oluyor? Nasıl oldu da polisle başınız belaya girdi?"

"Aptalca bir yanlış anlama."

"Kiminle?"

Cilt Parıltısı, dedi Jamie. "Satmak için bir ürün sipariş ettim. Ama şimdi sahibi, ona ödeme yapmazsam dava açacağını söylüyor. Bu saçmalık. Henüz satmadığım bir ürünün parasını ona nasıl ödeyeceğim?"

"Ürün?"

"Bazı kremler ve serumlar, vitaminler. Bu tür şeyler.

"Öyleyse, krediyle hisse senedi aldın ve kârdan geri ödedin, sanırım?" "Evet."

"Anne, eminim tüm bunlar onu satın almak için imzaladığın anlaşmanın şartlarındadır."

Jamie başını salladı. "Danışma için gittiğimde, satışta gerçekten iyi olduğumu ve Mavi seviyede gelmem gerektiğini söylediler. İnanın bana bunun söylenmesi gerçekten büyük bir olay ve Trish çok fazla envanter aldığımı anladı. Çenesini kaldırdı. "Ama ürünü satın almak isteyen çok sayıda insan vardı ve satın almakla ilgilenen çok daha fazlası, sadece ödeme almayı bekliyorlar."

Jess nefes alamıyormuş gibi hissetti, sanki neyin geleceğini biliyor ama duymak istemiyormuş gibi.

"Bazı faturalar önümden biraz geçti, bu yüzden ilk satışlarımdan elde ettiğim parayı onları karşılamak için kullandım. Geri ödemeyi planlıyordum. Henüz şansım olmadı ve o bu konuda çok fahişe davranıyor. Tüm envanteri çalıntı olarak bildireceğini söylüyor. Annesi kızarak ona baktı. Buna inanabiliyor musun?"

"Ürünü sipariş ettin, biraz sattın ve parayı sipariş ettiğin ürünün parasını ödemek yerine faturaların için mi kullandın?"

Jamie başını salladı ve yüzünü tekrar pencereye çevirdi. "Bunun için iyi olmadığımdan değil. Trish, Mavi seviyeye gelmem için bana güvendiye, bu siparişleri sattırma konusunda neden bana güvenmiyor?"

Jess direksiyonu daha sıkı kavradı. "Ne kadar?" Jamie cevap vermedi ve buz gibi bir korku tüm vücudunu kapladı. "Anne, borcun ne kadar?"

"Bilmiyorum. On bin gibi."

Jess, gözleri korkuyla kocaman açılmış halde ona baktı ve şeridinde kalmak için yoldan çıkmak zorunda kaldı. "On bindolar?"

Jamie gözlerini devirerek, "İşte başlıyoruz," diye mırıldandı.

"On bin dolar sipariş ettiniz.*yüz kreme? Toptan?*" Jess... bunu aklından bile geçiremedi. Ve sonra ona vurdu.

Trish büyük olasılıkla annesinin borçlu olduğu tek kişi değildi.

Jess, "İki suçun var," dedi ve elleri artık direksiyonda titriyordu. "California üç grevli bir eyalet. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun? Bu kadın suç duyurusunda bulunursa yirmi beş yıl hapis yatabilirsiniz."

Jamie bunu el salladı. "O noktaya gelmeyecek. Sadece Trish'e borcumu ödemeliyim."

"Anne-Nasıl? Bunu nasıl yapacaksın?"

Burun delikleri genişledi ve çenesini sıktı. "Satmaya bıraktığım üründen bana düşen payı ona geri ödeyeceğim."

"Arkadaşlarına on bin dolarlık cilt bakım ürünü satabileceğini gerçekten düşünüyor musun?" Jess ona baktı ve sonra tekrar yola döndü. Jamie'nin arkadaşlarının da parası yoktu.

"Evet, bu bir sorun olmayacak, cidden herkes bu tür şeylere bayılıyor. Ama onu üzerimden atabilmem için bana ödünç vermene ihtiyacım olabilir..."

Jess, gözlerini tekrar yoldan ayırarak, "Benim ortalıkta o kadar param olduğunu nereden çıkardın?" diye bağırdı.

Jamie kurnazca onu inceledi. Uzun bir aradan sonra, "Yeni erkek arkadaşına sorabileceğini düşündüm," dedi.

Jess göğsüne yumruk yemiş gibi hissetti. "Ne?"

"Gördüm*Bugün* göstermek." Jamie kızına dönüp baktığında yaralı gibi görünme cesaretini gösterdi. "O şirketi kuran adam bu kadar önemli mi olacak?"

Jess kelimeleri boğazından yukarı itmek zorunda kaldı. "Bilmiyorum o ve ben..."

"Bana söylemeyecektin bile. Muhtemelen sana sadece para aramaya geldiğini düşündüğün içindir.

Önündeki siyah asfaltta, geçtiği mil işaretinde, hız sınırı levhasında ağzı açık kaldı. "Yaptığın bu değil mi?"

"Bir sadaka için değil! Tanrı aşkına, Jessica, bir ay içinde geri ödemekten bahsediyorum! Ona sadece şimdi ihtiyacım var çünkü kahrolası Trish beni köşeye sıkıştırdı! Hiç faturayı geciktirmedi mi? değil mi?"

Arka koltuğa bakan Jess, Juno'nun uyuyakaldığını görünce rahatladı. Döndü ve dümdüz önüne baktı, gözyaşlarını geri gönderdi. Jess'in parası vardı. Diş teli, sigorta ve yağmurlu bir gün için tutuyordu ama yine de elindeydi.

Neden sadece annem olamıyorsun?

Sorun yok, dedi Jamie. "Bir şeyler bulacağım ya da hapse gireceğim, ama her iki durumda da bu senin sorunun değil."

Jess gözlerini tekrar aynaya dikti. Juno'nun ağzı usulca açıldı, başı yoldaki küçük tümseklerle hafifçe sallanıyordu. Jess bunu daha fazla sürdüremezdi.

"Sana parayı vereceğim."

Jamie'nin yüzü Jess'e döndü. "Olacaksın? Sana ilk çekimle geri ödeyeceğim. Sana söylüyorum, Jessie, tüm bunlar olmadan önce Trish benim gibi satan birini hiç görmediğini söyledi.

Kendini saray gibi gösteren apartmana girdi ve bulduğu ilk boş yere park etti. Jess, "Bana geri ödeme yapma," dedi düz bir sesle. "Bunu sana veriyorum. Ama bunu yaptıktan sonra artık beni aramanı ve uğramanı istemiyorum.

"Ne? Neden-"

"Parayı havale edeceğim ama iş bu kadar. Seni bir daha asla görmek istemiyorum."

Araba rölantide çalıştı ve sessizlik aralarında uzadı. Jess'in başka ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Jamie borçlarını öder miydi yoksa parayı alıp kaçar mıydı?

Açıkçası önemli değildi. Jess'in işi bitmişti.

Jamie arka koltukta oturan torununa baktı ve bakışları Juno'nun uyuyan yüzünde gezinirken ayık görünüyordu.

Karar verdi, arkasını döndü. "Hesap numaram hâlâ sende mi?" Üzüntü ve rahatlama, Jess'in uzuvlarında sıcak ve acı verici bir şekilde örülmüştü.

"Evet."

Annesi başını salladı ve yavaşça tekrar ileriye baktı. "Tamam aşkım." Parmakları kapı koluna dolandı. "Tamam aşkım." İterek açtı ve karanlığa doğru adım attı.

YİRMİ BEŞ

SŞAŞIRTICI BİR ŞEKİLDE DÜNYAJess, annesinin sözünü kestiğinde dönmeyi bırakmadı.

Juno ve Jess ertesi sabah kalkıp tatlı, kolay bir ritimle hazırlandılar. Juno annesine karşı nazik olduğunu biliyor gibiydi ve giyinmesi, mutfığa bulaşıkları getirmesi veya dişlerini fırçalaması için kendisine hatırlatılmasına ihtiyacı yoktu.

Okula kadar Jess'in elini tuttu.

Jess, "Bu akşam yemeğe çıkabiliriz diye düşünüyordum," dedi, "yalnızca sen ve ben. Özel bir yere."

Juno coşkulu bir şekilde başını sallayarak gerindi, Jess'in yanağını öptü ve ardından arkadaşlarıyla buluşmak için koşarak uzaklaştı.

Zil çalana ve Juno sınıfına girene kadar Jess onu izledi. Parayı transfer ettikten sonra Jess, tüm bu çılgınlıklar başlamadan öncekinden daha iyi durumda olduğunu kendine hatırlatmak zorunda kaldı. Yeni müşterileri, yeni görünürlüğü vardı. Yeniden inşa edebilirdi.

Olabileceğinden çok daha iyi durumdaydı, biliyordu. Artı, oldukça harika bir çocuğu vardı.

ALTI GÜN SONRA,Fizzy, gösterişli kulaklığına kederli bir şekilde sızlandı: "Bu kurulum aynı hissi vermiyor."

Jess, iPad'indeki Zoom üzerinden Fizzy'nin parıldayan görüntüsüne baktı. "Pekala, elinden gelenin en iyisi bu. Geri dönmek istemediğini söylemiştin."

"Biliyorum ama... Daniel'i özlemiyor musun?"

"Ve iyi kahve ve güvenilir Wi-Fi?" Jess yanıtladı. "Tabi ki yaparım." Jess'in kaçırdığı diğer şeyler:

Onun erkek
arkadaşı. Onun
iyi ruh hali.

Birkaç gün önce çek hesabında olan on bin dolar. Annesinin değişme olasılığı.

Fizzy tekrar homurdandı ve Jess'in kendisine bir fincan daha vasat kahve yapmak için ayrıldığını varsaydığı sırada gözden kayboldu.

Artık Twiggs'e gitmeyi bıraktıklarından, Fizzy'nin ona sürekli olarak hatırlattığı üç şey:

1. Damla kahveden nefret ederdi ama basit bir Nespresso bile alamayacak kadar tembeldi.
2. Wi-Fi'si berbattı.
3. İnsanları izlemenin olmaması, onun sevimli cazibesini öldürdü.

Ama Jess'in kahvesi bir Twiggs düz beyazından daha az tatmin edici olsa da ve yemek masasındaki işine odaklanmakta zorlansa da, Twiggs'e geri dönüp aşınmış her yüzeyde milyonlarca anı yokmuş gibi davranmayı kendi içinde bulamıyordu. Twiggs, River'la tanıştığı, DNADuo'dan ilk bildirimini aldığı, onu en son gördüğü ve en önemlisi de buradaydı.

- hafta içi bir sabah 8:24'te onunla karşılaşma riskini kesinlikle almak istemediği yer.

Tamamen dürüst olmak gerekirse, Jess'in artık Twiggs'e gitmeyeceğini de öğrenmesi daha zor olabilir. Ortak geçmişlerinin her bir parçasını tamamen sildiğini.

Ve Fizzy'nin gerçekten geri dönmeye çalıştığı söylenemezdi. Rob, Fizzy onu buzlu suyla ıslatmadan önce iğrenç dolandırıcı hislerini masalarının her yerine yamıştı. Tanrım, Twiggs eski tasasız hallerinin hayaletleri tarafından lekelenmişti. İki ay önceAmericano'yu mutlu bir şekilde gözleyenlerin, cezasız bir şekilde dedikodu yapanların kalpleri kırılmamıştı. Jess o kadınları özlemişti.

Ancak evden çalışmak o kadar da kötü değildi. Jess para biriktiriyordu ve günlük yaban mersinli kek alımı olmadan birkaç kilo bile kaybedebilirdi. Hava sıcak olduğu için pantolonsuz ve tişört giyerek tel kapısı açıkken evde çalışabilirdi.

dışarıda ve hiçbir pantolon her seferinde pantolonu yenemez. Gerekirse yirmi saniye içinde (pantolonunu giydikten sonra) Nana Jo'nun yanında olabilir.

Jess ve Fizzy, masada birlikte oturuyormuş gibi yaptılar; aslında yüz yüze birlikte çalışmayı denemişlerdi ama kendilerini kanepede yarım saat sonra Netflix izlerken bulmuşlardı. Yakınlaştırma, teslim tarihleri için daha iyiydi.

Telefonu masanın üzerinde çınladı ve tam Fizzy döndüğünde Wells Fargo bildirimine baktı.

Fizzy koltuğuna yerleşti ve ekranını ayarladı. "O ifade de ne?" "Muhtemelen annemin bankası..." Jess duraksadı ve daha yakından bakmak için eğildi.

İçinden bir ürperti geçti. "Hımm, hayır. Bu benim on bin dolara tepkim *yatırıldı* hesabıma."

"Vergi iadesi?" Fizzy anlamayarak yüzünü buruşturdu.

Jamie parayı reddetmiş miydi? Jess uygulamayı açmaya dokundu ve kalbinin sıkıştığını hissetti. "Ah. Bu bir GeneticAlly ödemesi."

Fizzy, gözleri iri iri açılmış halde ekranın diğer tarafında sessizleşti. "*eyvallah*" Sonra kaşları düzeldi. "Ama... uygun zamanlama?"

Ona bakan Jess yüzünü buruşturdu. "Bunu bende tutamam."

"Yapamazsın," diye yanıtladı Fizzy. "Anlaşmanın üzerine düşen kısmını yerine getirdin."

Jess, Fizzy'nin haklı olduğunu biliyordu ama bunun önemli olduğundan emin değildi. En azından ona. "Acaba River, şirketin hâlâ bana ödeme yaptığını biliyor mu?"

Fizzy sıcak kahvesini üflerken, "Belki de bu ayrıntı skandalda kaybolmuştur," diye mırıldandı.

"Bu konuşma ne kadar tuhaf olurdu?" diye sordu. "Beni hayal kurduğunun farkındayım ama kız arkadaşın olmam için bana para ödemeye devam ettiğin için sana teşekkür etmek için bir not daha göndermek istedim. Kalbi kırık olmak yerine sadece kalbi kırılmış olmak güzel *ve* parasız."

En yakın arkadaşı buna ne diyebilirdi? Yani, kalbi kırık olana sadece "Üzgünüm tatlım" dedi.

Tel kapıya sarsıcı bir şekilde sert bir vuruş ve ardından derin, dumandan sıyrılmış bir ses geldiğinde, Jess neredeyse sandalyesinden ırkilecekti. Selam, Jess.

Aman Tanrım, diye tısladı. "UPS teslim almak için burada ve üzerimde pantolon yok."

Fizzy not defterine uzandı ve not alırken sessizce fısıldadı: "UPS adamı... hayır... pantolon." Jess gömleğini olabildiğince aşağı indirdi, masadan nakliye zarfını aldı ve ayaklarını sürüyerek kapıya gitti.

Pat -artık ellili yaşlarının ortasında, nazik gözleri ve yıllarca güneşe maruz kalmaktan kaynaklanan derin kırışıklıkları- neredeyse on yıldır sahip oldukları kuryenin aynısıydı. Jess'in alt yarısını kapının arkasına nasıl sakladığını fark eder etmez bakışlarını kaçırdı ve Jess ona Kenneth Marshall için imzalanmış sözleşmelerin olduğu zarfı verdi. "Üzgünüm," diye mırıldandı. "Bu hiç olmamış gibi davranalım."

"Anlaşmak." Döndü ve patikadan kapıya doğru ilerledi.

Jess masaya döndüğünde Fizzy, "Belki de Twiggs'ten uzak olmak yazma büyüm için o kadar da kötü değildir," dedi. "Bu, birkaç haftadır yaşadığım bir hikayeye en iyi başlangıç olabilir. Belki sonunda agresif ve kasıtlı penis yaralanmasına dönüşen seks sahnelerinden başka bir şey yazabileceğim.

"Lütfen benim ve UPS Pat'in oynadığı bir aşk romanı yazmayın."

"Penislerin kırılabilceğini ve boğulabileceğini biliyor musun?" Fizzy durakladı. "Ama Google'da arama."

"Fizzy, yemin ederim ki..."

Mümkünse, ikinci vuruş geldiğinde Jess daha da çok irkildi.*Etiketi bantlamayı mı unuttum?*Yenilgiyle seslendi, "Pat, bekle, pantolon giymem gerekiyor."

Alçak, sakın bir ses omurgasında yankılandı. "Pat kim?"

Jess'in gözleri kocaman açıldı ve ekrandaki Fizzy'ye bakmak için döndü.

"Ne?" diye fısıldadı Fizz, sanki ekranının ardından kapıyı görüyormuş gibi eğildi, o kadar yaklaştı ki burnu ve ağzı belirdi. "Kim o?"

"Nehir!" Jess fısıldayarak bağırdı.

Fizzy arkasına yaslandı ve eliyle kovma hareketi yaparak, "Git!" "Ne derim?" Jess tısladı.

"Konuşmasını sağla!" Sandalyesinde gölge kutusu yaptı ve gerisini fısıldamayı unuttu: "Siktir et onu! Ona benim söylediğimi söyle!"

River boğazını temizledi ve tel kapıdan kuru bir "Merhaba, Fizzy" dedi.

"Ah,*Harika*!" Jess ona hırslayarak ayağa kalktı, kapıya doğru yürüdü ve sertçe çekti. açık.

River onun yüzüne baktı ve hemen tekrar yukarı bakmadan önce gözlerini yere indirdi. Boynundan yukarı sıcak bir kızarıklık çıktı. Sağ. Pantolon. Ve karşı karşıya dururken

River, gözlerinin tekrar omuzlarının altına düşmesine izin vermemek için yiğit bir çaba gösterdi.

Ya da... belki cesur değildi. Belki de hiç zor değildi. Belki de onun için duyguları kapatmak, bir deneyin sonunda düğmeyi kapatmak gibiydi.

Doksanın üzerinde puan: faiz
açık. Puan bilinmiyor: ilgi
kapalı.

Merhaba, dedi Jess. Duygularını kapatabilse bile, aynı şey kesinlikle onun için geçerli değildi. Bilakis, River'a olan aşkı bir şekilde göğsünde bir tuğla gibi katılaşmıştı: Eğer ona gerçekten âşık değilse, o zaman neden her gece uyumak için ağlıyordu? Geçen gece Jamie'yi bırakıp eve geldiğinde neden ilk kucağına almak isteyeceği kişi oydu?

Ama onu görünce -Jess'in yakın zamanda saçını kestirdiğini, gözlerinin altındaki koyu halkalara rağmen hâlâ gördüğü en muhteşem adam olduğunu ve ona bu kadar yakın olmanın hala boğazından midesine doğru bir hasret ipi çekmesini nasıl sağladığını hemen anlaması- hüznü eridi ve kızdı. Jess kızgın olmaktan çok öfkeliydi. Sekiz gün olmuştu. Onunla tanışana kadar kendisini sonsuza dek evdeymiş gibi hissetmediğini söyleyen birinden sekiz günlük tam bir sessizlik. Sanki nefes almasına ihtiyacı varmış gibi kim onu öpmüştü. Durup dururken "Seni seviyorum" diyen ve geri almaya çalışmayan. Ve sonra gitti.

"Burada ne yapıyorsun?"

Çenesi kasıldı ve zorlukla yutkunarak gözlerini kapattı. "Sen... pantolon giymek ister misin?"

Jess şoktan dili tutulmuş bir şekilde ona baktı. Bu ona söylediği ilk şey miydi? Giyinmek mi? Dürüst olmak gerekirse, River'ın kibirli, pislik versiyonuyla karşı karşıya kalmak, sevgiyi azaltmayı ve nefreti artırmayı çok daha kolaylaştırdı.

"HAYIR." Jess onun yüzüne tekrar bakmasını bekledi ve ardından gömleğinin yukarı kalktığını kasten görmezden gelerek elini kalçasına koydu. "Burada ne yapıyorsun?"

River titrek bir şekilde nefes verdi, gözlerini kırıştırdı ve sonra ona baktı. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

İlk içgüdüğü, ona aldırış etmediğini söylemek oldu. Aslında çok önemsiyordu, çünkü onun kendi alanında olması, onun ona öyle davranmaya başladığını hatırlatırdı. *onum*uzay da. Banyoda bıraktığı deodorantı, giydiği çorapları atmıştı.

Çamaşır sepetinden, onun buzdolabında sakladığı yulaf sütünden çıkardı. Ama bu konuşmayı yapmaları gerektiğini biliyordu. Resmi olarak ayrılmak zorunda kaldılar.

Jess yana doğru bir adım atarak onu içeri aldı ve sonra dönüp "Orada kal" diye seslenerek koridorda ilerledi.

Döndüğünde pantolonu üzerindeydi ama ruh hali bir şey varsa bile kararmıştı. Juno'nun odasının önünden geçmek, keşiğe limon suyu dökmek gibiydi. River, Jess'in hayatından yeni çıkmamıştı; o da çocuğunun yanından kaybolmuştu. Daha önce hiç yanından ayrılmayan küçük kızı bir haftada iki kişiyi kaybetmişti. Juno'nun River'ı en az dört kez görmek istediğini söylemek, belden aşağı vurmak olur muydu? Jess, Juno'ya ilişkilerini anlattığı için kendini azarladı.

Jess, onu kanepenin minderinin kenarına tünemiş, ellerini dizlerinin arasına sıkıştırmış halde buldu. Başını kaldırıp ona baktı ve biraz rahatlamış göründü, omuzları çöktü.

"Neden buradasın, Nehir?"

"Konuşabileceğimizi umuyordum." Sanki barizmiş gibi söyledi ama dalga mı geçiyordu?

Çenesi düştü. "Geçen hafta seni aradığımda ne yapmaya çalıştığımı sanıyorsun? Ne zaman mesaj attım? Hiç cevap vermedin."

Derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Hazır değildim."

"Ah?" dedi sessiz bir şokla. "Burada bittiğimizi düşünerek tamamen aklımı kaybediyordum. Kalbim kırılmıştı, River. Nispeten basit bir sohbete hazır olmadığın için aramadığını duyunca daha iyi hissetmem mi gerekiyor?"

"Jess, hadi ama. Sen de sindirilecek çok şey olduğunu söyledin. Veriler içinde boyuna batmıştım. Ve tekrar aramadığında, ben... ben boşluğa ihtiyacın olup olmadığından emin değildim.

"Beni burada kötü adam yapma." Hemen parmağını ona doğrulttu. "Anladığım kadarıyla bu seni..."

Sözü keserken gözleri parladı. "Tabii ki istiyorum. Beni de fırlattı!"

"Aynı şey değil," dedi keskin bir sesle.

"Belki değil, ama beni bu şekilde terk etmeye hakkın yoktu."

"Ne?" Gözleri kocaman açıldı. "Seni terk etmedim."

"Gerçeklik kontrolü: Birisi sekiz gün boyunca tamamen sessiz kaldığında, bunun nedeni ayrıntılı ve büyük bir jest planlamaları değildir." Kollarını kavuştur, Jess

duvara yaslandı. "Ve bunu biliyorsun, Nehir. Ayrılmanın kolay olduğunu farkındayım ama senin bundan daha iyi olduğunu umuyordum.

Yumruk yemiş gibi görünüyordu. "sen değilsin" *ayrılmak kolay.*' Bunların hiçbiri benim sana olan hislerim hakkında değildi. *Sen.* Kurcalamayı ifşa etmek zorunda kalacağımızdan endişe ederek, tüm şirketimin iflas edeceğinden endişe ederek iş konusunda tamamen mahvolmuştum. Jess, o ağlamamak için çabalarken çenesini sıkarak bakışlarını kaçırdı. Haksızlık mı ediyordu? Tüm dünyası paramparça olmuştu ama o sadece onun içinde bıraktığı tüm şarapnel parçalarına odaklanabiliyordu. "Bunu anlıyorum, ama bu duygularımı daha az geçerli kılmaz," dedi, sesinin titrememesine dikkat ederek, "Gerçekten boktan bir hafta geçirdim. Sana ihtiyacım vardı. Sen de yaşıyor olsan bile sana ihtiyacım vardı. Ve bunu yapamazsın, biliyor musun? Sadece ortadan kaybolmak mı? Bir dahaki sefere, bir sonraki kadınla bunu hatırla. 'Aşk' gibi duygular diyorsan, ona bu hafta bana verdiğinden daha fazlasını borçlusun.

Eğilip başını ellerinin arasına almadan önce birkaç saniye şaşkınlıkla ona baktı. "Hiçbir şeyi değiştirmedigini biliyorum," dedi sessizce, "ama kendimi paramparça hissettim." Birkaç uzun dakika hareket etmedi. Tamamen küçük düşürüldüm, Jess. Evet, bu sadece veri ama yapabilecekleri en acımasız şeydi. Yaklaşık on beş yıldır tanıdığım ve güvendiğim insanlar, bu teknolojiye olan içten inancımın faydalandı. Beni ve tüm yetişkin hayatımı harcadığım projeyi kişisel olarak manipüle ettiler - çünkü o puanı alırsam, bunun kişisel anlamını keşfetmek için elimden gelen her şeyi yapacağımı biliyorlardı. River ona baktı ve Jess onun gözlerinin kırmızı çerçeveli olduğunu gördü. "Bir bilim adamı olarak ezildim ve bir erkek olarak kandırıldım. Sanki tüm dünya bana gülüyormuş gibi hissettim" -öksürdü- "bana gülüyor."

Jess ona, "Sana gülmüyordum," diye hatırlattı. "Zaten bir kağıt parçasındaki bir sayıdan çok daha fazlasıydık. Ve eğer bana gelseydin, yanında seni inciten herkesle savaşmaya hazır biri olurdu. Senin için savaşmaya hazırım."

"Bunu kendi zihnimde nasıl anlayacağımı bile bilmiyordum. Ben... ben..." Doğrulup ciddi ciddi ona bakarak kelimeleri bulmaya çalıştı. "Günlerce ofisimden çıkmadım. Sahip olduğumuz her Altın veya daha yüksek eşleşmeden gelen her veri satırını inceledim. Sanjeev ve ben, şirketin iflas etmek zorunda kalmayacağından emin olmak için numuneleri günde yirmi dört saat yeniden inceledik."

"Yine de arayabilirdin."

Kendini savunmak için ağzını açtı, sonra nefes verdi ve onun gözleriyle karşılaşmadan önce yüzünü tavana çevirdi. "Yapabilirdim. Almalıyım. Üzgünüm, Jess. Ben böyleyken zaman benim için uçup gidiyor. Ama eve sadece duş almak ve üzerimi değiştirmek için geldim."

Yeni saç kesimini inceleyerek bakışlarını yukarı kaldırmasına izin vermeden edemedi.

Başını salladı, hemen anladı. "Seni görmeye gelmeden hemen önce saçımı kestirdim."

"Ayrıldığımızda yakışıklı görünebilesin diye mi?" Nehir aniden ayağa kalktı. "Bunun böyle olduğunu mu düşünüyorsun?" Jess keskin bir nefes verdi. "Üzgünüm, ne?"

"Ayrılıyor muyuz?" diye sordu, sesi gergindi.

"Diğer seçenekler neler?" Saatine bakıyormuş gibi yaptı. "Yani, seks randevumuz için biraz geç oldu ve garip bir hafta oldu, ama neden olmasın, eski zamanlarda..."

"Jess," diye tısladı, "kes şunu."

Odayı geçti ve yüzüne doğru geldi. "Sen yapma. Neden buradasın? Alana ihtiyacın olduğunu anlıyorum. Ama sana aşık oldum. Juno sana aşık oldu." Karnına bir şey yemiş gibi tepki verdi ve Jess devam etti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Parmak uçlarını göğsüne bastırdı, boğazı yanmaya başlayınca utandı. "Sana hayatımı açtım. Ortadan kaybolursan, beni öldürmen için sana güç verdim ve sen bunu biliyordun ve yine de yaptın. Senin de zorlandığını anlıyorum. Ama sadece bir kelime - *birmetin*- ve beklerdim.

Ellerini yüzünü ovuşturdu. "Keşke farklı bir şekilde ele alsaydım. Ben sıçtım.

"Yaptın."

"Üzgünüm." Başını eğdi. Benimle olmak zorunda olmadığında nasıl hissedeceğini bilmiyordum.

Bu onu kısalttı. "Nehir, hiç hissetmedim *zorunlus*eninle olmak. Sonunda birlikte olduğumuz gibi değil.

Bir adım daha yaklaşarak homurdandı, "Buna son demeyi kes."

"Burada ne olduğunu düşündüğünü anlamıyorum! Bir hafta boyunca yeryüzünden ayrılp sonra da kafası karışmış gibi davranamazsın."

"Birbirimizi son gördüğümüzde bana ne dediğini hatırlıyor musun?" diye sordu aralarındaki mesafeyi kapatarak. "İstatistikler bize ne olacağını söyleyemez' dedin.

olursa, bize sadece ne olduğunu söyleyebilirler*belki* olur.' Ve sen haklıydın. Bir Elmas Eşleşme o kadar nadirdir ki, rastgele iki kişinin ruh eşini bir Temel Eşleşme ile bulma olasılığı, başka biriyle doksanın üzerinde puan alma olasılıklarından on bin kat daha fazladır.

Jess sessizce, "Bunu sana söyleyebilirdim," dedi isteksizce gülümseyerek ekledi, "Ve bahse girerim hesaplamak için doğru analizi kullanmamışsındır bile."

Kuru bir şekilde güldü. "Sanırım onu kendim görmem gerekiyordu." Jess ona öfkeli bir bakış atmadan edemedi.

Geçici olarak gülümsedi. Ama onun taş gibi sessizliği karşısında alçaldı. "Gerçekten ayrılmak istiyor musun?"

Jess'in buna ne diyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Seçeneğin kendisine sunulmasını beklemiyordu.

Bunun bitmiş bir anlaşma olduğunu düşünmüştü. "BEN*yapmadı*, Fakat demek istediğim-"

"Evet ya da hayır," dedi ama nazıkçe, onun elini tutmak için uzanarak. "Ve benim için cevap hayır. Seni seviyorum. Juno'yu seviyorum. Kafamı toparlamam gerekiyordu ama bir kez yaptığımda konuşmak istediğim ilk kişi sendin.

"Yaklaşık bir hafta önce," dedi Jess, "annem aradı. Vista'da bir arkadaşının evinde sarhoştü. Bir okul gecesi onu almak için arabayla gelmem, yedi yaşındaki oğlumla birlikte berbat insanlarla dolu bir eve girmem ve büyük miktarda mal çaldığı için tutuklanmaması için anneme on bin dolar vermem gerekiyordu.

Nehir soldu. "Ne?"

"Ona parayı verirsem benimle veya Juno ile bir daha asla iletişime geçmeyeceğini söyledim. Ne zamanBENkafamı toparlamak için eve geldiğimde konuşmak istediğim ilk kişi sendin. Ama böyle bir seçeneğim yoktu."

Kredisine göre, River yüzünü buruşturmadı, kaşlarını çatmadı ya da çenesini savunma amaçlı olarak germedi. Sadece yuttu, bir kez başını salladı ve emdi. Burada olmalıydım. Olmadığım için nefret ediyorum.

"Bir dahaki sefere burada olacağını nereden bileceğim?" diye sordu. "Bunun senin için korkunç olduğunu anlıyorum. İş paniği içindeyken nasıl başını kaldırıp bakmadığını kesinlikle hayal edebiliyorum. Ama ben gerçekten, gerçekten tüm bunlar sırasında başvurduğun kişi olmayı istedim. Ve bir keresinde bana kendin söyledin: Her zaman kötü şeyler olur. Hayat bu. Yani, işte çok büyük bir şey olursa ve sen bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorsan, kendi içine kapanıp benimle sekiz gün konuşmayacaksınız diye endişelenmeme gerek var mı?"

"HAYIR. Bunun üzerinde çalışacağım. Söz veriyorum."

Jess ona baktı. Koyu renk gözler, kalın kirpikler, dolgun ağız. Yalama ve ısırma hayalini kurduğu o pürüzsüz boyun, dünyanın en mükemmel kaslı köprücük kemiklerine kadar iniyordu. O kafatasının içinde dahi düzeyinde bir beyin vardı ve bir nefes almak için laboratuvarından dışarı çıktığında, River Peña zaten bütün bir hayatı yaşamış bir adamın duygusal derinliğine sahipti. Onunla istatistiklerden konuştu ve abuela'sıyla hikayeleri izleyen küçük kalp hala göğsünde atıyordu. *Beni seviyor ve çocuğumu seviyor.*

Ben de ayrılmak istemiyorum, diye itiraf etti Jess.

Başını eğdi, yavaşça nefes verdi. "Aman Tanrım. Bunun hangi yöne gideceğinden gerçekten emin değildim. Öne uzanarak, onun boynunun arkasını kavradı ve onu nazıkçe kollarının arasına doğru yönlendirdi. "Lanet olsun, annen hakkında. Ben... bu daha büyük bir sohbet, biliyorum."

Sonra, dedi Jess, geri çekilip elini onun göğsüne koyarak. "Şirket batıyor mu?"

Kafasını salladı. "Sonuçta, sadece skorumuzu uydurdular. Geri kalan her şey standart hata payı içinde yeniden üretildi."

Jess'in bir sonraki sorusu titreyerek su yüzüne çıktı. "Örneklerimizi hiç birlikte incelediniz mi?"

"Yaptım." Ceketinin cebine uzanıp küçük, mühürlü bir zarf çıkardı. "Senin için."

İçini güçlü bir korku ve heyecan karışımı kapladı. "Cevabın ne olduğunu biliyor musun?"

Gülümseyerek omuz

silkti. "Bu bir evet mi

yoksa hayır mı?"

River bir kez başını sallayarak, "Evet, biliyorum. Çalıştırması için başka kimseye güvenmedim, ancak sonunda birinin meraktan çıkacağından endişelendim.

Dudağını çiğneyerek iç savaşı verdi. Bakmalı mı? Yapmamalı mı? Jess gergin bir sesle, "Puanımızın ne olduğu umurumda değil. Hiç sahip olmadım.

O güldü. "Öyleyse bakma."

"Yapmak *Sen* Puanımızın ne

olduğu umrunda mı?"

Irmak yavaşça başını salladı. "HAYIR."

"Gördüğün için bunu söylemen kolay." Durdu. "Bu kötü olduğu anlamına mı geliyor?"

Yine başını salladı. "HAYIR."

"Vahşi bir şey mi? Sanki doksan sekiz aslında doğru muydu? Durdu, dudağını çiğnedi ve ardından üçüncü kez yavaşça başını salladı. Jess sıkıntılı bir nefes verdi. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Jess," dedi nazikçe, "bilmek için tek yapman gereken zarfı açmak."

Gözlerini sımsıkı kapattı. "Yapmıyorum *istekle*. Verileri görmeniz gerektiğini anlıyorum ama beni seçmek için verileri görmeniz gerekmesinden nefret ediyorum."

Hızla tepki verdi ve bir kolunu onun beline doladı. "Yapmıyorum. Sana söylüyorum; Bu puan benim için önemli değil. Seni seviyorum çünkü sevmem gerekse de sevmem."

Jess gözlerini kısarak ona baktı ve bu kelimeleri ayırdı. "Tamam, Temel Eşleşme olduğumuzu varsayacağım."

Başıyla onayladı, tatmin oldu ve zarfı kaldırdı. "Kulağa iyi geliyor."

"Biz?"

River, "Hayır," diyerek sırtıttı ve homurdandı.

İfadesi yumuşadı ve önce ağzına sonra tekrar gözlerine baktı. "Sana söylememi istiyor musun, istemiyor musun?"

"*Olumsuz*. Biz istatistikçilerin ne dediğini bilirsiniz: Tüm modeller yanlıştır, ancak bazıları faydalıdır." O güldü. Skoru bilmek istemiyorum, River.

"Bir daha asla teklif etmeyeceğim." Öne çıktı ve diğer kolunu onun beline doladı. "Bunu yapabilir miyim?"

Jess kirpiklerinin arasından ona bakarak başını salladı. Ona bu kadar yakın olmak çok iyi hissettirmişti. Gözlerini kapattığında, kanında uyuşturucu gibi dolaşan arzuya odaklanabildi. Juno'nun eve gelmesine saatler vardı.

Öne uzandı ve elini göğsünden yukarı, boynu boyunca gezdirdi ve başparmağıyla alt dudağını gezdirdi. Burada olduğuna inanamıyorum.

"Seni özledim."

"Ben hep buradaydım." Yavaşça çenesini sıktı.

"İnanılmaz derecede yapışkan hissediyorum." River eğildi ve dudaklarını onunkilere dayadı. "Seni seviyorum."

Duyguları boğazına düğümlendi ve Jess kollarını onun boynuna doladı. "Ben de seni seviyorum."

"Bilginize," dedi bedensiz bir ses iPad'den, "bunun her kelimesini yazmadığımı düşünüyorsanız, ikiniz de kafayı yemişsiniz."

BİR SIRKI İLE,River döndü ve iPad'e doğru yürüdü ve Zoom toplantısını parmağına hızlıca dokunarak bitirdi. Tekrar Jess'e baktığında gülümsemesi hemen yırtıcı bir hal aldı. "Sanırım onun orada olduğunu unutan tek kişi ben değildim."

River bakışları karararak ona doğru yürürken, Jess'in "Üzgünüm" cümlesi aralarında dağıldı; adrenalin sıcak ve ısrarlı bir şekilde kan dolaşımına aktı. Kollarını onun beline dolayarak boynunu öpmek için eğildi. "Bizim ve izleyicilerin nesi var?"

"Bilmiyorum ama şu anda bir tane olmadığı için mutluyum." Gözlerini kapattı, köprücük kemiğinden çenesine kadar tenine bıraktığı tatlı, minik öpücüklere odaklandı.

River eğilip kalçalarının arkasına uzanarak onu kaldırdı ve koridorda taşımak için bacaklarını onun beline doladı. "Tamam?"

"'Bu' derken evde çocuk yokken makyajlı seksi kastediyorsan, o zaman evet. Bu çok iyi."

Yürürken öpüşmeleri, Jess'e onu ne kadar özlediğini, sözlerinden çok daha fazla anlatan ağrıyan, morarmış dudak yoğunluğuna büründü. Ama onu yatağa yatırıp o aç tavrıyla üzerine oturduğunda, elini nazikçe kaldırıp birkaç tutam saçını yüzüne çekti ve "Aslında bu konuda hiç konuşmadık - o zamanlar çok önemsizdi - ama GeneticAlly'yi kurduğumuzdan beri gerçekten bir ilişkim olmadı" dedi.

Jess onu yastığa geri iterek ona baktı. "Cidden?"

Nehir başını salladı. Dikkatle, "İş her şeydi," dedi. "Başka hiçbir yerde duygusal olarak meşgul değildim. Sana kadar. Bu yüzden bunun bir mazeret olmadığını biliyorum ama artık başka bir iş krizi yaşarsak bunun farkında olmayı biliyorum." Durdu, yeniden düşündü. "Ne zaman başka bir iş krizimiz var. O moda o kadar hızlı geri döndüm ki, diğer her şey düştü. Bu sabaha kadar, konuşmamızdan bu yana sadece iki veya üç gün geçtiğini sanıyordum.

Jess'in bunu özümsemesi için bir vuruş yapması gerekti. "Kapıdan içeri girdiğin anda bunu bana neden söylemedin?"

"Kendimi savunmadan önce affını istedim."

Uzandı, elini onun boynuna doladı ve onu kendine doğru çekti. Öpüşü yavaş başladı, dudakları onun rahatlamış nefesini emdi ama sonra onun tadına bakmak için açıldı.

Çapkın alay, Jess'e onunla sevişmenin nasıl bir his olduğunu, neredeyse imkansız bir dengede nasıl buyurgan ve tatlı olabileceğini hatırlattı. Elleri açgözlü bir hal aldı, kıyafetlerinin altından yukarıya doğru ilerledi ve onları itti. Pürüzsüz ve sürtünmeden sıcak teninin onunkine değmesini istiyordu. Çabucak oraya vardılar, ikinci güneşi onun yatağını aydınlatıyordu. River uzun koluyla komodinin yanına uzandı ve önünde diz çökerek prezervatifin ambalajını dişleriyle yırttı.

Jess parmaklarını kendi karnının üzerinde gezdirdi ve bakarken dudağını ısırıldı. "Bunu yapmanı izlemekten gerçekten zevk alıyorum."

Ellerine doğru sıırttı. "Evet?" Sonra bir avcunu onun başına dayadı ve eğilerek onu öptü. "Sanırım bunu yaparken seni izlemeyi tercih ederim."

Şakacı ve baştan çıkarıcı gülümsemesi oyalandı ve o tanıdık, yüklü nabız, ikinci bir kalp atışı gibi onun içinde yankılandı. River, sürekli odaklanarak hareket etti, ilk başta alay etti ve yüzündeki mutluluk ifadesine donakalmış bir şekilde baktı. Onun düşüşünü izledi ve sonra, inanamayarak bir nefes vererek yüzünü tavana çevirdi ve zevkle onu takip etti.

Uzun bir süre onun yanında kaldı, kollarını onu korurcasına sardı, yüzünü boynuna bastırdı. İkisi de nefeslerini tuttuktan sonra prezervatifle uğraştı ve sonra tam olarak olduğu yere geri döndü. Jess buna daha önce hiç sahip olmamıştı: sorgusuz sualsiz onun olan biri. Kollarını beline dolamış ve bacaklarını tembelce kalçalarına dolamış, sözsüz bir şekilde yeniden aşık olarak onu tutuyordu.

NE DEMEKTİRuzun bir süre sonra böyle uyandılar, kaskatı kesilmiş, sıcak ve inliyorlardı. River yuvarlandı, sırtının üzerine düştü ve gergin boynunun arkasını avuçlamak için uzandı. Yanındaki Jess inleyerek bacaklarını düzeltmeye çalıştı.

"Paranoyak gibi görünmek istemem," dedi, "ama yemin ederim biri kapımın eşliğinden bir Benadryl dartıyla bize vurmuş olmalı. Kelimenin tam anlamıyla bayıldık."

O güldü. "Anaokulundan beri böyle şekerleme yapmamıştım." Onunla yüzleşmek için yuvarlanarak tatlı, uykulu gözlerle onu tekrar kendine çekti. "Bence vücudumuzun beynimizin birkaç dakikalığına kapanmasına ihtiyacı vardı."

"Bence haklısın." Jess, gözlerini kapatamayarak onu öptü. Daha önce bu konuda kendini güvende hissettiğini düşündü, ama az önce kurdukları aşk aralarında farklı bir şeyi sağlamlaştırdı. Parmağının ucuyla çenesinin şeklini, ağzını takip etti ve sonra aklına bir fikir geldi. "Sana şirket hakkında bir şey sorabilir miyim yoksa balonun içinde biraz daha kalmak ister misin?"

"Seninle bu balonun içinde yaşamayı planlıyorum, o yüzden ne istersen sor. Jess'in vızıltısını sertleştirmeyecek.

Sırıttı ama sonra soldu. "Yönetim ekibinize neler oluyor?" "David ve Brandon gittiler. Kurul, seni gördüğüm gün onları kovdu.

Dallar. Tiffany'yi de."

Jess'in nefesi kesildi. "Biliyordu?"

Sanırım buna mecburdu, dedi River ve gözlerini ovmak için uzandı. "Orijinal ekipten geriye sadece ben, Lisa ve Sanjeev kaldı." Elini çektiğinde korumasız bir şekilde ona baktı ve Jess onun ne kadar bitkin olduğunu bir an için gördü. "Geçici kurulda oturması için UCSD'den bir genetikçi ve Genentech'ten kimya başkanı getirdik. CEO'luga terfi ettim. Sanjeev CSO olarak adım atacak. Önümüzdeki hafta başlayacağını umduğumuz yeni bir pazarlama müdürü getiriyoruz."

"Bir tür resmi duyuru yapmak zorunda kalacak mısınız?"

"Evet, yarın. Amalia'nın sunduğumuz CMO paketini onaylamasını bekliyoruz ve ardından yeni yönetici listesi sitemize yüklenecek."

O, başını salladı. "Hayır, sonuçlarla ilgili bir duyuruyu kastetmiştim."

"Sonuçlar?" Kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Sadece-" diye duraksadı Jess, bunun duyarsızca ya da müdahaleci olmamasını umarak. "Demek istediğim, peki ya UT, ve Bugün göster ve İnsanlar Sayı Cuma günü çıkıyor, değil mi?"

River bir an gözlerinin arasında ileri geri baktı ve sonra sessizce, "Bunu halka arz denetimine dahil etmek zorundaydık, ama aksi halde hayır. Bu konuda bir açıklama yapmıyoruz."

"Öyle mi..." Bunun onu aşağılama ihtimalinden yine nefret ediyordu. "Bu yasal mı? Demek istediğim-"

"Jess."

“—orijinal puan, değ rlemenizi etkiledi ve—”

Eğildi, onu yavaşça öptü ve sonra geri çekildi. "GeneticAlly bir açıklama yapmayacak."

Göğsünde bir balon gibi kabaran huzursuzluk, kendisini kayalık sularda yüzen bir tekne gibi hissetmesine neden oldu. Hukuk dilinde mi konuşuyordu? "Tamam," dedi kaşlarını çatarak.

Tepkisini inceledi ve gülümseyerek dudağını ısır ı. "Yapma." "Neyi durdurayım?" dedi, gözlerini kır ı tırarak.

"Ne düşündüğünü biliyorum. Etik d  ı veya kaçamak davrandığ m . Değilim. Bana güvenmen yeterli."

"Ediyorum, bu sadece-"

Onu başka bir öpücükle susturdu, daha uzun, derin ve araştıran, eliyle onun çenesini kavrayan ve gövdesi onunkinin üzerinde yükselen bir  p c k. "Dinle, bu soruya başka türlü nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum, o yüzden sen sormayı bırakana kadar seni  peceğim."

"Diyorum ki, çünkü seni seviyorum ve sana eşlik etmesini istemiyorum..."

“*Jess*” Onu tekrar öptü. Yüksek sesli, kesin bir  p c k. "Bana sonuçlarımızı bilmek istemediğini söyledin." Ona dikkatle baktı. "Yani, bu i i bırakmalısın."  ok içinde, onun yataktan kalkıp banyoya gitmeden önce omzunun üzerinden ona sırtı ını izledi.

Suyun aktığ n  duydu ve Jess tüm bu süre boyunca, az önce adım attığı kapıya odaklanmamı  bir şekilde baktı. Bir bildiri yayınlamayacaklardı. River buna ihtiyaç duyacaklarını d   nm yordu.

Bu... anlamına mı geliyordu?

Kalbi bir şekilde içinde bir ku a d n  m   t .

River geri döndü ve boxerını almak için yatağın ayak ucuna yaklaştı ve onları giydi. Jess'in milyonlarca sorusu vardı ama hiçbirini sormadı.

Belki bir tane daha. Pantolonunun içine girerken kaşlarını çattı. "Sen... i e mi gidiyorsun?"

Kemerini taktı ve gömleğine uzanmadan önce onu tekrar öpmek için eğildi. "HAYIR. I e gitmiyorum." Doğrulup bir an sessiz kaldı ve sonra "Ama sence Juno'yu okuldan alsam sorun olur mu?" dedi.

Jess ayağı fırlayarak telefonuna daldı.*Boş.* Yedi dakikalık yürüyüşü yapmak için iki dakikaları vardı.

"Yani," diye açıkladı, "gidip onu almak istiyorum."

"Biliyorum. Sadece izin ver-" Ayağa kalkıp kıyafetlerine uzandı.

"Jess." Ellerini onun omuzlarına koyarak onu tekrar yatağa yatırdı. "SöylüyorumBENonu almak istiyorum Sana yardım edeyim." Sonra ellerini saçlarından geçirdi ve derin, sakın bir nefes aldı. "Eğer uygunsa. Bugün iki kız arkadaşımla aramı düzeltmem gerekiyor."

YİRMİ ALTI

İki Ay Sonra

BENKARŞILAŞMAGeçen ebeveynler ve yarattıkları hakkında heyecanla gevezelik eden çocuklar arasında, Fizzy küçük bir plastik parçayı Jess'in eline kaydırды, sonra parmaklarını etrafına doladı. "Sürpriz!"

Jess, kalabalık koridorda durmak üzere olan USB sürücüsüne baktı. "Düşündüğüm şey bu mu?"

"Eğer düşündüğün şey, Felicity Chen'in en yeni romanıysa,*Bazı Eşleştirilmiş*, ateşli bir bilim adamı ve seksi bekar bir annenin DNA tabanlı bir flört uygulaması aracılığıyla aşk bağı kurması hakkında," dedi Fizzy, "sonra*Evel*"

River, merakla çenesini Jess'in omzuna dayayarak geride kaldı. "Diğer kitapların kadar kirli mi?"

Fizzy gururla başını salladı. "Muhtemelen daha kirli."

Kaşları kalktı. "Buna şaşırmalı mıyım, yoksa gurur duymalı mıyım, bilmek zor," diye düşündü. River, Jess'in beline uzanarak USB'yi aldı. "Bu gece başlayacağım." Jess'in bakışına, "Araştırma olarak kabul et," diye ekledi.

Jess güldü ve koca eli onun elini kavradı, onu masalar ve sergilerden oluşan labirentte yönlendirdi, tam olarak nereye gideceğini biliyordu çünkü o öğleden sonra saat birde burada Juno'nun hazırlanmasına yardım etmişti. Neredeyse bir ay boyunca, River ve Juno hız treninde yorulmadan çalıştılar. Ona Juno'dan daha fazla bağlı olduğunu öne sürmek haksızlık olurdu -ne de olsa, yatakta olması gereken zamanlarda sık sık uyanık, tüm Popsicle çubuklarının arasındaki iki bin temas noktasından herhangi birindeki yapıştırıcıyı üç kez kontrol ederken bulunurdu- ama aynı zamanda tahmin edilebileceği gibi bu konuda çok gergindi. Sanat kasetini daha sağlam bir şey için terk etmişlerdi (okuyun:

daha büyük ve daha hızlı) ve sonunda Almanya'dan sipariş edilmesi gereken tekerleklerle karar vermeden önce coaster'da test etmek için dört farklı araba yaptı. Koridordaki dolapta, Jess'in artık üç kutu HO-gauge model tren rayı kalmıştı ve ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonunda, bardak altlığı dört fitten uzun ve iki fit yüksekliğindeydi. Zahmetli bir işti ve birkaç gece onları yumurtalık patlatan bir mutlulukla izledikten sonra, Jess sonunda varlığına hiç gerek olmadığını anlamış ve zamanını yatakta tek başına okuyarak veya onun şovlarını izleyerek mutlu bir şekilde geçirmişti. Proje nihayet üç gece önce tamamlandığında, River kutlamak için ikisini de dondurma yemeye götürdü.

Bu yüzden GeneticAlly'nin ertesi günkü resmi halka arzının bile onu uzak tutacağını düşünmemesi gerektiğini biliyordu. Yine de bu akşam bir şirket yemeği yediler ve River'ın gece yarısını epey geçe kadar ofiste olmasını bekliyordu ve muhtemelen Jess uyanmadan önce yine gitmişti. Hisse senedinin başlangıç fiyatı, sigortacının bile hayal edebileceğinden daha yüksekti ve herkes satış sonrası piyasada düşmeyeceğini umarak gergindi. Sabit tutulursa veya yükselirse, orijinal GeneticAlly ekibi - önemli bir sözleşme maddesini ihlal eden David, Brandon ve Tiffany hariç - her biri bir gecede on milyonlar değerinde olacaktı.

"Ne zaman gitmen gerekiyor?" diye sordu.

Dikkati dağılmış bir şekilde omuz silkti ve ondan bir cevap almasını bekleyemedi çünkü o sırada Juno'nun masasındaydılar ve hem River hem de Juno öyle gururla parlıyorlardı ki Jess bir an için kimin ikinci sınıf sanat-bilim ödevi olduğunu sormak istedi. Ama bu yüzlerle nasıl alay edebilirdi? Ebeveynler, öğretmenler ve okul arkadaşları Juno'nun sunumunu dinlemek için odanın içinde dolaşırken -River itaatkar bir şekilde sessizdi ama gururla yanında duruyordu-Jess son birkaç ayın ağırlığının göğsüne bir kum torbası gibi çöktüğünü hissetti. Kaderin de bir seçim olabileceğini fark etmişti. İnanmak ya da inanmamak, savunmasız olmak ya da olmamak, her şeyi kabul etmek ya da etmemek. Gözlerinin yüzeyinden yaşlar süzüldü ve bir kirpiğe girmiş gibi davranarak Fizzy'ye döndü. Fizzy, kredisine göre, çantasından bir mendil ve bir ayna çekerek Jess'e onurunu verdi.

"Oldukça harika biri," diye onayladı Fizzy fısıldayarak. İfadesinde en ufak bir gerginlik ya da kıskançlık olmadan River'ı izledi; Fizzy, Rob fiyaskosundan sonra gerçek anlaşmaya hazır olduğunu fark etmiş, DNADuo kriterlerini güncellemiş ve kendi Titanium veya daha üstünün çok uzakta olmadığından emindi.

Jüriler projeleri incelemeyi ve puanları sıralamayı bitirdiğinde, öğrenciler ailelerini bulmaya ve oditoryumda sonuçları beklemeye teşvik edildi. Tanıdık bir sahneydi: sıra sıra katlanır sandalyeler ve heyecanlı gevezelikler. Ebeveynler birbirlerine yetişmek için zaman ayırırken, daha küçük çocuklar koridorlar arasında koşturuyordu. Böyle bir gecenin yalnızlık ateşini körüklemesi ve ardından Bekar Daha İyiydi konusundaki ısrarıyla için için için için için için için yanan günler izlemesi dikiz aynasından çok uzakta değildi. Ama bu gece kendini çok sağlam bir ailenin mutlu kalbi gibi hissetti. Mükemmel köyü bütün bir sırayı kaplıyordu: Nana Jo ve Pops, Nana'nın scooter'ıyla koridorun sonunda; Solunda Fizzy, sağında da River ve ardından Juno. HAYIR artık boş sandalyelerin tampon bölgesi.

Diğer projelerin harika olmadığını söylemiyorum, dedi River, fısıldamak için eğilerek. "Yani, bazıları berbattı, bazıları harikaydı ama tamamen objektif olarak Juno bu şeyi kazanmalı."

"Tamamen nesnel olarak, öyle mi?" Jess bir kahkaha attı. River'ın rekabetçi serisi derindi; ikinci sınıf sanat-bilim yarışmaları görünüşe göre bağışık değildi. "Kazan ya da kaybet, ikinizden de etkilendim." Kolunu geri çekip saatine baktı. Zaten altı buçuktu. "Yakında gitmen gerekmiyor mu?"

Dikkatini bileğine kadar takip etti. Jess, birkaç ay önce River'ın zamanı görünce birdenbire ayağa fırlayacağını düşündü. Ama hesaplayarak sadece nefes verdi ve "Ödülleri vermek üzereler. Ondan sonra gideceğim."

"Yarın için nasıl hissediyorsun?"

Gerçek anı. "Gergin," diye itiraf etti, "ama sonunda burada olduğu için çoğunlukla rahatladım."

Elini avucunun içine aldı ve parmak boğumlarını öperek onları kaldırdı. Sanki David'in ihaneti içindeki gerilimi biraz azaltmış gibiydi: İşler korkunç derecede ters gitmişti ama sonunda her şey yolundaydı. Hatta daha iyi. Yeni yönetim ekibi canlandı ve sıkı, anında bir bağlantı kurdu. River, kişisel olarak yüzlerce numuneyi yeniden test etmişti. Son zamanlarda medyada GeneticAlly hakkında o kadar çok vızıltı vardı ki, Jess birçok ebeveynin kendisinin ve River'ın kim olduğunu bildiğinin farkındaydı, bunun nedeni çocukları okulda birlikteydi.

Önemli olmadığı konusunda ısrar etse de Jess, yeni Elmas puanlarının bir zamanlar gerçek bir şey keşfettiğini doğruladığını ve bununla dünyayı daha iyi hale getirmek için gerçekten bir şeyler yapmayı başardığını biliyordu.

Yanındaki Juno ön sıralarda oturan bir arkadaşıyla mısır yılanlarının Kaliforniya krallarına karşı üstünlüğünü hararetle tartışarak meşguldü. Jess, River'a yılanın peşini bırakmamasını hatırlatmak için aklına not aldı.

River, Jess'in dikkatini çekerek, "Juno çok meraklı, yaratıcı bir çocuk," dedi. "Projeleri için yeterli alana sahip bir ev aldığımızdan emin olmalıyız..."

Sözleri aniden durdu, gözleri buluştu ve her biri az önce söylediği şeyin büyüklüğünü fark ediyor gibiydi. *Bir ev aldığımızdan emin olmalıyız.* Birlikteydiler -elbette- ama bundan sonra ne olacağı hakkında gerçekten konuşmamışlardı. River yüzünü öne çevirerek Jess'e yanaklarının karardığının tatlı bir görüntüsünü verdi. "Seninle sonra konuşacaktım ama" -boğazını temizledi- "önceden öğretmenlerden biri beni Juno'nun babası sandı. Juno açıkladı ama önce bir saniye duraksadı. Belki de ne istediğim konusunda yeterince net olmadığımı düşündürdü."

Jess'in kalbi gümbür gümbür atıyordu ve avucu onunkine karşı yapış yapıştı. Fizzy ve Pops'un Instagram'daki bazı keçi videoları yüzünden hâlâ tartıştıklarını doğrulamak için gözlerini bir anlığına sola çevirdi. "Yarın halka arzın var," diye hatırlattı ona. "Bu konuşma bekleyebilir."

"Neden?" diye sordu, bakışlarını ona çevirerek ve sırtarak. "Bir şekilde zor mu yoksa stresli mi olacak?"

Alt dudağının çevresinde gülümsedi. "Tamam aşkım. Puan alındı. *Ne Yapmak İstediyiniz?*" "Sen." Hecenin anlamlı bir vuruş için havada asılı kalmasına izin verdi. River onu istiyordu ve o *aranano*. Viski kahvesi gözleri, gecenin bir yarısında onu bir öpücükle uyandırdığı ve onu kendisine yönlendirmeden önce sessiz başucu lambasını yaktığı zamanki ısıyı koruyordu.

Ama sonra yoğunluğu kırdı ve sessiz bir içtenlikle devam etti, "Ve Juno. Belki bir köpek." Omzunun üzerinden baktı. "Fizzy'nin deliliğini ve Jo'nun yemek yapmasını istiyorum. Ron'la hafta sonları balık tutmak. Bir şeye gerçekten karar vermek için çok erken olduğumu biliyorum ama bir sonraki adımı atmaya hazır olduğunuzda - her ne ise - ben varım.

"Birlikte yaşamak istediğinizi mi söylüyorsunuz?"

Buna biraz güldü. "Tabii ki istiyorum. Benim evimde daha fazla yer var ama burası bir ev gibi hissettirmiyor ve sizin daireyi ne kadar sevdiğinizi biliyorum. Ama hepimize yetecek kadar büyük bir şey bulabiliriz. Zemin katta büyük bir mutfak ve büyükanne ve büyükbabanız için yatak odaları, hatta arka tarafta kendi yerleri var."

Jess ne diyeceğini bilemedi. Zaten o kadar çok şeye sahipti ki, daha fazlasını istemek neredeyse açgözlülük gibi geliyordu. Her sabah birlikte uyanmak ya da market alışverişi ve bütçe yapmak gibi sıradan işlerin sessiz yakınlığı ve sadece... günlük yükü paylaşmak. Gecenin sonunda birbirlerinin etrafında dolaştığını hayal etti - son bardağı bulaşık makinesine koyduğunu, Juno'nun çoraplarını tekrar kanepede bıraktığına dair sessiz bir inlemeyi paylaştığını. Ona kapı eşiğinde veda etmek zorunda kalmayacağını hayal etti, asla.

Hepsini isteyin. Kaybedecek neyin var?

"Bu yaz," dedi Jess, onu karşı koyması için cüret edercesine çenesini kaldırarak. "Haziran ya da Temmuz. Ciddiyen, bir yer bulalım."

Ağzı köşede kıvrıldı. "Evet?"

Karşı koyamadı; o çok tatlıydı Jess bir öpücük için eğildi. "Evet."

Ama Bayan Klein'in odanın önünde görünmesiyle kısa kesildi. River, Juno'nun omzuna dokunarak sarsıldı. Jess onların önce birbirlerine sonra da ileriye bakmalarını izledi ve parmak uçlarıyla kahkahasını bastırdı. Her zaman Juno'nun Fizzy'nin yarısı olduğu konusunda şaka yapmıştı ama şimdi çok daha baskın bir etkinin olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Çünkü Juno'nun ve River'ın gözleri hep birden irileşti ve yuvarlaklaştı, dikenleri dümdüz oldu.

Jess bir şey daha diledi.

Salondan alkış sesleri yükseldi ve River, Juno'yu kutlamak için kaldırdı, Jess çabucak birkaç dilek daha diledi. Ama yarın hiçbir şey planladıkları gibi gitmese bile, GeneticAlly zaten en az bir muhteşem, olağanüstü şey yapmıştı.

Juno kollarını onun boynuna dolarken gözlerini kapattı. "Başardık, Nicolas Nehri!"

Evet, diye düşündü Jess onları izleyerek. *Yaptık.*

TEŞEKKÜRLER

BENKESİNLİKLE DEĞİLDİBilim adamlarının sözlerinin sürekli olarak göz ardı edildiği bir çağda, verilerin gücü hakkında bir kitap yazmak kasıtlıydı, ama işte buradayız. Bu fikri pandemi tam olarak vurmadan önce tasarlamış olsak da, bunu ilgili eyaletlerimizin evde kalma emirleri sırasında yazdık ve bu kitap, dünya için böylesine karanlık bir zamanda bize getirdiği oyalama ve neşe nedeniyle sonsuza kadar kalbimizde kutsal bir yer tutacaktır. Bu kitabı yazma sürecinde gerçeklerden kaçan ve ödüllendirici olmayan hiçbir şey yoktu ve bu nedenle (ve yaklaşık bir milyon kişi daha) bunu yapmak için inanılmaz derecede ayrıcalıklıyız.

Ayrıca, yalnızca birlikte çalışmakla kalmayıp, geçtiğimiz yıl sür ya da öl ekibimiz olan muhteşem insan grubuna da minnettarız. Sırayla birbirimizi destekledik ki bu, bunun gibi berbat bir yılda olabilecek en iyi senaryo. 2020'den önce aşkımız iliklerimize kadar uzanıyordu ama şimdi bağlılık DNA'mıza kadar uzanıyor: Holly Root ve Kristin Dwyer, biz sizin sonsuza kadar sür ya da öl. Bu kitap için yaptıklarınızın ötesinde, dostlarımız ve meslektaşlarımız olarak bize her gün verdikleriniz paha biçilemez ve ikinize de değer veriyoruz. Kate Dresser, yeteneğin ve sıcaklığın, dünya (bazen gerçekten) alevler içindeyken bile kariyerimizi ve ruhumuzu canlı tuttu. Hem duygusal hem de profesyonel olarak her zaman hazır, duyarlı, hevesli ve güven verici olduğunuz için teşekkür ederiz. Biz en şanslı yazarlarız. Jen Bergstrom, bize her zaman inandığınız ve özellikle de bu romana inandığınız için teşekkür ederiz. Bizi ciltli hale getirme kararınız hâlâ içimizi ısıtıyor. Kariyerimizin her adımını sizinle birlikte yaşadık ve bu bizim için dünyalara bedel. Rachel Brenner, en berbat günlerde bile her zaman parlak bir noktasın. Acele ettiğiniz için teşekkürler, ama aynı zamanda - ve bunu en derin samimiyetimiz ve ağırbaşlılığımızla kastediyoruz - her zaman için teşekkürler,*Her zaman* bir baba şakası yapmaya istekli olmak.

Tüm Galeri ekibimize—Molly Gregory, Aimée Bell, Jen Long, Abby Zidle, Anne Jaconette, Anabel Jimenez, Sally Marvin, Lisa Litwak, John Vairo, Galeri Satış ekibi ve yabancı haklar grubu:HEPİNİZİ ÇOK SEVİYORUZ.

Kitabın ana kurgusu olan apartman kompleksi gerçek bir mekandan alınmıştır! Aslında benim (Lauren) için gerçekten çok sevdiğim ve emekli olan, milyon basamaklı evlerini satan ve yetişkin kuzenlerim ve aileleriyle apartman kompleksinde yaşayarak hayali gerçeğe dönüştüren çok sevdiğim teyzem ve amcam Sharon ve Clayton Haven'a ait bir yer. Jess ve Juno'nun işine yaraması için bu ortamla ilgili bazı kurgusal lisanslar aldık, ancak apartman kompleksiyle ilgili açıklamalarımız çoğu yönden gerçeğe dayanıyor ve bu yer hakkında daha fazla bilgiyi bir kitapta bulabilirsiniz.*Los Angeles Times* 15 Şubat 2019 tarihli “Bir Apartmanda 3 Kuşak mı? Bu Büyükanne ve Büyükbabanın Fikriydi. Teyzem ve amcam bu gezegendeki en değerli insanlardan ikisi ve onlara sadece sayamayacağım kadar çok çılgın gece için değil, coşkuları, destekleri ve onları tüm yaşamları boyunca yönlendiren bir macera duygusunu modellemeleri için borçluyum. Her şeyde neşe bulurlar; çok ilham verici (örnek: Amca yetmiş beş yaşındaydı, bir okuyucunun bizden göğüslerini imzalamamızı istediğini görme zevkini tattı ve ben hala onun gülüşünü duyabiliyorum). Bu dünyada iki tane daha meraklı, düşünceli ve açık ruh bulmakta zorlanacaksınız. S&C, seni delice seviyorum.

Bilimsel uzmanlığınız ve taslağı okuduğunuz için Keith Luhrs, Iqra Ashad, Erica Lewis ve Rebecca Clark'a teşekkür ederiz. Tamamen teorik ve muhtemelen bilimsel olarak imkansız bir şey için elimizden geldiğince yaklaşmamıza yardım ettin. Kalan hataların sadece bize ait olduğunu söylemeye gerek yok.

Bu yıl bizimle birlikte olan kitapsever dostlarımıza, sizi çok seviyoruz. Gelişiyorsak, bunun nedeni topluluğumuzun güçlü, güçlü ve sevgi dolu olmasıdır: Kate Clayborn, Kresley Cole, Jen Frederick, Cassie Sanders, Sarah MacLean, Rebekah Weatherspoon, Sally Thorne, Sarah J. Maas, Jen Prokop, Leslie Philips, Alexa Martin, Sonali Dev, Gretchen Schreiber, Alisha Rai, Christopher Rice, Jillian Stein, Liz Berry, Candice Montgomery ve Catherine Lu.

Bu noktaya kadar sekiz aydır ailelerimizle kapalı kaldık, bu yüzden burada söylemediğimiz (veya bağırmadığımız) hiçbir şey söyleyemeyiz... belki şu dışında: zorluklar oldu ve zaferler oldu, ancak düşük puanların hiçbiri

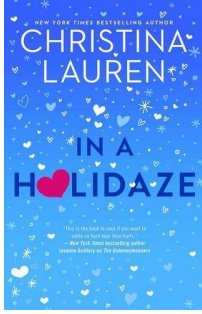
Çünkü aşkımız sendeledi. Bunun için gerçekten çok şanslıyız. Seni seviyoruz R, C, K, O, V.

Kim Namjoon, Kim Seokjin, Min Yoongi, Jung Hoseok, Park Jimin, Kim Taehyung ve Jeon Jungkook'tan bahsetmezsek kitabın bu bölümü eksik kalır. BTS, bu kasvetli, trajik yılda parlak bir güneş ışığı oldu ve üyelere kendi ailemizmiş gibi tapıyoruz. Yeterince söylendi. ARMY bunun nasıl olduğunu biliyor ve biz sizi morartıyoruz.

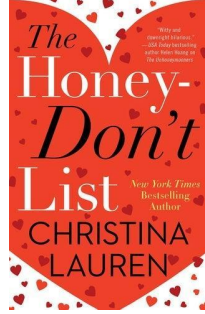
Tüm kütüphaneciler, kitapçılar, okuyucular ve CLo ve Friends'in sevgili üyelerine: Bu not size ulaştığında güvende, emniyette, iyi beslenmiş olduğunuzu, derinden sevildiğinizi ve bu kelimeleri okuduğunuzda sizinle konuştuğumuzu bildiğinizi umuyoruz. Kitaplarımızı aldığınız için teşekkür ederiz, ama daha da önemlisi, siz olmadan parçalanacak bir topluluğun temel taşı olduğunuz için teşekkür ederiz. Tüm samimiyetimizle sizleri mutlu etmek için yazıyoruz. Umarız başarılı oluruz.

Ve nihayet birbirimize şunu söylüyoruz: Sen benim en iyimsin ve işte sen benim tekimsin. Ve bakın... az önce ruh eşleri hakkında bir kitap yazdık. Komik olan bu.

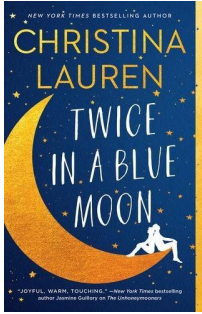
Yazardan daha fazlası

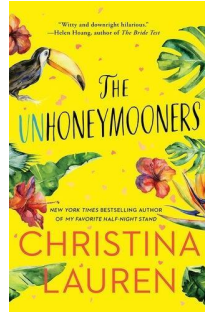
[Bir Tatilde](#)

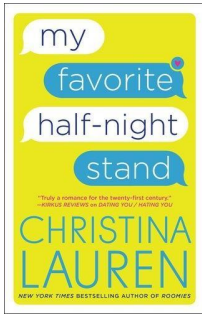
[Bal-Yapılmayacaklar Listesi](#)

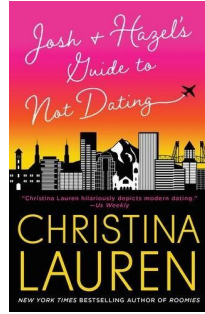
[Mavi Ayda İki Kez](#)

[balayı çiftleri](#)

[Favori Yarım Gecelik Standım](#)

[Josh ve Hazel'in Yapmama Rehberi](#)
[flört](#)

YAZAR HAKKINDA

CHRISTINA LAUREN yazar ortakları / en iyi arkadaşları Christina Hobbs ve Lauren Billings'in müstear adıdır. *New York Times*, *ABD Bugün* ve *Güzel ve Vahşi Mevsimler* serisi de dahil olmak üzere yirmi yedi kitabın uluslararası alanda en çok satan 1 numaralı yazarı, *Balayına Çıkmayanlar*, *Mavi Ayda İki Kez*, *Bal Yapılmayacaklar Listesi*, *Ve Bir Tatilde*. Onları şu adreste bulun: ChristinaLaurenBooks.com veya [@ChristinaLauren](https://www.instagram.com/ChristinaLauren) üzerinde [instagram](https://www.instagram.com/ChristinaLauren) Ve [twitter](https://twitter.com/ChristinaLauren).

BU YAZAR HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN:

SimonandSchuster.com/Yazarlar/Christina-Lauren

SimonandSchuster.com

. . . @GaleriKitapları

AYRICA CHRISTINA LAUREN TARAFINDAN

Seninle Çıkmak / Ev
Arkadaşlarından Nefret
Etmek
Aşk ve Diğer Sözler
Josh ve Hazel'in Favori Yarım Gecelik
İlişkimle Çıkama Rehberi
Mavi Ayda İki Kez
Balayı Çifti Olmayanlar
Bal Tatilde Listelenmez

GÜZEL SERİSİ

Güzel Piç Güzel
Yabancı Güzel Kaltak
Güzel Bomba Güzel
Oyuncu Güzel
Başlangıç Güzel Sergili
Güzel Sır Güzel
Patron Güzel

VAHŞİ MEVSİMLER SERİSİ

Tath Pis Oğlan Kirli
Kabadayı Şey
Karanlık Vahşi Gece
Kötü Seksi Yalancı

GENÇ YETİŞKİN

The House
Sublime
Otoboyografisi

**We hope you enjoyed reading
this Simon & Schuster
ebook.**

Get a FREE ebook when you join our mailing list. Plus, get updates on new releases, deals, recommended reads, and more from Simon & Schuster. Click below to sign up and see terms and conditions.

**[CLICK HERE TO SIGN
UP](#)**

Already a subscriber? Provide your email again so we can register this ebook and send you more of what you like to read. You will continue to receive exclusive offers in your inbox.

Galeri Kitapları

Simon & Schuster, Inc. 1230 Avenue of

the Americas'ın K nyesi

New York, New York

10020 [www.SimonandSchuster.co](http://www.SimonandSchuster.com)

[m](http://www.SimonandSchuster.com)

Bu kitap kurgu eseridir. Tarihsel olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan g ndermeler hayali olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünleri olup, gerçek olaylara veya yerlere veya canlı veya  l  kişilere olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı   2021, Christina Hobbs ve Lauren Billings'e aittir.

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için, Gallery Books Subsidiary Rights Department, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020 adresine gidin.

First Gallery Books ciltli baskı Mayıs 2021

GALLERY BOOKS ve colophon, Simon & Schuster, Inc.'in tescilli ticari markalarıdır.

Toplu alımlarda özel indirimler hakkında bilgi için lütfen 1-866-506-1949 numaralı telefondan Simon & Schuster  zel Satış ile iletişime geçin veya business@simonandschuster.com.

Simon & Schuster Speakers Bureau, yazarları canlı etkinliğinize getirebilir. Daha fazla bilgi almak veya bir etkinlik rezervasyonu yaptırmak için 1-866-248-3049 numaralı telefondan Simon & Schuster Speakers Bureau ile iletişime geçin veya şu adresteki web sitemizi ziyaret edin: www.simonspeakers.com.

   tasarımı Davina Mock-Maniscalco'dan Ceket

tasarımı Amanda Hudson'dan/Faceout Studio

Yazar fotoğrafı Alyssa Michelle'den

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

İsimler: Lauren, Christina, yazar.

Başlık: Ruh eşi denklemi / Christina Lauren.

Açıklama: İlk Galer  Kitapları ciltli baskısı. | New York: Galer  Kitapları, 2021.

Tanımlayıcılar: LCCN 2020032605 (baskı) | LCCN 2020032606 (e-kitap) | ISBN 9781982123963 (ciltli) | ISBN 9781982123970 (e-kitap)

Konular: GSAFD: Aşk hikayeleri.

Sınıflandırma: LCC PS3612.A9442273 S68 2021 (baskı) | LCC PS3612.A9442273 (e-kitap) | DDC 813/.6—dc23

LC kaydı şu adreste mevcuttur: <https://lccn.loc.gov/2020032605>

LC e-kitap kaydı şu adreste mevcuttur: <https://lccn.loc.gov/2020032606>

ISBN 978-1-9821-2396-3

ISBN 978-1-9821-2397-0 (e-kitap)